

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 70

Α.Δ.Κ.

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Moussouris

Σ' αυτό το τεύχος:
ΤΟ ΝΕΟ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ
ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΑΙ
ΠΑΝΤΑΛΟΝΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τελευταίες ημέρες

ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΥ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ

τῶν μεγαλύτερων Οἰκῶν Μόδας
Παρισίων, Λονδίνου καὶ Νέας Ὑόρκης

ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 • ΤΗΛ. 22.785

Ἐκλεκτὰ ἑτοιμα φορέματα. Ταγιέρ, Φούστες, Μπλουζες, Ἐκδρομικά Πανταλόνια, Robes de chambre, Liseuses, Νυκτικά, Μοναδικὰ Ἐσώρρουχα Nylon κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἄπαντα αὐθεντικὰ μοντέλα σὲ τιμὲς ἀπιστευτῶς χαμηλὲς
Μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ Προϊκες

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΑΙΤΡ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ
ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 52-53

Ο ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ

Σχέδια καὶ κείμενα τῆς ἀνταποκριτρίας μας
στὸ Παρίσι Δίδος ΕΥΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Μία τελευταία φωτογραφία
τοῦ ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ

ΣΤΟΥ Ζαν Ντεσσέ αὐτὸ τὸ
χρόνο θριαμβεύουν οἱ ντραπέ
γιακάδες, μὴ μεγάλη ποικιλία
κόκκινου, τὰ βραδυνὰ φορέμα-
τα ἀπὸ μουσελίνα καὶ τὰ μι-
κρὰ καπέλα φορεμένα ἔτσι πού
τὰ κλείνουν τὸ πίσω μέρος τοῦ
κεφαλοῦ.

Οἱ ντραπέ γιακάδες βρί-
σκονται τόσο στὰ ταγιέρ ὅσο
καὶ στὰ πανωφόρια. Συχνὰ ἔ-
χουν τὴ φόρμα ἐνὸς μαισόν πού
περνιέται ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ
ντραπάρεται κατὰ πολλοὺς τρό-
πους.

Οἱ φούστες σημαντικὰ πρὸς
μακρυνὲς παντοῦ, οἱ μπάσκες
στρογγυλές, τὰ πανωφόρια συ-
χνὰ ἴσια ὡς τοὺς γοφούς, φαρ-
δαίνουν ἐλαφρὰ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ
κάτω. Ἀρκετὲς ρεδιγκότες πᾶ-
νω ἀπὸ σπὸρ φορέματα καὶ φο-
ρέματα κοκτέηλ.

Στὰ τελευταία οἱ συνδυα-
σμοὶ τῶν ὑφασμάτων — τού-
λι, βελούρ, σατέν, φάιγ — παί-
ζουν σημαντικὸ ρόλο.

Μέσα στὰ βραδυνὰ, ἐκτὸς
ἀπὸ τὰ φορέματα ἀπὸ μουσε-
λίνα πολλῶν τόνων, γιὰ τὰ ὁ-
ποῖα ὁ Ζαν Ντεσσέ εἶναι πα-
σιγνώστος καὶ πού ἔχουν με-
γάλη ἐπιτυχία, πολλὰ φορέμα-
τα ἀπὸ κορσελλὲ κρατημένο ἀ-
πὸ μπρετέλες καὶ φαρδιὲς φού-
στες μὲ ἐσάρπες σὲ διαφορετι-
κὸ χρῶμα, ἢ τριαντάφυλλα το-
ποθετημένα χαμηλὰ σὲ μιά ἐ-
σωτερικὴ καὶ λίγο μακρύτερη
φούστα ἀπὸ ταφτά.

Τὰ φουρὰ πολὺ κομψὰ ἔχουν
συχνὰ ἐσάρπες ἀπὸ μουσελίνα,
πού ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ ἔμπροσ
πὶσω μέρος τοῦ κορσᾶς.

Τὰ ὑφάσματα τῆς συλλογῆς:
φανέλλες, χονδρὰ χιουδάτα ὑ-
φάσματα, ἐλαφρὰ μούλινα ζέρ-
σεϋ, σατέν, φάιγ μουσελίνα,
βελούρ, μούλινη δαντέλα.

Χρῶματα χαρακτηριστικά :
Μία μεγάλη ποικιλία κόκκινου,
γκρί, μαύρο, ἄσπρο καὶ σκού-
ρα λαδιὰ-πράσινα.

1.— Πανωφόρι ἀπὸ χονδρὸ
μάλλινο ὑφάσμα γκρί - κόκ-
κινο. Ἡ μέση πολὺ ἐφαρμο-
στή, ὁ γιακάς ντραπέ. Ἀνοι-
κτὸς γίνεται ἐπίσης ἕνας
φαρδὺς γιακάς, πού σκε-
πάζει σχεδὸν τοὺς ὤμους.

2.— Φανελλα γκρί, ὁ γιακάς ντραπέ, τὸ καπέλο κόκκινο.

3.— Ταγιέρ ἀπὸ μάλλινο ὑφάσμα. Ἀντὶ γιὰ πένες, ἡ ζα-
κέτα εἶναι ἐργασμένη μπρὸς-πίσω μὲ πολὺ λεπτὲς κάθετες
σοῦρες. Ἀπὸ ἑπάνω εἶναι περασμένη μιά ἐσάρπα ντραπέ.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ Ο ΕΡΧΟΜΟΣ το φθινόπωρου έσημείωσε τις πρώτες επιστροφές από την Εύρωπη καλλιτεχνών που είχαν μεταβεί για να παρακολουθήσουν από κοντά τις καλλιτεχνικές και πνευματικές προόδους των ευρωπαϊκών χωρών.

— ΕΤΣΙ, ύστερα από τριμήνη σχεδόν άπουσία στο εξωτερικό — Ιταλία, Γαλλία, Αγγλία — έγύρισαν μεστές από εντυπώσεις και γνώσεις γύρω από τα νέα ρεύματα της τέχνης οι καλλιτέχνιδες του Έθνικού Θεάτρου Έλσα Βεργή και Έλένη Χαλκούση.

★ ΕΓΥΡΙΣΑΝ ΕΠΙΣΗΣ από νησιά και πόλεις της υπαίθρου, όπου είχαν μεταβεί για να εργασθούν και να εξοικειωθούν την παραγωγή της νέας περιόδου για άτομικές των έκθεσες ή συμμετοχές των σε ομαδικές οι καλλιτέχνιδες ζωγράφοι κυρίες Άθηνά Ταρσούλη και Πηνελόπη Διαμαντοπούλου από τη Ρόδο, Θεάνη Βουτυρά (Στεφανοπούλου) από τη Μύκονο, Χαρίκλεια Χατζησαββά — Φωτίου από τις θέρειες ελληνικές επαρχίες και άλλες, — όλες περίπου έξασκούν το επάγγελμά της καθηγητρίσας των τεχνικών μαθημάτων σε γυμνάσια, τα όποια ήρξαν έγγραφες και η παρουσία του προσωπικού των έδω είναι απαραίτητος.

★ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΕΝΟ Σ δυναμικά και με συμβόλαια ενδιαφέροντα, αναχωρεί την προσεχή εβδομάδα ο θίασος του ζευγους Λεμού για την Αίγυπτο, όπου έχει αναλάβει να δώσει έπί ένα μήνα παραστάσεις στο εκεί κεντρον-θέατρο «Καζαμπλάνκα». Η νέα σύνθεσις του έκλεκτου αυτού θιάσου είναι μικρά μὲν αριθμητικώς, συγκεντρώνει όμως καλά στοιχεία.

— ΠΕΝΤΕ γυναίκες μέτεχουν του όπo την ήγερσιάν του θεατρώου και θιασάρχου κ. Α. Λεμού θιάσου, εις τόν όποϊον συμμετέχουν και έξ άνδρες. Είναι δέ αυτές ή Κούλα Αγαλιώτου, ή Πόπη Δελγιάννη, ή Ζωή Ρίζου και ή Μαίρη Μανιάτη, με έπί κεφαλής την πρωταγωνίστρια του θεάτρου

Η μικρή χορεύτρια ΜΑΡΙΤΑΝΑ ΒΕΝΙΕΡΗ

Λεμού κ. Μαίρη Γιατρά-Λεμού. Ο θίασος άφου κάμη τās διά συμβολαίου όριζόμενες έμφανίσεις του, θα περιοδύση τo Σουδάν και θα προχωρήση και πέραν, έπισκεπτόμενος όλην σχεδόν την Αφρικήν (Κονγκό, Αίθιοπία κλπ.).

★ ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ τo περασμένο Σάββατο τὰ έγκαίνια της νέας σχολής Μοριάνωφ, κλασικού μπάλέτου και ρυθμικής, ή όποια ός γνωστόν έπωφελουμένη του θέρους έκλεισε 3 μήνες τās πύλας και παρεδόθη πρoς ανακαινισμόν και μεταρρύθμισιν, ώστε μαζί με τις προοδευτικές άρχες και θάσεις που έφερον ο διευθυντής της κ. Α. Μοριάνωφ, από τα πρόσφατα ταξίδια του στο εξωτερικό να εξυπηρετή και να δοηθή τās μαθητρίσας με εύχερέστερον τρόπον μαθήσεως.

— ΕΤΣΙ Η ΣΧΟΛΗ Μοριάνωφ ανακαινισθείσα και άποκλήσασα νέαν μορφήν θα γίνη φυτωριον πραγματικής Τέχνης και θα προσφερη περισσύτερα από κάθε άλλο παρόμοιο ίδρυμα στον κόσμο του θεάτρου που την προτιμά στην ειδική του μόρφωσι.

★ Η ΠΑΛΑΙΑ γνώριμος της λογοτεχνίας μας και διαπρε-

Η νέα ποιήτρια ΟΛΓΑ Π. ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

πης εκπαιδευτικός κ. Έλλη Λαμπριδή, που μετά από μίαν προσκλησιν της αγγλικής κυβερνήσεως να περιοδύση την χώραν, έμεινεν έκτοτε εκεί, έξέδωκε πρo ήμερών, ύστερα από σιωπήν πολλών έτών ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίον, «Δοκιμια» τιτλοφορείται ο τόμος και περιέχει πλέον των 15 μελετημάτων, για έπίκαιρα πνευματικά θέματα.

— ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ αυτές, αναλυτικές και γλαφυρές, γραμμένες με την σπιθηρίζουσαν τεχνην της γνωστής και έκλεκτης αυτής συγγραφέως, αναφέρονται σε έργα του Ράσσελ, του Μπέρναρ Σω, του Χάξλεϋ, του Σόρτ και άλλων για θεατρικά έργα που έχουν σχεσι με τόν τόπο μας κλπ. Για όσους διαβάζουν και θέλουν να πλουτίσουν τη βιβλιοθήκη τους με κάτι καλό, συστήνουμε τὰ «Δοκιμια» της κ. Λαμπριδής.

★ ΜΕΤΑΞΥ των τελευταίων έπισκεπτών μας της Αιγύπτου, ξεχωρίζει κοντά σε όσες κατά

καιρούς αναφέραμε κι' ή έκλεκτή διανοουμένη και φιλότιχος δις Μαργαρίτα Νίνου, άδελφή του γνωστού Άλεξανδρινού καλλιτέχου και ζωγράφου, διευθυντού και ιδιοκτήτου της όμωνύμου Γκαλε-

Η Εραμτική ύψιφανος ΡΟΖΑ ΜΙΧΕΛΗ, πρώτο βραβείο του Έθνικού Όδειού.

ρύ. Η νεαρά έπιστέπτις μας πού από άγάπη στον τόπο της έρχεται κάθε καλοκαίρι, είναι συμπάθης σύντροφος πολλών Αιγυπτιακών καλλιτεχνών και διανοουμένων που συχνάζουν στο άτελιέ και τo κατάστημα του άδελφου της ή πού αποτελούν την πνευματική οικόγένεια της εκεί παροικίας.

★ Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΣ της Θεσσαλονίκης κ. Άλεξ. Παραφεντιδή, με τη δράσι της όποιας ασχολήθηκε σε προηγούμενο φύλλο μας, συμπληρώνουσα τo πολύπλευρο έργο της, τo σκερπισμένο σε ήμερολόγια, ήμερηδες κ. ά. της Μακεδονίας, έτοιμάζει πρoς έκδοσιν έντός των προσεχών μηνών, ένα βιβλίο διηγημάτων που θα περιέχη την καθάρτερη και πιο χαρακτηριστική εργασία της. Έτσι θα πλουτισθή ή λογοτεχνία της Θεσσαλονίκης με ένα ακόμα βιβλίο, που θ' αξίζει.

★ Πολύς λόγος γίνετα τόν τελευταίο καιρό για μιὰ έκλεκτή Έλληνίδα του Καναδά, την κ. Μαρία Στεφ. Διφωνή, σύζυγο γνωστού Αθηναίου γιατρού και παλαιού φαρμακείου. Έγκυκατεστημένη από βετίας στο Μοντρέαλ δεν άφινει την εύκαιρία να φανή χρήσιμος και ώφέλιμος στους πατριώτες της, οι όποιοι μιλούν και γράφουν για τo ήθος της με πολλή άγάπη, έκτίμησι και σεβασμό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΡΑΦΕΝΤΙΔΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 5ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 70 ΑΘΗΝΑΙ, 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΥΠΟΥΛΟΣ Άρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΥΠΟΥΛΟΣ Οικονομική Διοίσις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΙΑΡΟΥ 1 Τηλέφωνον: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1 Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικου:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000 ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000 ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

Έξωτερικού (έτησια):

Αίραι Αγγλίας (χάρτ.ναι) 3.10.0 Δολλάρια 10.00

Ιά έμβο-ματα δέον ν' άποστελλώνται πρoς Ε. Γερζοπουλον εκ μὲν του Έσωτερικού διὰ ταχυδρομικής έπιταγής, εκ δὲ του Έξωτερικού διὰ τραπεζιτικής έπιταγής.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά δεκαπενθήμερον, ήμεραν ΓΕΤΑΡΤΗΝ, άνεξαρτήτως ήμερομηνίας.

Το προσεχές (71ον) τεύχος θα κυκλοφορήση την

ΤΕΑΡΤΗΝ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του Ιου μέχρι τον τελευταίου πωλούνται εις τὰ Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ο Α' (τεύχη άριθ. 1-13)
ο Β' (τεύχη άριθ. 14-26)
ο Γ' (τεύχη άριθ. 27-39)
ο Δ' (τεύχη άριθ. 40-52)
ο Ε' (τεύχη άριθ. 53-65)

Προσκομίζοντες τὰ ανωτέρω τεύχη εις τὰ γραφεία μας παραλαμβάνετε τους τόμους δεμένους εις θραχυατον χρονικόν διάστημα.

Βιβλιοδεσία εκάστου τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνίας τώ άρθρo 6 § 7 του Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εύάγγελος Γερζοπουλος. Ηατοικία: Όδος Κολχίδος 12. Υπεύθυνος Γυπογραφείου: Β. Αραγιάννης. Κατοικία: Άμισσού 24, Ν. Σμύρνη.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

Είναι τo ρομάντζο ενός κοριτσιού που δρέθηκε ολομόναχο μέσα στην πολυθορύβη Αθήνα και παλαιμε σκληρά για ν' άποδείξη ότι είχε άπλη και άγνη καρδιά.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ τὰ ψέματα. Εύαίσθητος πάντα ο Σεπτέμβριος δεν μπορούσε ν' άκούη να τόν κατηγορούμε για τις ζέστες του. Ήρθε ή πρώτη ψυχρούλα και μās έσβυσε τὰ... αίματα. Μανταλώνουμε τη νύκτα τὰ πατζούρια μας, ανασύρουμε από τη ναφθαλίνη την κουβέρτα, περισκεύει ο πάγος στο ψυγείο — τι να τόν κάνουμε; Άρχισε δειλά-δειλά και ο πρώτος ήχας. Γκούχ! Γκούχ! Άμψά! Με τo' ύγειες μας. Άρπάξαμε κι' όλας τo πρώτο κρυμσάκι. Φθινόπωρο. Χαρτί και μολύδι. Όχι για να γράφουμε στίχους. Θεός φυλάξει. Θέλουμε να κάνουμε λογαριασμούς. Έτσι υποδεχόμαστε κάθε έποχή. Τις πασαμένες του καλοκαιριού λογαριάζαμε. Τόσο θα κοστίζει ο παραθερισμός μας, τόσο ένα ταξιδάκι στο Αίγαιο, τόσο ένα θερινό κορτούμι. Το ίδιο γίνεται και τώρα. Τόσο θα κοστίσει ένα παλτό, τόσο ή καύσιμος ύλη της σόμπας. Οι δυο κοινότητες πράξεις της αριθμητικής, ή πρόσθεσι κι' ή άφάρσι, καταγράφουν τη μικρή μας ιστορία. Μέσα στους αριθμούς κρύβονται τὰ όνειρά μας κι' έλπίδες μας...

★ ΑΛΛΟ πάλι και τούτο. Ένώ έτοιμαζόταν να βαπτισθή ο «δούλος του Θεού» δηλώνει κατηγορηματικά ο παπας στο νουνό του παιδιού: Μόνο χριστιανικό όνομα!

— Διηλάθ; — Άπαγορεύονται οι Περικλήδες, οι Λεωνίδες κι' οι Θεμιστοκλήδες. — Τα όνόματα των εύκλεών μας προγόνων;

— Μάλιστα, τέκνον μου. Είναι αντισχιστιανικά!

— Μα έτσι λεγόταν κι' ο πατέρας μου. Κι' έγω λέγομαι Άριστοτέλης. Τι πρέπει να κάνω; Νά... ξαναβαπτιστώ μαζί με τo βαφτιστήρι μου;

Αυτή ή νέα μόδα που θέλει να λεγούνται όλοι Γιάννηδες και Κώστηδες, έχει αναστατώσει τόσο τους γονείς όσο και τους νουούς! Γιατί τη βρίσκουν έντελώς ακαταλόγιστη. Καί με τo δικιο τους: Χριστιανός δεν είναι εκείνος που λέγεται Φανούριος αλλά εκείνος που βαπτίζεται με τo ορθόδοξον χριστιανικόν δόγμα!

★ ΙΓΟΙ Είναι εκείνοι που δεν παραδέχονται ότι κατέχουν τὰ γυναικεία ζητήματα. Οι περισσότεροι νομίζουν πως τὰ παίζουν στα δάχτυλα. Κι' είναι καταπληκτικά τὰ όσα διαβάζουν κάθε μέρα οι γυναίκες υπό μορφήν «αισθηματικών συμβουλών». Σε μιὰ έφημερίδα είδαμε τις προάλλες στη «στήλη για τις γυναίκες», τo έξης... σοφώτατον: «Οι γυναίκες δεν μπορούν να παρασυρθούν στην άγκαλιά ενός άντρα από την πρώτη στιγμή. Όποιος τo επιχείρησι αυτό θα τού φτερουγίσουν μακριά απ' την άγκαλιά του». Δεν έρει κανείς τί να πρωτοθαυμάσι: Τη σοφία της συμβουλής ή την ίδια τη συμβουλή — που δίνεται στις γυναίκες και, αν δεν κάνουμε λάθος, προορίζεται για τους άνδρες. Και δι τούς θερμαίουμε!

★ ΑΠΟΙΑ υπτέρα απ' τη Μακεδονία — καλή της ώρα — γέννησε τριδωα. Και δημοσιεύεται τo περιεργο γεγονός στις έφημερίδες μαζί με τη φωτογραφία της «εύτυχισμένης υπτέρας και των τριών τέκνων της που χαίρουν άκραν υγείαν». Σε άλλες χώρες τὰ τριδωα και τὰ τετράδωα δεν άπολαμβάνουν μόνο τo θαυμασμό, αλλά θεωρούνται καμάρι για την Πολιτεία και προστατεύονται. Κάτι τέτοιο βάπτισε να γίνεται κι' εδώ. Γιατί αν υπορούσαν να μās μιλήσουν τὰ τριδωα της Μακεδονίας, θα μάς λέγανε: «Σας εύχαριστούμε που μās καμαρώνετε. Άλλά έμεις άποφασίσαμε να θυγούμε και τὰ τρία μαζί στον κόσμο

για να βοηθήσετε όλοι τη μητέρα μας να μάς μεγαλώση αναγνωρίζοντας ότι έτίμησε την εύγονία των Έλληνίδων. Καί, βέβαια, μονάχα μ' εύχες δε μπορούμε να της... ζήσουμε. Άντε λοιπόν. Κάνετε τo καθήκον σας πριν μετανοιώσουμε για την ομαδική μας γέννησι!

★ ΤΑ ΚΑΥΜΕΝΑ τὰ παγκάκια του πάρκου. Έπρεπε ναρθ τo φθινόπωρο για να γνωρίσουν την άνοιξη. Όλο τo καλοκαίρι, φιλοξενούσαν από νωρίς τ' άπόγευμα ως τὰ βαθεία μεσάνυχτα, σοβαρές κυρίες, αρθρικούς γέρους, μεσήλικες ντανάδες. Κι' άκούγαν άναμνήσεις βάσανα, συνταγές μαγειρικής. Τα έρωτευμένα ζευγάρια δεν είχαν που να καθίσουν. Κι' αν εύρισκαν άδειο παγκάκι, σε λίγο καθόταν δίπλα τους κάποια ή κάποιος αδιάκριτος της τρίτης γενεάς. Έχουν τόσο εύγισμό τὰ γεράματα. Δύσκολα κάνουν τόπο στα νιάτα. Όπου ήρθε τo φθινόπωρο και τάστειλε άρουάρον στο σπιτάκι τους. Τώρα, τὰ παγκάκια του πάρκου, έλευθερα, στρώνουν με τὰ πρώτα ξερά φύλλα του φθινοπώρου τo πράσινο σανίδι τους και προσκαλούν την άνοιξη να τὰ ζεστήνη...

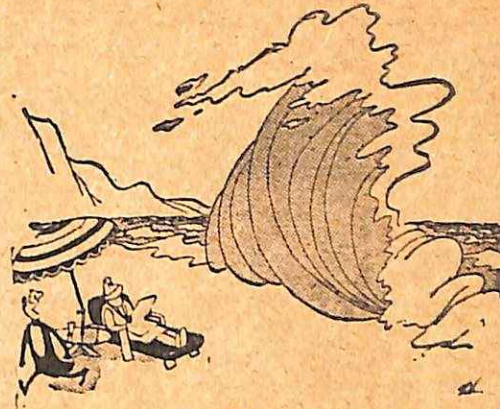
★ ΝΟΡΩΠΟΣ της «πιάτσας» που λένε, έκανε τόν πιο πρωτότυπο ύμνο στις γυναίκες. Άκούστε τον:

— Χωρίς τις γυναίκες τo έμτες είναι ή καλύτερη πελατεία του. Τι νομίζετε πως είναι τo «έμπορικόν δαιμόνιον»; Νά ξεήρ κανείς τι άρέσει στις γυναίκες. Άλλά ό,τι ισχύει για τo έμποριο, ισχύει και για την τέχνη. Τα έργα που άρέσουν στις γυναίκες σημειώνουν καταπληκτική έπιτυχία. Δε βλέπετε τι γίνεται στον κινηματογράφο; Τὰ 99% των φίλμ έχουν κύριο θέμα τους τη γυναίκα. Τo Χόλλυγουντ θα ήταν χαμένο αν δεν τo γνώριζε αυτό. Τι τὰ θέλετε. Η πείρα της ζωής διδάσκει ότι οι άνδρες σε τέτοια ζητήματα είναι έτερόφωτοι. Πρωτιμούν ό,τι προτιμούν οι γυναίκες! Η από άδυσμιά ή για ν' άποφύγουν τή... γκρίνια. Πάντως κι' όπου υπάρχουν εξαιρέσεις επιβεβαιώνουν τόν κανόνα.

Τάδε έφη ο άνδρoπος της «πιάτσας». Καί δυστυχώς — για τούς άνδρες — δύσκολα μπορεί να τόν αντίκριση κανείς...

★ Σ άποχαρητήσουμε τους θερινούς κινηματογράφους. Πολλά καλοκαιρινά δράματα μās έδωγαν απ' τo άδιέξοδο. Ήταν ή πιο εύκολη λύσι για την τσέπη μας. Με τρεις χιλιάδες δραχμές εισιτήριο μās έξασφάλιζαν τo σκότωμα του καιρού και ξεχνούσαμε για δυο ώρες, τη ζέστη. Δεν μās ενδιέφερε τί έργα έπαίζαν. Τι πληρώναμε με τρεις χιλιάδες; Ο θερινός κινηματογράφος ήταν για τούς περισσότερους Αθηναίους ο μόνιμος τόπος παραθερισμού τους. Θα πρέπει να τού χρωστούν μεγάλη εύγνωμοσύνη!

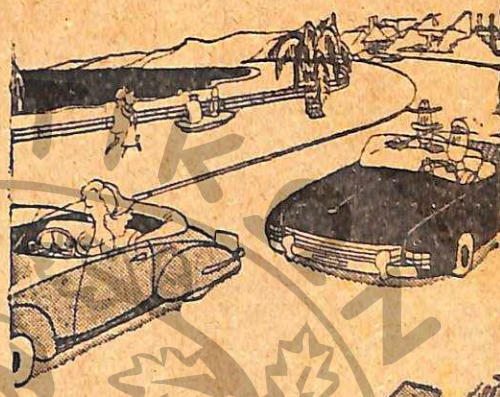
★ ΕΓΙΝΕ πολύ της μόδας ο έρως να όπλοφορη. Κι' όχι μόνον να όπλοφορη. Άλλά και να επιτίθεται με χειροβομβίδες και μυδράλλια. Δεν μās έκανε λοιπόν καμιά έντύπωσι ο μαθητής που για να γρητεύση την έκλεκτήν της καρδιάς του, έβγαλε περιστροφ και την κατατρόμαξε. Μας έκανε όμως έντύπωσι ο Ισχυρισμός του ότι όπλοφορούσε απ' τo 1944. Δηλαδή από δέκα χρόνων. Και άπορούμε. Μάλιστα! Άπορούμε πως οι σύγχρονοι έρωτευμένοι δεν όπλοφορούν ά... γενετής. Για να μη τούς πιάνη, τούλάχιστον, ο νόμος περί όπλοφορίας! Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΣΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΠΛΑΖ — Τo λουτρό του κ. βαρώνου έφθασε!...

— Βέβαια και θα ήθελα να τo πάρω, αλλά φοβάμαι μήπως σας τo στερήσω...

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΤΡΟΠΟΣ... ΕΠΑΦΗΣ — Θα ήθελα πολύ να γνωρίσω αυτή τη δεσποινίδα, Γιώργο! Σε παρακαλώ, της τρακάρεις ένα φτερό!...

ΜΩΡΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ! — Σε παρακαλώ, Γιώργο!... Δεν έχω καμμία όρεξι ν' άκούω να μās διηγήςαι την ιστορία της ζωής σου!

ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ

—Όταν μπήκε μέσα στο σπίτι ό νέος ρώτησε:
—Η κυρία είναι μέσα;
—Όχι, κύριε, του απάντησαν.

Τράβηξε τότε το χέρι του, που το είχε κρυμμένο πίσω απ' τη ράχη του κρατώντας ένα μεγάλο μπουκέτο τριαντάφυλλα, έβγαλε το μπουκέτο μέσα σ' ένα δάσος άπάνου στο τραπέζι της τραπεζαρίας, ύστερα έδωλε από την τσέπη του ένα όμορφο κουτί που έχε μέσα ένα κόσμημα και τόβαλε κάτω απ' την πεσέτα της συζύγου του. Τώρα η κυρία μπορούσε νάρρη. Ήταν κατευχαρισμένος κι από τη χαρά του έτριβε τα χέρια του.

Η τραπεζαρία ήταν κομψή, λουσάτη και ζεστή. Μπροστά στο τζάκι ένα στρογγυλό τραπέζι ήταν στρωμένο για δύο πρόσωπα. Άπάνου σε κάθε πεσέτα ήταν θαμμένο ένα ψωμάκι τραγανιστό, όρεκτικώτατο...

Η ώρα ήταν έπτά κι' ακόμα η κυρία δεν είχε φανή. Άνυπομονούσε τότε ν' άνοιξη ή πόρτα και να φανή η αγαπημένη του γυναίκοι, για να γεμίση το σπίτι με τη ξανθιά λάμψη της και τ' άρωμά της! Ήταν άποφασισμένος να μη της πη τίποτα, να προσποιηθών τον άδιάφορο και ύστερα της έδειξε τα δώρα που της άγόρους για την επέτειο των γάμων τους. Σέ λιγάκι ή σύζυγός του μπηκε μέσα με το πορτοφόλι στο χέρι, λουσάτη, με πολύ κουρασμένη. Είπε καληπέρα κι' έβγαλε το γάντι της με μία κουρασμένη χειρονομία. Μόλις κάθισε είπε:

—Άς φάμε γρήγορα, γιατί το ζεύγος Ντομπρέ θα περάσει να με πάρη να πάμε στο θέατρο.

Εκείνος άπόρησε και λυτήθηκε για τη στάσι της.

—Μα πώς, μικρούλα μου, της είπε, θέλησες να θυγής;... Έγώ που άναιρεύομαι πώς θα περάσουμε τη βραδυά μαζί, κοντά στο τζάκι...

—Βλέπω, αγαπητή μου, του άπάντησε, πώς δεν είστε καθόλου λογικός. Οί Ντομπρέ με προσκαλέσανε πολύ εύγενικά και δέχτηκα, γιατί σπάνια πηγαινό στο θέατρο. Τώρα άν με έμποδίζης να πάω, είναι δικαίωμά σου και θα ύποταχθώ.

Εκείνος άφησε την έφημερίδα στενοχωρημένος.
—Άκουσε, αγαπημένη μου, της είπε, μη θυμώνης. Δέ σέμπομαι καθόλου να σ' έμποδίσω... Μην παραπονήσαι πώς δε σε πηγαινό στο θέατρο. Ξέρεις πολύ καλά πώς συχνά τις νύχτες εργάζομαι και άπόψε που ήμουνα έλεύθερος είπα... πάω.

—Πολύ καλά... θα μείνω, άπάντησεν εκείνη.

—Μα όχι, αγαπή μου... όχι... θα φάμε γρήγορα... ύστερα θα ντυθής, θα γίνης όμορφη... και σαν έρθουν οί Ντομπρέ...
—Σού είπα... θα μείνω... δεν έχω πιά διάθεσι να πάω.

Εβγαλε με λύσσα τις γούνες της και τις έριξε πάνω στον καναπέ. Εκείνος την κύταζε λυπημένος. Όλη ή χαρά του τούχε περάσει και έμενε βουδός. Εκείνη κάθισε κοντά στο τζάκι και είπε:

—Λησμόνησα να σου πώ

Δραματικό διήγημα

πώς προσκάλεσα τον Παύλο Ρεγκώ αύριο στο γεύμα... είναι πολύ καλός νέος...

—Αί!...
—Τί άί!... Γιατί φωνάζεις άί!...

—Μα, αγαπή μου, δεν είπα τίποτα... είπα άί!, όπως θα λέγα άί!...

Εκείνη άνασήκωσε το ξανθο πρόσωπό της προκλητικά...

—Μήπως θάχουμε πάλι ζηλοτυπίες;

Εκείνος χαμήλωσε το κεφάλι του χωρίς ν' άπαντήση... Γι' αυτό του μιλούσε έτσι ή γυναίκα του; Μήπως τον άπα-

Μιά ξαφνική λυπητερή άνησυχία τον κατέλαβε, μία ύποψία που του λόγγιζε την καρδιά. Γιατί του μιλούσε έτσι ή γυναίκα του; Μήπως τον άπα-

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΕΛΒΕΤΙΑ

ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΣ. — ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΤΑΠΛΗΞΗ. — ΟΛΑ ΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΥΤΥΧΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ.

Β'

ΠΑΡΙΣΙ, Σεπτέμβριος.—Όταν βρίςκεσαι στην Έλβετία, νοιώθεις ότι ζής όπως στην πατρίδα μας πριν τα 1909.

Όλα ήσυχια, ειρηνικά. Οί περιστερίδες, Έλβετοί άδιάφοροι για το τί γίνεται πέρα από το σπίτι τους. Παίρνουν το ποδήλατό τους, άντρες, γυναίκες, παιδιά, γρηές και νέοι, πάνε στις δουλειές τους και στις διασκεδάσεις τους με το ποδήλατο, τρώνε γερά και συζητούνε πολύ λίγο για πολιτικά, λιγώτερο για πόλεμο. Στά μαγαζιά τα 98 τοίς 100 του προσαπικού είναι γυναίκες. Όλοι τους τόσο εύγενικοί, που σου προξενεί έθουσιασμό, κατάπληξη ή ευγένεια. Βλέπεις ένα γιαπί μόλις τελειωμένο και μία τεράστια έπιγραφή. «Έργασία τελειωμένη. Εύχαριστώ».

Ενας δρόμος επιδιωρυμμένος και ή έπιγραφή «Μερισί! Παντού, παντού μερισί. Η καθαριότητα στους δρόμους, στους κήπους, στα γεφύρια της Γενεύης, της Λωζάννης, του Ουσού, όπου περπάτησα άρες και μέρες, παραδειγματική. Τα πουλάκια έρχονται στην παλάμη σου να πάρουν τα ψιχουλά που τους προσφέρεις. Κι' αυτά «μερισί» σου λένε με το τιτίβισμα και το όμορφο φτερουγισμό τους στην άκρη του χεριού σου. Τί εύτυχια να νοιώθεις τα δικά μας παιδάκια να ζούσαν σε τέτοιο περίγυρο πολιτισμένο.

Παρακολουθώ τη στάσι του τράμ, στη Λωζάννη, τους έπιβάτες. Μία μητέρα κρατεί το καροτσάκι του μωρού της από τη μία, ενώ από την άλλη την βοηθά ό εισπράχτορας να το κατεβάσει από τον εξώστη του

δαγονιού, όπου βρισκότανε. Την έβοήθησε ίσαμε το πεζεδρόμιο, ό υπέμπες εξακολουθούσε να κοιμάται μέσα στο καροτσάκι του, στο δρόμο, όπως και στο τράμ. Του είγε ένα «μερισί, μερισί» μ' ένα χαμόγελο εύγενικό και πήγε στον περίπατο και στη δουλειά της. Πλησίασα τον εισπράχτορα.

—Το καροτσάκι με το μωρό, που έξήληε του, δαγονιού σας τί εισιτήριο πλήρωσε;
—Μα το ίδιο, κύριε, που πληρώσατε και σεις. Πώς άλλωστε θα πήγαινε;
Τί πολιτισμένη ζωή! Τί σεβασμός στη γυναίκα, στη μητέρα, στο παιδί!

Εδώ στην Έλβετία, ιδίως στη Λωζάννη, πάρα πολλοί Έλληνες, που χτίζουν και πολιτιστικά. Η παροικία της Λωζάννης έχει καταπληκτικά αύληθ. Η ζωή στην Έλβετία έξόν τον πολιτισμένο βαθμό και τις εύκολιες που σου ιγαρέχει, είναι σχετικα πολύ φθηνή. Φθηνότερη από την Έλλάδα, φθηνότερη από τη Γαλλία. Κατά πολύ. Δεν ύπάρχει οικιακή άνακάλυψι, που να διευκολύνει την εργασία της νοικοκυράς και να μη γίνεται δεχτή άμέσως άπ' όλους. Τ' άμπέλια των έλβετικών χωριών σκαρφαλώνουν ως ψηλά έπάνω. Τα λουλούδια στολίζουν σπιτία, αύλες, μπαλκόνια, παράθυρα, πόρτες. Όμως ή Έλβετιδα δουλεύει. Δουλεύει πολύ. Όλες τις εύκολιες και τα σύγχρονα μέσα τα χρησιμοποιεί στο σπίτι, στο γραφείο, στο χωράφι, στη συντήρησι των πουλερικών της ή των ζώων της, για να καταστήση την εργασία της πιο άποδοτική, πιο ξεκούραστη. Ά-

τούσε;... Μα γρήγορα σινηλήθε και της είπε με καλωσύνη να περάσουν στην τραπεζαρία.

—Όχι, άπάντησεν αυτή. Είμαι νευριασμένη. Θα πάω να κοιμηθώ. Προηγούμενος όμως ήθελα να σε είδοποιήσω πώς τη μέρα που θ' άρχίσης να ήλεύης, θα ζητήσω διαζύγιο!

Εκείνος δεν είπε τίποτα. Κι' όταν ή γυναίκα του σηκώθηκε και τράβηξε προς την τραπεζαρία για να πάη στην κρεβατοκάμαρα της, σηκώθηκε και την άκολουθήσε σιωπηλός. Στη μέση του τραπεζιού τα τριαντάφυλλα της άνθοδέσμης του άρχιζαν να μαραίνωνται...

Η κυρία τα κύτταξε άφρημένη και ρώτησε άδιάφορα:

—Μπά! τί είναι πάλι αυτά; Τότε εκείνος με ύπόκωφη και λυπημένη φωνή της άποκρίθηκε:

—Αγάπη μου, σήμερα είναι ή επέτειος του γάμου μας. Και... Δεν ήμότερε όμως να συνεχίσω. Δυνατοί λυγμοί τον έπνιξαν κι' άρχισε να κλαίη!...

Άλεξιπάπουσα

Οί Άμερικανοί σκέφθηκαν να δάλουν στα παπούτσια τους... προφυλακτήρες. Άν τυχόν τους μιμηθίτε, θ' άποφεύγετε τις άρες του συνωστισμού να τρώτε κλωτσιές στις φτέρνες και στα δάχτυλα. Όταν δοκιμάσετε, μάς γράφετε πώς σας φάνηκε ό έξωφρενικός νεωτερισμός.

παστράπτουν από καθαριότητα τα παιδιά τους, οί ίδιος όμως οί σύγχρονες μηχανικές μικρές, εύκολοπλήρωτες έγκαταστάσεις είναι στη διάθεσι τους. Το ποδήλατο είναι τα πόδια της. Και το αυτοκίνητο δεν είναι άπρόσιτο σαν σ' εμάς. Πάμφθνυ. Δεν θα πώ παρ' όυό λόγια για τα λούσα, για τις καλύτερες νάυλον. Σχεδόν δωρεάν. Με 20, 30 χιλιάδες δραχμές έχετε ένα ζευγάρι καλύτερες νάυλον που στον τόπο μας πουλιούνται έκατό χιλιάδες.

Στην Έλβετία ζήτε λαμπρά, άνετα, πολιτισμένα, με όλα τα μέσα με 800 χιλιάδες δραχμές το άτομο. Σε ένα σπίτι χωριάτικο, που θα σας δώση το πρώινό σας γάλα-καφέ, δούτυρο, ψωμί, μαρμελάδα (ψωμί άσπρο, χόσικο — μαύρο δεν είδα έξω από την πατρίδα των δυστυχισμένων) άφθονα. Το μεσημέρι δυό πιάτα φαί, κρέας, σαλάτα, φρούτο, τ' άπόγευμα, δυό, τριό και το βράδυ συό, δυό κτλ. Το κρασί το ίδιο. Ξέρουν οί πλούσιοί μας γιατί πηγαινουν στην Έλβετία, γιατί στέλνουν τα παιδιά τους εδώ έξω. Όμως κι' εμείς μπορούμε να κάνουμε τον τόπο μας Έλβετία. Γιατί όλα τα έχει. Εκτός πολίτες που ν' αγαπούνε τον τόπο τους όπως οί Έλβετοί κ' οί Έλβετίδες. Άς μ' ην μάς κακοφαίνεται. Δεν αγαπάμε την πατρίδα μας, όσο το φιλάουμε στους λόγους και στις έφημερίδες.

Η Γενεύη τον Αύγουστο έδωσε μία από τις πλουσιότερες και πολυήμερες εξετάσεις πολιτισμού, ευγένειας και άφθονίας. Έπί ήμέρες, ύστερα από έντατική διαφήμισι πρόσφερε στους έπισκέπτες της — χιλιάδες ξένους άπ' όλη τη γή — γιορτές όπου τα καρναβάλια, τα λουλούδια, το μετάξι, τα κομψά ώργιάσαν, τα λεφτά άνακατέφτηκαν κι' άλλαξαν χέρι που κατέληξαν στα έλβετικά και ό τόπος πλούτισε ακόμα πιο πολύ. Όμως το ταξίδι κι' οί έντυπώσεις εξακολουθούν.

Δε Γιαννης Αντωνιάδης

Η ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΣΑΣ

Ο ΝΤΙΟΡ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ, ΣΑΣ ΕΞΗΓΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑΣ. ΛΕΕΙ ΠΩΣ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΑ ΝΤΥΜΕΝΗ. ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ Ν' ΑΓΟΡΑΖΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΗ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΕΙΜΑΙ σίγουρος ότι μία γυναίκα είναι πιο καλοντυμένη και πιο εύκολα ντυμένη όταν δεν προσπαθεί να έχη πάρα πολλά φορέματα.

Πραγματικά, είναι καλύτερο να έχη μία μικρή αλλά συμπληρωμένη γκαρνταρόμπα. Θέλω δηλαδή να πώ πώς πρέπει να είσθε έφωδιασμένη με φορέματα κατάλληλα για κάθε σύμπτωση που θα παρουσιασθί στη ζωή σας. Και να τα «μεταποιήτε» αντικαθιστώντας κάθε χρόνο τα στολίσια τους με καινούργια.

Είναι πάντα φρονιμότερο να αγοράζετε ύφασματα άρίστης ποιότητας. Είναι οικονομία να έχετε φουστάνια με καλά ύλικά και με καλής ποιότητας έργασια. Και για να είσθε κομψή, δεν είναι άπαραίτητο να φορήτε κάτι διαφορετικό κάθε μέρα.

Το πρόσωπο και ή προσωπικότης της γυναίκας μεταβάλλεται εξακολουθητικά. Θα δοίτε λοιπόν σε κάθε εποχή κάποια ιδιαίτερη λεπτομέρεια στα κοπέλα, στη γραμμή του ντεκολτέ ή στη σιλουέτα, που να σας πηγαινίη.

Θα είσθε πολύ εύτυχέστερη αν φορέσετε αυτά που έχετε σίγουρα να τα βαρεθίτε παρ' άν προσπαθήσετε να παρουσιάσετε κάθε μέρα «μ' ένα καινούργιο έγώ», με μία καινούργια τουαλέτα.

Α ή εκλογή σας είναι καλή δεν θα βαρεθίτε να φορήτε κάτι καλό που σας πηγαινίη, γιατί το πραγματικό ταλέντο στο ντύσιμο είναι να διαλέγετε σε κάθε εποχή το στυλ που θα κρατήση περισσότερο.

ΔΕΝ συμβουλεύω τις γυναίκες να γατζώνονται πάρα πολύ στα «κλασσικά στυλ». Είναι ά-

με πιέτες που να φοριέται άνετα με μία μπλούζα ή με ένα σουέτερ. Άν είναι μαύρη μπορείτε να τη φορήτε ως άργά τη νύχτα, αλλάζοντας κοσμήματα. Άν αφέτε να το άπόγευμα ή στην ώρα του κοκτέιλ. Άρετά σινα όμως αυτά τα πάρτυ κατ'ήλθουν σε γεύμα σε ρεστοράν ή σε χορό. Γι' αυτό το φορέμα σας πρέπει να μπορεί εύκολα να μετατρέπεται σε βραδυό.

Προφανώς, ιδεώδες είναι γι' αυτή την περίσταση ένα μεταξωτό φουστάνι και μία πλατεία μάλλον μακρά φούστα μ' ένα κορσάζ στράπλες ή με μπρετέλες. Με το κορσάζ αυτό πηγαινίη ένα δελουδινο μπλερό ή μία ζακέτα από λεπτό μάλλινο ύφασμα.

Άν δεν βγαίνετε έξω πολύ τα βράδια, δεν είναι ανάγκη ν' αγοράζετε κάθε τόσο βραδυό φορέμα.

ΕΝΑ ΜΑΚΡΥ ΦΟΡΕΜΑ ΓΙΑ ΓΕΥΜΑ χρειάζεται καθώς και ένα πραγματικά κατάλληλο φορέμα για έσπερίδα. Κανονικά, ένα καινούργιο φορέμα για γεύμα είναι άπαραίτητο κάθε δυό χρόνια. Όσο για το φορέμα χορού, αυτό εξαρτάται από το κατά πόσον συχνάζετε στους χορούς ή όχι.

ΕΝΑ ΖΕΣΤΟ ΠΑΝΩΦΟΡΙ είναι θέδια άπαραίτητο και μία κοντή ζακέτα έφοδίο. Για να έχετε τη γκαρνταρόμπα σας κάτω από τον έλεγχό σας και για να επιτυγχάνετε τα καλύτερα άποτελέσματα, να περιορίζετε τα χρώματα.

ΠΟΤΕ δεν πρέπει ν' αγοράζετε ένα περιττό στολίδι που δεν πηγαινίη με τα ρούχα που έχετε ήδη.

Φροντίστε να διαλέγετε πάντα τα άξεσουάρ σας σύμφωνα

με τα φορέματά σας. Τα παπούτσια έχουν σημασία. Δεν χρειάζεστε πολλά ζεύγη. Όσα προμηθεύσε όμως πρέπει να είναι άπλά.

Σας προτείνω να έχετε: ένα ζευγάρι μαύρα παπούτσια με μέτρια τακούνια. Ένα ζευγάρι μαύρα με ψηλά τακούνια για πιο άμπιγιέ εμφανίσεις. Ένα μπλε, ένα καφέ και ένα άκόρη ζεύγος καλά παπούτσια για τον περίπατο. Πρέπει να έχετε επίσης για το βράδυ πέδιλα ή σαντάλια από σατέν για το χορό.

Αγοράζετε περισσότερα καπέλα και λιγώτερα φουστάνια γιατί τα καπέλα προσδίδουν χαρούμενο τόνο. Όταν δοίτε ένα καινούργιο στυλ φορέματος που σας πηγαινίη, καλά θα κάνετε να το φτιάξετε και σε άλλο χρώμα της προτιμώσεώς σας.

Ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματα της περιορισμένης γκαρνταρόμπας είναι ότι προστατεύει από το μεγάλο κίνδυνο να ντύνεται ή γυναίκα χτυπητά.

ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ Πιστεύω πώς το μαύρο δεν ταιριάζει καθόλου την ήμέρα στην υπαίθρια ζωή, εκτός άν προκειται για σουέτερ ή για πανταλόνια — μακρύ ή ψαράδικο. Το μόνο ύφασμα που ταιριάζει το χειμώνα στην έσοχή είναι το τούνην.

Το χειμώνα αποκλείονται στην έσοχή τα φουστάνια. Άπεχθάνομαι τα «μαλλίνα φουστάνια» στο υπαίθριο. Προτιμώ μία άπλη πακοκία από φούστες με πιέτες και μπλούζες πλεκτές από μάλλινο ύφασμα.

Για τα βράδια, μία πολύ πλατεία, βαρεία μεταξωτή φούστα με μάλλινο κορσάζ είναι ό,τι πρέπει. Ταιριάζει όμως για βράδυ και το πανταλόνι (από δελουδιό ή από σατέν).

Προτιμώ για τα γεύματα στην έσοχή τα μακρύ φορέματα από τα κοντά.

Δεν έθιξα τα φορέματα που πρέπει να φοριούνται το καλοκαίρι. Ένα μαύρο λιγδ ή σανταλγκ ταγιέρ ή φορέμα είναι τέλειο για την πόλι.

Στην έσοχή μπορείτε να φορέσετε χαρούμενα δαμπακερά. Δείχνει πάντα κακό γεύство το να ντύνεσθε πολύ πλούσια το καλοκαίρινα βράδια.

Το καλοκαίρι να φορήτε καλοκαιρινά ύφασματα. Έπιδιώκετε να φαίνεσθε δροσάτη και άψωγα τακτική και καθαρή. Δεν φέρνει τέτοιο άποτέλεσμα ή παφώης αλλά ή ποιότης και το προσεκτικό ντύσιμο.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Μιά ώραζα ζακέτα από έρμίνια του οίκου «Χάλιφαξ»

τὸ γουναρικό πού θὰ θερμάνῃ τὸ γυναικεῖο σώμα ὅταν ὁ χειμώνας θὰ στείλῃ τὰ πρῶτα ρίγη του...

Τὰ γούνινα μοντέλα τῆς χειμερινῆς σαϊζὸν εἶναι ἑτοιμα. Τὶ γούνες λοιπὸν θὰ φορεθοῦν καὶ πῶς θὰ φορεθοῦν; Θάλεγε κανεὶς ὅτι εἶναι τόσο εὐκόλο, ὥστε μὲ μιά ἐπισκεψὶ σ' ἓνα κατάστημα γουναρικῶν θὰ μπορούσε νὰ τὸ μάθῃ.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀπλὸ ὅσο φαίνεται. Γιατί τὰ μεγάλα κατστήματα κρατοῦν ζηλότυπα τὰ μοντέλα τους αὐτὴ τὴν ἐποχὴ γιὰ νὰ τὰ προβάλλουν τὸ φθινόπωρο.

Αὐτὸ μὲν εἶπε ὁ διευθυντὴς τῆς εταιρίας «Χάλιφαξ», ἐνῶς ἀπὸ τοὺς μεγάλους οἴκους γουναρικῶν τῶν Ἀθηνῶν. Πρόκειται γιὰ ἐπαγγελματικὸ μυστικὸ, πού καθέννας δὲν τὸ ἀνακοινῶνει.

«Γενικὲς μόνο πληροφορίες θὰ σὰς δώσω προσέθεσε. Ὅσο γιὰ τὰ μοντέλα, αὐτὰ θὰ τὰ ἴδῃτε στὴν ἐκθεσὶ, πού κάθε χρόνο ὁργανώνει ἡ ἐταιρεία μας περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου στὰ σαλόνια τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρετανίας».

»Στὶς γενικὲς γραμμὲς τῆς ἡ μόδα τῶν γουναρικῶν θὰ ἔχῃ ἀσήμεντες μόνο ἀλλαγές.

»Ὁ γιακάς λ. χ. δὲν θὰ εἶναι ἐφέτος φαρδύς. Θὰ φορεθοῦν μικροὶ γιακάδες μὲ διάφορες ποικιλίες; γιακάδες στενοὶ, μόλις κολλημένοι, μέτριοι, ἐλαφρῶς ἀνασηκωμένοι στὸ λαιμὸ καὶ γιακάδες σὲ στυλ στρατιωτικὸ ἢ παπαδιστικὸ.

»Οἱ ὠμοὶ θὰ εἶναι καὶ πάλι στρογγυλοὶ, ἀν' καὶ παρατηρεῖται τάσι νὰ γίνον τετραγώνιοι. Ἡδὴ μερικὰ παλὰ σπῶρ, καθὼς καὶ ζακέτες γίνονται μὲ ὠμοὺς τετραγώνους.

»Μιά σοβαρὴ μεταβολὴ θὰ γίνῃ στὰ μανίκια. Ἐφέτος τὰ μανίκια θὰ εἶναι φαρ-

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος γιὰ τὰ συνερροσμένα γουναρικά, πρέπει νὰ πούμε ἐδῶ ὅτι εἶναι μιά ἀπὸ τὶς δυσκολώτερες τέχνες. Σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἔχουν ἀναδειχθῇ ἀπαράμιλλοι οἱ Καστοριανοί. Εἶναι τόσο εἰδικευμένοι καὶ τόσο ἐπιδέξιοι, ὥστε ἀπὸ μικρὰ κομματάκια νὰ φτιάχνουν ὁλόσωμες γούνες. Καὶ εἶναι τόσο τέλεια συναρμολογημένα τὰ κομματάκια, πού καὶ ἓνα εἰδικευμένο μάτι δὲν μπορεῖ νὰ τὸ διακρίνῃ.

Τὰ κομμάτια αὐτὰ, πού κατὰ τόνους ἐρχοῦνται στὴν Ἑλλάδα, εἶναι τὰ ἀπορρίμματα τῶν μεγάλων οἰκῶν γουναρικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Αὐτὰ πού ψαλιδίζονται καὶ πετιοῦνται, ὅπως ἀκριβῶς τὰ κομματάκια τοῦ υφάσματος ἀπὸ τὸ ράφτη. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ «σκουπίδια», θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς, μαζεύονται καὶ ἀποστέλλονται ἐδῶ. Καὶ ἀπὸ αὐτὰ κατασκευάζονται οἱ ὠραῖες γούνες ἀπὸ διζὼν, καστόρ, ἀστράκαν, λούτρ, ρενῶρ, κολέσκι, μπράιτινδαντς κλπ.

Καὶ ἡ εἰδικότητα αὐτὴ τῶν Ἑλλήνων τεχνιτῶν εἶναι διεθνῶς ἀνεγνωρισμένη. Ἀποδείξει ὅτι ὀνομαστοὶ οἰκοὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ στέλνουν μεγάλους ποσότητες τέτοιων κομματιῶν στὴν Ἑλλάδα, πού συρράβονται καὶ ἐξάγονται ὡς γούνες. Ἐστὶ σημαντικὴ ποσότητα συναλλάγματος εἰσρέει κάθε χρόνο ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἐργασία τῶν τεχνιτῶν αὐτῶν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Καστοριά, ὅπου λειτουργοῦν πολλὲς τέτοιες διετεχνίες, ὑπάρχουν δυὸ καὶ στὴν Ἀθήνα: τῆς εταιρίας Χάλιφαξ καὶ τοῦ Σιστοδάρη. Ἡ πρώτη μάλιστα ἀναλαμβάνει ἐργασίαν συρράφης κομματιῶν καὶ γιὰ λογαριασμὸ ξένων οἰκῶν.

Ὅπως μὲν εἶπαν οἱ ἔμποροι γουναρικών, στὴ δύσκολη αὐτὴ δουλειὰ τῆς συρράφης γουναρικών, οἱ γυναικὲς ὑστεροῦν. Κατὰ κανόνα οἱ εἰδικευμένοι καὶ περιζήτητοι τεχνίτες εἶναι οἱ ἄνδρες. Καὶ ὁμολογουμένως πρόκειται περὶ λεπτοτάτης ἐργασίας. Ἡ δυσκολία δὲ δὲν ὀρίζεται μόνον στὴ διαλογὴ τῶν κομματιῶν. Ἀπλῶς νὰ εἶναι ὅλα τὰ τεμάχια (καὶ μιά γούνα ἔχει πολλὲς χιλιάδες) ἀπὸ τὸ ἴδιο χρῶμα, τὸ ἴδιο εἶδος καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια χώρα. Π. χ. ἓνα κομμάτι ἀστράκαν Ρωσίας μαῦρο πρέπει νὰ συναρμολογηθῇ μὲ ἓνα ἄλλο κομμάτι ἀστράκαν Ρωσίας μαῦρο καὶ ὅχι μὲ ἀστράκαν Περσίας μαῦρο κλπ. Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνον αὐτὴ ἡ δυσκολία. Εἶναι καὶ τὸ συνταίριασμα τῶν ραβδώσεων, τοῦ χρωματισμοῦ κλπ., ὥστε νὰ φαίνεται ἡ γούνα ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ ὁλόκληρο δέρμα. Νὰ γιὰτὶ ἡ δουλειὰ αὕτη εἶναι δυσκολώτατη καὶ οἱ ἐξαιρετικοὶ τεχνίτες περιζήτητοι.

Οἱ ξένοι καὶ ἰδιαίτερα οἱ Ἀμερικανοὶ θαυμάζουν τὴν ἐργασία αὕτη, πού τοὺς ἐπιτρέπει ὅχι μόνον νὰ ἀγοράζουν γουναρικά πού στὸ ἐξωτερικὸ εἶναι ἀπρόσιτα, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ παίρνουν καὶ ἐργαζόχους. Καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ ἀδυναμία τῶν ξένων γυναικῶν καὶ ἰδίως τῶν Ἀμερικανίδων στὰ καλὰ γούνινα παλὰ. Λένε μάλιστα, ὅπως μὲν εἶπε κάποιος ἔμπειρος γουναρικών, ὅτι μιά Ἀμερικανίδα προτιμᾷ νὰ ἀποκτήσῃ πρῶτα ἓνα καλὸ γούνινο παλὸ διζὼν καὶ ὕστερα ἓνα καλὸ σύζυγο...

ΑΘΩΣ ΔΟΞΗ.

Ἡ ὁμορφιά καὶ οἱ πρόγονοί μας

Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἡ ἀποτριχωσις ἦταν κάτι πού τὸ συνήθιζαν πολλοὶ ὅλες οἱ κομψὲς γυναῖκες... καὶ μερικοὶ ἄνδρες. Λέγεται ὅτι ἡ ἀποτριχωσις εἰσῆλθε στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν Ξέρξη, τὸν περίφημο βασιλῆα τῶν Περσῶν καὶ τοὺς πολεμιστὰς του, τὴν ἐποχὴ τῶν Μηδικῶν πολέμων.

Τὰ ἀτμολούτρα ἦταν ἐπίσης πολὺ συνήθισμένα στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ὅσο γιὰ τοὺς Ρωμαίους, χρησιμοποιοῦσαν κ' αὐτοὶ πολὺ τὰ ἀτμολούτρα καὶ οἱ «θερμὲς», πολυτελεῖς λουτρά μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις, ἀποτελοῦσαν κατὰ κάποιο τρόπο τὸ... καφενεῖο τῆς ἐποχῆς, ὅπου συνεκεντρώνοντο οἱ ἀργόσχολοι καὶ ἐπαίρναν...μὲ τὶς ὥρες τὸ μπάνιο τους.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΧΩΡΙΣ... ΥΛΗ

Τοῦ Ἡλία Μπακοπούλου

Τὸ φθινόπωρο εἶναι προχωρημένο καὶ τὰ ρίγη ἔχουν μονιμολογήσῃ στὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ ἀποψινὸ δράδυ, ὅμως, εἶναι ὁ ροδόκητα ψυχρὸ, ἔχει βροχὴ, ἔχει ἄνεμο — ἔχει ὅλα ἔκκενα τὰ στοιχεῖα πού θὰ τοῦδαζε ἓνας καλὸς σκηνοθέτης, γιὰ νὰ τὸ κἀνῃ δράδυ χειμωνιάτικο. Ὁ Ἄντρας, κατ' ἐπαγγέλμα, σκεπτικὸς ἀφοῦ εἶναι συγγραφέας, κάθεται μπροστὰ στὸ τραπέζι τοῦ γραφείου του καὶ, φυσικὰ, γράφει. Σὲ λίγο χτυπάει τὸ τηλέφωνο. Ἀφίνει τὸ μολύβι καὶ πιάνει τὸ ἀκουστικὸ.

Ο ἌΝΤΡΑΣ (σιγὰ). — Ἐμ-πρὸς... Ποῖος εἶναι;

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ (...πού τὴν «ὑλοποιεῖς» κάπως, μιά φωνὴ μαλακὴ, ζεστὴ, πού χαϊδεύει βελουδένια). — Κάποιος...

Ο ἌΝΤΡΑΣ. — Τ' ὄνομά σας;

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Νὰ καί, πού δὲν θὰ ὠφελοῦσε σὲ τίποτα. Τὸ ὄνομά μου ἄς μείνῃ τελείως ἀγνωστό.

Ο ἌΝΤΡΑΣ (κάπως ἐπηρεασμένος). — Ὁρίστε. Καί... τί θέλετε;

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Ἀπλοῦστατα ἐπληττα καί...

Ο ἌΝΤΡΑΣ.—Πῆρατε ἓνα ὀποιοδήποτε ἀριθμὸ στὴν τύχη... (μὲ κάποια ἀγανάκτησι) Συναρμολογμένη ἱστορία, πού δὲν θὰ πῆρα ἓνα τυχαῖο ἀριθμὸ. Διότι, ἐὰν πῆρα ἓνα τυχαῖο ἀριθμὸ, θὰ εἶχε προσηκτικὰ τὸν δικὸ σας.

Ο ἌΝΤΡΑΣ. — Τότε... θὰ θέλετε κάτι συγκεκριμένο.

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Ἀκριβῶς (χωρὶς δισταγμὸ). Ἐνῶ... ραντεβού!

Ο ἌΝΤΡΑΣ (μὲ γέλιο). — Αὐτὸ, οἱ ἥρωες τῶν μυθιστορημάτων μου πού χρησιμοποιοῦν «ἀργὸν», θὰ τὸ ἔλεγαν... «ψιλὸ γαζι».

(καὶ σοβαρὰ) Πῶς μπορεῖτε νὰ ζητᾶτε ραντεβού ἀπὸ ἓνα ἀγνωστὸ σας;

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ (μαλακὰ, πολὺ σταθερὰ). — Ὅχι «ἀγνωστὸς μου». Δὲν σὰς εἶδα δεῖξαι πο-

τὲ, οὔτε καὶ ποτὲ μὲ εἶδατε, ἀλλὰ ὡστόσο... σὰς γνωρίζω! (χαριτωμένη ἐρώτησις) Πῶς σὰς φαίνεται αὐτό;

Ο ἌΝΤΡΑΣ. — Παραδοξολογικόν! Πιραντέλλικον! (ἀλλοιωτικά) Διαβάξτε Πιραντέλλο;

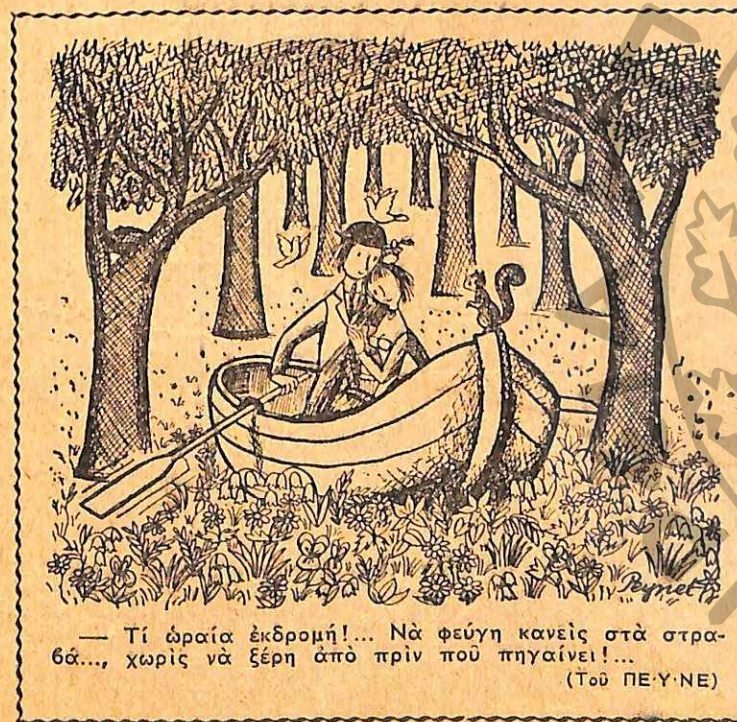
Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Ὅχι! (αὐθόρμητα) Διαβάξω, ὅμως ἔσας! Σὰς διαβάζω ὅπου ξεφυτρώνω τὴν ὑπογραφή σας, παρακολουθῶ τοὺς στοχασμοὺς σας, θαυμάζω τὶς σκέψεις σας καὶ σὰς... ἀπέκτησα σὰν ὀρόστο φίλο, μὲ τὸν ὁποῖο κουβεντιάζω τὶς ὥρες τῆς μοναξιάς...

Ο ἌΝΤΡΑΣ (ἀφίνοντας τὴν φαντασία του νὰ λικνίζεται ἐπάνω στὶς χαμηλὲς βελουδέριες νότες τῆς φωνῆς πού ἀκούει, «ὑλοποιεῖ» σιγὰ—σιγὰ αὕτη τὴ φωνή, τὴ «ντύνει» μὲ μιά ὑπεροχή σάρκα θαυμελάχρονη, ἓνα εἶδος... ἐλκυστικῆς σοκολάτας, τῆς βάζει δυὸ ὑπέροχες γάμπες κ' ἐτοιμάζεται νὰ τῆς «κατασκευάσῃ» καὶ μαλλιά, ἀλλὰ κείνη τὴ στιγμή ἡ φωνὴ παύει). — Συνεχίστε... συνεχίστε...

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Πάντα εἶχα τὴν ἐπιθυμία νὰ σὰς γνωρίσω κ' ἦταν νύχτες, πού αὕτη μου ἡ ἐπιθυμία (ἡ φωνὴ τῆς γίνεται πρὸς βαθεῖα, πρὸς σταρηνία) γίνονταν πολὺ ἐντονη...

Ο ἌΝΤΡΑΣ (προσθέτει γρήγορα—γρήγορα στὸ φανταστικὸ πορτραῖτο τῆς δυὸ φλογερὰ μαῦρα μάτια). — Καί...

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ.—Σήμερα πῆρα τὴν ἀπόφασιν νὰ σὰς γνωρίσω!

— Τί ὠραία ἐκδρομὴ!... Νὰ φύγῃ κανεὶς στὰ στραβά... χωρὶς νὰ ξέρῃ ἀπὸ πρὶν πού πηγαίνει!... (Τοῦ ΠΕ.Υ.ΝΕ)

ΦΟΥΡΤΟΥΝΑ

Ἦ! Ἡ ἀγάπη μας δὲν εἶναι σὰν τὶς ἄλλες! Δὲν εἶν' ἀγάπη ξεφτισμένη καὶ χλιαρὴ... Τὶς λαμπροφώτιστες δὲ γνώρισε τὶς σάλες, μέσα σὲ μπόρες ἀναστήθηκε μεγάλως κ' οἱ χειμωνιάτικοι τὴ βέριεψαν καιροί...

Μακρυὰ τραβάω πρὸς τ' ἀπόγκρεμο τὸ βράχι πού μανιασμένα κυματόδουνα χτυπᾷ, κ' ἔκει, στημένος στὴν ἀπότομή του ράχη, ὅλο ἀγναντεύω πρὸς τὰ πέρα μὴ καὶ λαχὴ κάποια μαλλιά νὰ δῶ στὶς αὔρες νὰ σκορπᾷ.

Θὰ εἶσ' ἐσύ. Ποιὰ θὰ μπορούσε νάταν ἄλλη σ' αὕτη τὴν ἄγρια μεγαλόπρεπη ἐρημία; Τ' ἀγαπημένο καστανοχρυσὸ κεφάλι, αὐτὸ τὸ χέρι πού μού γνέφει τώρα πάλι ἡ λυγερὰ πού δὲν ἔχει ἄλλη καμμιὰ...

...ὅλα δικά σου. Ἀλαφριά γοργοφτερίζεις, φτάνεις κοντὰ μου, μ' ἀγκαλιάζεις δυνατὰ, μέσα στὰ μάτια μου τὸ βλέμμα σου βυθίζεις... Κ' ὡς τὸν ἀγέρα τὰ μαλλιάκια σου ἀνεμίζεις. θαρρῶ πῶς βλέπω μιά θεὰ νὰ μὲ κυττᾷ...

Κ' ὕστερα σμίγουμε τὰ χεῖλια διψασμένα κ' ὥσ' ἓν' ἀγαλμα φαντάζουμε κ' οἱ δυὸ στημέν' ὁλόρθο μέσ' σὲ κύματα ἀφρισμένα, μέσα σ' ἀνέμους πού σφυρίζουν μανιασμένα, κ' ἔξω ἀπὸ μᾶς, ὅλα τὰ κάνουν ρημαδιό.

Ἦ! Ἡ ἀγάπη μας δὲν εἶναι σὰν τὶς ἄλλες! Παίζεται σ' ἄγριον κ' ἀχαλίνωτο σκοπὸ... Κ' ὅσους μᾶς δῶξαν ἀπ' τὶς ὁμορφες τὶς σάλες καὶ στὶς χαρὲς μᾶς ὡδηγήσαν τὶς μεγάλες, ὅλους αὐτοὺς πού μᾶς μισοῦν... τοὺς ἀγαπᾷ!

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

Ο ἌΝΤΡΑΣ (συμπληρώνει τὴν φαντασία του τὸ πορτραῖτο τῆς μ' ἓνα μέτωπο θεῖο, καθαρὸ). — Καὶ γι' αὐτὸ μού τηλεφωνήσατε;

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Ναί... Δὲν ξαίρω ποῖος μ' ἐπρωξε σ' αὐτό. Ἦως ἡ βροχὴ πού χτυπάει τὴν στέγη, Ἦως τὰ δέντρα, πού θροοῦν στὸν κήπο... Δὲν ξαίρω... Γύρω μου εἶναι πολὺ σκοτάδι καὶ γὰρ βρισκόμουν μέσα στὸ φῶς...

Ο ἌΝΤΡΑΣ (ὁλοκληρώνει τὸ «πορτραῖτο» μὲ τὴν «ἀτμόσφαιρα» τῆς γυναικῆς, πού ἔαίρει νὰ ποτίσῃ τὶς στιγμὲς τῶν ρομαντισμῶν τῆς μὲ τὶς φλογὲς τοῦ πάθους. Ἐστὶ παίρνει μιά «ιδανικὴ» γυναῖκα, μιά γυναῖκα, πού τὸν συγκλονίζει). — Σὰς νοιώθω. (πολὺ σιγὰ) Δὲν θὰ σὰς δώσω, ὅμως, τὸ ραντεβού, πού ζητᾶτε. Θ' ἀφήσω τὴ γνωριμία μας στὰ πλαίσια τοῦ πνεύματος, δὲν θὰ τῆς προσθέσω ὅτι λ. χ. Ἡ σάρκα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ Ἦως τὶς ἀτέλειες καὶ τὰ ελαττώματα, πού κατεβάζουν τὸν ἄνθρωπο στὸ ἐπίπεδο τοῦ κτήνους. Κρατήστε μὲ καλύτερα ὅπως μὲ ντύσατε στὴ φαντασία σας. Διαφορετικὰ ὑπάρχει ὁ φόβος νὰ μὴ ἀνῆλθῃ σὰς ἡ ἀπογοητεῖσι. Ὑπάρχει ὁ φόβος, προσπαθώντας νὰ μὲ γνωρίσετε καλύτερα, νὰ μὲ χάσῃτε γιὰ πάντα...

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ (δελιὰ). — Καί... σὲς τί θὰ κάνετε;

Ο ἌΝΤΡΑΣ. — Θὰ σὰς κρατήσω κ' ἐγὼ στὴ φαντασία μου, ὅπως σὰς ἔπλασα τώρα δά, αἰθέρια κ' ἀσύγκριτη. Εἶμαι σίγουρος πῶς αὕτη ἡ χωρὶς ὕλη γνωριμία μας θὰ ζήσῃ πολὺ. Τοῦλάχιστον θὰ ζήσῃ... (μικρὸ γέλιο)... ὡστόσο...

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ (μ' ἐνδιαφέρον). — Ὄπου;

Ο ἌΝΤΡΑΣ. — Ὄπου νὰ

μὴν στὰ ἑλληνικὰ τηλέφωνα ἢ... τηλεδρασί.

Ἡ ΑΓΝΩΣΤΗ. — Τὴ φοβάστε;

Ο ἌΝΤΡΑΣ. — Μπᾶ, ὅχι! Ὑποπτεύομαι ὅμως, πῶς μπορεῖ νὰ παίξῃ στὴ γνωριμία μας τὸν ρόλο πού παίζει ὁ ἥλιος στὰ νυχτερινὰ ὄνειρα. Τὰ διαλύει! (πρὸς τὸ παρὸν ἄς ἐπισημάνω). Ἀς συνεχίσουμε τὸ διεῖρη... (Ἀφίνει τὸ ἀκουστικὸ κ' ἡ «γραμμὴ» πού ἐνώνει γίνεται ἀνάμεσα τους...)

...Αὐτὰ καί

★

Ὅταν κάποτε φοβέρισαν ἓνα μικρὸ παιδί ὅτι θὰ τὸ στελεῖουν νὰ κοιμηθῇ χωρὶς νὰ φαῖ, ὁ πιστορικὸς ἀπατήτης: «Μὰ, μανουλά, καὶ τί θὰ γίνῃ τὸ γιο-τρικό μου, πού τὸ παίρνω μετὰ τὸ φαγητό».

★

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Κατελάκι τῆς ἐποχῆς φτιαγμένο μὲ πολυχρώμες ψάρες λουρίδες, στυλιζμένο μὲ βελούδο καὶ ἓνα μεγάλο φτερό. Τὸ βέλο καλύπτει συμπιεστικὰ τὸ πρόσωπο καὶ δένεται ὀπίσσω. ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Φθινοπωρινὸ φόρεμα, χαριτωμένο στὴν ἀπλοότητά του, μὲ πολὺ πρωτότυπα κιμονὸ μανίκια τρία τέταρτα, πού σφιγντοῦν κάτω ἀπὸ τὸν ἀγκώνα μέσα σὲ φαρδεῖες, μυτερὲς μανσέτες. Μιά σειρά πένσες συγκρατοῦν τὸ πλάτος στὴ φούστα καὶ στὸ κορσάκι. Πολὺ πρωτότυπο εἶναι ἐπίσης τὸ τελείωμα στὸ λαιμό.

ΤΙ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΝ ΕΦΕΤΟΣ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΕΣ;

ΜΙΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ. — ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΑ ΓΟΥΝΙΝΑ ΠΑΛΤΑ ΚΑΙ ΖΑΚΕΤΕΣ ΒΙΖΟΝ, ΚΑΣΤΟΡ, ΡΕΝΑΡ ΑΣΤΡΑΚΑΝ. — ΓΟΥΝΕΣ ΑΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΔΕΡΜΑ ΚΑΙ ΓΟΥΝΕΣ ΜΕ ΚΟΜΜΑΤΑΚΙΑ.

ΜΕΣΑ στὴν ἀφόρητη ζέση τοῦ καλοκαριοῦ τὰ ὠραῖα καὶ πανάκριβα γουναρικά ἀποτελοῦν ἓνα εἶδος περιφρονημένο... Ποιὰ ἀπὸ τὶς κομψὲς Ἀθηναῖες νὰ τὰ προσέξῃ; Σήμερα θιαμβεύει ἡ Α. Μ. ἡ δροσιά. Ἀραχνούφαντα καὶ ἀεράτα υφάσματα πού ἀφίνουν διάφανο καὶ δροσερὸ τὸ γυναικεῖο κορμί...

Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν ἐποχὴ αὕτη ἀρχίζει μιά ἐντατικὴ ἐργασία σ' ὅλα τὰ κατστήματα γουναρικών. Ὅχι μόνον στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλες τὶς μεγαλοπόλεις τοῦ κόσμου. Ἰδιαίτερα στὴν Ἀθήνα ἡ περίοδος ἀπὸ 15 Αὐγούστου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου εἶναι ἐποχὴ ἐντατικῆς προετοιμασίας. Στὸ διάστημα αὐτὸ θὰ ἐτοιμασθοῦν τὰ μοντέλα τῆς χειμερινῆς σαϊζόν.

Ἐνῶς ὁλόκληρος κόσμος δουλεύει τὰ δερματάκια μὲ τὸ γυαλιστερό τρίχωμα, ἀπ' τὰ ὁποῖα θὰ γίνουν οἱ θαυμάσιες καὶ λαχταριστὲς γούνες, πού ἀποτελοῦν ἓνα κόσμω ἀνείρων γιὰ τόσες καὶ τόσες γυναῖκες πού δὲν μποροῦν νὰ τὶς ἀποκτήσουν...

Στὴν ἀφάνεια τὰ γουναρικά σήμερα. Στὸ προσκήνιο τῆς ἐπικαιρότητας αὐριο. Ἐστὶ εἶναι: παρακμὴ καὶ ἀκμή.

Αὐτὸ γιὰ τὴν κατανάλωσιν. Γιατί οἱ ἔμποροι εἶναι προνοητικοί. Πρὶν πεινάσῃ κανεὶς μαγεῖρεῖ. Καὶ τὸ μαγεῖρεμα αὐτὸ εἶναι τόσο δύσκολο καὶ μακροχρόνιο... Κομματάκι—κομματάκι πρέπει νὰ ραφτῇ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ὠραῖο γούνινο παλτὸ ἢ ἡ γούνινη ζακέτα. Ὅταν ὁ ἄλλος κόσμος καίγεται καὶ ψήνεται στὴ ζέση, αὐτοὶ καὶ οἱ τεχνίτες πού τὰ δουλεύουν ἐτοιμάζουν

δεῖα, μὲ μανσέτες, πού θὰ γυρίζουν ὥστε νὰ γίνονται εἴτε μακρυὰ εἴτε τρουά-κάρ. »Εἰς ἄλλου τὰ μαντὸ τύπου παρντεσού θὰ εἶναι πολὺ τῆς μόδας.

ΟΙ ΖΑΚΕΤΕΣ

»Μεγάλη ποικιλία θὰ παρουσιάσουν οἱ ζακέτες. Ποικιλία ἀπὸ σχέδια. Ζακέτες πολὺ στενὲς καὶ ἄλλες πού θὰ πέφτουν πρὶς. Ἐκείνες ὅμως πού θὰ προτιμῶνται περισσότερο θὰ εἶναι οἱ ζακέτες σπῶρ μὲ ζώνη στὴ μέση.

»Ἐνῶς νεωτερισμὸς πού θὰ ἔχῃ πλατυτάτη ἐφαρμογὴ θὰ εἶναι ἡ χρησιμοποίησις γουναρικῶν ἀξίας γιὰ τὸ γαρνίρισμα παλτῶν σπῶρ. Πολὺ τῆς μόδας θὰ εἶναι καὶ οἱ ρενᾶρ ἀρζαντὲ γιὰ τὸ γαρνίρισμα τοῦ γιακά καὶ τῆς μανσέτας. Ἐπίσης θὰ φορεθοῦν πολὺ μικρὲς γραβάδες ἀπὸ τρία ἢ τέσσερα ζῶα, κατὰ προτίμησιν κουνάβια ἢ διζὼν.

Αὐτὲς σὲ χονδρὲς γραμμὲς θὰ εἶναι οἱ τάσεις τῆς ἐφετεινῆς μόδας τῶν γουναρικών καὶ οἱ ἀλλαγὲς πού θὰ γίνον σὲ σχέσι μὲ τὴν περασμένη χειμερινὴ περίοδο.

ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΟΥΣ

Καὶ οἱ τιμὲς τῶν γουναρικών ἀκολουθοῦν ἐπίσης τὴν ἴδια περίπτωσιν διακύμανσιν μὲ τὶς περυσινές. Ὅπως εἶναι γνωστὸν ἡ ἀξία τῶν γουναρικών ποικίλει. Ὑπάρχουν γούνες μὲ 1.000.000 δραχμ., καὶ γούνες μὲ 10 καὶ 20 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ ἀκριβὲς αὐτὲς γούνες εἶναι ἀπὸ ὁλόκληρα δερμάτα. Ὅταν ὅμως εἶναι ἀπὸ κομμάτια πού ἔχουν συρραφῇ ἡ τιμὴ τους εἶναι τέσσερις καὶ πέντε φορές μικρότερη. Μπορεῖ π. χ. κανεὶς μὲ πέντε ἑκατομ. δραχμ. νὰ ἀγοράσῃ τὴν καλύτερη γούνα ἀπὸ διζὼν. Φυσικὰ δὲν θὰ εἶναι ἀπὸ ὁλόκληρο δέρμα, ἀλλὰ ἀπὸ μικρὰ—μικρὰ κομματάκια πού ἔχουν μὲ ἐξαιρετικὴ δεξιότητα συρραφῇ καὶ ἀποτελοῦν ἓνα ἐνιαῖο σώμα.

Ο ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

για να χαρακτηρίσει τη φετινή συλλογή του, δίνει δύο λέξεις: γραμμή προφίλ και μέση απαλή.

Τα φορέματα, ταγιέρ, πανωφόρια και βραδυά πριν απ' όλα έχουν σκοπό να λεπτύνουν και να μακρύνουν τη σιλουέτα, αφιοντάς την, χάρι στην ακρίβεια της γραμμής, νεανική.

Τα ταγιέρ με εφαρμοστές κι' αίσθητά πιό μακρύτες μπάσκες.

Ρετιγκότες και σπένσερς που κάνουν ένα απλό βραδυό φόρεμα να μοιάζει με απογευματινό.

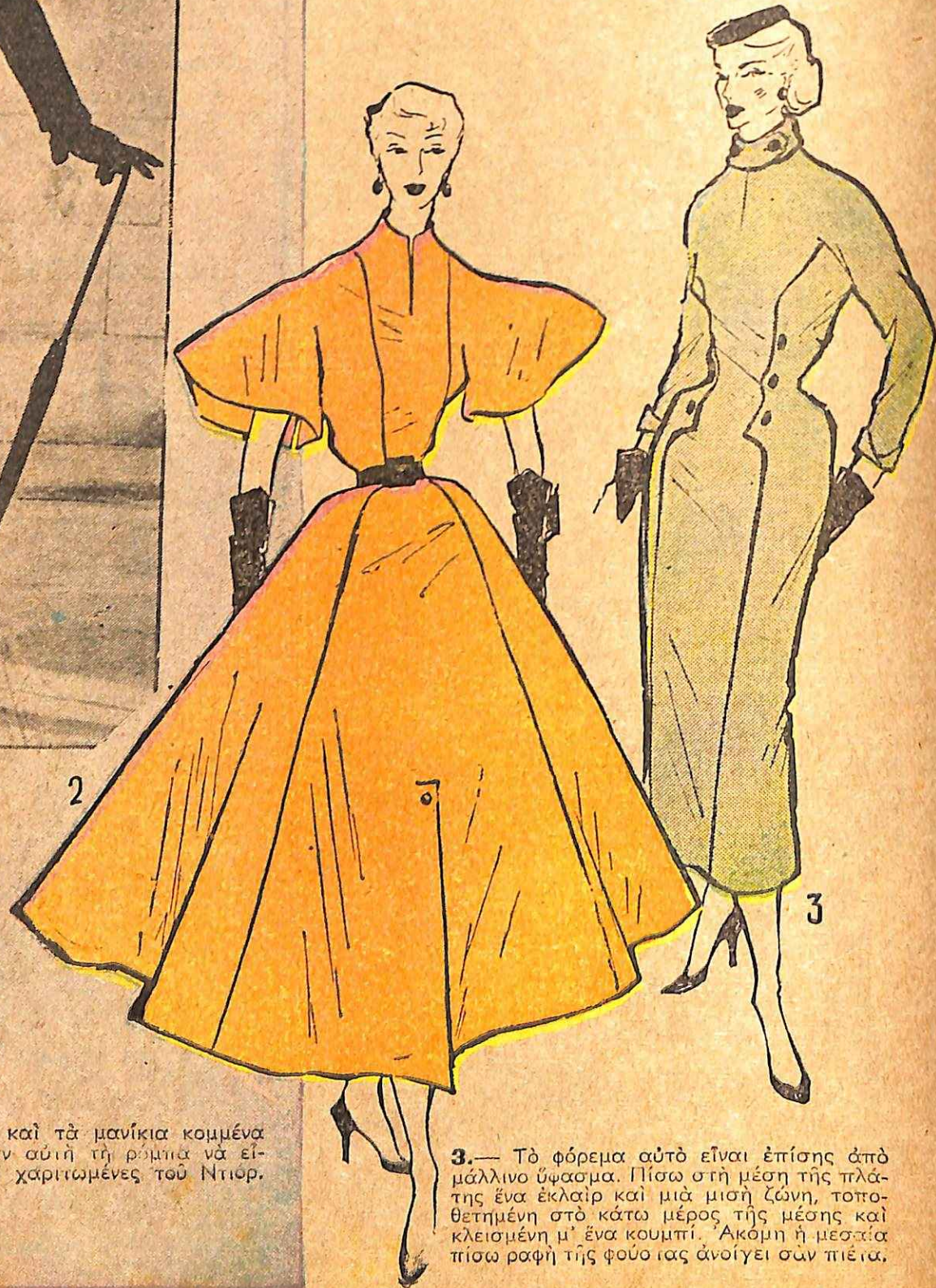
Πολλά πανωφόρια - σάκκοι, συχνά με μεγάλους γιακάδες.

Τα φορέματα, άλλοτε φαρδιά κι' άλλοτε στενά, έχουν την ακριβή γραμμή των σημερινών αυτοκινήτων ή αεροπλάνων.

Οι μισές ζώνες επιτρέπουν το σφίξιμο της μέσης, αφιόντας στη σιλουέτα τη μακρυά της γραμμή.

1.— Στη φωτογραφία ένα ταγιέρ του Κριστιάν Ντιόρ από μαύρο μάλλινο ύφασμα.

2.— 'Η κατακόκκινη φάιγ και τα μανίκια κομμένα σε σχήμα καμπύλας, κάνουν αυτή τη ρούχα να είναι από τις πιο απλές και χαριτωμένες του Ντιόρ.

3.— Το φόρεμα αυτό είναι επίσης από μάλλινο ύφασμα. Πίσω στη μέση της πλάτης ένα έκλαιρ και μία μισή ζώνη, τοποθετημένη στο κάτω μέρος της μέσης και κλεισμένη με ένα κουμπί. 'Ακόμη η μεσαία πίσω ραφή της φούδας ανοίγει σαν πιέτα.

Ο ΖΑΚ ΦΑΘ

ελευθερώνει το σώμα κάτω από φορέματα, και ντὲ πιές κομμένα λοξά.

'Ο μπουστός είναι αρκετά μακρὺς, ἡ γραμμή ἀπλή. Πολλὰ ντὲ πιές γι' αὐτὸ τὸ χειμῶνα ἀπὸ ζέρσεϋ. Πανωφόρια ἴσια καὶ ἐφαρμοστά ἀνσάμπλ ἀπὸ τουήντ.

Γιακάδες μεγάλοι, συχνὰ ντραπέ.

Φορέματα ἀπὸ ἐλαφὰ ὑφάσματα καὶ βελούδα, ἔχουν ρυνθῆας ντεκολτέ μυτερά.

Χαρακτηριστικὰ χρώματα: Κόκκινο «κανάστα», μπέζ γκρί. 'Οχι ἀνακατέματα χρωμάτων.

ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΔΙΔΟΣ ΕΥΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

1.— Ντὲ πιές ἀπὸ μάλλινο. 'Ο γιακάς, ἴδιος με τὸ γιακά τοῦ πανωφορίου, εἶναι γαρνιρισμένος με ἀστρακὰν καθὼς καὶ τὸ καπέλο.

2.— Πανωφόρι κόκκινο. 'Ο γιακάς σχηματίζει ἐσάρπα. Κουμπιὰ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω μαύρα.

3.— Ντὲ πιές ἀπὸ ζέρσεϋ γκρί Μανσὸν ὁσελό.

ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Αισθηματικό δραματικό μυθιστόρημα του Ζοζέ Καρρετέρο

3ον

Ξαφνικά με ρώτησε εγγλέζικα:

— Τί να έγινε ή συμπατριώτισσά σας, δεσποινίς; Μου φαίνεται περίεργο που δεν την βλέπω εδώ.

— Και μένα, απάντησα απλά.

Ρωτήσαμε και πήραμε την απάντησή ότι εκείνη τη νύχτα ή δυστυχισμένη είχε φέρει ένα παιδί και στον κόσμο ύστερα από δύσκολο τοκετό.

Αισθάνθηκα ένα πόνο στην ψυχή μου και τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα.

Ο έκτομυριουχος το κατάλαβε και μου είπε:

— Με συγχωρήτε, δεσποινίς, που έβγαλα εγώ ή αίτια για να πονέσετε. Ντρέπομαι που ακόμην δεν έχω μάθει να εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου απέναντι στους συνανθρώπους μου.

Και γυρνώντας στον γραμματέα του που τον συνόδευε, διέταξε:

— Φρόντισε να μεταφερθεί ή γυναίκα μου γρήγορα στην κλινική του πλοίου, να την περιποιηθούν καλά και να μη της λείψη τίποτε. Μη διατάσεις καθόλου να πληρώσης ό,τι χρειαστεί.

Μ' αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος εκείνος πέτυχε να κερδίσει την καρδιά μου. Θα ήθελα να τον φιλήσω, να του χαϊδέψω τ' άσπμενα του μαλλιά, να σφίξω το κεφάλι του από το στήθος μου. Στο θερμό βλέμμα που του έριξα, διάβασε όλη την ευχαρίστησή μου γι' αυτό που έκανε.

Με κίτταξε με καλωσύνη κι' από τότε γίναμε οι καλύτεροι φίλοι.

Αυτός ζητούσε έμένα κι' εγώ αυτόν... Ονομάζονταν Ρέτζιναλδ Σμιθ και ήταν ένας πολυεκατομυριούχος. Ήταν κάτοχος πετρελαιοληπών στην 'Αμερική και ο κυριότερος μέτοχος μίας μεγάλης Τραπεζής στη Νέα Υόρκη.

Ήταν ελεύθερος. Έπειδή ό-πως μου είπε, στην αρχή με τη φτώχεια του και ύστερα με τα πλούτη του, δεν είχε τον καιρό να έρωτευθεί.

Κάθε μέρα μου μιλούσε για τη ζωή του, που έμοιαζε με ένα μυθιστόρημα. Ήταν ένα θαυμαστό σύμπλεγμα από άγνες, κινδύνους, θόρρος και έπιτυχίες.

Τό βλέμμα του είχε μία καλωσύνη και τό προτιμούσα από τα ήλιθα εκείνα βλέμματα που μου έριχναν οι άλλοι θαυμαστές μου.

★
Ή συμπατριώτισσά μου έ-κάνει ένα χαριτωμένο κοριτσάκι που έμοιαζε με κούκλα. Πολλές φορές τό κούνησα στην άγκαλιά μου.

Ή μητέρα, που την έλεγαν Κάμεν, με κίτταζε σαν ένα άγγελο που έπεσε από τον ούρανό για να την βοηθήσει στην πιο δύσκολη στιγμή.

Μία μέρα ο κ. Σμιθ μου μίλησε:

— Θα ήθελες 'Ελβίρα να βαφτίσουμε αυτό τό κοριτσάκι;

Εσύ θα είσαι ή νουνά του και εγώ ο νουνός του.

Δέ θα μπορέσω ποτέ να ξεχάσω τη συγκίνησή που μου έδωσαν αυτά τα λόγια του... Νά είμαι ή νουνά σε κείνο τό άγγελούδι, σαν μητέρα του...

Όταν μου τόπτε, ένα έρυθμα ευτυχίας έλαμψε στο πρόσωπό μου.

Ο ώκαινός μου φαίνονταν μικρός για ν' απλώσω έπάνω του όλα εκείνα τα ώραια συναισθήματα που πλημμύριζαν την καρδιά μου.

—Ναι, και, φώναξα μεθυσμένη από ευτυχία. Και να της δώσουμε τ' όνομά μου. Δεν σου άρέσει;

Στη σκέψη αυτού του ανθρώπου είχε ώριμάσει πιά ή ιδέα που για την πραγματοποίησή της είχε αγωνιστεί από την ή-μέρα που με γνώρισε. Ήθελε να με κάνει γυναίκα του και πιθανόν μητέρα του παιδιού του.

Τό διάβασα αυτό στα καθισρά του μάτια κι' ένοιωσα κάτι να σβύνει από τη ευτυχία μου.

Τί 'ιγαλή δυστυχία να μάς χωρίζουν τριάντα όλόκληρα χρόνια;

Σά να κατάλαβε την στενωχώρα μου, μούπιασε τό χέρι και μου είπε:

— 'Ακουσε, 'Ελβίρα, 'Εγώ είμαι μόνος στον κόσμο. Είμαι ιολύ μεγαλύτερός σου. Όμως θα μπορούσα να σε κάνω ευτυχισμένη. Και συ θα μπορούσες να κάνης τό ίδιο σε μένα. Σκέψου αυτά που σου λέω.

— Τί; ρώτησα εγώ.

— Ότι θα μπορούσαμε να παντρευθούμε. Στην αρχή μπορεί να σου φανή σαν τρέλλα, όμως ποίος ξέρει άν σ' αυτή την τρέλλα κρύβεται ή ευτυχία και των δύο μας;

— Κύριε Σμιθ, μιλάς σοβαρά;

— Κορίτσι μου, εγώ μιλώ πιάνα σοβαρά. Δεν έμαθα να παίρνω τη ζωή ούτε σ' άστεία ούτε να τη βλέπω τραγικά. Σου έπια κάτι που τό σκέφθηκα πολύ καλά. Θέλω να σε κάνω γυναίκα μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ. — Ή 'Ελβίρα, κόρη της μεγάλης και διάσημης 'Ισπανίδας χορεύτριας, της 'Εμαραβίλας, ζή στη Μαδρίτη και σπουδάζει σ' έ.α μοναστήρι καλογραιών μαζί με τη φίλη της

την 'Αμπερτίνα. Μετά την άποφοίτησή τους ή 'Αμπερτίνα φιλοξενείται στο σπίτι της 'Ελβίρας και ένα βράδυ άποκράς που ή μητέρα της λείπει, άποφασίζουν να πάνε κι' οι δύο τους κρυφά σ' ένα χορό μετρημεσμένων. Είναι και οι δύο πολύ όμορφες και στην ήλικία που τό κορίτσια αισθάνονται ότι γίνονται γυναίκες. Τα σπανιόλικα φάρμακα ταιριάζουν εξαιρετικά από ώραια τους σώματα. Στον χορό ή 'Ελβίρα θαμπώνεται από τη όργιστική άτμόσφαιρα που επικρατεί. ή 'Αμπερτίνα την συγκροτεί και σε μία στιγμή της δείχνει την μητέρα της που είναι: μεθυσμένη σ' ένα θεαρείο και

ναίκα μου. Είμαι πάρα πολύ πλούσιος, αλλά ζώ σαν ένας έρημίτης. Είμαι κουρασμένος από αυτή τη ζωή, χωρίς σπίτι, χωρίς οικογένεια. Μπορεί τα λόγια μου να σε πειράζουν, εγώ όμως δεν είμαι σαν εκείνους τούς νέους που κάνουν κοπλιμέντα και παίζουν με μία γυναίκα.

Σταμάτησε για μία στιγμή και με κίτταξε μ' ένα περίεργο βλέμμα.

Έπειτα συνεχισε πιο ήρεμος:

— 'Εσύ, 'Ελβίρα, μου έκανες έντύπωση από την πρώτη στιγμή, τέτοια που καμιά άλλη γυναίκα στη ζωή μου δεν υού έκανε. Δεν ξέρω άν στην καρδιά μου πήρες θέση σαν κόρη ή σαν έρωτας. Για μένα αυτό μου είναι τό ίδιο. 'Εκείνο που θα υού προσένουσε πόνος είναι τό να υού λείψω για πάντα.

Ή φωνή του έτρεμε και φάνερωνε στενωχώρα. 'Εγώ γεμάτη συγκίνησι σώπαινα.

Έκείνος συνέχισε:

— Ναι, θα μού φέρη μεγάλη λύπη να σε χάσω. 'Εχω ανάγκη από τό χέδι σου από την καλωσύνη σου, την όμορφιά σου και περισσότερο από τό μάτια σου, που είναι γεμάτα άσπότητα. Σε βέλω κοντά μου 'Ελβίρα. Πόσο θλιβερό θα είναι ή ζωή μου, δίχως έλπίδα ότι μία μέρα θα μπορούσα να καθρεφτιστώ στα μάτια σου...

Θέλησα να μιλήσω, εκείνος όμως με δέικωσε:

— Μην απαντάς τώρα, 'Ελβίρα. Θέλω να παντρευθούμε άμέσως. Μίλησε με τη μητέρα σου και άποφασίσετε οι δύο σας. Αύριο, όταν θα σε δω, θα διαβάσω στα μάτια σου την άπόφαση. 'Αν θα είναι εύχρηστη για μένα, θα παντρευθούμε. 'Αν όχι, τότε δεν θα σε ξαναενοχλήσω με τέτοιες κουδέντες. Και θα συνεχίσουμε να μένουμε φίλοι. Αυτά είναι όλα όσα ήθελα να σου πω σήμερα 'Ελβίρα.

Και σαν ένας πρίγκιπας μου έκανε μία ευγενική υπόκλησι.

Δεν θα σημαίνει τίποτε να σάς διηγηθώ όλα όσα συνέβησαν σ' αυτό τό διάστημα.

Ο σύζυγός μου με την ευγένειά του, με τα λεπτά αισθήματα και τα στοργικά του χάδια, κέρδισε τη λατρεία μου.

Μετά τη λήξη του συμβολαίου της, ή μητέρα μου γύρισε στην Εύρώπη. Ο άνδρας μου με την καλή του καρδιά συμπλήρωσε τό ψυχικό κενό που ένοιωσα να ύπάρξη στη ζωή μου.

Είχα τόσο μεγάλη ανάγκη για χάδι και στοργή. Κατάλαβα αληθινά ότι στο σύζυγό μου βρήκα τον άνθρωπο που μου ίκανοποιούσε απόλυτα τη λαχτήρα μου για αγάπη, έτσι όπως μία νύχτα, στη Μαδρίτη, μου την ένέπνευσε ο πατέρας μου.

Βέβαια τό πάθος του δεν ήταν τόσο φλογερό, όμως ήταν σταθερό και γαλήνιο.

Τίς ελεύθερες ώρες του, όταν δεν είχε δουλειά, τις δούσε για να με διασκεδάξη και φοβόταν να μη τάραξη την ευτυχία μου με την παραμικρή στενωχώρα.

Με χαίδευσαν σά να είχε να κάνει με ένα κοριτσάκι λατρεμένο και γεμάτο καπρίτσια.

Οι πιο ευτυχισμένες ώρες του ήταν εκείνες που παίζαμε μαζί στον ήλιο της έπαυλας μας που είχαμε στο Τέξας.

Μου έμαθε ίππασία, να παίζω τένις, να κοχυμπώ κι' ακόμα περισσότερο να παίζω πόκερ.

Μου είχε αγοράσει μία λιμουζίνα κι' όταν σωφάρζα με ένα τό χιλιόμετρα την ώρα, ο Ρέ-

Ενοιωθα σά να φιλούσε τα μάτια μου με τό βλέμμα που κείνη τη στιγμή τον διαέκρινε δυό δάκρυα να υαλίζονται. Ζαλισμένη έτρεξα στην καμπίνα της μητέρας μου. Έτρεξα χαρούμενη ή λυπημένη; Γιατί να λέω ψέματα; Χαρούμενη!...

Βρήκα τη μόνη ευτυχία που μπορούσε να ποθήση ή πληγωμένη μου καρδιά ύστερ από κείνη τη φρικτή σκηνή του «μπάλ-μωσκε» που ζούσε ζωηρή ακόμη μέσα στη μνήμη μου.

Ήταν και ήμουν άπογοητευμένη από ένα μου αίσθημα, ή άγάπη που ένέπνευσα εγώ σ' αυτόν τον άνδρα ήταν μία λύσις για τη ζωή μου που πέρασε με τόσους πόνους.

Ή ύπερηφάνεια ενός κορίτσι που γίνεται γυναίκα, που υψύρισε σ' αυτή αυτή την κρυταμάρα.

— Ω!... 'Αλμπερτίνη, φίλη της ζωής μου. Που να ήξερες έσύ πως με τα ώραια μου μαύρα μάτια και με τό ψηλό μου κορμί θα γίνω πολυεκατομυριούχος. Πόσο μου κακοφύεται που δεν είσαι μαζί μου...

★
Πέρασαν δέκα χρόνια, διάστημα που σ' αυτόν τον κόσμο δέ σημαίνει τίποτε άλλα που σε μένα έφερε ριζική αλλαγή στην καρδιά μου, στις σκέψεις μου και στη ζωή μου. Παντρεύτηκα τό Ρέτζιναλδ Σμιθ. Ο γάμος αυτός έπλεξε σαν ένα παρσπέτασμα και δέικωσε κάθε σχέση μου με τό παρελθόν.

Ο σύζυγός μου με τούς τρόπους του και με τη μόρφωσή του μ' έκανε ν' αλλάξω τις ιδέες που ως τότε είχα για τη ζωή.

Με δημιούργησε έτσι μία μοντέρνα γυναίκα, με έλευθερος τρόπους, που δέ θα μπορούσα να τούς έχω στην πατρίδα μου.

Ήταν περίεργο, αλλά παρ' όλον ότι ήμουν παντρεμένη ποτέ δεν αισθάνθηκα τό συζυγικό ζυγό έτσι όπως τον έννοούσαμε στην 'Ισπανία. Για μένα ο άνδρας μου δεν ήταν ο τυραννός μου, ούτε ο έχθρός μου, ούτε ο δεσποτής μου. Ήταν απλώς ο καλός σύντροφός και φίλος στη ζωή μου. Αυτός ήταν εκείνος που με έμαθε να αισθάνωμαι σαν μία ελεύθερη γυναίκα, σίγουρη γι' τον εαυτό μου, χωρίς να λογαριάζω άλλο τίποτε παρά ό,τι πρόσταζε ή καρδιά μου και ή λογική μου.

Αυτά όλα δέ μ' έκαναν ούτε μία φορά να προσδώω τη συζυγική μου πίστι. Πάντα άηδίαζα κάτι τέτοιο.

— Μπορείς να κάνης ό,τι θέλεις, μου έλεγε ο άνδρας μου, και περισσότερο ακόμα, χωρίς όμως αυτό να σε κάνει να με προσδώεις.

Ήταν βέβαιος ότι ποτέ στη ζωή του δεν θα κατέστρεφα αυτή την έλπίδα του.

Πολλές φορές έκανα μόνη μου έκδρομες, χωρίς συντροφιά, αλλά έχοντας για ασφάλεια ένα πιστόλι στην τσάντα μου.

Έτσι ο άνδρας μου ήταν ά-πόλυτα ήσυχος.

Ή ζωή μας ήταν γεμάτη άρμονία και χαρά.

Μία ψυχρολουσία με καταβρεχτήρι...

Στη Ρώμη, γυρίσθηκαν τελευταία μερικές σκηνές της καινούργιας ταινίας «Διακοπές στη Ρώμη», όπου πρωταγωνιστούν ο Γκρέγκορ Πεκ και ή 'Οντρεϊ Χεμπμουν. Μία από τις πιο χαρακτηριστικές σκηνές ήταν ένα άπρόοπτο νυκτερινό

μπάνιο στα νερά του Τίβερι, ύστερα από μία περιπετειώδη κατάδιωξη των δύο πρωταγωνιστών από τούς αντίπαλους του Γκρέγκορ, και την άνατροπή της μικρής δούκρας τους. Τελικά, οι δύο νέοι άποδίδονται μουςκεμένοι στην όχθη. Για να γυρισθ ή λοιπόν ή τελευταία αυτή σκηνή, οι πρωταγωνιστάι έφθασαν... διά ξηράς και στεγνοί στην όχθη, όπου ένας δοηθός τούς περιέλουσε με άφθονο νερό με

τό ποτιστήρι του, ως ότου να άποκτήσουν την όψη του ανθρώπου που πραγματικά γαίνει από τό νερό!... 'Αριστερά, ο Γκρέγκορ και ή 'Οντρεϊ περιμένουν την άρα που θα τούς... καταβρέξουν. Δίπλα τους ο σκηνοθέτης Γουίλιαμ Γουάιλερ. Δεξιά, οι δύο νέοι, βρεγμένοι πιά και τυλιγμένοι σε μία κουβέρτα για να μη κρυώσουν, περιμένουν τις οδηγίες του σκηνοθέτου για τό γύρισμα της σκηνής.

στέλνοντάς μου ένα τρυφερό άποχαιρετισμό.

Ο θάνατος του συζύγου μου άφησε ένα μεγάλο κενό στην ύπαρξή μου και πήρε ένα κομμάτι απ' την ψυχή μου, που αυτός με τη μοντέρνα αντίληψή του είχε διαμορφώσει τόσο ώραια.

Ενοιωθα πιά πως ό,τι έζησα, ό,τι έμαθα κι' ό,τι χάρηκα κοντά του, έμεινε πίσω σαν ένα χαμένο και μισοτελειωμένο όνειρο.

Μου φαινόταν άδύνατο πως θα μπορούσα να ξαναδημιουργήσω ένα σπίτι κοντά σ' άλλον άνδρα κι' ότι θα μπορούσε να μου δώση μία καθαρή ευτυχία τέτοια που μου είχε χαρίσει ο χαμένος πιά Ρέτζιναλδ.

Πέρασαν μήνες γεμάτοι πόνο και λύπη. Δεν μπορούσα πιά να καθίσω στο σπίτι μας που όλες οι μεριές του κι' όλα του τα πράγματα ήταν μάρτυρες της χαμένης μου ευτυχίας.

Για να μην άρρωστήω απ' όλα αυτά, τα μάτια μου κίτταζαν προς την Εύρώπη σαν τό μόνο μέρος που θα μπορούσε ν' άναρρώση ή ψυχή μου. Άποφασισμένη για δεύτερη φορά να εγκαταλείψω μία σδυσμένη ευτυχία, μπάρκαρησα μία άνοιξι-ατική μέρα σ' ένα υπερωκεάνειο κι' έοτσα στο Χερβούργ. Συ-νέχισα τό ταξίδι μου στο Παρίσι, όπου νοίκιασα ένα διαμέρισμα στο ξενοδοχείο «Κλάριτς» στο Σάντ 'Ελυζέ.

Και τώρα έρχομαι να σάς ά-φνηθώ την πιο ενδιαφέρουσα περίοδο της ζωής μου.

Ός εδω ή πέννα μου έγραφε χωρίς να τρέμει. 'Απ' εδω και πέρα θα τρέμει διαρκώς.

Ό,τι έγραφα ως τώρα δεν ήταν παρά ο πρόλογος.

Σκεφτήτε για μία στιγμή ότι είμαι στην ώραια άνθησι της ζωής μου, ότι είμαι μία γυναίκα στα είκοσι οκτώ μου χρόνια, ότι όρίζω μία περιουσία από εκατομμύρια δολλαρίων και ότι ζω μόνη μου, έντελως μόνη σ' αυτή τη θαυμάσια πόλι που όνομάζεται Παρίσι...

Παρίσι!...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
Για έκαστη φορά διαβάξω

μία «Μικρή 'Αγγελία» στην έφημερίδα «Ζουρνάλ», που γράφει:

«Ή 'Εστία»

«Τό πρώτον πρακτορείον της Εύρώπης, γνωστόν για την σοβαρότητα και την έχευθείαν του, διατρεφεί άναπόκρισιν με δεσποινίδες από δέκα πέντε έως είκοσι έτών, με προίκα έκάτω, διακοσίων, έως πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, με χήρες εκατομμυριούχους, αίτινες θέλουν να ύπανδρευθούν, με νέους σοβαρούς και με λαμπράν σταδιοδρομίας, που θέλουν να συνάψουν σχέσεις με δεσποινίδες με σκοπόν τον γάμον. Διαζύγια. Τό πρακτορείον μας νυμφεύει ή χωρίζει άνδρούς ανα είς διάστημα μόνον μίας έβδομάδας.

»Είς τό πρακτορείον μας δύνασθε να ίκανοποιήσετε και τάς πλέον μεγάλας απαιτήσεις σας. Γράψατε ή έπισκεφθήτε μας.

«Ή 'Εστία»

Φωμπούργκ Πουασονιέρ (πλησίον της «Ματέν»)

Για τά διαβολικά μου σχέδια αυτή ή άγγελία έγινε πειρασμός.

Θα μπορούσα άραγε σ' αυτό τό πρακτορείο να δω τό κλειδί; Μία τεχνητή έστια έστία, μέσα στην όποία να μπορούσα να κρύψω τη ζωή μου. 'Εδω στο Παρίσι ή ζωή μου είχε άρχισι να γίνεται άυπόφορη από τη στενή πολιορκία που μου έκαναν οι καινούργιοι τώρα θαυμαστές μου.

Επιθυμούσα να ζήσω ελεύθερη και ανεξάρτητη, όμως αυτή ή σκέψη μ' έκανε να ντρέπομαι. Θα με έπαιοναν για μία κοκότα από κείνες που κάποιος θα τις συντηρή, πράγμα που εδω στο Παρίσι ήταν πολύ της μόδας.

Είμαι τρομερό πράγμα ότι σ' αυτή την όπολι του φωτός μ' άώρα και μόνάχη γυναίκα δέ μπορεί παρά να δώση την έντύπωσι μίας κούκλας από σάρκα, ή όποία να ένοικιάζεται σ' όποιονδήποτε άνδρα που θα μπορή να της πληρώνη τά λούρα.

Στό χώλ του «Κλάριτς», τοί

Τὰ σχολεία ανοίγουν

ΠΟΣΟ ΣΤΟΙΧΙΖΟΥΝ ΟΙ ΕΓ-
ΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ.
— ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟ-
ΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ.

Ξέρουμε πόσες σκοτούρες και τί προβλήματα δημιουργούνται για τους γονείς αυτή την εποχή. 'Ανοίγουν σε λίγες μέρες τα σχολεία και πρέπει να εγγράψουν τα παιδιά τους, να τους αγοράσουν βιβλία και τετράδια, να τους φτιάξουν ποδιές και να περιποιηθούν τα ρούχα τους, ώστε να έχουν δημοφιλές και καθαρό εμφάνισι. Για να τους απαλλάξουμε από ένα μέρος από τις σκοτούρες φροντίσαμε να μάθουμε για λογαριασμό τους πόσο κάνουν οι εγγραφές και τα βιβλία. Κι' έτσι δε θα έχουν ανάγκη να τρέχουν στα σχολεία και στα βιβλιοπωλεία για να ρωτήσουν. Με τα στοιχεία που παραθέτουμε παρακάτω μπορούν να κάτσουν να κάνουν τους υπολογισμούς τους και να πάνε κατ' ευθείαν κατόπιν να ρυθμίσουν αυτά τα ζητήματα.

Οι εγγραφές

Για τα δημοτικά σχολεία θα χρειασθώτε 10—30 χιλ. δραχμές, ανάλογα με την απόφαση που έχει πάρει η σχολική έφορος. Πάντως το ετήσιο ποσό δεν μπορεί να υπερβεί τις 30 χιλ. Και αυτό πηγαίνει για το σχολικό ταμείο. 'Εκπαιδευτικά τέλη για το δημοτικό σχολείο δεν υπάρχουν. Καμμία άλλη οικονομική υποχρέωση δεν έχουν οι γονείς απέναντι στο σχολείο. 'Εάν ο διευθυντής του σχολείου ζητήσει από τους μαθητές κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους να φέρουν ένα μικρό ποσό για ένα συγκεκριμένο σκοπό (π.χ. για την πληρωμή της καθαριότητας, επίσκεψη του σχολείου κλπ.) αυτό δεν είναι υποχρεωτικό αλλά προαιρετικό.

Για τα άστικά σχολεία θα χρειασθώτε 15.000 δραχ. για εκπαιδευτικά τέλη, 15.000 δρ. για το σχολικό ταμείο και 1000 για εκπαιδευτική πρόνοια, δηλαδή σύνολο 31.000 δραχ. Και φυσικά για όλο το χρόνο. Πέρα από αυτό το ποσό καμμία άλλη υποχρέωση δεν έχετε.

Για τα γυμνάσια θα χρειασ-

θώτε 25.000 για εκπαιδευτικά τέλη, 40.000 για σχολικό ταμείο και 1000 δραχ. για εκπαιδευτική πρόνοια. Σύνολο 66.000 δραχ. Αυτό το ποσό θα πληρώσετε για όλο το σχολικό έτος. Καμμία άλλη υποχρέωση. 'Αν ο γυμνασιάρχης ζητήσει άλλα χρήματα, αυτά θα είναι προαιρετικά.

Σας πληροφορούμε επίσης ότι η αναγκαστική εισφορά που είχε επιβληθεί προ τριετίας για να δοθεί ένα επιμίσθιο στους καθηγητές που αμειβόντουσαν πολύ λίγο, και που έκυμαινταν μεταξύ 120 και 200 χιλ. δρχ. ετήσιως, έχει ουσιαστικά καταργηθεί. Το υπουργείο Παιδείας εξέδωσε πρό ημερών διαταγή να μη εισπραχθεί κατά το νέο σχολικό έτος. 'Επομένως εάν σας ζητηθεί, να μη τη δώσετε.

'Επίσης υπάρχουν όρισμένες κατηγορίες μαθητών που απαλλάσσονται από την εισφορά προς το σχολικό ταμείο. Οι κατηγορίες αυτές είναι:

α) Οι μαθητές που προήχθησαν από την προηγούμενη τάξη με το γενικό βαθμό «άριστα» (18).

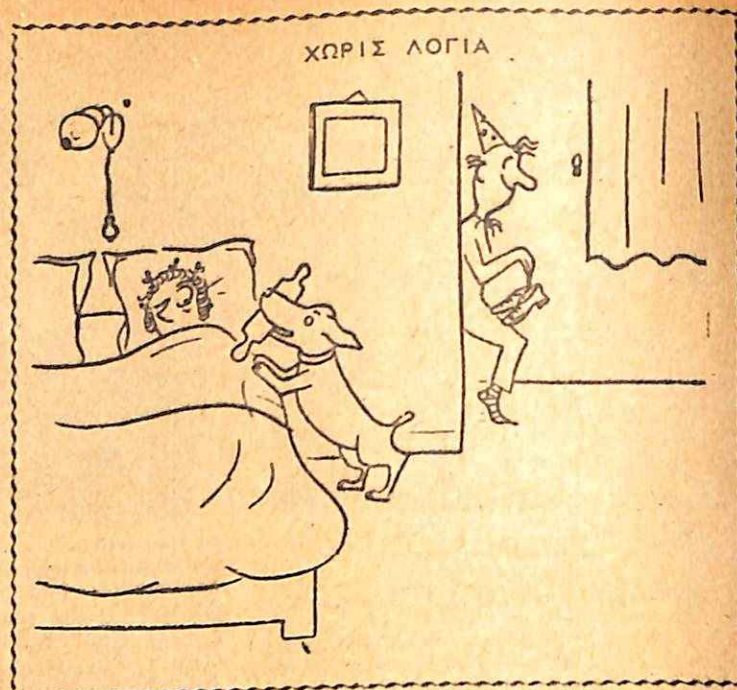
β) Τα τέκνα των ανιψωτών και θυμάτων πολέμου, καθώς και τα τέκνα των ανιψωτών συνταξιούχων στρατιωτικών, της χωροφυλακής και αστυνομικών υπαλλήλων, έφ' όσον οι γονείς τους είναι άποροι.

γ) Τα τέκνα των άπορων πολυτέκνων έφ' όσον προήχθησαν από την προηγούμενη τάξη ή επέτυχαν στις εισιτηρίους ή κατατακτηρίους εξετάσεις και πήραν διαγωγή «κοσμιότητα», εκτός από κείνους που απερίσθησαν για λόγους αβένεας.

δ) 'Ο ένας από τους δύο αδελφούς που φοιτούν σε σχολεία της μέσης εκπαίδευσης, απαλλάσσεται από το μισό ποσό, έφ' όσον ο πρώτος κατέβαλε την εισφορά και είναι άπορος και τιοήχθησαν από την προηγούμενη τάξη.

ε) Οι πέραν των δύο αδελφών που φοιτούν στα σχολεία της μέσης εκπαίδευσης απαλλάσσονται ολοκληρώ του ποσού της εισφοράς, έφ' όσον ο μὲν πρώτος κατέβαλε ολοκληρω το ποσό, ο δε δεύτερος το μισό και είναι άποροι.

στ) Οι πρόσφυγες μαθητές

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

από τη Βόρειο 'Ηπειρο, Ρουμανία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, Ρωσία, Πολωνία, Πεσία και Κύπρο.

ζ) Οι λόγω νόσου προσερχόμενοι εις κατατακτήριον εξέταση ως κατ' ιδίαν διασχθέντες και είναι άποροι.

Τα βιβλία

Τα βιβλία είναι και έφέτος αρκετά ακριβά, μολοντί διενώς έχει πέσει η τιμή του χαρτί. Τα βιβλία του δημοτικού είναι δύο ειδών: 'Εκείνα που εκδίδει ο 'Οργανισμός 'Εκδόσεως Σχολικών Βιβλίων και εκείνα που εκδίδουν ιδιώται. Τα βιβλία των ιδιωτών, που λέγονται βοηθητικά είναι διαφόρων συγγραφέων, διαφόρων εκδόσεων και διαφόρων τιμών. Γι' αυτό θα σας πούμε κατά προσέγγισι πόσο στοιχίζουν.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
Α' τάξης: 'Αλφαριθμητικό (Ο. Ε.Σ.Β.) 6.000 δραχ.

Β' τάξης: 'Αναγνώστικό (Ο. Ε.Σ.Β.) 6.000 δραχ.

Γ' τάξης: 'Αναγνώστικό (Ο. Ε.Σ.Β.) 7.000 δραχ., βοηθητικά βιβλία περίπου 36.000 δρ.

Δ' τάξης: 'Αναγνώστικό (Ο. Ε.Σ.Β.) 7.000 δρχ., βοηθητικά βιβλία περίπου 36.000 δρχ.

Ε' τάξης: 'Αναγνώστικό (Ο. Ε.Σ.Β.) 8.000 δρχ., βοηθητικά βιβλία περίπου 80.000 δρχ.

ΣΤ' τάξης: 'Αναγνώστικό (Ο.Ε.Σ.Β.) 8.000 δρχ., βοηθητικά βιβλία περίπου 80.000 δρ.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Τα βιβλία του γυμνασίου είναι όλα του 'Οργανισμού, εκτός από τα βιβλία των γαλλικών.

Α' τάξης: δέκα βιβλία 99.000 δραχ.

Β' τάξης: έντεκα βιβλία 116.000 δραχ.

Γ' τάξης: δέκα τέσσερα βιβλία 152.000 δραχ.

Δ' τάξης: δέκα έξη βιβλία 145.000 δραχ.

Ε' τάξης: δέκα έννέα βιβλία 181.000 δραχ.

ΣΤ' τάξης: δέκα έξ βιβλία 170.000 δραχ.

'Ολα τα βιβλία έφέτος υπάρχουν στα βιβλιοπωλεία. Φυσικά δεν είναι ανάγκη να τα αγοράσετε όλα μαζί έφ' όσον τα οικονομικά σας είναι περιορισμένα. Πολλά βιβλία διδασκονται κατά το έ' εξάμηνο.

'Επίσης σας πληροφορούμε ότι τα χαρτικά γενικά (τετράδια κλπ.) έχουν φθηνώσει πολύ, σχετικώς με πέσσι. 'Η τιμή τους έχει μειωθεί στο ήμισυ.

ΑΛ. ΚΑΡΕΡ

ήθελα, για να μείνω και να φαίνομαι στον κόσμο του Παρισιού μια τίμια γυναίκα που να έχη την εκτίμησι όλων των ανθρώπων.

Γι' αυτό το λόγο αποφάσισα μια μέρα να κάνω μια επίσκεψη στο πρακτορείο.

★

'Η 'Ισπανός, η θαυμάσια λιμουζίνα μου με πέρασε από τα 'Ηλύσια Πεδία και από την Ρυ ντε λα Παί.

Τυλιγμένη στην ακριβή γούνα μου και ξαπλωμένη στο αναπαυτικό κάθισμα του αυτοκινήτου, αισθανόμουν μια παιδική ανυπομονησία και ήθελα να φτάσω γρηγορότερα.

Δεν ξέρω γιατί, αλλά αισθανόμουν την ίδια ταραχή που θα είχα αν πήγαινα σε έρωτικό ραντεβού.

Με έρεθιζε η περιέργεια γι' αυτή την άγνωστη περιπέτεια

που πήγαινα να δω.

Στην πλατεία της 'Οπερας ή λιμουζίνα μου έπρεπε να σταματήσει πίσω από την ατέλειωτη σειρά των αυτοκινήτων που είχαν σταθεί για να περάσουν οι πεζοί.

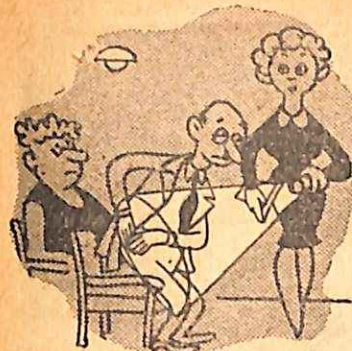
'Ηταν μια θαυμάσια ανοιξιάτικη μέρα.

'Ο γλυκός αλλά αναιμικός ήλιος του Παρισιού έορχνε μια ήλιερη κοκκινάδα και δεν τον υπέφερε κανείς με ευχαρίστησι.

Τα παράθυρα των δρόμων που περνούσαμε, στο ζωηρό αντιφάσμα που έκαναν, έδειχναν πως έκυρβαν ευτυχισμένους ανθρώπους.

Οι φωτισμένες αυτές κρύπτες ήταν έστιες με τη γλυκύτητα θαλασσινών, που έγινε η δυστυχισμένη με μπότσα να την δρώ παρ' όλον ότι ήταν κάτι που το είχα παθήσει πολύ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΜΟΛΙΣ μπήτε στη σκοτεινή αίθουσα του κινηματογράφου, ένα μικρό, άδυνο φως πέφτει μπροστά σας και μια συμπαθητική γυναικεία φωνή ακούγεται:

— 'Από εδώ, παρακαλώ!... Πόσες θέσεις;...

Είναι η ταξιδέτρια που σπεύδει να σας οδηγήσει στη θέσι σας. Μόλις τακτοποιήσε έσας τρέχει να προλάβη τους άλλους θεατές. Και η ιστορία αυτή επαναλαμβάνεται από τις πρώιμες ώρες ως το βράδυ αργά.

Θα σκεφθήτε: «Ευχάριστη δουλειά... Βλέπεις και θέαμα που έγινε σχεδόν απρόσιτο στους πολλούς»!... Δεν έχουν όμως και οι ταξιδέτριες την ίδια γνώμη. Μια συμπαθητική ταξιδέτρια που ρωτήσαμε μäs απέκλυσε πρόθυμα πολλές άγνωστες πτυχές του επαγγέλματός της.

ΟΡΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το πρώτο πράγμα που μάθαμε με κάποια έκπληξη είναι ότι για να προσληφθώ μια κοπέλλα ως ταξιδέτρια πρέπει να έχη πάρει... πωροδεστικά μαθήματα! Οι γνώσεις αυτές θεωρούνται απαραίτητες, γιατί σε περίπτωση πυρκαϊάς οι ταξιδέτριες πρέπει να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους, να ανοίξουν τις εξόδους κινδύνου και να προσποθήσουν να εντοπίσουν τη φωτιά με τους ειδικούς πυροσβέστες.

Το δεύτερο που μάθαμε ήταν ότι οι ταξιδέτριες δεν μισθοδοτούνται από την επιχείρησι. 'Ο μισθός αντικαθίσταται από το φιλοδώρημα του θεατή. Πότε λοιπόν σχολάει Ικανοποιημένη και πότε όχι. Στους μεγάλους κεντρικούς κινηματογράφους, οι ταξιδέτριες Ικανοποιούνται μάλλον. 'Η κίνησι εκεί είναι μεγαλύτερη. Στους συνοικιακούς όμως τις περισσότερες βράδυες οι ταξιδέτριες βγάζουν ελάχιστα.

Μετά το «κλείσιμο της πόρτας», όταν δηλαδή κλείνη το ταμείο γιατί έχει προχωρήσει πια το έργο και δεν πρόκειται να έλθουν άλλοι θεατές, μη νομίζετε ότι οι ταξιδέτριες φεύγουν. 'Οχι! 'Η δουλειά τους δεν τελειώνει. Θα παρουσιάζουν στη θέσι τους ώσπου φύγη και ο τελευταίος θεατής και τότε θα φύγουν. Και μέχρι πρό τινας τα πράγματα ήτανε κάπως υποφερτά. Με την καθιέρωσι όμως της θερινής ώρας ή προβολή άρχισε πολύ άργα και τελείωνε τις πρωινές πιά ώρες, όποτε απογοητευμένες γιατί δε μπόρσαν να προλάβουν το ταξί το τελευταίο, παίρνουν το δρόμο για το σπίτι με τα πόδια. Και η ταλαιπωρία είναι αφάνταστη γιατί οι περισσότερες κάθονται σε απομακρυσμένες συνοικίες και ά αναγκαστι-

ΟΙ ΤΑΞΙΘΕΤΡΙΕΣ

ΕΝΑ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ. — ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΑΣΗΜΑΝΤΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ. — ΤΑ ΤΕΡΠΝΑ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΑΙΘΟΥΣΩΝ. — Η ΔΙΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΠΑΡΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΓΟΗΤΑ ΓΚΡΕΓΟΡΟΥ ΠΕΚ, ΞΕΧΑΣΕ ΤΟ... ΜΥΡΟ ΤΗΣ.

κός αυτός περίπατος κάθε άλλο παρά ευχάριστος είναι.

Το πρώτο είναι υποκρωμένες να ξυπνήσουν χωρίς να πρέπει να πάνε στον κινηματογράφο να σκουπίσουν, να καθαρίσουν, να τακτοποιήσουν τα καθίσματα.

Τα προγράμματα τα τυπώνουν οι ίδιες και τους στοιχίζουν κάπου 18.000 ή χιλιάδα.

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Λογικός καταμερισμός έργας δεν υπάρχει. Μπορεί π. χ. σ' ένα μικρό συνοικιακό κινηματογράφο να υπάρχουν 4—5 ταξιδέτριες και ένας μεγάλος κεντρικός να έχη μόνο δύο.

Στην άλλαγή της σαιζόν, όταν μεταφέρονται από τους χειμερινούς στους θερινούς κινηματογράφους και αντί-

θέτως, δεν είναι καθωρισμένο εκ των προτέρων σε ποιο κινηματογράφο θα δουλέψη ή ταξιδέτρια. Μπορεί τη μια χρονιά εδώ, την άλλη εκεί. Φυσικά, αν ο προϊστάμενος της μείνη ευχαρίστημένος απ' τη δουλειά της, αν διέπιστωση ότι δείχνει προθυμία, εργατικότητα και είχε εκτιμήσει το ήθος της, τότε την προσλαμβάνει και πάλι.

Ρωτάμε τη συνουλήτριά μας αν μπορούν οι ταξιδέτριες να παρακολουθήσουν το παιζόμενο έργο.

— Και ναί και όχι, μάς λέει.

'Αν το έργο έχει ενδιαφέρον, είναι συναρπαστικό, τότε κλέβουμε στα πεταχτά σκηνές πότε απ' τη μια προβολή και πότε απ' την άλλη. 'Ατοόιο όμως, απ' την αρχή ως το τέλος δεν το βλέπουμε ποτέ. 'Αλλάστε δεν μάς συμφέρει ν' αφοσιωθώμε στην παρακολούθησι του έργου, γιατί τότε ξεχνιόμαστε και οι θεατές βρίσκουν τη θέσι μοι τους. Και αυτό, όπως καταλαβαίνετε, είναι προς ζημια μας.

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Γενικά, είμαστε ευχαριστημένες από τη δουλειά μας. Την απαντήσι αναλαμβάνει να δώση μια άλλη ταξιδέτρια που έφτασε εκείνη τη στιγμή. Είναι μια υιοφάνη κοπέλλα, που τελείωσε το γυμνάσιο και εργάζεται για να συντηρήσι τη μητέρα της και τη μικρή της αδελφή.

Το επάγγελμά μας παρουσιάζει αρκετό ενδιαφέρον προ πάντος στους έξωστες. 'Εκεί καταφεύγουν τα έρωτευμένα ζευγάρια και άγκυροβαλούν στο ήψυχο λιμανάκι που τους προσφέρει το σκοτάδι του κινηματογράφου. 'Εκεί θα πάρουν συμπληρωματικά υοβήματα από τον «σκλήρο άντρα» τον Στθβ Κόχραν και το θηλυκό δυναμική τη Ρίτα Χαίγινουωρ.

Και καθώς τους οδηγώμε και αυτοί σφιχταγκλιασμένοι μάς ακολουθούν, νομίζεις ότι είμαστε προπομπή χαράς και το ηλεκτρικό φαναράκι φωτίζει σαν ούρανο αστέρι το δρόμο της ευτυχίας!...

Και η χαριτωμένη συνουλήτριά συνεχίζει:

— Πολλές φορές συμβαίνουν πράγματα πραγματικά απίστευτα. 'Ετσι σ' ένα πολύ ενδιαφέρον φίλμ, τόσο είχε συναρπαστή μια νεαρά κυρία, ώστε όταν τελείωσε ή προβολή σηκώθηκε κι έφυγε μαζί με τους άλλους θεατές ξεχνώντας τι νομίζει: 'Οχι φυσικά την τσάντα της, αλλά το... μωρό της, που το είχε ακουμπήσει στο διπλό κάθισμα. Και μόνον όταν δρόθηκε στο δρόμο κι ότρω-

σπάστηκε από την απαράμιλλη γοητεία του Κλάρκ Γκέμπλ, θυμήθηκε το παιδί της και γύρισε αλλόφρων να παραλάβη το «άπολοσθέν». Ευτυχώς οι ταξιδέτριες που τακτοποιούσαν την αίθουσα, το ανέκαλυσαν και είχαν μαζεύει όλες γύρω από το μαρουδάκι που κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου κι έβρι το παρέδωσαν σώο στη νεαρά κυρία που τσούφιζε.

Τελευταία κατηγορία τύπων είναι οι κακεντρεχείς. Αυτοί όταν την «παθούν», ίδουν δηλαδή ένα έργο κακό, βέλουν να την παρσούν και άλλους να την παρσούν. Στέκονται λοιπόν στην έξοδο και όταν πάρη το μάτι τους κανένα γνωστό σπεύδουν να τον παρσούν να μπει.

— Μην το χάσες... Είναι άδοιστοργημα!

— Μά... άκουσα ότι αυτό δεν είναι καλό. Του «'Οσφές» είναι καλό.

— Μπά... αυτό είναι «σούπας». Το είδα και κρεμάστηκε. Τουτό εδώ να πäs να δής.

Και αγωνίζονται να τον πείσουν εκθειάζοντας ανύπαρκτες αρετές. Και όταν κατορθώσουν, τότε ένα χαμόγελο Ικανοποίησης διαγράφεται στα χείλη τους και φεύγουν ευχαριστημένοι, πανευτυχώς!...

ΜΑΙΡΗ ΤΑΤΑΓΙΑ

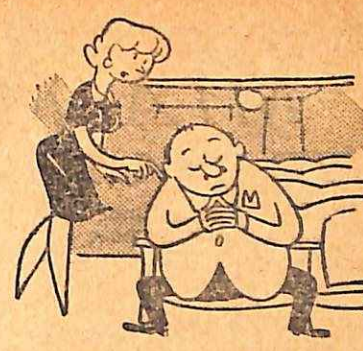
Νέα ελληνικά φίλμ

★ Το στούντιο της «'Αν Ζερβός» έχει έτοιμη την κωμωδία «'Ο Πύργος των 'Ιπποτών». Το σενάριο της έχει γραφή από τους κ. κ. 'Ασημακόπουλον και Τσιφορίαν και πρωταγωνιστούν σ' αυτήν ο Πέτρος Κυριακός, Μίμης Φωτάπουλος, Ντ. 'Ηλιόπουλος, Σμ. Γαυλή και άλλοι.

'Η δεύτερη ταινία της ίδιας εταιρίας είναι «Το Κλειδί της Ευτυχίας», πορμένη από το έργο της Παυλίνης Πετροβάτου. Το έργο αυτό γυρίθηκε το περισσότερο στην Κεφαλληνία.

Στο ίδιο στούντιο γυρίζεται η γνωστή κωμωδία του Σπύρου Μελά «'Ο μπαμπάς εκπαιδευτής». 'Η διασκευή ή σκηνοθεσία του οφείλεται στον κ. Γιώργο Λαζαρίδη. Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστούν ο Π. Κυριακός, 'Εφφη Πόλλυ, Γ. Καμπανέλλη και άλλοι.

'Επίσης τελειώνει και η ταινία «'Ερπείει να τα παντρεύουμε» απ' το γνωστό μυθιστόρημα «Σάν τα πουλάκια» του Γρ. Ξενοπούλου. Πρωταγωνιστούν η 'Αννα Ρουσσέα, ο Δ. Μήλας, Θ. Μορίδης και Σπ. Καψάλης. Λαμβάνουν δε μέρος πολλοί άλλοι.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 52-53

ΠΑΡΙΣΙ, Σεπτέμβριος. — Είναι γενική ή διαπίστωση ότι βασικές αλλαγές στην καινούργια φθινοπωρινή — χειμωνιάτικη μόδα, όπως την παρουσιάζουν στο Παρίσι οι συλλογές των μεγάλων οίκων των Αυγούστου, δεν υπάρχουν. Η μόδα της προηγούμενης σαιζόν εξελίσσεται με παραλλαγές σε λεπτομέρειες. Η φούστα μακράνει, φθάνοντας στους 28—30 πόντους από το έδαφος (ό Φάθ τη διατηρεί στους 34), ή μέση σταθεροποιείται χωρίς να υπογραμμίζεται έντονα. Το παχυνδί της άσπασίας της, που τόσο χρησιμοποίηθηκε τον Φεβρουάριο, μπαίνει εντελώς κατά μέρος. Μένει όμως βασικά, για ένα τουλάχιστον ακόμη εξάμηνο, η «φλού» γραμμή. Ο μπουστός δεν είναι πολύ εφαρμοστός και πάλι άνετη είναι η φούστα, με τάσεις του φάρδους προς τα πίσω, δηλαδή με φαρδύ προφίλ (Ντιόρ, Ντεσσέ, Καρβέν, Φάθ). Προτιμήσεις σε υφάσματα που εξυπηρετούν τη γραμμή, ή φανέλλα και το ζέρσεϋ. Το σουήτερ, που πήδησε την άνοιξη από την περιοχή του σπόρ στην «ώτικουτ», σταθεροποιεί την κατακτησί του.

Ζήτημα οικονομικής κρίσεως άλλων: Κατηγορηματικά δεν είν' εύκολο ν' απαντήσει κανείς. Κρίσις όπωσδήποτε υπήρχε και το 1947 στην Εύρωπη, ύστερ' απ' τον πόλεμο και πριν έρθη η δόθεια της 'Αμερικής, και έν

Μια άλλη χαρακτηριστική δημιουργία του Ντεσσέ που δείχνει την καινούργια γραμμή. Η φούστα στο μήκος των 28 πόντων, τα μανίκια μακριά με πυκνή τρύχωσι. Φωτ. Αντρέ.

τούτοις έγινε το πραξικόπημα του Ντιόρ με το «νιού-λουκ», που επέβαλε εκατοντάδες μέτρα για το κάθε φόρεμα. Αυτό πιθανώς α ήταν ένα μέσον επιθέσεως της μεγάλης ραπτικής κατά των παραγωγών έτοιμων φορεμάτων, για ν' αχρηστευθούν τα μεγάλα τους στόκ. Άλλα τα έτοιμα έκαναν σε λίγο άντεπιδει με την επίμονη φήμη τους, που, όπως ήταν φυσικό, έπιασε. Το να πη κανείς ότι η «ώτ κουτ» σταύρωσε τα χέρια και περιμένει το μοιραίο, είναι πολύ. Μάλλον καιροφυλακτεί και έν τώ μεταξύ αποφεύγει τις δαπανηρές μεταβολές. Να κάτι που εξηγεί ίσως, μαζί με τη γενική κρίσι, την ήρμη εξέλιξη της μόδας. Προπολεμικά ο ποιητής Πάλ Βαλερύ είχε πη κάτι που επαναλαμβάνεται σήμερα κατά κόρον: «Η μόδα δεν πρέπει να προκαλή την παρτήρησι, πρέπει άπλως να δινη στο μάτι την εύχέρια να διακρίνη το καινούργιο στοιχείο...».

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΝΤΕΣΣΕ

Θά ρίξωμε ματιές εδώ κι' εκεί, γιατί πρέπει να όμολογήη ότι, έξω από τις κοινές τάσεις που επιβάλλουν οι προτιμήσεις του κοινού και το πνεύμα της εποχής, ή κάθε συλλογή έχει ένα τόνο ιδιαίτερο και προσωπικό, τον τόνο του δημιουργού της. 'Ας αρχίσωμε από το Ντεσσέ, που δεν είναι μόνον ό μεγάλος καλλιτέχνης, έντελώς πρώτης-πρώτης γραμμή, αλλά για μάς είναι επί πλέον και ό περίφημος 'Ελλην, που τιμά την 'Ελλάδα και καυχάται γι' αυτό.

Η καινούργια του γραμμή έμπνέεται από το διακοπτήριο της έκκλησίας. Στη μέση λεπτή, ανοίγει επάνω και περισσότερο κάτω. Τα ανοίγματα αυτά που είναι μικρά το πρωί, μεγαλώνουν προοδευτικά όσο προχωρεί ή ώρα. Κατάλληλα υφάσματα είναι τα μαλακά, που μπορούν να πάρουν έναν ελαφρό κυματισμό ή να πλισσαρισθούν, φανέλλες, ζέρσεϋ, ντρα από μαλλί κοινό ή της 'Αγκύρας, μουάρ, μάλλινα, δελούδα σατέν, ζωρζέτ, κρέπ, μουσελίνας.

Η γραμμή ακολουθείται προοδευτικά, όπως είπαμε, στα φορέματα της ημέρας. Τα πρώινα είναι από ντρα ελαφρό ή από ζέρσεϋ, τα απογευματινά και τα προτίμουν από κρέπ, με όμοιες πτυχώσεις στο κορμάκι, που κάποτε πλισσάρεται σε σχήμα βεντάλιας. Εύνοούνται πολύ τα κοντά φορέματα χορού, από μουσελίνα (ή άδυναμία του Ντεσσέ), νταντέλα, κρέπ, ταφτά. Μία νουβωτέ αξιοσημείωτη στα κυρίως θραυνά: τα φορέματα από τριχωρή μουσελίνα, που έναρμονίζουν ντεγκραντέ αποχρώσεις ή συνδυάζουν τους έντονα αντίθετους τόνους. Πτυχώνονται λοξά ή σε σχήμα δελούδας και παίρνουν κίνησι με

Ένα ταγιέρ του Ντεσσέ από λαινάξ γκρι-νιούρ, γιακάς μπενισιέ κουμπωμένος. Φωτογρ. Λεγκουμπέν.

παυό κυματιστά ή έσάρπες σπαιρωτές. 'Ιδιαίτερες λεπτομέρειες: Μανίκια πολύ μακριά, με διπλή πτύχωση. 'Ετόλ που περιβάλλουν το μπουστό, όπως ό δακτύλιος τον πλανήτη Κρόνο. Μισόκουμπά.

Μαντό σε τρεις τύπους: Τα παρντεσσά που πέφτουν ίσια, παίρνοντας ανεπαίσθητο φάρδος από τους γοφούς και κάτω, συνήθως με ένκρυστασιόν, ανεβαστά μανίκια, στρογγυλεμένα στο μπράσσο, πολύ μακριά. Τα «καμπάν», που μιμούνται το καλογοριστικό ράσο με την κουκούλα. Και τα «λεβίτ», είδος ρεδιγκότας μακριάς και άνετης, που σπνρίζεται ελάχιστα στη μέση, όμοιό λίγο φουσκωτό χωρίς βάτες, πλάτη τριγωνική, γιακάδες πτυχωτοί.

Και τα ταγιέρ σε τρεις τύπους: Οι «ζακέτες πλοζάντ» είναι σε κλασσική γραμμή με θηλυκό τόνο. Κουμπώμα διπλό και ψηλό, που υπογραμμίζει έμπρός ένα τριγωνικό παυό, μπάσκες μέτριες, γιακάδες πτυχωτοί σε σχήμα άγιαστουράς («μπενισιέ») — τα σκεύη της καθολικής λειτουργίας παίρνουν και δίνουν. Το «παλτό—δίσκος», έντελώς στρογγυλό, πέφτει δίνοντας φάρδος στο πλάι. Πολλές φορές το ταγιέρ το αντικαθιστά ένα «ντεπιές» από ζέρσεϋ, με πτυχώσεις δακτυλιδένιες στους ώμους, ό μπουστός πέφτει άνετα στη φούστα σαν τζάμπερ.

Προτιμήσεις σε χρώματα: Όλοι οι τόνοι του σκοτεινού κόκκινου, μπουργκόνι, πορτό, μαδέρα, δαμασκηνί, μπλέ—

βιολέ. Για το δράδυ, ρόζ διαφόρων αποχρώσεων.

Θά τελειώσωμε με λίγα ένδιαφέροντα βιογραφικά του φημισμένου συμπατριώτη μας. Ό Γιάννης Δεσσές μεγάλωσε στην 'Αλεξάνδρεια και το 1924 (σε ηλικία 19 χρόνων) πήγε στο Παρίσι για να σπουδάσει νομικά. Ό πατέρας του τον προώριζε για το διπλωματικό στάδιο. Ένα έμφοτο όμως τάλεντο για τη ραπτική, που το είχε έκδηλωσει πολύ νωρίς, βρήκε κατά τύχη την εύκαιρία να έκδηλωθ ή και στο Παρίσι, και όταν του έγινε μία πρόταση αρκετά δελεαστική, την έδεδχε, έκλεισε για πάντα τα νομικά του βιβλία και άφωσιώθηκε στο σχέδιο και στη ραπτική. Σ' ένα χρόνο κέρδιζε 10.000 φράγκα το μήνα, ποσό τεράστιο για την εποχή (γύρω στις 200 χρυσές λίρες). Δούλεψε αρκετά χρόνια στην Τζαίην και λίγο πριν από τον πόλεμο, με την οικονομική βοήθεια του εξαδέλφου του κ. Σαλβάγου της 'Αλεξανδρείας, ίδρυσε δικό του οίκο, που πρό πολλού έχει εξαπλώσει τη φήμη του παντού. Όλα εκεί μέσα είναι έλληνικά: επιχειρήσεις, βοηθοί, υπάλληλοι, γλώσσα. Το θαυμάσιο μέγαρο της όδου Ραμπελαί, όπου στεγάζεται, είναι ένα κομμάτι έλληνικό, όπως το μέγαρο της πρεσβείας μας. Και είναι, αλήθεια, μία δεύτερη πρεσβεία της 'Ελλάδας, που έρχεται σ' έπαφή μ' όλόκληρο τον κόσμο και δίνει σάρκα και όστά, παρ' όλη την πρωτότυπη μορφή της, στο παλιό πατρικό δεινρό...

ΜΕΝΗ Θ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Μία ιδέα του εξαιρετικά δύσκολου έργου των σπηλαιολόγων μάς δίνει ή τομή αυτή που παρουσιάζει το περίφημο σπήλαιο της περιοχής των 'Αλπεων, που λέγεται «Σπηλιά του Δ εδούλου» («Χοέλλ-Λοχ»), και όπου παρ' όλιγον να μείνη για πάντα κλεισμένη μία τετραμελής ομάδα 'Ελβετών σπηλαιολόγων τις τελευταίες ημέρες του Αυγούστου. Οι τολμηροί αυτοί επιστήμονες — ένας καθηγητής και τρεις φοιτητά — είχαν κατεβή ως το μεγάλο σπήλαιο που βρίσκεται άριστερα και όπου είχαν κατασκηνώσει, άναζητώντας παλιά άπολιθώματα και άλλα στοιχεία, όταν μία έξαφνική θύελλα έφερε μία μεγάλη ποσότητα νερού μέσα στις υπόγειες διαβάσεις, και απέκλεισε έτσι το δρόμο. Για να επιτύχουν τη σωτηρία τους, οι τέσσερις άνδρες χρειάστηκε να διανύσουν ένα όλοκληρο τμήμα μήκους 400 μέτρων μέσα στο νερό, σε ένα δε σημείο έκαναν μακροβούτι κάτω από δράχους για να κατορθώσουν να βγούν στην έξοδο.

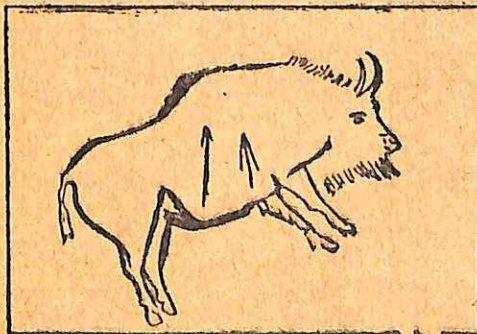
ΤΑ ΣΠΗΛΑΙΑ ΟΠΟΥ ΖΟΥΣΑΝΕ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ

Ένα τραγικό άτύχημα του τελευταίου καιρού, που στοίχισε τη ζωή στο Γάλλο Λουμπέν, έναν από τους ικανώτερους και πιο θαρραλέους σπηλαιολόγους του κόσμου, ξαναφέρει στην επικαιρότητα τη «σπηλαιολογία», την επιστήμη αυτή που σύμφωνα με την ίδια την έτυμολογία του όρισμού της, μελετά τις μορφές και τα περιεχόμενα των σπηλαίων.

Τα φυσικά σπήλαια που άφθονούν σε διάφορες περιοχές, απέτέλεσαν τα καταφύγια, τα ένδαιτήματα των μακρινών μας προγόνων, επί πολλές χιλιετίδες. Αργότερα καθώς ό πολιτισμός προχωρούσε οι άνθρωποι έμαθαν να κατασκευάζουν κατοικίες. Δεν έμπαιναν πια κάτω από τη γη παρά μόνον όταν αναγκάζονταν, για να κρυφτούν ή για να άμυνθούν. Από το Μεσαίωνα ως τον περασμένο αιώνα, τα σπήλαια είχαν μείνει έντελώς έρημα. Τα είχαν μεταβάλει σε μυστηριώδη μέρη, όπου κατοικούσαν ξωτικά και στοιχία και τα θεωρούσαν σαν τις πόρτες που χρησιμοποίησε ό Σατανάς για να μπαίνοναγαινη στην Κόλασι, χανόταν μέσα στα άβυσσα βάθη τους, απ' όπου ξεπετιόνταν φλογες, ή φώλιαζαν κρυμμένοι μυθικοί θησαυροί....

Στον 19ο αιώνα, πολλοί κυνηγοί και... λαθρέμποροι άρχισαν να, έξερευνούν — αναγκαστικά — διάφορα μεγάλα σπήλαια και άνεκάλυψαν, το «Μάμουθ Κέθ», στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, που είναι το μακρύτερο σπήλαιο του κόσμου, με όλικό μήκος 100 χιλιόμετρα.

Το 1895 ίδρύθηκε στη Γαλλία ή Σπηλαιολογική 'Εταιρεία, τα μέλη της οποίας έχουν έξερευνησει ως σήμερα περισσότερα από 1000 σπήλαια, με εξαίρετα έ-

Τοιχογραφία άγρίου προϊστορικού θωνάσου, που βρίσκεται στο σπήλαιο του Νιώ και υπολογίζεται ότι χρονολογείται από το 15—20.000 πρ Χριστού.

Η Γαλλίδα φοιτήτρια δις Νελτί, που κατέκτησε τελευταία το παγκόσμιο γυναικείο ρεκόρ καταβάσεως.

πιστημονικά αποτελέσματα. Τα αποτελέσματα των έξερευνήσεων αυτών υπήρξαν σημαντικώτατα από την άποψη της συγκεντρώσεως στοιχείων για τη ζωή του πρωτογόνου ανθρώπου, καθώς και για τη γεωλογία, τη ζωολογία και άλλες επιστήμες.

Έτσι, έγινε γνωστόν ότι ή ατμόσφαιρα των σπηλαίων είναι ιδιόμορφη και ραδιενεργός. Η θερμοκρασία της κυμαίνεται γύρω στους 11 βαθμούς — σε όλες τις εποχές—και γι' αυτό δημιουργείται πάντοτε ένα ελαφρό ρεύμα αέρος που μετακινείται άργα από το έσωτερικό προς το έξωτερικό. Αυτός είναι ό λόγος για τον όποιον, καμιά φορά, σήλης όλόκληρες από «κόντα» (τα γνωστά μικροσκοπικά ραδιενεργά σωματίδια που αβιρούνται στην ατμόσφαιρα) δημιουργούνται μπροστά στην είσοδο των σπηλαίων και πρσελκύουν τον κεραυνό, σε μία στιγμική καταιγίδα. Κατά γενικόν κανόνα λοιπόν, δεν πρέπει ποτέ κατά τη διάρκεια καταιγίδας, να ζητούμε καταφύγιο στην είσοδο μιας σπηλιάς: διατρέχουμε τον κίνδυνο να πληγούμε από κεραυνό.

Πώς όμως δημιουργήθηκαν οι, συχνά, άχανείς αυτές σπηλιές, που βρίσκονται κυριολεκτικά στα έγκατα της γης; Ό συνθηέστερος παράγων που τις δημιούργησε ήταν το νερό. Μάλιστα, το νερό, ποτε σε όρμητικούς υπόγειους χειμάρ-

ρους και τότε σε ήρεμες μικρές φλέβες, που κυλούν ήσυχα—ήσυχα επί χιλιάδες χρόνια τώρα και κατατρώνουν τους βράχους και τις πέτρες που αποτελούν το υπέδαφος.

Όταν δρέχη, ένα μέρος του νερού της βραχής περνά μέσα από το χώμα, παρασυρνώντας μαζί του και μία ποσότητα άνθρακικού όξος, που έχει την ιδιότητα να δαλύη τους άσβεστολίθους. Το νερό αυτό, πιο κάτω, χάνεται μέσα στις ρωγμές των βράχων που βρίσκει και δημιουργεί σιγά—σιγά, όλο και μεγαλύτερες διόδους.

Στο υπέδαφος της Γαλλίας—που είναι ή περιοχή της Εύρωπης όπου υπάρχουν τα περισσότερα σπήλαια—μπορεί κανείς να κυκλοφορήσει με άρκα σε ώριμα κομμάτια των υπογείων ποταμών που περνούν μέσα από πολλά σπήλαια. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι, στον τελευταίο πόλεμο, οι Γερμανοί είχαν έγκαταστήσει ένα όλοκληρο... έργοστάσιο αεροπλάνων μέσα στην τεράστια προϊστορική σπηλιά του Μπεντελάκ, που έχει μήκος 6.000 μέτρων. Και στην 'Αγγλία, όλα τα πολυτίμα έργα των διαφόρων μουσείων, είχαν βρή καταφύγιο στο βάθος μερικών από τα πιο βάθια σπήλαια της χώρας.

Όπως αναφέραμε και πιο πάνω, οι σπηλιές αποτελούν εξαιρετικά πολύτιμο πεδίο για τη μελέτη της προϊστορικής ζωής, επειδή μέσα σ' αυτές έχουν διατηρηθή ικανοποιητικώτατα πολλές τοιχογραφίες και άλλα σημεία, που διευκολύνουν σημαντικά το έργο των επιστημόνων. Οι αΐθουσες που βρίσκονταν κοντά στην επιφάνεια του εδάφους, χρησιμοποιούν για κατοικία των πρωτογόνων προγόνων μας, ενώ οι μάγοι και οι ιερείς κατέφευγαν όσο το δυνατό πιο βαθιά, για να έκτελούν έλευθερα τις μαγικές τους λειτουργίες, μακριά από τα δέβηλα μάτια. Στα τοιχώματα πολλών σπηλαίων της Κεντρικής και της Νοτιοδυτικής Εύρωπης, διατηρούνται τοιχογραφίες ζώων, εξίσια ζωγραφισμένες ή σκαλισμένες. Οι καλύτερες απ' αυτές βρίσκονται στα σπήλαια Λακώ, Φόν ντε Γκόμ και Νιώ της Γαλλίας, και στο 'Αλταμίρα της 'Ισπανίας και χρονολογούνται από το... 15.000 πρ Χριστού περπου...

Έκτος απ' αυτό, στα προϊστορικά αυτά σπήλαια δρέθηκαν διάφορα πηλινά έμματα, καθώς και έργαλεία και όπλα από κόκκαλο ή πέτρα και άρκετά κρανία ανθρώπων της εποχής εκείνης.

Πριν τελειώσουμε, θα έπρεπε να αναφέρουμε ότι οι γυναίκες έχουν παίξει άξιόλογο ρόλο στην προσπάθεια για την έξερεύνησι των σπηλαίων. Από το 1933, γυναίκα κατέχει συνεχώς το ρεκόρ της καθόδου σε μεγαλύτερο βάθος: πρώτη ή Γαλλίδα Κσ Καστερε έφθασε σε 303 μέτρα, αργότερα ή έπίσης Γαλλίδα δις Μαζώ έφθασε σε 321 μέτρα και τέλος, πρ μερικών έβδομάδων, μία έπίσης Γαλλίδα νεαρή φοιτήτρια—20 έτών— ή δις Νελτί ξεπέρασε κατά άρκετά μέτρα το ρεκόρ των προηγούμενων.

Γενικά, οι γυναίκες έχουν άρκετη άντοχη υπό το έδαφος και υποφέρουν το κρύο καλύτερα από τους άνδρες. Το μότο σημείο στο όποιον υστερούν είναι... ή μεταφορά των διαφόρων απαραίτητων για τις έξερευνήσεις φορτίων και ή σωματική δύναμις, που απαιτείται συχνά για την αντιμετώπισι των διαφόρων δυσκόλων περιπτώσεων που παρουσιάζονται....

* "Αν έχης τύχη..."

Πριν από σαράνταπέντε χρόνια ό 'Ενρυ Τόμας Μάρτιν από το Λυμάν της 'Αγγλίας, έπεσε από το δεύτερο πάτωμα και τακκίσθηκε. Ό γιατρός του έδωσε μόλις έξι μόνον ζωή. Ό Μάρτιν όμως έζησε σαράνταπέντε χρόνια, για να βρεθ στο τέλος κάτω από τους τρούχους ένδε αυτοκτονίου. Έκτος από τον κλονισμό έσπασε μόνο το χέρι του. Έπειτα από τρεις ημέρες πέθανε ήσυχα στο κρεβάτι του σε ηλικία 93 έτών.

Η «ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΔΕΤΟΥ»

ή

ΛΑΙΤΙΤΣΙΑ ΜΠΟΥΟΝΑΠΑΡΤΕ

«Η Αύτης Αυτοκρατορική Υψηλότης, η Κυρία, Μητέρα Αυτού Μεγαλειότητος και Βασιλέως — αυτός ήταν ο επίσημος τίτλος της — μπόρεσε να κρατήσει το ίδιο ψυχικό ύψος και στις μέρες της ευτυχίας και στις μέρες της δυστυχίας. Η Λαίτιτσια Βοναπάρτε ούτε από τη δόξα και τα πλούτη των παιδιών της θαμπώθηκε, ούτε από την πτώση τους τά ξασε».

Η ώριμη στα χρόνια α σ τ η του 'Αγιάτσιο (Αιάκειου) είχε γενήσει... δεκατρία παιδιά. Γνώρισε τη φτώχεια και τις στερήσεις στα καλύτερα χρόνια της ζωής της και δεν ήξερε μήτε ανώνυμοι μήτε γραφή. Κι' έδερνε το κοπάδι των παιδιών της για να «γίνουν... άνθρωποι» — κι αυτοί γενίκανε, άρσενικοί και θηλυκοί, βασιλιάδες και πρίγκηπες!

Αλλ' αυτή η ωραιότατη στον καιρό της γυναίκα, η αγράμματη και φτωχιά, είχε μια έμφυτη αξιοπρέπεια στη φυσιογνωμία της, στο περπατήμα της, στις κινήσεις της, μια αυτοκυριαρχία πραγματικά βασιλική, που δεν την είχε μήτε ο κοσμοκράτορας ο γιός της, ο Ναπολέων.

Ούτε μια στιγμή δεν δείχθηκε κατώτερη από τη θέση όπου την ανέβασε η Τύχη. Μιλούσε ελάχιστα — μονοσύλλαβα — κι' ούτε έδειξε ποτέ μπροστά σε «άνωτέρους» της καμιά στενωχάρια ούτε και καμιά οικειότητα σ' όσους αγαπούσε, π.χ. στα παιδιά της! Η πριγκίπισσα της Βυτεμέργης, γυναίκα του 'Ιερωνύμου, κι' η αρχιδούκισσα της Αυστρίας, γυναίκα του Ναπολέοντος (η περίφημη Μαρία-Λουίζα), γεννημένες στο θρόνο, σαν αντίκρυσαν την επανεισέλευση στην Λαίτιτσια, κατάλαβαν πως αυτή η σοβαρή κι' άμιλητη γριά είχε μέσα στο αίμα της τη βασιλική άρχοντιά.

Η Λαίτιτσια ήταν κι' έμεινε μονάχα Κορσικάνα. «Όταν ο Ναπολέων γύρισε νικητής από την έκστρατεία της 'Ιταλίας ωαί μοίρασε παλάτια στ' αδελφά του και τους έδωσε πριγκηπικές «αυλές», η Λαίτιτσια ζήτησε να πάει στο 'Αγιάτσιο να επισκευάσει το πατρικό τους κτήμα, που το είχανε κάψει οι εχθροί της οικογενείας της».

Η Λαίτιτσια είχε δυο μόνι-

μα πάθη: την αγάπη για τα παιδιά της και το μίσος για τους εχθρούς της. Γι' αυτό, όταν ο γιός της ο Ναπολέωντος έγινε αυτοκράτορας, εκείνη κατέδωκε στο 'Αγιάτσιο να... εκδικηθεί τους εχθρούς της.

Ήτανε πολύ φιλάργυρη. Πρόβλεπε πως δλ' αυτά τα ξαφνικά μεγαλεία δεν θα είχανε έπαυσιον. Και μάζεψε λεπτά για να μπορέ στην κακιά την ώρα να ταΐζει όλους αυτούς τους βασιλιάδες!

Και πραγματικά, ό,τι πρόβλεψε, αυτό έγινε. Μετά την καταστροφή του Βατερλώ άνοιξε την κάσα της για να δώσει τα «έκπτωτα», τα «έκθρονισμένα» παιδιά της.

Είχε καταφύγει στη Ρώμη και κατοικούσε σ' ένα μέγαρο του Κόρσο υπό την προστασία του Πάπα Σίξτου του δού μαζί με τον αδελφό της, τον καρδινάλιο Φέξ. Ο Φέξ είχε το πάθος να συλλέγει πίνακες κι' η αδελφή του να γεμίζει το σπίτι με τα πορτραίτα και τ' αγάλματα των παιδιών της και των εγγονών της.

Από τα 1830 δεν μπορούσε πια να σηκωθεί από την πολυθρόνα. Γιατί είχε πέσει ένα πρωί στον κήπο κι' έσπασε το πόδι της. Από τότε έπαψε να περπατά και περνούσε τις ημέρες της καθισμένη. Το σώμα ακίνητο, ενώ το μυαλό της κι' η φαντασία της ταξίδευαν στα περασμένα, στα τωρινά και στα μελλούμενα. Κυρίως ο νους της γύριζε στο αγαπημένο της παιδί, το Ναπολέοντα, που είχε πεθάνει πριν δέκα χρόνια στην άκρη του κόσμου, στα βάθη του ώκεανού.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Η καθεμιά από τις κοπέλλες αυτές έχει ένα ειδικό πρόβλημα όμορφιάς και το αντιμετωπίζει με τον όρθο τρόπο. Το πρόσωπο είναι κάτι το εξαιρετικά άτομικο και δεν θα ήταν φρόνιμο να κάνουμε επιπολαιές γενικεύσεις, υπάρχουν όμως μερικοί κανόνες, που αν τους ακολουθήσετε, μπορούν να διορθώσουν τα ελαττώματα του προσώπου σας. Το ζήτημα είναι να διακρίνετε σωστά ποιο είναι το σχήμα του προσώπου σας και να ξέρετε τι πρέπει να κάνετε για να αναδείξετε τα καλά σημεία του.

Αν δυσκολεύεστε να αποφασίσετε, αν το δικό σας πρόσωπο είναι στρογγυλό, οβάλ, μακρικό ή τετράγωνο, σας συμβουλευούμε μια πολύ απλή μέθοδο: βγάλτε μια φωτογραφία έντελώς «άν φάς». Η μελέτη της θα σας βοηθήσει να λύσετε την άπορία σας, παρατηρώντας το πρόσωπό σας ακίνητο και όχι όπως το βλέπετε στον καθρέφτη, όπου οι εκφράσεις και ο πλημμελής φωτισμός το κάνουν συχνά να μοιάζει σαν να έχει έντελώς άλλοιωτικό σχήμα...

Η Ειρήνη βρίσκει ότι οι άπαλές δυτυλασιόν των μαλλιών είναι η κατάλληλη αντίδραση στα τετράγωνα μάγουλά της. Τα μαλλιά της είναι χτενισμένα προς τα πίσω, στο ύψος των αυτιών. Το ρούζ των παρειών ξεκινά από κοντά στα μάτια, για να τα τονίσει και ύστερα προεκτείνεται περσεκτικά στα πλευρά του προσώπου, στα μάγουλα.

Το μυτερό προσωπάκι της Μαρίας είναι γλυκύτατο, αλλά εκείνη προσέχει πάντα να μην τονίζει το σχήμα του, με το να φουσκώνει τυχόν τα μαλλιά στους κροτάφους. Βάζει το ρούζ ψηλά στις παρειές, πλησιέστερα προς τη μύτη απ' ό,τι συνήθως, το στόμα της είναι καλά βαμμένο έως τα άκρα και φορεί μεγάλα σκουλαρίκια.

Η Άννα, διαβάζοντας τις οδηγίες της όμορφιάς, έμαθε ότι οι μπούκλες, το φωτεινό ρούζ κλπ., τονίζουν περισσότερο ένα στρογγυλό πρόσωπο. Γι' αυτό χτενίζει τα μαλλιά της προς τα πίσω και βάζει ρούζ στα μάγουλά της υψηλά, κατά μήκος του όστου των παρειών, μακριά από τη μύτη, που δίνει περισσότερο μάκρος στο πρόσωπο.

Αλλ' ούτε μπορούσε πια να κυττάει από το παράθυρο έξω τον ήλιο, τα δέντρα, τα πουλιά, γιατί είχε τυφλωθεί. Η τραγική αυτή μάνα, χωρίς να περπατά, χωρίς να βλέπει, χωρίς να λεί μια κουβέντα, έμεινε πέντε χρόνια σ' εκείνη την πολυθρόνα ακίνητη, ως τα 1835, που πέθανε σε ηλικία 85 χρονών. Και δεν επέτρεπε μέσα στο σπίτι της κανένα χαμόγελο! — Δε γελούσε στο σπίτι της μητέρας του αυτοκράτορας!

Όταν έμαθε το θάνατο του αυτοκράτορα στην 'Αγία Ελένη (1821), η μόνη παρηγοριά που της έμεινε ήταν ο εγγονός της, Ναπολέων ο Β', ο δούκας του Ράιχστατ. Έγραφε κι έστελνε μηνύματα στη νύφη της, στη Μαρία-Λουίζα, αλλά καμιά απάντησι δεν έπαιρνε.

Κάποτε ήρθε στη Ρώμη ένας Αυστριακός αξιωματούχος, ο Πρόκες, φίλος του τρομερού Μέττερνιχ, που είχε την άδεια να βλέπει τον 'Αετιδέα. Η Λαίτιτσια τον προσκάλεσε να τον ιδεί και να τον ρωτήσει. Ο Πρόκες πήγε στο μέγαρο της «Κυρίας». Η γιαγιά ζήτησε διάφορες πληροφορίες για τον εγγονό της: τί λογής είναι, ποιανού μοιάζει, τί μόρφωσι του δίνουνε κλπ.

Παρεκάλεσε κατόπιν τον Πρόκες να δεχτεί να πάει στον εγγονό της μια μινιατούρα δική της και μια μπούκλα από τα μαλλιά του πατέρα του. Ο Πρόκες δέχτηκε. Τη στιγμή που τον αποχαιρετούσε, η Λαίτιτσια του κράτησε το χέρι κι έβαλε όλα της τα δυνάτα να σηκωθεί και να σταθεί όρθια. Ο Πρόκες γονάτισε! Η Λαίτιτσια τον ευλόγησε:

— Αφού δεν μπορώ να πάω μοναχή μου εκεί, δίνω σε σας την εύχή μου να του την πάτε. Ήτανε η 21 'Ιουλίου 1832. Την άλλη μέρα, 22 'Ιουλίου, ο δούξ του Ράιχστατ πέθανε!

Τα χτυπήματα της Μοίρας έρχονταν το ένα μετά το άλλο. Η «Μητέρα» όμως κράτησε το ήθικό της μεγαλείο ως το τέλος. Μεγάλη μητέρα του πιο μεγάλου άνδρος των νεωτέρων χρόνων.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Πρακτικές υποδείξεις

★ Για να μη μαυρίζουν οι πατάτες το ψήσιμο, να προσθέτετε κάθε φορά στο ζωμό του βρασμού μια κουταλιά ξύδι.

★ Οι λεκέδες από ιδρώτα εξαλείφονται με ένα μίγμα οινόπνευματος και αιθέρος ή με χλιαρή σαπουνάδα πρώτα και άμμονιούχο νερό κατόπιν (μια κουταλιά σούπας άμμονία μέσα σ' ένα ποτήρι νερό).

★ Οι λεκέδες από μπριγιαντίνη φεύγουν με έτερο σιλικονικό (από το φαρμακείο) ή με βενζίνη. Δοκιμάστε όμως πρώτα πάνω σ' ένα δείγματάκι και κατόπιν στο φόρεμα.

★ Η μυρωδιά του τσιγάρου φεύγει από το σπίτι αν βάλετε μέσα σ' ένα πιατάκι 15 γραμ. εόανς λεβάντας ανάμικτο με μια κουταλιά άμμονιούχο αλάς. Μη αφήνετε επίσης αποτίγισα μέσα στις σταχτοθήκες, που πρέπει να τις πλένετε συχνά.

ΛΙΝΤΑ ΚΡΙΣΤΙΑΝ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΑ ΤΟΝ ΤΑΪΨΡΟΝ ΠΑΟΥΕΡ

Η Λίντα Κρίστιαν που το πραγματικό της όνομα είναι Μπλάνκα Ρόζα Γουώλτερ, γεννήθηκε στο Μεξικό από γονείς 'Ολλανδούς. Ο πατέρας της ήταν ανώτερος υπάλληλος μιας εταιρίας πετρελσίων και ταξίδευε συνεχώς σ' όλες τις χώρες της γης. Έτσι έμαθε η Λίντα να μιλά τα ισπανικά, γερμανικά, ιταλικά, γαλλικά και αγγλικά.

Κατά το διάστημα του πολέμου δρέθηκε στο Μεξικό. Η όμορφη της προέβλεψε να σπουδάσει σ' ένα ευρωπαϊκό κολλέγιο, συναντήθηκε με τον Τάυρον Πάουερ στη Ρώμη. Αγαπήθηκαν και παντρεύθηκαν στην πόλη αυτή και ο γάμος τους απέτελεσε το σημαντικότερο καλλιτεχνικό γεγονός της δυο μικρών ρόλους. Έκει δεν άργησε ν'

αναδειχθεί σε μια μεγάλη πρωταγωνίστρια. Συνοδεύοντας τη μικρότερη της αδελφή να σπουδάσει σ' ένα ευρωπαϊκό κολλέγιο, συναντήθηκε με τον Τάυρον Πάουερ στη Ρώμη. Αγαπήθηκαν και παντρεύθηκαν στην πόλη αυτή και ο γάμος τους απέτελεσε το σημαντικότερο καλλιτεχνικό γεγονός της δυο μικρών ρόλους. Έκει δεν άργησε ν'

ΠΡΙΝ ή σκάλα του πλοίου προφάση καλά - καλά ν' άκουμπήση στην άπο-βάθρα του 'Αργαστο-λιού, ένα χαρούμενο μελι-σολόν ξεχύνεται στο λιμάνι, σκορπώντας προς όλες τις γω-νίες της Κεφαλλονίτικης γής.

Είναι τα καραβάνια των έ-δρουμεών και προσκυνητών που κάθε χρόνο κατακλύζουν το νη-σί κι' αίχμαλωτίζονται από την άρεσυνή όμορφιά του τοπίου, τών πολιτισμό των ανθρώπων του, τα θαύματα του προστάτη 'Αγίου Γερασίμου, και τόσα άλ-λα που τους προσφέρει το μα-γαριτάρι αυτό του 'Ιονίου...

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

'Από χρόνια πανάρχαια, που γίνονται στά βάση της προϊστο-ρίας, ζούν άνθρωποι πάνω στην Κεφαλλονίτικη γή, μοχθώντας να κερδίσουν το ψωμί τους, να πλάσουν τών πολιτισμό τους, να έκφράσουν τα όνειρά τους...

Τά έρείπια 4 αρχαίων πόλε-ων (Σάμη, Πάλη, Κρόνη, Πρό-νοι) και τά πάμπολλα ώραια μυκηναϊκά εύρηματα μαρτυρούν γιά μία μακρινή δοξασμένη έ-ποχή. Δέν είναι λίγοι οι σοφοί άσχασιόλογοι, που παραδέχονται την Κεφαλλονιά κι' όχι την 'Ι-θάκη, σαν πατρίδα του 'Οδυσ-σέα, που, σύμφωνα με τόν 'Ο-μηρο «ήρχε μεγαθύμων Κεφαλ-λήνων». Ξέρουμε ακόμα πως ή Σάμη έστειλε τους περισσότε-ρους κι' ώραιότερους μνηστήρες στην πολιορκία της πιστής Πη-νελόπης. ('Ισως αυτό νάχη κά-ποια σχέση με την τόλημ και την όμορφιά της σημερινής νεολαίας της...).

Ματωδαμμένο νησί ή Κεφαλ-λωνιά! Γνώρισε πάμπολλους κατακτητές. Ρωμαίους, Σαρα-κηνούς, Ένετους, 'Αγγλογάλ-λους, Γερμανούς, 'Ιταλούς, κι' έζησε αιώνας με τό βραχνά τών κυρσάρων που ρήμαζαν τά πάντα. Τά έρείπιμα — γρα-φικά σήμερα κάστρα της — ά-νάμεσά τους τό πολυτραγουδι-μένο Κάστρο της 'Ωριάς) μαρ-τυρούν γιά τό σκληρό άγώνα τών κατοίκων εναντίον τών επι-δρομέων. Εύτυχώς οι Τούρκοι στάθηκαν μόνο περαστικοί. 'Ε-πικρατέστεροι κατακτητές οι 'Ενετοί — λαός έξευγνισμένος και προοδευτικός — βοήθησαν τόν τόπο να ήρμηση και να ήρμηρηση. Χωρίς να χάση τί-ποτα από τη θαύτατη έλληνη-κόητητά της, ή Κεφαλλονιά είδε να φουντώνει στο χώμα της ένας ιδιόρρυθμος έλληνοδυτικός πο-λιτισμός, που στάθηκε φωτεινό αντίο στα σκότη της σκλαβιάς που τύλιγαν τότε τη μητέρα 'Ελλάδα...

'Ο τελευταίος πολεμικός σί-φοντας πέρασε κι' από δώ σκορπώντας νέα έρείπια και πο-λυδάκρυτα θύματα. Μά γρήγο-ρα τό νησί ξαναβρόχε τό δρομό της ζωής και της δημιουργίας.

ΤΟΠΙΟ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

'Επιβλητικό κι' άρεσυνό τό Κεφαλλονίτικο τοπίο, άρεσυνό κι' ή όμορφιά τών κατοίκων του. 'Εδώ δέν θα βρης τη θηλυκή εί-δύλλιακή χάρι της Κέρκυρας, μήτην έκλεπτυσμένη άιμό-φαιρα μουςίον που τυλίγει τη Ζάκυνθο. 'Εδώ κυριαρχούν οι ά-δρες γραμμές, τό στέρεο περί-γραμμμα, ή άγάπη της δράσεως και της περιπέτειας, ό πλότος που κερδίζεται και σπαταλιέται γιά τό κοινό καλό!

'Ολα σχεδόν τά ώραιά κοινω-φελή έργα που στολίζουν τό νη-

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΤΑ ΟΜΟΡΦΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ

Γκρουπ από έπτανησιώτικες στολές: Κεφαλονιάς, Λευκάδος, Κερκύρας, Κυθήρων, 'Ιθάκης, Ζακύνθου, Παξών.

Η ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΚΑΤΑΠΟΝΗΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ. — Η ΜΑ-ΚΡΑΙΩΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ. — ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ.

σί, όφείλονται σέ κληροδοτή-ματα όμογενών και μαρτυρούν γιά την άκοίμητη άγάπη που δίνει τους ανθρώπους αυτούς με τό χώμα που τους γέννησε.

Τολμηροί, ριψοκίνδυνοι, εύφ-έστατοι, εργατικοί, οι Κεφαλλή-νες ξεσητεύονται και παλεύουν σκληρά με μοναδικό τους όνει-ρο να γυρίσουν κάποτε στο νη-σί τους και να στήσουν εκεί κά-τι που να θυμίζει στους συμπα-λίτες τους τό εύεργετικό περά-σμα τους. Μιά έκκλησία, μία σχολή, ένα άσυλο.

'Ανιάξίες τους, εύεργετικές, άκουραστές οι γυναίκες ζούν και μοχθούν γιά ένα σκοπό: ν' ά-ξιοποιήσουν την πολύτιμη προσ-φορά τών ανδρών τους κατά τόν καλύτερο τρόπο, χαρίζοντας στο κοινωνικό σύνολο ήλική και ήλική άνακοήσι, μόρφωσι, ά-ναψυχή, πολιτισμό...

Η ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ

Στό πεδίο της χειροτεχνίας οι 'Αργοστολιώτισσες, και οι γυναίκες τών χωριών κάνουν σω-στά θαύματα. 'Η ιδιαίτερη προσφορά τους στην έλληνική λαϊκή τέχνη είναι τά ώραια πε-τσέτακια τους, δαντέλες, καρέ και τσάντες, από κλωστή «ά-θανάτου» σέ άφάνταστη ποικι-λία σχεδίων, με λεπτότατο καλ-λιτεχνικό γούστο. Τά μικρά αυ-τά άριστουργήματα προσφέ-ρονται πάμφθυνα (10.000 τό πετσέτακι, 50.000 τό καρέ).

Στην 'Εκθεσι Θεσσαλονίκης βραβεύθηκαν, έχουν δε τεράστια έπιτυχία στην 'Αμερική και γε-νικά στους ξένους. Δυστυχώς δέν υπάρχει επαγγελματική όρ-γάνωσις που να προσοτατίζει και να τα προωθή στη λοιπή 'Ελλάδα. Τελευταία τό Λύκειο τών 'Ελληνίδων — παράλληλα με τη Σχολή 'Αγγραμμάτων — ίδρυσε τμήμα λαϊκής τέχνης ό-που, υπό την καθοδήγησι τών διδών Μηλαρέση, τα κορίτσια διδάσκονται και προάγουν την ώραιά αυτή έπίδοσι του νησιού

των. 'Η πρόεδρος κ. Λαδά και οι δίδες Μηλαρέση, άξίζουν θερμά συγχαρητήρια γιά την εύεργετική πρωτοβουλία τους.

Στόν κοινωνικό τομέα οι γυ-ναίκες της Κεφαλλονιάς έχουν να έπίδειξουν άξιοζήλευτη δρά-σι.

Οι όδηγοί με πρόεδρο την κ. Φορέστη, αποτελούν τό πρότυ-πο της νεολαίας.

Στη «Φανέλλα του Στρατιώ-τη», 'Εκδρομικούς 'Ομίλους, Μορφωτικό Κέντρο και στόν 'Ε-ρυθρό Σταυρό ή γυναικεία συν-δρομή άποτελεί ένα σημαντικώ-τατο παράγοντα έπιτυχίας.

'Ο Σύλλογος «Φίλοι της Χω-ροφυλακής» (πρόεδρος ή κ. Φο-ρέστη, αντιπρόεδρος ή κ. 'Αυ-πιατέλου) διέπεται από ύψηλά ιδονικά κοινωνικής άλληλεγ-γύης.

Τό 'Ορφανοτροφείο του νη-σιού είναι μία θερμή φωλιά που χάρις στις φοιτήτριες της προέ-δρου κ. Μεταξά και της διευθυ-ντριας διδος Μακρή, τά όρφανά μεγαλώνουν μέσα σέ μία χα-ρούμενη οικογενειακή άτμόσφαι-ρα...

'Επίσης στό Ληξούρι ή διευ-θύτρια του 'Ορφανοτροφείου-Γηροκομείου κ. Καλίστη Μαρκέ-του εργάζεται με άκαταπνήτη ζήλο γιά την άνακοήσι τών τροφίμων του.

Δέν πρόει να ξεχάσουμε πως στην 'Επαγγελματική Σχολή Ληξουρίου, λειτουργεί τμήμα σχεδιαστικής - ύφαντικής, όπου τά κορίτσια μαθαίνουν ν' άξιο-ποιούν τά λαϊκά μοτίβα του τό-που τους. Είναι γνωστά τά προ-σώψια κι' άλλα ύφαντά της σχο-λής, γιά τό λεπτό γούστο που τά διακρίνει.

Τέλος, ή κ. 'Ελένη Κοσμε-τάτου που τό νησί της χρωσάει τό περίφημο Παιδικό Νοσοκο-μείο, είναι ένα ζωντανό παρά-δειγμα δραστηριότητας κι' αύ-τοθυσίας. Στό πρόσωπό της συγκεντρώνονται όλα τά ιδονικά τών γυναικών της Κεφαλλονιάς

που έκφράζονται μ' αυτά τά λό-για: 'Ατέλειωτη άγάπη και δου-λειά γιά την προκοπή του νη-σιού.

ΤΑ ΧΩΡΙΑ, ΘΥΓΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

'Αφίνοντας πίσω μας τ' 'Αρ-γοστόλι και τό Ληξούρι, ξεκί-νουμε γιά ένα γύρο στά χωριά — τά έακουστά σ' όλη την 'Ελ-λάδα χωριά της Κεφαλλονιάς, γιά τις φυσικές τους καλλονές, τά ώραιά τους κτίρια, που χω-στούν στη γενναιοδωρία τών παιδιών τους και τά κατάλευκα σπιτάκια τους που λάμπουν ά-πό πάστρα κι' όμορφιά.

'Αν είναι φθινόπωρο θα δρού-με τις γυναικές στους έλαιώνες γιά τό μάζεμα της έλιάς, που είναι σγεδόν άποκλειστικά δική τους δουλειά. Με τά τοπικά τους τραγούδια (τις ρίμνες) και τά γεμάτα έξυπνάδα και μπριο-πειράγματα (πως μπορούσε να γίνει άλλοιός στον τόπο του Λα-σκαράτου!) που συνοδεύουν εύ-χάριστα την άδιδάκοπη δουλειά, φάνει τό δειλινό.

Τότε γυρνώντας στα σπítια, θα πιάσουν άλλη δουλειά — τό έτοιμάσμα της κλωστής από τ' «άθανάτα» και τό πολύωρο σκύ-ψιμο πάνω στα ώραιά έργα της λαϊκής χειροτεχνίας που σας περιγράψαμε.

Και σαν βραδυάση πιά καλά παρές-παρές θα μαζεύουν στις αυλές και θ' άκούς έδώ γιά τό βίο και τά θαύματα του 'Αγίου — εκεί γιά τό νέα σο-δειά και τις τιμές — άλλου γιά τις παραδόσεις και τους θού-λους που ζούν ακόμη στην καρ-διά του λαού. 'Η Κεφαλλονιά είναι άνεξάντλητη σέ νεοάιδες, δράκους, φαντάσματα, στοιχειά — κληρονομιά της μακρινής άρ-χαϊότητας και τών ξένων κατα-κτητών. Τά λαϊκά ήθη κι' έθιμα διατηρούνται ζωηρότατα, κανο-νίζουν τη ζωή σ' όλες τις έκδη-λώσεις της, παραμερίζοντας κι' αυτούς τους νόμους.

Τά χωριά της Κεφαλλονιάς, σέ μεγάλο βαθμό άνόθευτα από την ήλική κρίσι και τη σύγχυσι της έποχής είναι μία όασι γιά τους νοσταλγούς της άπλης ζωής και της έλληνικής παρα-δόσεως.

Τό δρόμο άπαλό και γλυκύ-τατο, άπλώνει τά κρέπια του στο λεβέντικο νησί μας. 'Ο μα-κρινός ήχος της καμπάνας του 'Αγίου σκορπά γαλήνη και ξε-κούρσι στις ψυχές. Μιά θαυ-μάσια παλιά καντάδα του άπο-κρίνεται με την άφαστη άρמו-νία της. Τό κάλεσμα τ' ούρανού και τό κάλεσμα της γής, συμ-γουν άρμονικά και φιλοσοφημέ-να, δίνοντας κάποιο άπόκοινο νόημα στη βραδυή σιγαλιά.

'Αποχαιρετάμε την Κεφαλλο-νιά, κατευθυνόμενοι από τη φιλοξενία τών κατοίκων της και περήφανοι γιά τή γνωρίσαμε αύ-τή τη γωνιά της έλληνικής γής, τη γεμάτη λεβεντιά, όμορφιά και ποιήσι.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ— ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

Μεταξύ θεατρικών κριτικών

— Γράφω με λιγώτερη τα-χύτητα από σας. 'Αλλ' αυτό γίνεται γιατί έχω προσέχω αύ-τά που γράφω και περιποιού-μαι τό ύφος μου!

— Τί λόγος υπάρχει; άπαν-τά με είρωνες ό άλλος. 'Ο,τι και να κάνετε, τό ύφος σας εί-ναι αδιόρθωτο...

ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΙΜΟΝΟ

ΥΛΙΚΑ : 300 γραμ. ή 100 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΑΛΠΕΝ : χρώμ. μπροντό και 100 γραμ. ή 35 δράμ. μαλλι της ίδιας ποιότητας άσπρο και 50 γραμ. ή 20 δράμ. μαλλι μαύρο: Βελόνες Νο 2½: 7 κουμπιά μπροντό.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ : 20π = 6 έκατ. 20 βελόνες = 4 έκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 84π με μπροντό μαλλι. Πλέξε-τε 10 βελόνες ζέρσεϋ. Κατόπιν βάλετε τό μαύρο μαλλι. Πλέξτε 2 βελόνες και μία βελόνα άνάποδη στην καλή μεριά του πλε-κίου σας (γύρισμα στρίψιματος). Πλέξε-τε ακόμη μία βελόνα και προσθέστε 10π στην αρχή της βελόνας σας από την καλή μεριά (δεξιά μεριά) με μπροντό μαλλι. Θά συνεχίσετε τό πλέξιμο σχηματίζοντας τις ρίγες κατά τόν έξης τρόπο: 11 βελό-νες με μπροντό μαλλι, 2 βελόνες με μαύρο μαλλι, 11 βελόνες με μπροντό μαλλι και ούτω καθ' έξης. Θά σχηματίζετε τις ρίγες μετά από τους 21 πρώτους πόντους που θά πλέκετε πάντοτε με μπροντό μαλλι (θάσα) και στους όποιους θα σχηματί-σετε τις διπλές κουμπότρυπες κατά τόν έξης τρόπο: Την πρώτη θα την κόψετε σέ 5 έκατ. από την αρχή και τις υπόλοιπες σέ 7½ έκατ. άπόστασι τη μία από την άλλη. Θά τις κόψετε κατά τόν έξης τρόπο: Πλέξτε 3π, κλείσετε 4π, πλέξτε 7π, κλεί-σετε 4π, πλέξτε 3π. Στην ήπόμενη βε-λόνα θα προσθέσετε τους πόντους που κλείσατε σέ κάθε μεριά. Στην άριστερή μεριά, άφού πλέξετε 4 έκατ. ίσια, κατό-πιν θα κλείνετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα (16 φορές). Σέ 14 έκατ. μακρος από την βελόνα που έχετε πλέξει άνάποδη θα προσθέσετε στην ίδια μεριά 1π κάθε δεύ-τερη βελόνα (16 φορές). Σέ 34 έκατ. από την άνάποδη βελόνα (μετά από την μαύρη ρίγα της 6ης άσπρης), θα προσ-θέσετε στην άριστερή μεριά της βελόνας 10π και θ' αφήσετε τό πλεκτό σας να περιμένει. Πλέξτε και τ' άριστερό μπρο-στινό τό ίδιο άντικρουστό χωρίς κουμπό-τρυπες. Στο ίδιο σημείο με τό δεξί αφή-σετέ τό να περιμένει.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 3π με μπροντό μαλλι. Στην άριστερή μεριά της βελόνας από την κα-λή μεριά του πλεκτού σας θα προσθέσετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π (20 φορές). Ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη βελόνα θα προσθέσετε στη δεξιά μεριά 2π (20 φο-ρές), 3π (20 φορές) και 5π (4 φορές). 'Αφού τελειώσετε τ' άνοίγματα της άρι-στερης μεριάς σ' αυτό τό σημείο, αφή-σετε τό πλεκτό σας να περιμένει. Πλέξτε και άλλο ένα τό ίδιο κομμάτι άντικρουστό. Κατόπιν προσθέστε αυτό τό κομμάτι στην άριστερή μεριά του πρώτου. Συνε-χίστε τό πλέξιμο με τους πόντους και τών δύο κομματιών. Κάθε φορά από την καλή μεριά του πλεκτού σας θα κάνετε κλεισίματα στο μέσον κατά τόν έξης τρό-πο: Πρό τών δύο μεσαίων πόντων θα παίρνετε 1 άπλεκτο πόντο, θα πλέκετε 1π καλή και θα γυρίζετε τόν άπλεκτο πόντο επάνω στον πλεγμένο, κατόπιν θα πλέ-κετε τους δύο έπόμενους πόντους μαζί καλή. Θά επαναλάβετε τά ίδια στενέματα και από την άνάποδη στην ίδια μεριά κα-τά τόν έξης τρόπο: Θά πλέκετε δύο πόν-τους μαζί πρό και μετά τό μέσον άνάπο-δη. Στη δεξιά μεριά θα εξακολουθήσετε να προσθέτετε όπως σας έχουμε ήδη υπο-δείξει και θά επαναλάβετε τά ίδια και στην άριστερή μεριά ταυτοχρόνως. 'Αφού συμπληρωθούν όλα τ' άνοίγματα αφήσε-τε τό πλεκτό να περιμένει. Πλέξτε και τ'

άλλο μανίκι κατά τόν ίδιο τρόπο άντικρου-στό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 146π με μπροντό μαλλι. Πλέ-ξετε άκριβώς όπως και τό μπροστινό. 'Α-φού προσθέσετε και τους 10π θα εξακο-λουθήσετε τό πλέξιμο κατά τόν έξης τρό-πο: Στους πόντους του δεξιού μπροστι-νού προσθέστε τους πόντους του δεξιού μανικιού, της πλάτης έν συνεχεία, του ά-ριστερου μανικιού και του άριστερου μπροστινού. Συνεχίστε τό πλέξιμο με ό-λους τους πόντους συνεχίζοντας να σχη-ματίζετε τις ρίγες. Προσέξτε ώστε οι ρί-γες της πλάτης με τις 11 βελόνες-τό μπροντό μαλλι να πέσουν κανονικά με τις 11 βελόνες του μπροστινού. Τα στενέμα-τα των μανικιών στο κέντρο θα τά εξα-κολουθήσετε 45 φορές ακόμη. Κατόπιν θα εξακολουθήσετε από την καλή μεριά του πλεκτού σας να κάνετε τό ίδια στε-νέματα και από την άνάποδη θα πλέκετε 3π μαζί έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι. Σέ 52 έκατ. γενικό μακρος της φράσας θα κλείσετε στην αρχή κάθε βελό-νας 20π (ντεκολτέ). Θά συνεχίσετε να κλείνετε σέ κάθε μεριά κάθε δεύτερη βε-λόνα: 2π (9 φορές), 1π (3 φορές). Συ-νεχίστε ίσια. Στην 8η μπροντό ρίγα της πλάτης θα κλείσετε στο κέντρο του πλε-κτού σας 20π γιά τό ντεκολτέ. Προσθε-σετε ένα δεύτερο κουδούρι και πλέξτε τις δύο μεριές ταυτοχρόνως. Στη μεριά του ντεκολτέ θα εξακολουθήσετε να κλείνετε 6π

σέ κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (2 φορές).

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 124π με μπροντό μαλλι. Θά βάλετε άνοίγματα σέ κάθε μεριά κατά την έξης σειρά: Μία φορά 1π κάθε δεύ-τερη βελόνα και μία φορά 1π κάθε 4 βε-λόνας. Θά επαναλάβετε αυτή τη σειρά τών άνοιγμάτων 6 φορές ακόμα. Κατόπιν πλέξτε 1 βελόνα άνάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας (δίπλωμα γιακά) και εξακολουθήστε τό πλέξιμο με κανο-νικό ζέρσεϋ, κάνοντας τό άντίθετο, δηλ. θα κλείνετε κάθε δεύτερη και κάθε 4η βε-λόνα αντί να προσθέτετε. 'Όταν θα έχετε και πάλι 124π στη βελόνα σας, κλείσετε τους πόντους σας σέ μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε τό πλεκτό σας με νωπό πανί. Διπλώσατε τις φάσες του μπροστι-νού προς την άνάποδη και ράψτε τις κουφά στην άνάποδη μεριά του πλεκτού σας. Τις κουμπότρυπες κινάτε τις και τις δύο μαζί φετόνι. Ράψτε τις πλαινές ραφές και τις ραφές τών μανικιών έν συ-νεχεία. Γυρίστε στα μανίκια και στο κά-τω μέρος της ζακέτας τό στρίψιμα της βελόνας που έχετε πλέξει άνάποδη. Ράψ-τε τό γιακά στις δύο λάρες από την άνά-ποδη και γυρίστε τον από την καλή. Το-ποθετήσατε τον στο ντεκολτέ. Ράψτε τά κουμπιά.

Τ. Κ.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ. ΑΠΛΑ

1. — Χαριτωμένο ζακετάκι με νωμίτη μονοκόμματο με τὰ μανίκια.
2. — Ίσια ζακέτα γαρνιρισμένη με κουμπιά εμπρός και στις τσέπες.
3. — Φόρεμα με γυριστό γιακά, τσέπες στο κορσάκι, φούστα με πιέτες.
4. — Πρακτικό νυκτικό, κουμπωτό εμπρός με όρθιο γιακά και τσέπες.
5. — Σύνολο για το κρύο με νωμίτη και ζωναράκι τονισμένα με γαζιά.
6. — Φόρεμα με φύλλα πλισέ που αρχίζουν από τον κουμπωτό νωμίτη.

ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

7. — Ένα στρογγυλό πλαστρόν στο λίκει το μοντέλο με τη σουρωτή φούστα.
8. — Ο νωμίτης και η φάσα της φούστας υπογραμμίζονται με υύτες.

9. — Χαριτωμένο αγορίστικο πανωφόρι με τὰ μανίκια ραγκλάν και σταυρωτό εμπρός κουμπωμά.
10. — Το αγορίστικο αυτό σπορ σύνολο απαρτίζεται από μια κοντή βέστα και ένα στενό πανταλονάκι.
11. — Σταυρωτή ρεντιγκότα κοριτσιού με ώρες βελούδινο γιακαδάκι και δυο μικρές σχιστές τσέπες.
12. — Πολύ έξαντρίκ πανωφόρι με στρογγυλό νωμίτη και με διπλά γαζιά σ' όλες του τις ραφές.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ 1952— 1953 ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙ ΠΑΛΤΟΥ ΚΑΙ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΗΝΤ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΓΟΥΝΑ.

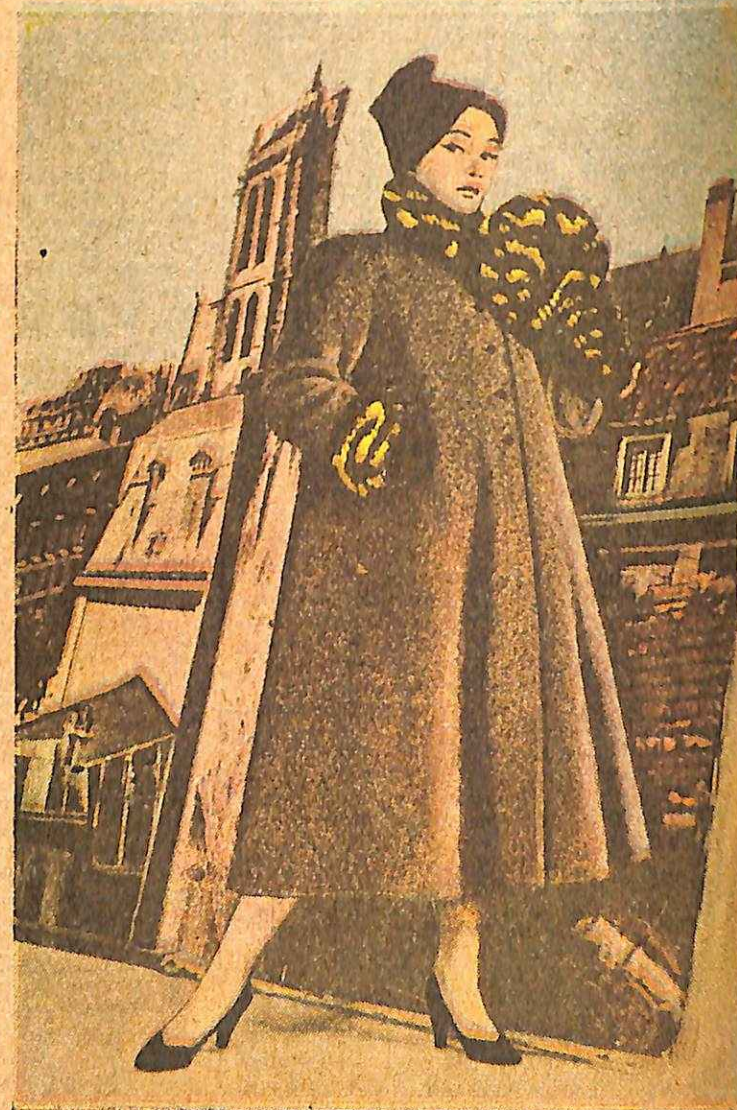
Το παλτό αυτό του Ζάκ Χάιμ είναι από γούνα... κουβελιού και το ντυμπλάρισμά του από σκωτσέζικο και ρό ύφασμα. Το άπλο και χαριτωμένο φόρεμα που το συνοδεύει είναι από το ίδιο κορμό. Τα μανίκια του έχουν στο άνοιγμά τους δύο κουμπιά που τα σφίγγουν σχηματίζοντας στενή επίση από τουήντ και μία μπλούζα μακρυνά (σουέτερ) από ζέρσεϋ. Η μπλούζα με μανίκια τρουα κάρ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ξέρουμε όλοι πώς τα χελιδόνια είναι το μήνυμα της ανοίξεως που θα ακολουθήσει. Τα πρώτα μοντέλα που οι μεγάλοι ραπτικοί οίκοι του Παρισιού μας στέλλουν είναι το μήνυμα της καινούργιας μόδας που θα επικρατήσει έφετος.

Όταν κάνετε κτήμα σας την έννοια της μόδας, τη γραμμή δηλαδή και τα κύρια χαρακτηριστικά της, τότε δεν έχετε τίποτα να φοβηθείτε. Θα ράψετε τα απαραίτητα για το χειμώνα με σιγουριά και γούστο.

Μοντέλο της Ζάν Λανδέν Καστιλό. Είναι ριχτό μαντλό από τουήντ γαρνιρισμένο στο γιακά και στα μανίκια από γούνα σιτέ. Ένα μανσόν επίσης γούνινο το συνοδεύει. Τα κουμπιά είναι μικρά. Το φόρεμα παραπλεύρως είναι κι αυτό από τουήντ και σφίγγει στη μέση με κουμπιά. Τα μανίκια είναι ζαпонέ, στο άνοιγμα δε του γιακά βλέπουμε ένα γιακαδάκι πλεχτό που του δίνει πολλή χάρι.

Η ΟΣΦΡΗΣΙΣ

Η ΟΣΦΡΗΣΙΣ κάθε ανθρώπου εξαρτάται από δύο μικροσκοπικές περιοχές που βρίσκονται πάνω από τη μύτη του και που η κάθε μία τους δεν είναι μεγαλύτερη από ένα γραμματόσημο μικρού σχήματος.

Η όσφρησις είναι μια αίσθησι ισχυρότερη από όσα φαντάζονται οι περισσότεροι άνθρωποι. Το «Ίονον» είναι ένα συνθετικό άρωμα που υποκαθιστά το άρωμα των μενεξέδων. Οι συνηθισμένες μυέτες μπορούν να το ξεχωρίζουν άνοιξη και όταν είναι διάχυτο σε ελάχιστη αναλογία μέσα στον αέρα. Οι γυναίκες είναι είκοσι πέντε χιλιάδες φορές πιο ευαίσθητες στην όσφρησι του οινόπνευματος παρά στη γεύσι του. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούν οι άνδρες, ιδιαίτερα οι παντρεμένοι!

Το όσφραντικό μέρος της μύτης ή το όσφραντικό επιθήλιο, όπως ονομάζεται, βρίσκεται ψηλά, πάνω από τη μύτη, μέσα σε δύο μικρά κοιλώματα, ένα για κάθε ρύθωνα. Το κάθε κοιλώμα βρίσκεται πάνω από το ανώτερο ζυγωματικό της πλευράς που αντιστοιχεί και περιέχει κάπου μισή τετραγωνική ίντσα από κίτρινο ή καφετίτρινο βλεννογόνο.

Οι δύο αίσθητήριες αυτές περιοχές περιέχουν πάρα πολλά λεπτά νευρικά κύτταρα σαν κλωστές, ανάμικτα με μεγαλύτερα κυλινδρικά κύτταρα, που χρειάζονται σαν υποστηρίγματα. Κάθε νευρικό κύτταρο περιέχει από έξη έως όκτώ μικροσκοπικούς κόκκους, ζή' όπου ξεπηδούν λεπτά νευράκια σαν κλωστές. Τα κύτταρα που τα υποστηρίζουν περιέχουν καφετιούς χρωστικούς κόκκους.

Με τις θέσεις που έχουν αυτές οι όσφραντικές περιοχές βρίσκονται έξω από το κύριο ρεύμα του αέρος που αναπνέουμε. Οι όσμες μπορούν να φθάσουν ως εκεί μονάχα αν διαχυθούν μέσα στα κοιλώματα ή με στεροβιλιζόμενα ρεύματα. Το ρουθούνισμα θέτει σε κίνηση πολλά απ' αυτά τα στεροβιλιζόμενα ρεύματα και γι' αυτό το λόγο σαλεύουμε τα ρουθούνια μας όταν θέλουμε να μυρίσουμε ένα τριαντάφυλλο ή να ξεχωρίσουμε μια παράξενη μυρωδιά.

Όντως σπαν συχνά την όσφρησι γεύσι έξω απόσπάρσεως. Κι' αυτό, έπειδι οι περισσότεροι φυσιολόγοι πιστεύουν πώς οι ούσιες που εύθύνονται για τις όσμες διαλύονται αναγκαστικά μέσα στο ύδωρ ρευστό που βρέχει το βλεννογόνο της μύτης προτού γίνουν αίσθητες. Ό Κάν το διετύπωσε με τον έξη τρόπο: «Η γεύσι και η όσφρησι είναι αδελφές. Η γεύσι είναι η όσφρησι των υγρών και η όσφρησι η γεύσι των αερίων».

Παλλές θεωρίες αναπτύχθηκαν για να εξηγήσουν το πώς όσφραίνόμεστε. Η ιδέα που παραδίδονται οι επιστήμονες είναι τούτη: οι ούσιες που μυρίζουμε αποπνέουν μικροσκοπικά μόρια, που τα εισπνέουμε με τη μύτη μας. Τα μόρια αυτά διαλύονται μέσα στο υγρό που διαδρέχει τον όσφραντικό βρεννογόνο και κατόπιν ερεθίζουν τα νευρικά κύτταρα. Δεν ξέρουμε με ποιόν τρόπο τα μόρια αυτά κάνουν αίσθητη την παρουσία τους, αν και η θεωρία αυτή έξηγει για ποιο λόγο οι όσμες έρχονται μόνο σύμφωνα με τη φορά του ανέμου και για ποιο λόγο οι ούσιες που εξατμίζονται ευκολότερα έχουν την ισχυρότερη όσμη.

Η έπόμενη δυσκολία είναι να εξηγηθι πώς αναγνωρίζουμε και πώς ξεχωρίζουμε όλες τις ποικιλίες των όσμών που σπάνουν ως τη μύτη μας και που βρίσκονται συχνά διάχυτες στον αέρα σε ελάχιστες ποσότητες.

Ο πρόεδρος της Βασιλικής Έταιρίας της Άγγλιας δόκτωρ Ε. Δ. Άντριαν, έκανε προσφάτως πειράματα στο Κάιμπριτζ για να δώση απάντησι σ' αυτό το ερώτημα.

Το ενδιαφέρον σημειών που απέδειξαν αυτά τα πειράματα είναι το έξης: Η έντύπωση από μια ιδιαίτερη όσμη σχηματίζεται από τη μύτη και τον έγκεφαλο με

τον ίδιο τρόπο που σχηματίζονται οι εικόνες των σχημάτων από το μάτι και τον έγκεφαλο — με την ένιχυσι της άφης στη βρεφική ηλικία. Φαίνεται πώς τα πρότυπα της όσφρήσεως καταγράφονται στις αίσθητήριες όσφραντικές περιοχές κατά τον ίδιο τρόπο που σχηματίζονται πάνω στο εύρίσθητο φιλμ του ματιού — στον κερατοειδή χιτώνα — τα πρότυπα των σχημάτων.

Οι διάφορες όσμες διεισδύουν με διαφορετικό βαθμό πληρότητας στις διάφορες περιοχές. Υπάρχουν επίσης μικρές διαφορές στην ευαισθησία των τριχοειδών έκβολών από τα νευρικά κύτταρα και η κατανομή τους δεν είναι ομοιόμορφη σ' όλοκληρη την όσφραντική περιοχή. Τέλος, υπάρχουν διαφορές στο χρόνο: οι ούσιες που είναι διαλυτές μέσα στο νερό γίνονται ταχύτερα αίσθητες από την όσφρησι.

Τα πειράματα λοιπόν του γιαιτρού Άντριαν λένε πώς υπάρχουν μέσα στη μύτη μας πρότυπα στο χώρο και στο χρόνο, που τα συσχετίζουμε με ιδιαίτερες όσμες. Η αναγνώρισι των όσμών εξαρτάται απ' αυτά τα επικρατέστερα πρότυπα — όπως ακριβώς τα πρότυπα του χώρου αντιστοιχούν με τα πρότυπα που σχηματίζονται μέσα στα μάτια μας όταν κυττάμε ένα σταθερό αντικείμενο, ένα τετράγωνο π.χ. ή ένα τρίγωνο κλπ. (Τα πρότυπα του χρόνου αντιστοιχούν με την αναγνώρισι της κινήσεως από τα μάτια και αυτή η αίσθησι δίνει και στον άνθρωπο και στα ζώα τη γνωστή ικανότητα της έτοιμότητες).

Η ικανότητα να ανακαλύπτουμε τις ούσιες από την όσμη τους μπορεί ν' αναπτυχθι με την άσκησι. Άλλ' αν θέλετε να την αποκτήσετε, πρέπει ν' άρχίσετε πολύ νωρίς, γιατί η αίσθησι της όσφρήσεως είναι όξυτερη την έποχή της ήδης και έλαττώνεται όσο περνούν τα χρόνια.

Οι ισχυρές όσμες καλύπτουν τις άσθενέστερες, αν όμως δύο όσμες έχουν ίση δύναμι, τότε δημιουργείται ένα κράμα απ' αυτές. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η μια όσμη μπορεί ν' ανταγωνίζεται την άλλη και όταν δύο τέτοιες μυρωδιές όσφραίνονται ταυτοχρόνως από τη μύτη, τότε γίνονται αίσθητες λιγότερο δυνατά. Ο μύσχος και τα πικραμύγδαλα, το ξύλο του κέδρου και το καουτσούκ, η κολώνια και η καμφορά είναι παραδείγματα και τέτοια ζεύγη όσμών. Άκόμη και όταν μυρίσουμε κολώνια και καμφορά ξεχωριστά από το κάθε μας ρουθούνι και τότε πάλι η μυρωδιά τους έξυδευτερόνεται και γίνεται λιγότερο αίσθητη.

Όπως η γεύσι, έτσι και η όσφρησι εύκολα καταπονείται. Στην πραγματικότητα αφού η αίσθησι της όσφρήσεως χάνεται μονάχα για τις μυρωδιές που μυρίζει η μύτη είναι φανερό πώς το φαινόμενο αυτό δεν είναι αποκλειστική κούρασι και λέγεται αίσθητηριακή προσαρμογή.

Αυτό έξηγει γιατί όταν βρίσκόμεστε πολλοί μέρα σ' ένα δωμάτιο δεν καταλαβαίνουμε τίποτε, ώσπου να έρθη μέσα κάποιος άλλος και να παραπονεθι για την κακή ατμόσφαιρα και τη μυρωδιά. Άν μείνι κι' αυτός μέρα, γρήγορα θα προσαρμοσθι.

Για μακρό χρονικό διάστημα η ανάθεια του κόσμου συνέδεε τις άσχημες μυρωδιές με την αρρώστεια. Ό κίνδυνος όμως αν ύπαρχη, δε βρίσκεται στην άσχημη μυρωδιά, αλλά στο υλικό που την δημιουργεί. Έν πάση περιπτώσει, ενώ αληθεύει πως μερικά δηλητήρια έχουν άσχημη μυρωδιά, άλλα τόσο έχουν ωραία μυρωδιά και μερικά — τα πιο επικίνδυνα — καλού.

Και οι ίδιοι οι γιαιτροί ακόμα πιστεύαν πριν από έκατό χρόνια πως τους πυρετούς τους προκαλούν οι όσμες από τα έλη. Όταν όμως, το καλοκαίρι

- 1.— Η όσφρησις σε φωλιάζει στην άκρη της μύτης, αλλά στο όσφραντικό επιθήλιο, στον όσφραντικό βολό.
- 2.— Από το όσφραντικό επιθήλιο διαγίνουν φίλα νευράκια, σαν κλωστές, που μεταδίδουν τον έρεθισμό στον έγκεφαλο.
- 3.— Οι όσμες διεισδύουν μέσα από το βλεννογόνο της μύτης και φθάνουν έως τον όσφραντικό βλεννογόνο μέσα στα κοιλώματα.

του 1858 και του 1859, ο Τάμεσις βρωμύσε τόσο, που οι ταξιδιώτες προτιμούσαν να περπατήσουν όλοκληρα μίλια για ν' αποφύγουν να διασχίσουν μια από τις γέφυρες της πολιτείας, τότε η αντίληψι αυτή πήγε περίποτο. Γιατι, παρά τις ανυπόφορες απόπνοιες του ποταμού, που ανάγκασαν τις ευδιαφερόμενες υπηρεσίες να δάλουν στα παράθυρα του κοινοβουλίου στήρια διαποτισμένα με χλωριούχο ασβέστιο, ώστε να γίνεται ύπνεσθητή παραμυθι μέσα σ' αυτό, η ύγεια των Λονδρέζων δεν έπαθε, και μάλιστα οι πυρετοι έλαττώθηκαν.

Σήμερα, με τις υγιεινές συνήθειες, οι όσμες του ανθρώπινου σώματος δεν γίνονται τόσο αίσθητες όσο άλλοτε, ώστόσο όμως υπάρχουν. Οι διάφορες φυλές έχουν η κάθε μια τη δική της χαρακτηριστική μυρωδιά. Υπάρχουν επίσης και διαφορές από άτομο σε άτομο. Οι νέοι και οι γέροι μυρίζουν λιγότερο από τους μεσοκόπους. Οι πολύ άδυνατοι και οι πολύ παχείοι μυρίζουν κάπως ισχυρότερα από τον μέσο άνθρωπο. Οι γυναίκες μυρίζουν πάντα περισσότερο από τους άνδρες, αλλά οι έανθες θα νοιώσουν ευτυχία μεταβλίνοντας πως η φυσική τους μυρωδιά είναι ελαφρότερη από τη μυρωδιά των μελαχρινών.

ΣΤΕΝΩΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ - ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Το καλοκαίρι τελείωσε. Και καθώς τα σχολεία άνοιξαν και ξανάρχισαν τα μαθήματα, πόσες φροντίδες δε θα προστεθούν στην κάθε μητέρα. Οι θερινές διακοπές, όσο και νάναι, ξεκούρασαν τα παιδιά, μα ξεκούρασαν και την οικογένεια. Στην κινητοποίηση τώρα των παιδιών γύρω στη σχολική εργασία συμμετέχει ολόκληρη η οικογένεια. Κι' όχι μονάχα από την οικονομική πλευρά (πρέπει ν' αγοράστούν βιβλία, τετράδια, παπούτσια, ρούχα κλπ.). Άλλα και γενικότερα. Γιατί η μητέρα πρέπει να φροντίσει για το παιδί της, να ξυπνήση το πρωί στην ώρα του, να βρεθή κάτι να φάγη, να το περιμένη πάλι το μεσημέρι με το σχετικό φαγάκι. Να το παρακολουθήσει στη μελέτη του, να του εξασφαλίση κατάλληλες συνθήκες (φωτισμό, ησυχία), ιδιαίτερα τις πρώτες μέρες όταν πρωταρχίζουν τα μαθήματα. Όστε η ζωή του καλοκαιριού, η ανέμελη και ξέγνοιαστη, να φύγη από τη συνήθεια του παιδιού και να μη το εμποδίση να «στρώση», να εξοικειωθεί με τη σοβαρή πια απασχόληση των θρανίων.

Σκοπός μας όμως σήμερα δεν είναι ν' απορριψήσουμε τα ζητήματα που προβάλλουν για την οικογένεια με το άνοιγμα των σχολείων. Αυτά τα ξέρουν οι γονείς και τάχουν προσέξει λίγο-πολύ.

Θέλαμε να μιλήσουμε για ένα άλλο σοβαρό ζήτημα: Για τη συνεργασία της οικογένειας με το Σχολείο. Υπάρχουν, άτυχως, ακόμα και σήμερα, μερικοί γονείς που νομίζουν πως μια και το σχολείο ενέγραψε σε μια τάξη το παιδί τους, η δική τους δουλειά τελείωσε. Όλα, από κει και πέρα τ' αναλαμβάνει το σχολείο. Μερικοί άλλοι νομίζουν πως το σχολείο τους δίνει την ευκαιρία να ξεφορτωθούν τα παιδιά τους.

Σφαλές αντίληψη. Το σχολείο βοηθάει θετικά την οικογένεια στη διαπαιδαγώγησι των νέων. Βοηθάει να προετοιμασθώ το παιδί για να περάση από το σκαλοπάτι του ατόμου στο σκαλοπάτι του πολίτη. Η θεμελιώδης αποστολή των γονέων κι' η αποφασιστική για τη διαπαιδαγώγησι των παιδιών τους δε σπκάνει καμιά άσφαιρα. Η σχολική μάθηση (ή τετράωρη ή εξάωρη διδασκαλία και λοιπή παιδαγωγική δουλειά του σχολείου) θα στηριχθή αναγκαστικά στα θεμέλια που στερεώνει η οικογένεια.

— ...Και μου ειπες πριν ότι δεν είχες άλλο φίλο.

Κανένας δάσκαλος, κανένας παιδαγωγός δε θ' αναπληρώσει τη μητέρα στο παιδαγωγικό της έργο.

★

Να, λοιπόν, γιατί η συνεργασία της οικογένειας και του σχολείου είναι ένα σοβαρό ζήτημα. Μά ας το αναλύσουμε καλύτερα.

Το παιδί μένει μέσα στην οικογένεια πάρα πολύ χρόνο, σε σύγκριση με τις ώρες που βρίσκεται στο σχολείο. Κι' επειδή όπως είναι σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα, το σχολείο δεν κάνει σχεδόν τίποτα άλλο παρά να μεταδίδη γνώσεις (να διδάσκη πράγματα που διαπαιδαγωγούν) δεν έχει την ευκαιρία για άλλου είδους παιδαγωγική επίδραση πάνω στο παιδί. Αναγκαστικά τα άλλα θα γίνουν στο σπίτι. Στο σπίτι διαμορφώνεται ο χαρακτήρας του παιδιού. Στο σπίτι το παιδί εκδηλώνει πιά αυθόρμητα, πιά πολύπλευρα. Στο σπίτι οι εκδηλώσεις του μάς ολοκληρώνουν την εικόνα του, μάς παρουσιάζουν το χαρακτήρα του. Ένώ στο σχολείο θαμνολογείται ο μαθητής, δηλ. ο μαθητών. Και θαμνολογείται, έστω, στο ενδεικτικό του παιδιού κι' η διαγωγή ή του. Που σημαίνει αν είναι φρόνιμο, υπάκοο δεν μάλώνει με τους συμμαθητάς του κλπ.

★

Η συνεργασία της οικογένειας με το σχολείο θα δώση τη δυνατότητα και στο σχολείο και στην οικογένεια να κάνουν κάτι καλύτερο για το παιδί.

Πόσα φαινόμενα που έχουν την εκδήλωσή τους στο σπίτι δεν έχουν άφορη το σχολείο! Και πόσες εκδηλώσεις του μαθητή μέσα στην τάξη του δεν έχουν την αίτία τους σε κάτι που ξεκινά από το σπίτι!

Η συνεργασία ανάμεσα στους δυο αυτούς παράγοντας της αγωγής του παιδιού μπορεί ν' αποκαλύψη αυτές τις αιτίες.

Ο Γιαννάκης τον τελευταίο καιρό έγινε άμελλος στο μάθημά του. Δε συγκεντρώνεται, δεν προσέχει. Τί να του συνέβη τάχα; Μια συζήτηση ανάμεσα στο δάσκαλό του και τη μητέρα του, μια έρευνα, να τί έφερε σε φώς: Ο Γιαννάκης ήταν έξοχη στο χωριό. Όταν γύρισε στο φάνηκε πως στη διάρκεια της απουσίας του η μικρότερη αδελφούλα του βρήκε την ευκαιρία να του πάρη τη θέση στην καρδιά της μητέρας του. Και ζηλεύει, ζηλεύει πολύ. Στενοχωρείται. Αφαιρείται κοντά σ' αυτές τις ανησυχίες. Δε μπορεί να συγκεντρωθώ στα μαθήματά του.

Η οικογένεια δε μπορούσε να ύποψιασθή πως ο Γιαννάκης ύποφεσε από ζήλεια. Δεν είχε κιόλας φανερές εκδηλώσεις άλλες από αυτές του σχολείου του.

Η άμελεια του, λοιπόν, στα μαθήματα, που δε μπορούσε να έρηνευθη άλλως, ώδηγησε στην αποκάλυψη της αιτίας. Τώρα η μητέρα μπορεί να κανονίση έτσι τη συμπεριφορά της, ώστε να ξεριζώση από την άψα ψυχή του Γιαννάκη το άγκάθι της ανησυχίας, της ζήλειας.

★

Ποιός θα επιζητήση την επαφή; Ποιός θα κάμνι το πρώτο βήμα συνεργασίας; Ο δάσκαλος ή η οικογένεια;

Η αρχή της συνεργασίας και της επαφής με τους γονείς είναι βασική παιδαγωγική αρχή του σχολείου. Μά η σημερινή κατάσταση της εκπαιδευτικής (μεγάλος αριθμός μαθητών στην κάθε τάξη, μεγάλη αναλογία μαθητών στον κάθε δάσκαλο, ακατάλληλα διδαστήρια, έλλειψη δασκάλων κλπ.) δεν επιτρέπει στους δασκάλους ν' απλωθούν πάντοτε, όσο ποτέ, και ν' αποκτήσουν στενές παιδαγωγικές σχέσεις με την οικογένεια.

Η μητέρα, λοιπόν, κι' ο πατέρας ας κάμουν την αρχή. Ας συνηθίσουν, λοιπόν, να περνούν συχνότερα το κατώφλι του σχολείου. Να μαθαίνουν και να μεταδίδουν στο δάσκαλο κάθε σημαντικό νέο για το παιδί τους. Ν' ανταλλάσσουν μαζί με το δάσκαλο γνώμες. Με ευγένεια, με σεβασμό προς το έργο του σχολείου και με λεπτότητα να συζητήσουν το κάθε τί με το δάσκαλο. Κι' ας μη περιμένουν τον άψυχο «έλεγχο» για να πληροφορηθούν κάθε διμνηο ή τρίμνηο την επίδοσι των παιδιών τους στα μαθήματα,

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

24 Σεπτεμβρίου — 6 Οκτωβρίου

1923

24 Σεπτεμβρίου: Μετά 24 ημερών κατοχή οι Ιταλοί φεύγουν απ' την Κέρκυρα κι' έτσι λήγει το Έλληνοϊταλικό έπεισόδιο που είχε αρχίσει με το φόνος Ιταλών αξιωματικών της επιτροπής χαράξεως των Έλληνοαλβανικών συνόρων.

1513

25 Σεπτεμβρίου: Απ' το σημείο που είναι σήμερα η διώρυγα του Παναμά ο πρώτος Ευρωπαίος αντίκρούζει τον Ειρηνικό Ωκεανό. Είναι ο Ισπανός εξερευνητής ντε Μπαλμπόα.

1950

26 Σεπτεμβρίου: Οι δυνάμεις του Ο.Η.Ε. ξαναπαίρνουν την Σεούλ (για πρώτη φορά) 3 μήνες ακριβώς μετά την εκκένωσή της απ' τους Νοτιοκορεάτες.

1831

27 Σεπτεμβρίου: Ο Ίωάννης Καποδίστριας, πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδος, δολοφονείται στο Ναύλιο (στην πόρτα του Αγ. Σπυρίδωνος) απ' τους αδελφούς Κωνσταντίνο και Γεώργιο Μαυρομιχάλη.

1946

28 Σεπτεμβρίου: Μετά το καθεστωτικό δημοψήφισμα της 1ης του μηνός ο βασιλεύς Γεώργιος Β' επανέρχεται στην Ελλάδα μετά απουσίαν 5 ετών και 4 μηνών.

1911

29 Σεπτεμβρίου: Η Ίταλία κηρύσσει κατά της Τουρκίας πόλεμο. Κατά τη διάρκειά του οι Ιταλοί κατέλαβαν «προσωρινώς» τα Δωδεκάνησα.

1944

30 Σεπτεμβρίου: Ο στρατάρχης Πεταίν με τη φυγή του στη Γερμανία γλυτώνει τη σύλληψη απ' τους ελεύθερους Γάλλους και τους Συμμάχους.

1801

1 Οκτωβρίου: 24.000 Γάλλοι με τα την ανακωχή που έκανε ο Γάλλος διοικητής Μενού με τους αγγλοτουρκούς εκκινούν την Αίγυπτο και μεταφέρονται στη Γαλλία με αγγλικό πλοίο. Έτσι τελείωσε η έκστρατεία του Ναπολέοντος στην Αίγυπτο.

1950

2 Οκτωβρίου: Οι Νοτιοκορεάτες διέρχονται τον 38ον παράλληλο και εισβάλλουν στη Β. Κορέα.

1935

3 Οκτωβρίου: Με την εισβολή των Ιταλών στην Αθηνά αρχίζει ο 2ος Ιταλοαθηναϊκός πόλεμος, που τελείωσε με τη φυγή του Χαϊλέ Σελασιέ (2 Μαΐου 1936) και την κατάληψη όλης της χώρας απ' τους Ιταλούς.

1940

4 Οκτωβρίου: Συνάντησις του Μπρέννερ. Ο Χίτλερ και ο Μουσσολίνι συζητούν διάφορα ζητήματα σχετικά με την εισβολή στην Ελλάδα και τον πόλεμο στην Αφρική.

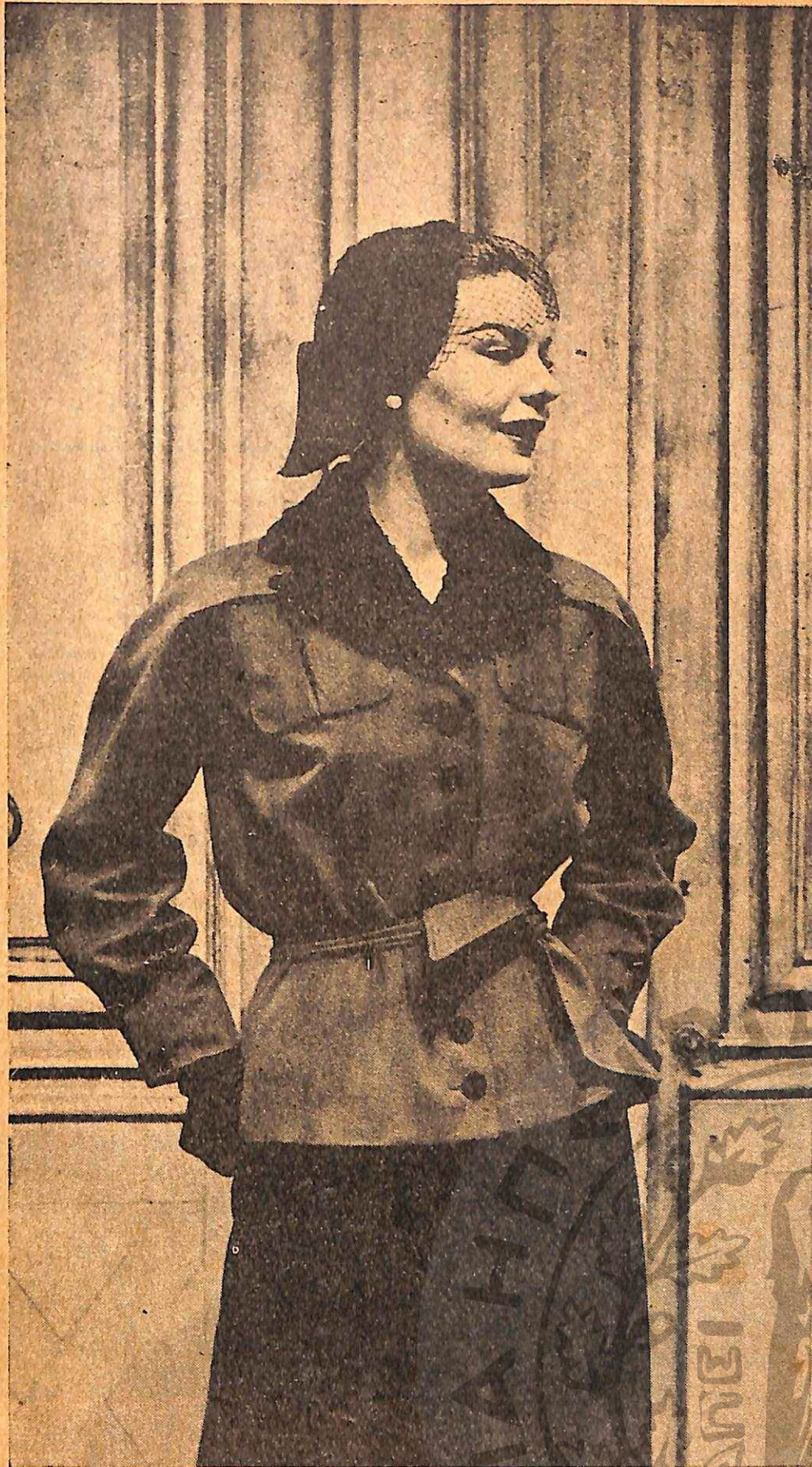
1943

5 Οκτωβρίου: Μετά 15 μέρες άγωνα η γερμανική φρουρά της Κορσικής παραδίδεται στους ελεύθερους Γάλλους. Έτσι απελευθερώνεται το πρώτο γαλλικό έδαφος.

1862

6 Οκτωβρίου: Ο Θεόδωρος Γρίβας κηρύσσει στη Βάνιτσα επανάστασι που κατέληξε στην έξωσι του Όθωνος απ' την Ελλάδα.

Π. Τ.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ: ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΝΤΡΑ ΜΕ ΑΣΤΡΑΚΑΝ

Ο Ζακ Φάθ διάλεξε μια σκέτη φούστα από μαύρο ντρά για να συνοδεύση αυτή την όμορφη ζακέτα από κόκκινο ντρά, που γαρνίρεται με μαύρα κουμπιά και μαύρο άστρακάν. Προσέξετε το ιδιότροπο τσάκι-

σμα των κιμονό μανικιών σε τύπο νωμίτη και τις ψηλά τοποθετημένες τσέπες κάτω από το τσάκισμα. Το καπελάκι είναι από μαύρο άστρακάν και στολίζεται με κόκκινη κορδέλα. (Φωτ. Μαίηγουλντ)

Η Πατρούλα Αλεξιάδου (Φωτογραφία Αχειλά)

ΠΑΤΡΟΥΛΑ

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΟΜΟΡΦΗ ΒΟΛΙΩΤΟΠΟΥΛΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ»

Ο Βόλος έννοει να μάς αιφνιδιάση κάθε τόσο με τις όμορφιές του. Έτσι μάς έστειλε τώρα το νέο «φαβορί» του στα Καλλιτεία για την ανάδειξη της «Αφροδίτης του Σαρωνικού».

Χαρούλα η πρώτη αντιπροσωπευτική του ομορφιά. Πατρούλα η σημερινή. Δεκαετοχόνη εκείνη. Δεκαετοχόνη και αυτή. Μοδιστρούλα η μία, με μυστικό της όπλο το βελόνι που... τρυπάει καρδιές! Έργατριά εργοστασίου καραμελοποιίας ή άλλη. Το δικό της μυστικό όπλο είναι η ζαχαρή.

Τη συναντήσαμε στο ξενοδοχείο «Σίτυ Παλλάς», όπου διαμένει. Απλή και πρόσηχη. Χωρίς επιτήδευσι. Όπως είναι απλοί όλοι οι άνθρωποι της δουλειάς.

— Πώς σας φαίνεται η Αθήνα; τη ρητήσαμε.

— Είναι η πρώτη φορά που την επισκέπτομαι. Έχει όμορφιές. Η ζωή της, η κίνησή της. Τα κέντρα της. Όλα αυτά αποτελούν έναν κόσμο άγνωστο για μένα. Η συζήτηση περιστρέφεται γύρω από τη ζωή της. Με την απλότητα και την ειλικρίνεια που τη διακρίνει, μάς λέει ότι από 12 χρόνων μπήκε στη σκληρή διαπαιδαγγωγή, στο εργοστάσιο καραμελοποιίας «Νέας».

«Η οικογένειά μου, συνεχίζει, είναι φτωχή. Ο πατέρας μου συνταξιούχος καπνεργάτης. Και η σύνταξί του τόσο μικρή, που δεν φτάνει για τίποτα. Έτσι το δικό μου μεροκάματο των 18.000 δρχ. αποτελεί το κυριώτερο έσοδό μας.

Κάθε Σάββατο απόγευμα, λοιπόν, με το δίχτυ στο χέρι πηγαίνω στην αγορά. Και ολόκληρο το βδομαδιακό διατίθεται για τα ψώνια. Πολλές φορές ξεδουλεύεται και το τελευταίο χιλιάριο. Και η Κυριακή, όπως είναι επόμενο, περνάει με το νοικοκυριό του σπιτιού και λίγη ξεκούρασι. Δουλειά λοιπόν και σπίτι. Αυτό είναι το πρόγραμμα της εβδομάδας. Και για μας τις φτωχές κοπέλες όλες οι εβδομάδες είναι ίδιες...

Πολλές φίλες μου, συνεχίζει η Πατρούλα, με είχαν παρακινήσει να λάβω μέρος και στο προηγούμενο διαγωνισμό για «Στάρ Ελλάς». Τότε αρνήθηκα. Τη φορά αυτή όμως με πείσαν περισσότερο. Άλλα και πάλι δεν θα δεχόμουν, αν συνδεδεμένος του Βόλου δεν με παρακινούσαν. Έτσι έστειλα με φωτογραφία μου. Αυτό ήταν. Η Επιτροπή των Καλλιτεσιών με προέκρινε. Επικολούθησε η έγκλη της «Μίς Θεσσαλίας». Ο διαγωνισμός έγινε στο Βόλο. Αντιπροσωπευτική η Λάρισα και τα Τρίκαλα. Η Επιτροπή εξέλεξε παμψηφεί έμένα. Έτσι ήρθα στην Αθήνα.

29

ΠΙΛΑΦΙ «Α ΛΑ ΜΙΛΑΝΕΖΑ» («Κέντρου Κωνσταντίνου» Καρύστου)

Η συνταγή:

- 100 δράμια γάλα
3 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι
3 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο
1 αυγό. Μοσχοκάρυδο
25 δράμια τυρί τριμμένο
4 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι
8 φλυτζάνια τσαγιού ζωμό κρέας ή κρέας.

Εκτέλεσις:

Ετοιμάζετε τη σάλτσα ως εξής: Λιώνετε το βούτυρο και ρίχνετε το αλεύρι. Μόλις πάρει χρώμα ξανθό το αποσύρετε από τη φωτιά και ρίχνετε λίγο-λίγο το γάλα. (Εάν θέλετε αντικαθιστάτε το μισό γάλα με ζωμό). Βάζετε πάλι τη σάλτσα στη φωτιά και την ανακατώνετε έως ότου πήξει ελαφρά. Την κατεβάτε από τη φωτιά και ρίχνετε το αυγό, ολόκληρο, ενώ

εξακολουθείτε να ανακατώνετε. Προσθέτετε επίσης το τυρί και το μοσχοκάρυδο. Διατηρείτε τη σάλτσα ζεστή μέσα σε μπαιν-μαρί έως τη στιγμή που θα την σερβίρετε.

Εν τώ μεταξύ ετοιμάζετε το πιλάφι: Ρίχνετε σε κατσαρόλα λίγο βούτυρο και, όταν κάψει, προσθέτετε το ρύζι. Το ανακατώνετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το ζωμό ζεστό. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και το σιγοβράζετε 15 έως 20 λεπτά. Κατόπιν το αδειάζετε μέσα σε φόρμα στρουγγυλή, το ξεφορμάρετε και ρίχνετε επάνω την ανώτερη σάλτσα. Εάν θέλετε κάθε μερίδα να φορμαρισθεί χωριστά, τότε βάζετε πιλάφι μέσα σε ένα κεσεδάκι γιαουρτιού και το αναποδογυρίζετε κατ' ευθείαν στο πιάτο. Ρίχνετε επάνω 2 έως 3 κουταλιές σάλτσα.

ΤΟΜΑΤΑ ΣΟΥΠΑ ΚΑΙ ΑΥΓΑ ΒΡΑΣΜΕΝΑ

(Συνταγή Πορτογαλική)

Υλικά:

- 1 όκα τομάτες
2 κρεμμύδια
1½ κουταλιά φιλοκομμένο μαϊντανό
3 ή 4 αυγά βρασμένα
2 κουταλιές σούπας βούτυρο
1 «Αλάτι και πιπέρι
1 όκα και 100 δράμια νερό.

Εκτέλεσις:

Κόβετε τις τομάτες και τα κρεμμύδια σε φέτες. Τα βάζετε σε κατσαρόλα με λίγο βούτυρο. Λιώνετε τις τομάτες με τη ράχη του κουταλιού και αφίχνετε να σιγοβράσουν περίπου 15 λεπτά ή έως ότου τα κρεμμύδια μαλακώσουν. Τότε ρίχνετε το νερό και το μαϊντανό και σιγοβράζετε τη σούπα επί 1½ έως 2 ώρες. Την αποσύρετε από τη φωτιά και την περνάτε από σουμιάτσια και την τρυπώτε. Τρίβετε τα κρεμμύδια και τις τομάτες για να περάσουν και αυτά από το τρυπτό. Βάζετε πάλι τη σούπα στη

φωτιά, προσθέτετε αλάτι και πιπέρι και λίγο πριν σερβίρετε ρίχνετε 2 κουταλιές σούπας φρέσκο βούτυρο.

Κόβετε τα αυγά σε φέτες και ρίχνετε επάνω την τοματοσούπα.

Σ η μ.— Αντικαθιστάτε, εάν θέλετε, το νερό με ζωμό κρέας.

*

ΜΟΣΧΑΡΙ ΡΟΣΤΟ «Α ΛΑ ΠΟΡΤΥΓΚΑΙΖ»

Βάζετε ένα κομμάτι μοσχαριού κατάλληλο για ρόστο, μέσα σε ένα βαθύ και στενό σκεύος. Το καλύπτετε με κρασί λευκό και προσθέτετε μία σκελίδα σκόδου, αλάτι και πιπέρι. Αφίχνετε το κρέας να σταθί μέσα στη μαρινάτα αυτή αρκετές ώρες ή όλη τη νύχτα. Κατόπιν αφαιρείτε το μισό κρασί και το σκόδο, αλείφετε το κρέας με βούτυρο λιωμένο και το ψήνετε στην κατσαρόλα, ενώ το βράχετε συχνά με τη σάλτσα του.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΤΡΑΧΑΝΑΣ ΣΤΑΡΕΝΙΟΣ ΓΑΥΚΟΣ

Υλικά:

- 1 όκα στάρι φιλοκομ-
μένο.
100 δράμια σιμιγδάλι. λάτι.

Εκτέλεσις:

Ρίχνετε το γάλα σε εύρυχρη κατσαρόλα και, όταν αρχίσει να βράζει, προσθέτετε το στάρι και το σιμιγδάλι λίγο-λίγο για να μη σβωλιάσει. Όταν το μίγμα πήξει το χωρίζετε σε κομμάτια, τα οποία απλώνετε επάνω σε τραπεζομάνδηλα. Όταν αρχίσουν να στεγνώνουν τα χωρίζετε σε μικρότερα κομμάτια και εξακολουθείτε το ίδιο δηλ. να τα κόβετε και να τα γυρίζετε έως ότου στεγνώσουν αρκετά. Τότε τα τρίβετε και τα περνάτε από χονδρό κόσκινο. Ο τραχανάς είναι έτοιμος. Τον αφίχνετε να στεγνώσει.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΜΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ SILVER

ΜΟΣΧΑΡΙ «ΤΟΝΑΤΟ»

(Ιταλική συνταγή)

- 300 δράμια κρέας
35 » τόνο (κουτιού)
15 » κάρφη
15 δρ. άγγουράκια τουρσί
3 αντίζυγες, 1 λεμόνι
Καρότα, σέλινο, κρεμμύδι
Μαϊντανό, αλάτι, πιπέρι.

Εκτέλεσις:

Προμηθεύσετε ένα ωραίο κομμάτι από μοσχάρι (ψαχνό) και το βάζετε στη χύτρα με λίγο νερό, 1 έως 2 καρότα, λίγο σέλινο, ένα κρεμμύδι και λίγο αλάτι. Σκεπάζετε τη χύτρα και μόλις φανή η στήλη του ατμού, βάζετε τη βαλβίδα. Όταν αυτή αρχίσει να σφυρίζει χαμηλώσετε τη φωτιά και παρακολουθήτε το ρολόι. Σε 40 έως 45 λεπτά αποσύρετε τη χύτρα από τη φωτιά. Αφαιρείτε τη βαλβίδα όταν παύσει να σφυρίζει (περίπου μετά 15 λεπτά) και κατόπιν ανοίγετε τη χύτρα. Βγάζετε το κρέας από το ζωμό και το τοποθετείτε στο σανίδι που θα κοπεί με ένα βάρος από πάνω του.

Ετοιμάζετε εν τώ μεταξύ τη σάλτσα «τονάτα» ως εξής:

Λιώνετε τον τόνο, τις αντίζυγες καθαρισμένες και την κάρφη και κατόπιν περνάτε το μίγμα από τρυπητό. Ετοιμάζετε μαγιονέζα με 2 κρόκους αυγών, 1 ποτήρι νερού λάδι, αλάτι, πιπέρι και με το χυμό 2 λεμονιών. Αναμιγνύετε με τη μαγιονέζα το μίγμα του τόνου. Κόβετε το κρέας σε φέτες κανονικές, τις βάζετε μέσα σε πλατέλα και τις σκεπάζετε με την ανώτερη σάλτσα. Γαννίζετε το πιάτο με φέτες λεμονιού και με άγγουράκια τουρσί. Σερβίρετε μετά ½ ώρα για να σταθί το κρέας λίγο με τη σάλτσα και να πάρη τη νοστιμιά της.

Το ανώτερο φαγητό είναι νοστιμώτατο, πολύ λεπτό και σκετικώς οικονομικό, διότι με το ζωμό του κρέατος μπορείτε να φτιάξετε μία ωραία και θρεπτική σούπα, που θα προσφέρετε στην αρχή του γεύματος.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΜΟΥΣΤΑΛΕΥΡΙΑ

Υλικά:

- 3½ έως 4 όκάδες μούστο
75 δράμια σιμιγδάλι ψιλό
25 δράμια αλεύρι
Βανίλια.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε πρώτα το μούστο ως εξής: Προσθέτετε στο μούστο 100 δράμια περίπου κοσκινισμένη στάχτη και αφίχνετε να σταθί ½ ώρα. Κατόπιν τον βάζετε στη φωτιά και, μόλις φανούν οι πρώτες φούσκες, σημειώνετε ότι β' άρχισαν να βράζει, τον αποσύρετε από τη φωτιά και αφίχνετε να σταθί αρκετές ώρες, ή μία νύχτα, για να κατασταλάξει. Τότε τον στραγγίζετε με προσοχή, τον μετράτε και προσθέτετε σιμιγδάλι και

αλείν στην αναλογία που αναφέρεται ανωτέρω. Ανακατώνετε το μίγμα για να γίνει λείο και το βάζετε στη φωτιά. Εξακολουθείτε να το ανακατώνετε έως ότου πήξει.

Κατεβάζετε τη μουσταλευριά από τη φωτιά, προσθέτετε λίγη βανίλια και τη σερβίρετε αμέσως στα πιάτα. Την πασπαλίζετε με κανέλα και ρίχνετε, εάν θέλετε, φιλοκομμένα καρύδια.

Σ η μ. Για να επιτύχη η μουσταλευριά και να μην έχη μυρωδιά του αλεύρου, πρέπει να βράσει αρκετά. Για να δεβανωθή εάν έχη «δέσει», ρίχνετε μία κουταλιά σε πιατάκι και το τοποθετείτε σε πάγο για να κρυώσει γρήγορα. Εάν πήξει και στέκεται, η μουσταλευριά είναι έτοιμη.

ΜΟΥΣΤΟΚΟΥΛΟΥΡΑ

Υλικά:

- 10 φλυτζάνια καφέ του καφέ λάδι
16 φλυτζάνια καφέ του καφέ πετι-
μέλι

- 1 κουταλ. τσαγιού (κοφτά) σόδα
2 κουταλ. τσαγιού (κοφτά) ανθρακική άμωνια.
1 φλυτζάνι τσαγιού έλαιοίδα
1 λεμόνι, χυμό και φλοιό
1 ποτηράκι του λικέρ κονιάκ
1 ρακί
1 κουταλιά σούπας κανέλα
Αλεύρι, όσο σπκώση.

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε όλα τα υλικά εκτός από το αλεύρι. Δουλεύετε καλά το μίγμα και προσθέτετε τόσο αλεύρι όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη μάλλον μαλακή. Παιχνεύετε κομμάτια ζύμης και το πλάθετε κουλουράκια. Τα τοποθετείτε σε λαδοφόρη λαϊρίνα και τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο 15 έως 20 λεπτά.

ΤΟ ΡΕΒΑΝΙ ΟΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ «ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ» ΣΤΗΝ ΚΑΡΥΣΤΟ

Η συνταγή:

- 2 φλυτζάνια τσαγιού σιμιγδάλι
2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
6 αυγά ολόκληρα
1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο
1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη
4 κουταλ. τσαγιού (κοφτά) μπέικιν-πάουντερ.

Για το σιρόπι:

- 3 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη
2 ποτήρια μεγάλα νερό.
Χυμό λεμονιού, βανίλια.

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε το βούτυρο με τη ζάχαρη, έως ότου το μίγμα γίνει αφράτο. Προσθέτετε τα αυγά, ένα-ένα και χτυπάτε το μίγμα με δύναμη ύστερα από κάθε πρόσθεσιν αυγού.

Κοσκινίζετε το αλεύρι με την μπέικιν-πάουντερ, το αναμιγνύετε με το σιμιγδάλι και το προσθέτετε στο ανωτέρω μίγμα του βουτύρου κλπ.

Αλείφετε ένα ταψί με βούτυρο και το πασπαλίζετε με αλεύρι. Αδειάζετε μέσα το ανωτέρω πασπαλισμένο μίγμα.

Ψήνετε το ρεβανί σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 45 λεπτά περίπου. Κατόπιν βράζε-

τε μαζί τη ζάχαρη, το νερό και το χυμό λεμονιού επί 5 λεπτά. Κατεβάτε το σιρόπι από τη φωτιά, προσθέτετε τη βανίλια και το ρίχνετε στο ρεβανί. Το κόβετε όταν κούρσιν.

*
«ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ» ΚΑΡΥΣΤΟΥ
(Η συνταγή μου έδωθε από τον κ. Τσάκλη, Ζαχαροπλάστη Καρύστου).

Για ένα ταψί διαμέτρου 40 εκ. κατ'απόψιν θα χρειασθώ:

- 10 αυγά χτυπημένα
3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
½ κουταλ. τσαγιού (κοφτό) σόδα.
½ κουταλ. τσαγιού (κοφτό) κρεμόριο.
1 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) κανέλα.
½ ποτήρι νερού αλεύρι.
1 λεμόνι, το χυμό.
300 δράμια αμύγδαλα
150 δράμια φύλλο του υπα-
κλαδά.
100 δράμια βούτυρο
Για το σιρόπι:
300 δράμια ζάχαρη
150 δράμια νερό
1 λεμόνι, το χυμό
Εύλο κανέλας και γαρύφαλο
Κρεμόριο ελάχιστο
Εκτέλεσις:

Χτυπάτε τα αυγά και προσθέτετε λίγο-λίγη τη ζάχαρη. Κοσκινίζετε μαζί τη σόδα, το κρεμόριο, την κανέλα και το αλεύρι.

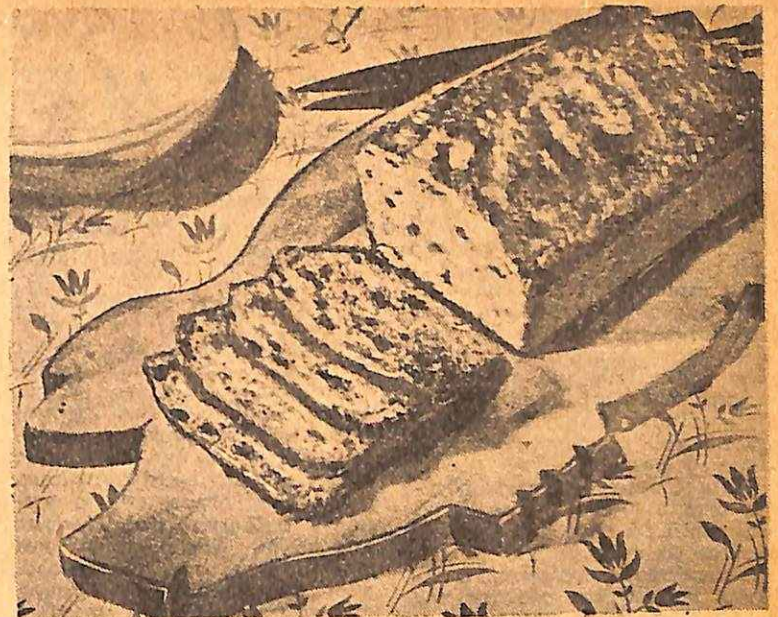
Περνάτε τα αμύγδαλα από το χονδρό μαχαιράκι της μηχανής. (Το χαρακτηριστικό της «κοπεγχαγής» αυτής είναι ότι τα αμύγδαλα είναι πολύ χονδρόκομμένα).

Αναμιγνύετε τα ανωτέρω υλικά και προσθέτετε το χυμό του λεμονιού.

Λιώνετε το βούτυρο. Στρώνετε τα μισά φύλλα μέσα στο ταψί, ενώ αλείφετε κάθε φύλλο με βούτυρο, χρησιμοποιώντας βούρτσες.

Χαράζετε την επιφάνεια σε λουρίδες φάρδος περίπου τρισάκων δακτύλων, ρίχνετε το υπόλοιπον βούτυρο και βάζετε το ταψί στο φούρνο σε θερμοκρασία μάλλον υψηλή (300ο Φαρενάιτ).

Ψήνετε την «κοπεγχαγή» 40

Δίνετε σε μεγάλους και σε παιδιά καρυδόπτητα, όταν κείκ, μπισκοτάκια ή παρόμοια γλυκά δεν επιτρέπονται. Κόβετε την καρυδόπτητα σε φέτες και απλώνετε επάνω λίγη μυζήθρα γλυκειά.

ΚΑΡΥΔΟΠΗΤΑ

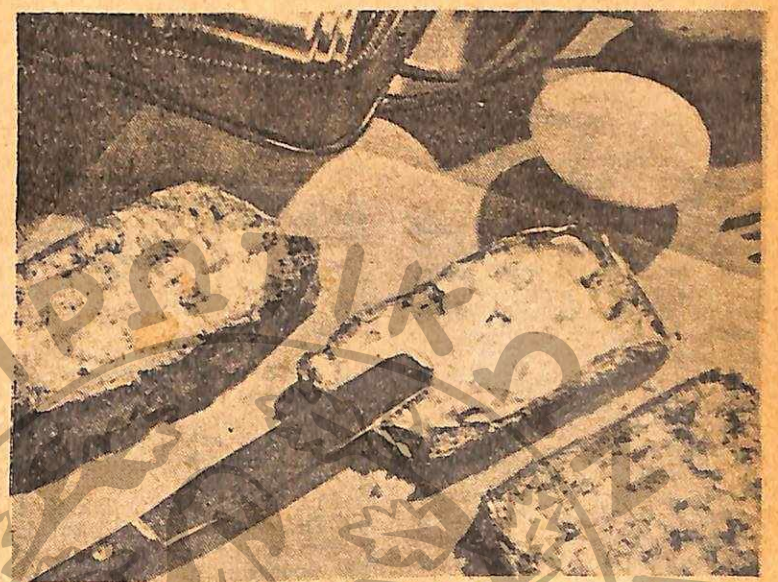
(συνταγή της Λουϊζιάνας)

Υλικά:

- 4 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
3 κουταλ. τσαγιού μπέικιν-
πάουντερ.
1) 3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
1) 4 κουταλ. τσαγιού κανέλα
1) 8 κουταλ. τσαγιού γαρύφαλο

Εκτέλεσις:

Κοσκινίζετε το αλεύρι και το μετράτε. Κατόπιν το ξανακοσκινίζετε 3 φορές με την μπέικιν-πάουντερ, τη ζάχαρη, τα μπαχαρικά και το αλάτι. Προσθέτετε τα καρύδια και τις στα-

Με την καρυδόπτητα γίνονται νοστιμώτατα και θρεπτικώτατα σάντουιτς για την εκδρομή, που τρώνονται με μεγάλη ευχαρίστηση. Αλείφετε τις φέτες με βούτυρο ή μαργαρίνη Βιτάμ, με γλυκό ή μαρμελάδα και τυλίγετε τα σάντουιτς σε λαδοχαρτό. Παιχνεύετε μαζί όλα τα βρασμένα αυγά, ωμά καρότα, φρούτα και κάτι για να πιείτε (το γάλα συνιστάται).

- 1) 2 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1 φλυτζ. τσαγιού καρύδια
κομμένα με μαχαίρι σε λε-
πτότατα φετάκια
1 φλυτζ. τσαγιού σταφίδα
2 αυγά χτυπημένα
1) ½ φλυτζ. τσαγιού γάλα
2 κουταλιές σούπας μαγειρ-
λίκος φυτίνης.

Λεπτά περίπου και κατόπιν την περιχύνετε με το σιρόπι που ετοιμάζετε με τη ζάχαρη, το νερό, το λεμόνι, την κανέλα και το γαρύφαλο. Όταν κρυώσει τελείως την κόβετε σε κομμάτια τετράγωνα.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΑΣ

Εμείς που πήγαμε με τόση χαρά ν' ανταμώσουμε στα ψηλά θουνά ή στη θάλασσα τον άερα και τον ήλιο, πώς γυρίσαμε;

Ετοιμάσαμε δέβαια και φρεσκάρουμε με περισσή επιμέλεια τα καινούργια φορέματα, καπέλα και παπούτσια που θα μας χρειαστούν για τη φθινοπωρινή εμφάνισή μας. Κάνουμε όμως τίποτα και για τη φρεσκιά του προσώπου και του κορμιού μας;

Αν ξέραμε να επωφεληθούμε από την έσοχό μας, λίγα και απλά θα είναι όσα υπολοιπονται να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε φρέσκες, στιλπνές, κομψές και στέλτες την καινούργια εποχή του χειμώνα που έρχεται με τόσες απαιτήσεις από μας.

Λέγω αν ξέραμε, γιατί στο κεφάλαιο της ομορφιάς, όσο περισσότερα ξέρουμε και όσο περισσότερη θέληση έχουμε να εφαρμόσουμε αυτά που ξέρουμε, τόσο ομορφότερες θα είμαστε.

ΟΣΕΣ ΞΕΡΑΜΕ: Γυρίσαμε με τόση κορμιά μας πού δεμένο, με τη σάρκα μας πιο ροζ κάτω από τη γυαλιστερή μαυρίλα της, με το αίμα να σφύζει έχοντας τα έρυθρά του αιμοσφαίρια αυξημένα απ' το άδύνατο της έσοχης. Χάσαμε μερικους πόντους στη μέση και στην περιφέρεια, κερδίσαμε σε λάμψη στα μάτια, σε έλαφράδα στην κίνηση, σε χαρά, σε αισιοδοξία.

Στην περίπτωση αυτή κερδίσαμε εκατό τοις εκατό σε ύψος που μεταφράζεται έμμεσα σε ομορφιά και δεν χάσαμε παρά τοξίνες, όπως και δεν έχουμε να χάσουμε παρά λίγο, πολύ λίγο μόνο καιρό, για να δρούμε σχεδόν τέλειες, χάρμα οφθαλμών και κομάρια των άλλων που μας βλέπουν.

Ενα καλό καθάρισμα του προσώπου, ανάλογα με την ποιότητα του δέρματος, μια έπιστημονική περιποίηση με κρέμα ή ευρωπαϊκή άμπουλα, που θα περιέχει το κατάλληλο προϊόν που τροφοδοτεί την επιδερμίδα, μια κατάλληλη μάσκα που θα φρεσκάρει και θα δώσει λάμψη και ένα ανάλογο με το καινούργιο μας χρώμα μακιγιάζ, και το θαύμα συμπληρώθηκε!

Ενα καλό καθάρισμα του προσώπου, ανάλογα με την ποιότητα του δέρματος, μια έπιστημονική περιποίηση με κρέμα ή ευρωπαϊκή άμπουλα, που θα περιέχει το κατάλληλο προϊόν που τροφοδοτεί την επιδερμίδα, μια κατάλληλη μάσκα που θα φρεσκάρει και θα δώσει λάμψη και ένα ανάλογο με το καινούργιο μας χρώμα μακιγιάζ, και το θαύμα συμπληρώθηκε!

Ενα καλό καθάρισμα του προσώπου, ανάλογα με την ποιότητα του δέρματος, μια έπιστημονική περιποίηση με κρέμα ή ευρωπαϊκή άμπουλα, που θα περιέχει το κατάλληλο προϊόν που τροφοδοτεί την επιδερμίδα, μια κατάλληλη μάσκα που θα φρεσκάρει και θα δώσει λάμψη και ένα ανάλογο με το καινούργιο μας χρώμα μακιγιάζ, και το θαύμα συμπληρώθηκε!

Το καθάρισμα του προσώπου, ιδίως τις ημέρες που γυρίζετε από το υπαίθρο, πρέπει να γίνεται με ένα «ντεμακιγιάν», πλούσιο σε θρεπτικά στοιχεία.

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

ΟΣΕΣ ΔΕΝ ΞΕΡΑΜΕ: Σε τί χάλι γυρίσαμε; Μαλλί στεγνό, ξεθωριασμένο, βλεφαρίδες και φρύδια ξεραμένα. Όχι ταλαιπωρημένη. Βλέφαρα κόκκινα και πρησμένα. Λεκέδες, πανίδες κι' εκεί όπου δεν υπήρχαν πρώτα, αν όχι και πληγές από εγκαύματα και αντιαισθητικά ξεφλουδίσματα στο ντεκολτέ, στα υπράσσια. Άγκωνες ζαρωμένοι, νύχια χεριών και ποδιών που σπάζουν εύκολα, χέρι ρυτιδωμένο, λεκισμένο, πέλμα ποδιών τραχύ με χίλια φανερά σκασίματα, κομμάτι βαρύ, κοιλιά προσημένη, αστράγαλοι πιγνιμένοι μέσα στην κυτταρίτιδα και ρυτίδες γύρω στα μάτια, στο στόμα απ' την ξηρότητα και από την αφυδάτωση. Διευρυσμένα άγγεια κατά μήκος των μηρών από την απότομη επίδραση του ήλιου, που είναι ο μεγαλύτερος γιαιρός, μα πού οι καταστροφές που προκαλεί δεν είναι λίγες όταν δεν ξέρουμε πώς να επωφεληθούμε απ' αυτόν.

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ; ΑΠΟ ΠΟΥ Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ; Άς αρχίσουμε απ' την κορυφή.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΜΑΣ: Θα τα πλύνουμε μ' ένα καλό σαμπουάν λαδιού ή κρόκων αυγών και θα ζητήσουμε από τον κομμωτή μας να μας κάνει ένα άμμιόλουτρο με λάδι, ώστε να απορροφήσουν οι τρίχες απ' τη ρίζα τους τα θρεπτικά στοιχεία που τους χρειάζονται και να ανακτήσουν την ελαστικότητά τους. Στο σπίτι μπορούμε να τα δοθήσουμε με μίγμα κρόκων αυγών, ρετινόλαδου και ρούμι.

ΓΙΑ ΤΑ ΦΡΥΔΙΑ ΚΑΙ ΜΑΤΟΚΛΑΔΑ: Ειδική κρέμα που τα τρέφει, τα μεγαλώνει, τα γυαλίζει.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ: Κομπρέσες από τσάι ή χαμομήλι που ξεκοράζουν.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΚΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΛΜΑΤΑ: Μασάζ και άμμιόλουτρα με λάδι και τρίψιμο με δούρτσα ή έλαστροπέτρα. Κρέμα θρεπτική προσώπου από καιρό σε καιρό.

ΓΙΑ ΤΑ ΝΥΧΙΑ: Ξεκούρασμα των νυχιών από τα πολλά και συνεχή βαμμένα. Ο γιαιρός σας θα σας δώσει συγχρόνως φάρμακα που θα έχουν ούσιες οι οποίες θα βοηθήσουν στη θρέψη και ανάπτυξη των κυττάρων των νυχιών.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑ: Μερικές κούρες αποτοξινωτικές, αφού συμβουλευθούμε πάλι πρώτα το γιαιρό και ειδικό μασάζ για την κυτταρίτιδα που θα αποδώσει στο σώμα μας τις κανονικές του αναλογίες καθώς και κινήσεις γυμναστικές.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΥΑΓΓΙΑ ΤΩΝ ΜΗΡΩΝ: Αυτές τις μπλέ, αντιαισθητικές φλεβίτιδες που τους ασχημαίνουν τόσο, μερικές κούρες ηλεκτροπηξίας που θα τις εξαφανίσουν.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ ΚΑΙ

Εξετάστε προσεκτικά τις άκρες των μαλλιών σας, που έχουν ανάγλυφο από περιποίηση.

ΠΑΝΑΔΕΣ: Ταυτόχρονα με τη φαρμακευτική θεραπεία που θα σας δώσει ο γιαιρός σας, αισθητική εξωτερική περιποίηση. Ειδικές κρέμες πηλινγκ, ξεφλούδισμα δηλαδή της επιδερμίδας του προσώπου, του ντεκολτέ και των μπράτσων. Με την ευκαιρία αυτή εξαφανίζονται τα χονδρά χαλαρώματα και μικροουλές και ελαττώνεται η επιφάνεια των πόρων.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ: Όσον αφορά την καθ' αυτό περιποίησή του προσώπου, για να γίνει πάλι τρυφερό το δέρμα μας και να αποκτήσει την ελαστικότητά του, πρώτα ένα καλό καθαρίσμα, αν το δέρμα είναι λιπαρό με «Λύζινγκ», το ειδικό γαλλικό προϊόν που προκαλεί ένα επιτόλαιο πηλινγκ και σαρώνει τα έφθαρμένα κύτταρα της επιδερμίδας, όπως επίσης και ηλεκτρικό καθαρίσμα που απολιπαίνει.

ΑΝ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΞΗΡΟ: Ατμόλουτρο με άλτες, έπιστημονικό μασάζ με τα χέρια με ειδική άμπουλα από όρμονες ή με ειδική κρέμα εναντίον της αφυδάτωσης που θα κάνουμε να απορροφήσει καλύτερα με ηλεκτρικό μασάζ, κομπρέσες με φυσιολογικό ορό για την αφυδάτωση. Ειδική μάσκα με φρούτα για το τελικό φρεσκάρισμα και τέλος λίγο μακιγιάζ φυσικό, για να μη πολυκοιράζεται η επιδερμίδα.

Και όλα αυτά γιατί δεν ξέραμε να προσφύσουμε το πρόσωπό μας για ν' αποφύγουμε τους λεκέδες, γιατί δεν ξέραμε να χρησιμοποιήσουμε το νερό της θάλασσας για να αποφύγουμε τη μεγάλη αφυδάτωση, γιατί δεν σκεφθήκαμε ότι ζώντας μέσα στο περιβάλλον της έσοχης, το πλούσιο από άδύνατο, μπορούμε ν' αποφύγουμε τα πολλά λίπη και να τρώμε περισσότερα φρούτα και χόρτα κάνοντας την αποτοξινωτική μας κούρα, γιατί δεν ξέραμε τούτο, γιατί δεν ξέραμε εκείνο.

ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια του Επιστημονικού Ινστιτούτου Αισθητικής
Ερμού 21

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ:

αρχίζει η δημοσίευση σειράς άρθρων για την Έπιστήμη και την Τεχνική του Μακιγιάζ της συνεργάτιδός μας Διδος ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ, υπό την ιδιότητά της ως Visagiste (προσωπολόγος) της διασήμου Σχολής των Παρισίων του Fernand Aubry.

ΤΥΠΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΧΑΟΣ

Τὰ μυστήρια του Λονδίνου

Οι άγγλικοί νόμοι έσβαλουν να είναι και σήμερα, σε ώριμμένα σημεία τους, από τους πιο... μυστηριώδεις και άκατάληπτους για το κοινό μυαλό των κατοίκων των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Είναι γνωστόν ότι στην Άγγλία απαγορεύεται η καταλυσισ ποτών σε δημόσιο κέντρο, έξω από τις έπίσημα κανονισμένες ώρες. Οι ώρες όμως αυτές... ποικίλλουν από συνοικία σε συνοικία! Στο Σίτυ — την κεντρική περιφέρεια του Λονδίνου — η νόμιμη περίοδος αρχίζει στις 11 το πρωί και τελειώνει στις 3 το απόγευμα. Από τις 5 πάλι ως τις 10.30 το βράδυ, επιτρέπεται η λειτουργία των μπαρ. Σε άλλες περιοχές η κανονική περίοδος λειτουργίας αρχίζει στις 11.30, αλλά διακοπεί ως τις 11 το βράδυ. Στη Βουλιά, όσο διαρκούν οι συνεδριάσεις, οι δούλεται και οι λαρδοί έχουν το δικαίωμα να διαρκώσουν. Ο κίνδυνος είναι ότι όταν δεν έρη κανείς τα άκριδη σύνορα της κάθε περιοχής και το νόμο που ισχύει σε κάθε σημείο, διατρέχει συνεχώς τον κίνδυνο να τιμωρηθεί ως παραβάτης των νόμων. Έτσι, στο Σάουθ Κέινσινγκτον μπορεί να πίνει κανείς ως τις 11 τη νύχτα. Άλλα στο Τσέλση, πενήντα μέτρα πιο πέρα, η απαγόρευση αρχίζει από τις 10.30! Στο Κόδεϊν Γκάρντεν, όπου βρίσκεται η κεντρική αγορά των λαχανικών και των φρούτων, και στο Σμιθφιλντ, όπου είναι η κρεατοπωρά, μόνον οι άχθοφόροι έχουν το δικαίωμα να πίνουν μπύρα και ούισκυ τα ζυμωμένα και το πρωτό. Έτσι, το να πίνει κανείς ένα ποτήρι σ' ένα μπαρ στις 10.55 αποτελεί, στο ένα σημείο, ενέργεια απόλυτα επιτρεπόμενη και άκριδη δίπλα, έγκλημα που τιμωρείται αυστηρά. Για να αύξησι η σύγχυση, η δικαστική αρχή απέφασε τελευταία να επιτρέψει την έλευθερη χρησιμοποίηση ποτών σε οποιαδήποτε ώρα επάνω στα μικρά μπαροράκια που άνεδοκα, τεβαίνουν τον Τάμεσι με πορηγητάς. Άλλ' αν ο ταξιδιώτης ξεχασθή και πιη κανένα ποτηράκι σε κάποιο από τις στάσεις που κάνει το βαποράκι, χάθηκε: θα κληθή να πληρώσει βαρύ πρόστιμο, καθώς και ο καταστηματοάρχης που του το έσέρβιρε!...

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΜΠΟΥΡΙΝΙΑ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Με το πρόσωπο κολλημένο στο τζάμι, η Λίζα παρακολουθούσε άφηρημένα τη βροχή, που όσο πηγαινε και δυνάμεινε. Τα φώτα της πόλεως μόλις είχαν άναψει κι' στην βρεγμένη άσφαλο, που γυάλιζε σαν λυωμένο άσμη, χιλιάδες αυτόκινητα πηγαινέρονταν.

«Ο έσμος γλεντά», σκέφθηκε η Λίζα κι' αναστέναξε. Ξαφνικά νευρασμένη άφησε το παραθύρο κι' έτρεξε στην γκαρνταρόμπα της. Έβγαλε από μέσα το πράσινο φόρεμά της, που της πηγαινε θαυμάσια, το φόρεσε, έβαλε σκερτσόζικα το μπρεδεάκι της και, ριχνοντας από πάνω τ' άδιάδροχό της, δγίλεξε έξω. Πριν άφηνε άφανε παραγγελία στην ύπηρεσία της όταν θ' άρχισαν ο κ. Ζάν να τούλεγε πώς η κυρία έπληττε μόνη της κι' είχε δγί έξω για μερικές διζίτες.

«Άς υπάθεσι ό,τι θέλει ο Ζάν», σκέφθηκε η Λίζα, ρουφώντας άχόρταγα τον καθαρό ζωογόνο άέρα της βροχής. Όχι άδελφέ! Άρκετά είχε υπομείνει αυτή την άνευριστική κατάσταση έδώ κι' ένα μήνα. Άρκετά είχε κλειστή μέσα, περιμένοντας τον να γυρίσι απ' τις ύπηρεσίες του της έλεγε πώς έκανε κάθε βράδυ.

Κάθε βράδυ! Μά όχι και το σπινέρι. Σήμερα είχε τα γενέθλιά της. Έκλεινε τα έικασι έκτα της χροόνια κι' αν δεν έδιαφερόταν κανείς άλλος να το θυμηθή τούλάχιστον θα το θυμόταν η ίδια...

Φώναξε ένα ταξί, που περνούσε από μπρός της εκείνη την ώρα κι' έδωσε τη διζύνησι του κέντρου που, πριν από ένα χρόνο άκόμη, περνούσε χαρούμενες ένευριστες ώρες με την τρελλοπαρέα της. Άσφαλτος θα τους εύρισκε συγκεντρωμένους εκεί δίλους.

Μια μέρα πούχε συναντήσει στο δρόμο ένα παλιό της φίλετ, τον Τζώρτζ, της είχε πη πώς δεν είχαν άλλάξει συνήθειες και πώς θα τους προξενούσε μεγάλη ευχαρίστησι αν, άφαινοντας για λίγο τον Ζάν της, θυσίαζε και κι' αυτούς ένα άπογευμα.

Άλήθεια τον Ζάν της! Με πόσα δνείρα τον είχε παντρευτή! Πόσο πολύ αγαπώνταν! Είχε θυσίασει τα πάντα γι' αυτόν. Άκόμη και με το σπίτι της τάχε χαλάσει, γιατί ο πατέρας της δεν ήθελε ούτε ν' άκούση για ένα τέτοιο γάμο μ' ένα υπάλληλο, που όπως έλεγε δεν θα έθανε ο μισός του ούτε για τα λούσα της κόρης του, έτσι κακομαθημένη όπως ήταν αυτή.

Κι' όμως τον είχε παντρευτή. Είχε πεποιήσει στο έλάχιστο τ' άτομικά της έφεδα και καθώσαν να ζουν ύποθερτά. Τι άξια είχαν άλλοιαντε δλ' αυτά μπρός στην άγάπη τους! Μά τώρα έδώ κι' ένα μήνα, η Λίζα είχε παρατηρήσει κάποια άλλαγη στις συνήθειες του Ζάν. Ήτανε βέβαια καλός και τρυφερός μαζί της μα πάντα τόσο διαστικός! Το σπίτι δεν τάν έβλεπε παρά μόνον το μεσημέρι που στο πόδι ταμπουσε κάτι και πάλι έφευγε και το βράδυ άόγα που σκοτωμένος απ' τις ύπηρεσίες, όπως έλεγε δεν είχε κέφι παρά μόνον για να φιλήσι τη γυναικούλα του, λέγοντάς της πώς θ' άρχισαν καλύτερες μέρες κι' ύστερα να κοιμηθ.

Η Λίζα στην άοχή τάν πίστευε. Μά τώρα είχε πιά άόχισι ν' άφάβηλλ. Τόσο δουλειά, ώστε να παραμείνι σχεδόν την γυναίκα του! Άραγε της έλεγε την άλήθεια; Μά επί τέλους κι' έτσι αν είχαν τα πράγματα, θάπρεπε σήμερα να θυμηθι τα γενέθλιά της θάπρεπε να παρατήσει τα πάντα και ν' άφιερώνη τη βραδυά στη γυναικούλα του Κι' όχι να φιλήσ όπως πάντα, μ' ένα φιλι κι' ένα έσέσθρα γλυκιά μου για το βράδυ.

Μάρις πάτησε το πόδι της η Λίζα στο κέντρον, η παρέα της, που όπως το είχε

φανταστή βρίσκονταν όλη εκεί, την ύποδεδίχθη με χαρούμενα ξεφωνητά έκπληξως:

— Ό, ό, η Λίζα! Η Λίζα μας! Έπί τέλους δρε παιδι σε βλέπουμε πάλι. Μια άόγα μετανάστευσις! Αυτός έκει, της προσέφερε μια θέσι δίπλα του:

— Νά θυμηθούμε τις παλιές άδέχαστες μέρες, είπε και την χτύπησε φιλικά στον ώμο.

Η Λίζα κάθησε. Μά δεν ήταν η παλιά Λίζα, το ξεγνοιαστο πλουσιοκόριτσο. Μια σκιά μετανάστευσις πλανιόταν στα γαλάνα της μάτια.

— Ναι, παιδιά, είπε κι' αυτή στο τέλος. Γι' αυτό έρθα κι' έγώ. Για να θυμηθούμε τα περασμένα. Για να θυμηθώ πώς έχω κι' έγώ τα γενέθλιά μου σήμερα... Κόντευαν να την πιάσουν τα κλάματα. Νά ξέρετε ήμουν μόνη... Ο Ζάν... Ο Ζάν λέιπε σε ταξίδια και έπαιρόντανε ξαφνικά προσποιητό χαρούμενο ύφος φώναζε:

— Γκαρδόν κέραςε ύπηρεσι τα παιδιά. — Στην ύγεια της Λίζας μας, λοιπόν, είπε όλη μαζί η συντροφιά.

Και στην ύγεια του άντρα της, πρόσθεσε η Τζένιν, που βρήκε ο άσυνείδητος — όπως άλλωστε είσαστε όλοι οι άνδρες — τέτοια ήμέρα ν' άφήση μόνη τη γυναικούλα.

Όλοι γέλασαν κι' ο καθένας με τη σειρά του άρχισε να παραγγέλλη κεράσματα. Οι ύπηρεσι διεδέχοντο η μια την άλλη. Όλοι είχαν έλθει στο κέφι. Κι' η Λίζα άκόμη είχε άρχισι να σιγοτραγουδά ένα ντουέτο με τον Τζώρτζ. Ξαφνικά το ρολόι χτύπησε 11. Η Λίζα πετάχτηκε μισοάσπασμένη απ' τη θέσι της.

— Ένώ πρέπει να πηγαίνω παιδιά, άργησα και...

— Καλά Λίζα, τα παιδιά ή τα σκυλιά σε περιμένουν. Κάθησε λίγο μαζί μας. Άλλωστε και ο άντρας σου λέιπει.

Στη θυμηση του άντρας της η Λίζα αισθανήκε τον έαυτον της λίγο ένοχο. Άρά γε νάχε γυρίσει; Κι' αν είχε, τί θα σκεπτόταν;

— Όχι, παιδιά, είπε. Έγώ πηγαίνω. Σας εύχοριστώ για όλα. Γειά σας.

Και διαστικά δγίλεξε από το κέντρον. Η βροχή εξακολουθούσε άκόμη να πέσπ.

Όταν έφτασε σπίτι της, η ύπηρετριά της την περίμενε στη σκάλα.

— Έλάτε κυρία, της είπε. Ο κύριος ήλθε μόλις φύγατε κι' όταν του είπα ό,τι γγίκατε έξω, έμεινε λίγο στο σπίτι κι' ύστερα βγίκε κι' αυτός, λέγοντάς μου πώς θα μου τηλεφωνούσε έαυα σε λίγο για να μάθι αν γυρίσατε. Πήρα ως τώρα τέσσερα τηλεφωνήματα. Την τελευταία φορά φαινόταν πολύ ταραγμένος και μου είπε πώς αν στο μεταξύ, σε λίγο ώρα, γυρνούσατε να τάν πάρετε σ' αυτό το τηλεόνο Νά, έδώ, έχω τον αριθμό. Και της έδωσε ένα χαρτάκι μ' ένα νούμερο απ' ό.

Η Λίζα τάχε τώρα σαν χαμένα. Τί θα τούλεγε; Πώς θα δικαιολογήσει; Κι' ά-

ρά γε θα την πίστευε ή θα έβριζε με το μυαλό του τίποτ' άλλα πράγματα...

Με χέρι που έτρεπε σημάτισε τον άίμο. Μια φωνή ταραγμένη, ή φωνή του Ζάν ρώτησε, χωρίς να περιμένη άπάντησι:

— Έμπρός, έσύ Λίζα; Είσι καλά; — Ναι, Ζάν, ύπόρεσε και είπε η Λίζα και τα μάτια της γέμισαν δάκρυα. Έλα άμέσως σπίτι, αισθάνομαι τόσο άσχημα, τόσο μόνη!

Το άκουστικό έκλεισε μαλακά και σε έλάχιστη ώρα έξω από το σπίτι άκούστησε το φρενάοισμα ενός ατόκινητου. Ο Ζάν άνέβηκε τα σκαλοπάτια τρία-τρία. Το ύφος του ήταν φαινομενικά παγερό καθώς είπε στη Λίζα πώς φοβήθηκε μήπως είχε συμβή κανένα δυστύχημα.

— Άκουσε Ζάν... πήγε να δικαιολογήθι η Λίζα.

— Άσε, άσε, Λίζα. Τα λέμε άργότερα αυτά, την δέικομε ο Ζάν. Προς το παρόν έχουμε να κουβεντιάσουμε για άλλα σοβαρώτερα πράγματα.

Τα μάτια της Λίζας δούρκωσαν. Άσφαλώς θα της μιλούσε πάλι για τις δουλειές του, για τα δνείρα του, για το καλύτερο μέλλον, για τη... ρουτίνα με μια λέξι. Κι' αυτή πούχε φανταστή τόσο διαφορετική αυτή τη βραδυά! Προσπάθησε να συγκρατηθι για να μη έσπασή σε λυγμούς.

Ο Ζάν με την άκρη του ματιού του παρακολουθούσε κάθε κίνησή της. Ένα άδιόρατο χαμόγελο διαγράφονταν στα χείλη του.

— Άς περάσουμε στην τραπεζάρια, της είπε μαλακά. Νομίζω πώς εκεί θα μπορούσαμε να κουβεντιάσουμε πιο άνετα.

Προχώρησαν προς την πόρτα. Ο Ζάν την άνοιξε. Ένα, δύο, τρία γυρίσματα του διακόπτη και ή σάλα πλημμύρισε στο φώς.

Η Λίζα κύτταζε σαν δνιροπαρμένη. Δεν μπορούσε να κάνει ούτ' ένα δγίμα προς τα έμπρός. Γύρισε και κύτταζε με μάτια δακρυσμένα τον Ζάν. Όποτε δεν την είχε ξεχάσει! Κι' αυτή ή κοιτή!

— Έλα Λίζα, μου, λοιπόν, πέρασε, της είπε γλυκά και πλανιότανε την απ' τη μέση την έφερε κοντά στο τραπέζι, που στη μέση του άκριβώς μια πελώρια τούρτα με λογιών-λογιών χρωμάτων κεράκια άπάνω περίμενε ν' άναφθι και να κοπθ.

Παντού σ' όλα τα βάθα υπήρχαν λουλούδια, που με τα χρώματά τους και την ευωδιά τους έδιναν γιγνινη δμνι στο δωμάτιο.

Η Λίζα πλησίασε και με χέρι που έτρεμε απ' τη συγκίνησι, άναψε το πρώτο κερί, ύστερα το δεύτερο, το τρίτο. Σε λίγο όλη ή τούρτα έμοιαζε μ' άναμμένο πολυέλαιο.

Φωτεινή σαν και σένα, αγαπούλα, της είπε ο Ζάν και πλανιότανε την άπ' όλα απ' τους δίλους, τη φίλησε τρυφερά στα χείλη. Νά, μου ζήσπ.

Λέγοντας αυτά, της έβαλε στο χέρι ένα μικρό κουτάκι. Η Λίζα διάσπικε να τ' άνοιξη.

Το δαχτυλίδι, που πάντα μ' άρεσε Ζάν, είπε με μάτια που έλαμπαν και το φόρεσε στο δαχτυλό της.

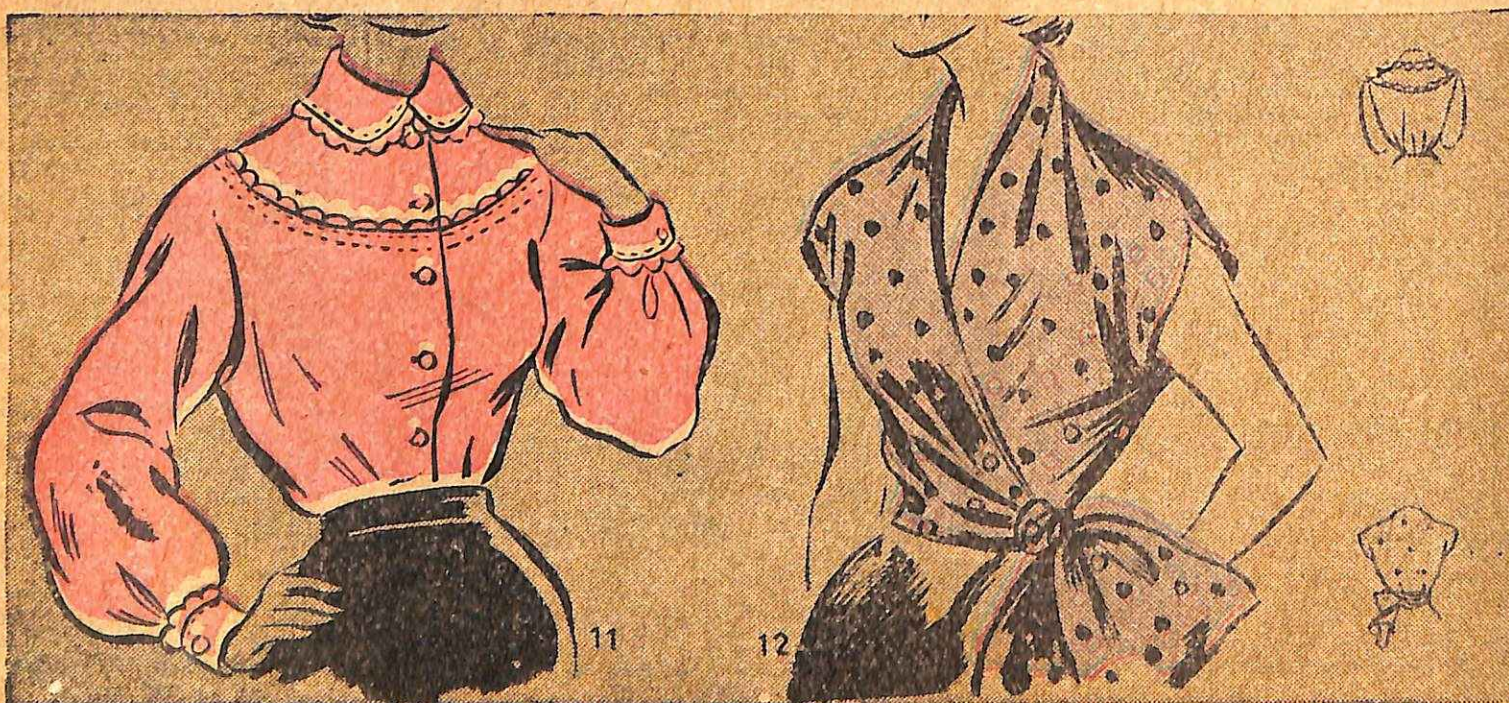
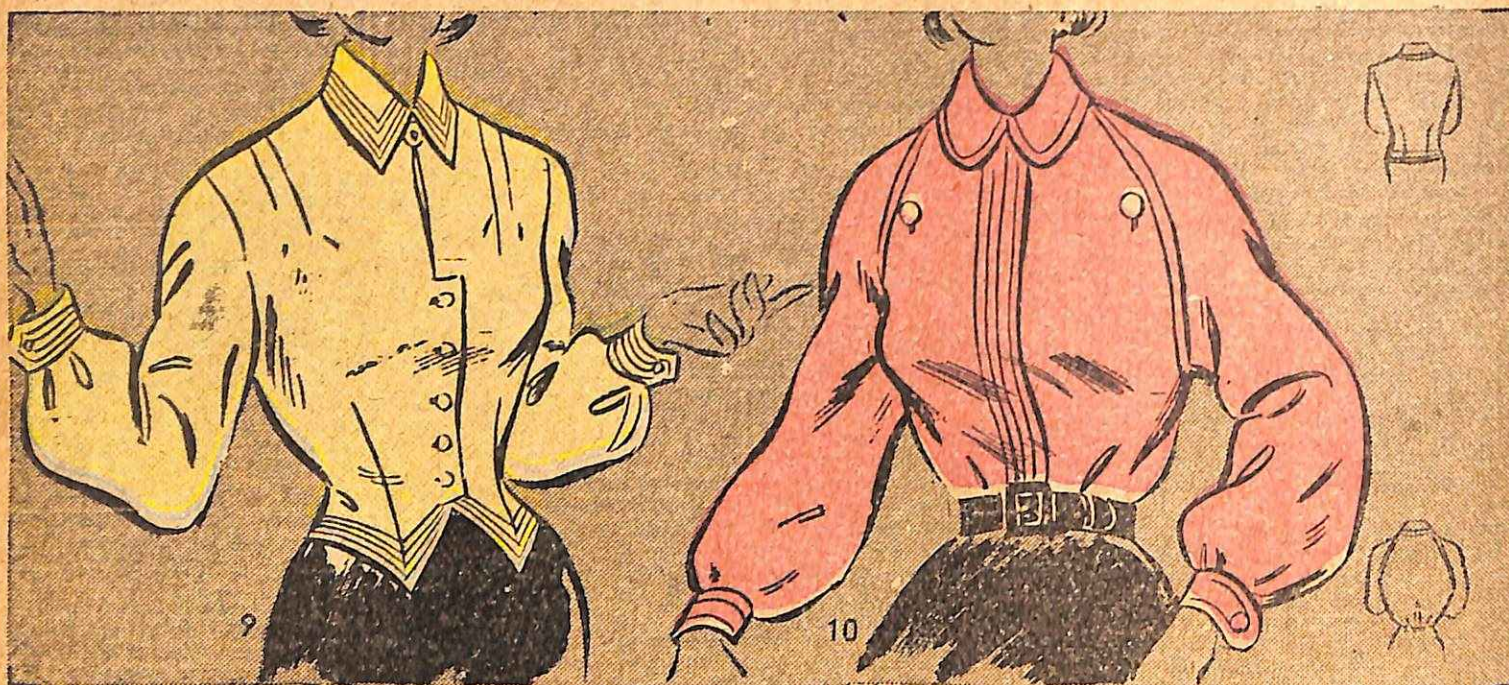
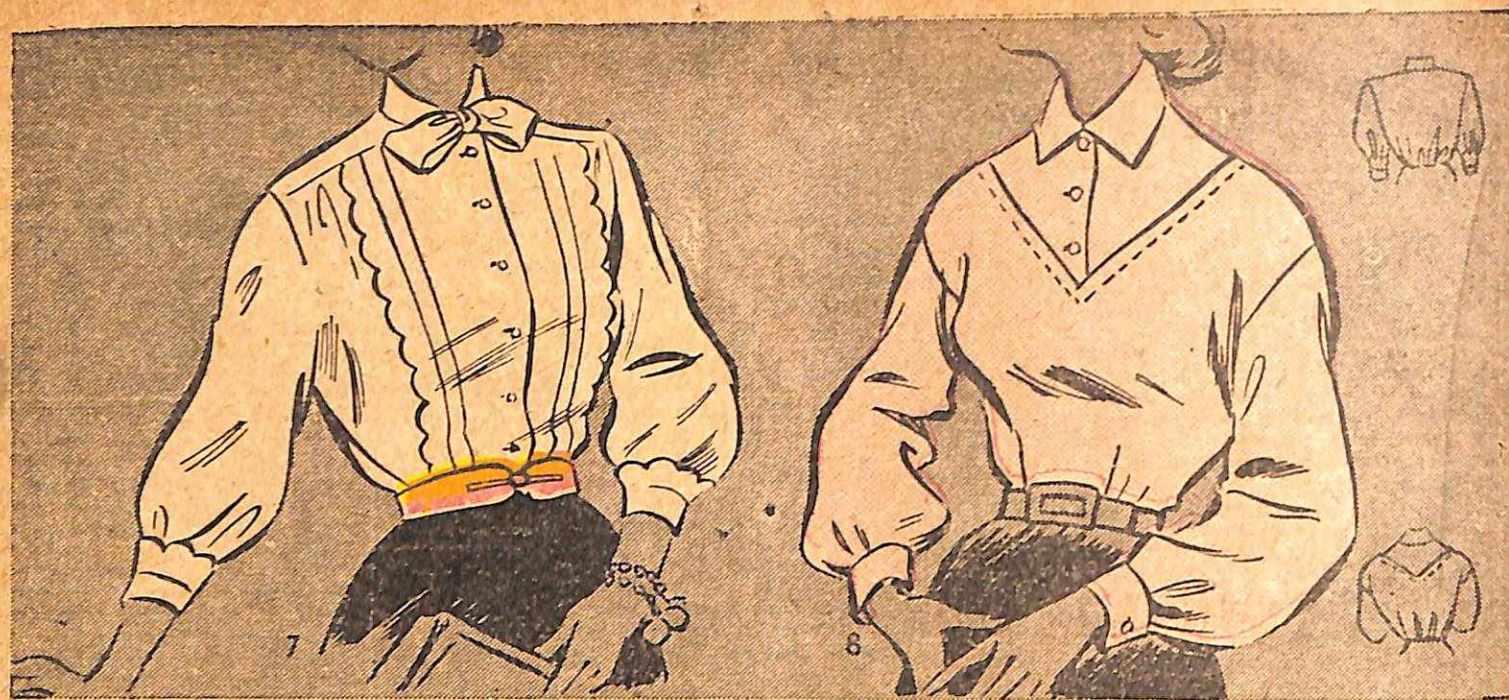
Μά εκεί στον πάτο του κουτιού ένα υπιλιεταίρι περίμενε ύπομονετικά να διαβάσθι. Η Λίζα το τράβηξε: «στην γλυκεά μου γυναικούλα, έσαςφε, που της άείζουν όχι πενήντα ώρες παραπάνωσι δουλειάς, μα δουλεύα όλόκληρη ζωή». Τα μάτια της Λίζας ήταν πλημμυρισμένα από δάκρυα όταν τα σήκωσε και κύτταζε τον Ζάν...

Η βροχή στο μεταξύ είχε κοπάσει κι' απ' τ' άνοιχτο παράθυρο τ' άστέρια φαίνονταν να σπινθηρίζουν στον ούρανό. Ο Ζάν πίασε τη Λίζα απ' τη μέση και στάθηκαν μπροστά στο παράθυρο.

— Μπρος ήταν και πέρασε Λίζα μου, της είπε γλυκά.

— Ναι, άνοιξιατικά μπουρίνια. Καθόλου επικίνδυνα, του άπάντησε παιχνιδιάρικα και γέροντας στον ώμο του, τα χείλη της, ζήτησαν τα δικά του.

ΑΝΡΥ ΝΤΥΒΕΡΝΟΥΑ

ΜΠΛΟΥΖΕΣ

1.— 'Η ίσια αυτή φούστα δείχνει με το πρωτότυπο κόψιμο που έχει μπροστά την καινούργια γραμμή της μόδας, που συνίσταται στην υπογράμμιση των γοφών. 'Η μέση πάνω από τις υποτιθέμενες τσέπες ανεβαίνει κάπως υψηλότερα.

2.— 'Αεράτη και νεανική φούστα που αποτελείται από τέσσερα χονδρά φύλλα. Το ύφασμα έχει μεγάλα καρό σε ζωηρά χρώματα. Οι δυο τσέπες στα πλάγια έχουν πρακτική αξία κυρίως για τις εργαζόμενες.

3.— Εύχρηστα πολύ φοριέται μια φούστα σαν αυτή που δείχνει το μοντέλο μας, από γυναίκες κάπως παχουλές. 'Η μέση και οι γοφοί είναι εφαρμοστοί ενώ συγχρόνως οι κουφόπιτες δίνουν εύχρηστα στο βάδισμα.

4.— Φαρδεια φούστα με πλατειές σιδερωμένες κουφόπιτες γαζωμένες με διπλό γαζί από τη μέση ως τους γοφούς. Σε ύφασμα μάλλινο οι κουφόπιτες πέφτουν ωραιότερα. Στη μέση έχει ζώνη από το ίδιο ύφασμα.

5.— Πολύ κομψή είναι επίσης κι' η στενή αυτή φούστα, κομμένη σε σχήμα φακέλλου. Έχει τις απαραίτητες πένσες στη μέση και το σχετικό φάρδος που χρειάζεται για ένα άνετο βάδισμα.

6.— Φούστα σπορ με πένσες κάτω από τη ζώνη και κουμπιά μπροστά. Κάτω στον ποδόγυρο μένει ένα μικρό άνοιγμα για να διευκολύνει το βάδισμα. Φοριέται και είναι πολύ σικ με μία μπλούζα ζέρσεϋ.

ΚΑΙ

7.— Χιτωμένη μπλούζα που κλείνει στο λαιμό με ένα φιόγκο και κουμπιά μπροστά. Κάτω από το μικρό άνοιγμα κατεβαίνουν σχηματίζοντας ωραίο πλαστρόν μία πιέ-τα κι' ένα τελείωμα με γλωσσάκια.

8.— Το ύφασμα που ένδεικνυται για το μοντέλο αυτό είναι το ζέρσεϋ. Το κόψιμο του στήθους και της πλάτης το γαρνιρισμένο με το ξωράκι γαζί, έχει πλήρη αρμονία με τα χιτάρια και φαρδεια μανίκια.

9.— Μπλούζα που φοριέται πάνω από φούστες. Τη φορούν ως επί το πλείονος ηλικιωμένες κυρίες, γιατί οι σείρες των γαζιών που υπάρχουν στο γαζί, στα μανίκια και στο τελείωμα δίνουν ένα τόνο νεανικό.

10.— Ομορφή φούστα με κόψιμο που κλείνει και δείχνει αδύνατες όσες γυναίκες να είναι παχιές. Το μπροστόνι πάλι είναι γαρνιρισμένο με γαζί και κλείνει το άνοιγμά του με ένα μικρό κουμπί κάτω από το γαζί.

11.— Νεανική μπλούζα γεμάτη δροσισμό και χάρη. Είναι κομμένη στο στήθος και έχει μοναδική στολίδα στις μανσέτες των μανικιών, στο στρογγυλό γιακαδάκι και στην κομμένη άσπρο φυτίλακι τοποθετημένο στο σχήμα που βλέπετε.

12.— Κομψή βραδυνή μπλούζα, που το κύριο χαρακτηριστικό της είναι η απλότης. Το μπροστινό κροαίο καταλήγει σ' ένα είδος φράγκου και τα ζαпонέ μανίκια έχουν στρογγυλό κόψιμο στον ώμο.

ΦΟΥΣΤΕΣ

Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

9ον

Εκείνο που δεν μπορούσε να εξηγήσει ούτε να καταλάβει, ήταν ο λόγος που την είχε κλείσει να βρίσκεται τώρα παντρεμένη με ένα υπηρέτη και μάλιστα να έργάζεται κι' η ίδια σαν καμαριέρα.

Τού πέρασε η ιδέα μήπως είχαν κλεφτή. Μα πάλι, γιατί, έχοντας τόσο μεγάλη περιουσία, να μη τραβήξει τον άνδρα της στο δικό της κοινωνικό επίπεδο και να δεχθί να κατεβή στο δικό του;... Έδώ υπήρχε κάποιο μυστήριο. Έπειτα, η κ. Μάντον νάφερε τόχα που βρίσκονταν και πώς ζούσε τώρα η κόρη της;

Απ' όσα ήξερε ο Ντέιλ για το χαρακτήρα της κ. Μάντον, τού φαινόταν πώς ήγ' αδύνατο να ξέρη εκείνη την κατάντια της κόρης της, χωρίς να έχη ως τώρα αντιδράσει!... Πάντως υπήρχε στη μέση κάποιο μυστικό κι' ο Ντέιλ υποσχέθηκε στον εαυτό του να το ξεδιαλύνει. Προτίμησε όμως στο αναμεταξύ να μη μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα σε κανένα. Ούτε και στην Πετούνια ακόμη. Τό βιαστικό του τού ζιγκολό τον έκανε να μισήσει πώς απ' αυτή τη δουλειά μπορούσε ίσως να βγάλει μεγάλο κέρδος. Αρχισε κιόλας να καταστρώνει τα σχέδιά του.

Σκέφθηκε πώς η καλύτερη μέθοδος θα ήταν να μιλήσει στην Κάθλην ξαφνικά και σε στιγμή που εκείνη δεν θα το περίμενε, για να μπορέσει να κρύψει την ταραχή της. Έπρεπε όμως να διαλέξει την κατάλληλη στιγμή σε πρώτη ευκαιρία. Και την ευκαιρία αυτή τού την έδωσε ο Ράλφ σε λίγες μέρες ύστερα απ' τού έπεισόδιο τού καφέ.

Ήταν απομεινέρο κι' ο Ντέιλ καθόταν σε μια πολυθρόνα της τραπεζαρίας έχοντας στα γόνατά του ένα ανοιχτό βιβλίο, μα που δεν το διάβαζε, γιατί το μυαλό του έτρεχε στο μυστικό που επιθυμούσε να εξηγήσει. Ξαφνικά άκουσε στο διπλανό δωμάτιο τού Ράλφ να λέει στον Κλήβ να πάει στο Τήφορντ για να ταχυδρομήσει κάτι γράμματα και μάλιστα να επιμένει να φύγει ο Κλήβ άμεσα εκείνη την ώρα. Ή βιασύνη τού Ράλφ, μα κι' ο τόνος της φωνής του φάνηκαν παράξενα στο Ντέιλ, μάλιστα γιατί έτυχε να μάθει πώς μετά τις δύο τού Ταχυδρομείο τού Τήφορντ ήταν κλειστό και τώρα η ώρα ήταν τρεις.

Σε λίγο ο Ντέιλ είδε από τού παράθυρο της τραπεζαρίας τον Κλήβ που έφευγε, και αφού χάθηκε ο Κλήβ, άκουσε τα βήματα τού Ράλφ που ανέβαινε στη σκάλα της υπηρεσίας. Για ένα τύπο σαν τού Ντέιλ, δεν χρειαζόταν και περισσότερα για να καταλάβει για ποιο λόγο ο Ράλφ επέμενε ν' απομακρύνει τον Κλήβ απ' τον πύργο. Άλλωστε δεν τού είχαν διαφύγει τα βλέμματα τού Ράλφ που έβλεπε ο Ράλφ στην Κάθλην σε κάθε ευκαιρία. Αποφάσισε να κατασκοπεύσει τού Ράλφ.

Την ώρα εκείνη όλο το προσωπικό αναπαύονταν. Ως την ώρα που θα σεβριζόταν τού τσάι θα μεσολαβούσε πολύ χρονικό διάστημα. Ο Ντέιλ ακολούθησε τού Ράλφ πολύ διακριτικά. Τον είδε ν' ανεβαίνει στον επάνω όροφο και κατόπιν να μπαίνει σ' ένα στενό διάδρομο. Προχώρησε λιγάκι, άνοιξε μια πόρτα χωρίς να χτυπήσει προηγουμένως, και χώθηκε μέσα κλείνοντας την πίσω του.

«Αα! Σε πιάσαμε, κύριε Χόρτον» μονολόγησε ο Ντέιλ. Άλλα τώρα τι θαπρεπε να κάνει; Βέβαια δεν ήταν σωστό να κατασκοπεύει φανερά τον οικοδεσπότη που τον φιλοξενούσε. Έστο κι' αν αυτός ο οικοδεσπότης τάχε φτιάξει με την καμαριέρα του. Άλλα αυτή η καμαριέρα ήταν η Κάθλην Μάντον! Κι' αν ήταν έρωμένη του; Στάθηκε εκεί που βρισκόταν έναδυό λεπτά αναποφάσιστος. Έτοιμαζόταν να φύγει, όταν ξαφνικά άκουσε απ' τού βάθος τού διαδρόμου ένα πνιγμένο ξεφωνητό.

Τη στιγμή που ο Ράλφ μπήκε μέσα στο δωμάτιο της Κάθλην, εκείνη ήταν καθισμένη στο κρεβάτι της και κοιτούσε κάτι κάλτσες τού Κλήβ. Ακούοντας την πόρτα ν' ανοίγει δεν γύρισε να ιδεί, νομίζοντας πώς θάταν ο Κλήβ. Μη ακούοντας όμως τη φωνή του, σήκωσε τού κεφάλι της κι' είδε εμπρός της τού Ράλφ. Πήδησε άμεσα κάτω απ' τού κρεβάτι, αφήνοντας να πέσει κάτω τού καλαδί που είχε στα γόνατά της.

Τί ζητάτε εδώ; τόν ρώτησε με ξερή φωνή και χωρίς πολλές περιστροφές.

Σπίτι μου δεν είναι όλος ο πύργος; Γιατί τάχα να μη μπώ και σ' αυτό τού δωμάτιο όταν τού θελήσω; απάντησε ο Ράλφ με αναιδέα.

Μπορεί ο πύργος νάναι τού σπίτι σας, μα αυτό εδώ είναι τού δωμάτιό μου. Κι' όσο καιρό θα εργάζομαι εδώ θάαι δική μου κατοικία. Δεν σας επιτρέπεται να μπήτε εκτός αν σας προσκαλέσω εγώ. Με εννοήσατε, κύριε Χόρτον.

Κι' όλα αυτά τα έλεγε στον τόνο που θα μιλούσε η Κάθλην Μάντον κι' όχι η καμαριέρα.

Δεν κατάλαβα τίποτε, απάντησε με θυμό ο Ράλφ. Και πρέπει να μη ξεχνάς πώς θα με λες «κύριε» και όχι «κύριε Χόρτον».

Θα σας λέω «κύριε» όταν μου αποδείξετε πώς είστε κιόλας.

Ο Ράλφ την πλησίασε και της είπε με ύφος συγκρατημένο:

Καλά, καλά. Ας τ' αφήσουμε αυτά. Δεν μου εξηγείς τώρα γιατί χθες βράδυ κλειδώσατε την πόρτα σου;... Μου περιτάνει την καυτή;... Ή τάχα δεν κατάλαβες γιατί έστειλα στο άλλο δωμάτιο αυτόν τον κουτοχώριστο τόν άνδρα σου! Σου τ' είπα ν' έλθει την ημέρα που σε είδα με τού χρυσάφια στα χέρια, σου τ' έπαναλαμβάω και τώρα. Πρέπει να

σαι καλή μαζί μου γιατί θα είδοποιήσω την αστυνομία!...

— Κάνετε όπως νομίζετε, τού είπε με σφιγμένα δόντια. Τώρα όμως φύγετε άμεσα από δω. Ο άνδρας μου μπορεί ν' ανέβει από στιγμή σε στιγμή και σας είδοποιώ πώς είναι έρασιτέχνης πυγμάχος!...

Μη άνησυχής, της είπε χαμογελώντας με κυνισμό, τ' έχω προβλέψει όλα. Αυτή τη στιγμή τραβεί για τού Τήφορντ με τού πόδια και δεν πρόκειται να γυρίσει πριν από μια ώρα. Μου φαίνεται πώς τού άναμεταξύ μπορούμε να περάσουμε πολύ ευχάριστα οι δύο μας!...

Η Κάθλην όπως στεκόταν απέναντί του τόν κύτταξε κατάματα. Τά μάτια της πέταξαν σπίθες:

Βγήτε γρήγορα από δω μέσα! Άκούτε; Γρήγορα! τού φώναξε μέσα στο πρόσωπο.

— Καλέ τ' λές;... της είπε κάπως πειραγμένος. Και την πλησίασε πολύ κοντά. Δεν θα φύγω αν δέ μου δώσης πρώτα έναδυό φιλάκια!... «Έλα τώρα! Άσε τ'α καμώματα! Και την ίδια στιγμή την έπιασε απότομα απ' τη μέση και την τραβήξε επάνω του.

Η Κάθλην προσπάθησε να τού ξεφύγει, δγάζοντας συγχρόνως μια δυνατή φωνή, που όμως πνίγηκε άμεσα, γιατί ο Ράλφ έσπευσε να της κλείσει τού στόμα.

Όσο όμως κι' αν πνίχτηκε τού ξεφωνητό της, ο Ντέιλ τού άκουσε. Με μιάς άνοιξε την πόρτα τού δωματίου της Κάθλην.

Νομίζω πώς άκουσα ένα ξεφωνητό, είπε καθώς άνοιξε. Δεν ήξερα τί να υποθέσω. Και κυττάζοντας τού Ράλφ με προσποιητή έκπληξη, συνέχισε, τάχα κομπιάζοντας. «Α! Α! Με συγχωρήτε κ. Χόρτον! Μα δεν ήξερα... Σας ενόχλησα... Λυπούμαι πολύ γι' αυτό, μα... δεν ήξερα...»

Ο Ράλφ τόν πλησίασε θυμωμένος, λέγοντας του ξερά:

— Τί θέλεις κι' ανακατεύεσαι στις υποθέσεις μου; Δεν βλέπεις πώς είσαι ανεπιθύμητος;

Άλλα ο Ντέιλ παίρνοντας τού φυσικό του ύφος, δεν φάνηκε να ταραχτεί και απάντησε με ένα κυνικό τόνο:

— Περιμένω να μου πη και η κυρία να φύγω.

Δεν είναι δική σου δουλειά, φώναξε ο Ράλφ, μόλις συγκρατώντας τού θυμό του, φύγε γρήγορα από δω μέσα.

— Να φύγετε και οι δύο, είπε η Κάθλην με φωνή που προσπαθούσε να την κάνει σταθερή και άταραχη.

— Νομίζω πώς η απάντησή δάθηκε, κ. Χόρτον, είπε ο Ντέιλ με ειρωνικό ύφος. Δεν φαντάζομαι να θέλτε να τ'α μάθη όλ' αυτά και η μητέρα σας. Πολύ περισσότερα μάλιστα που τώρα η κυρία απ' εδώ έχει κι' ένα μάρτυρα πώς μπήκατε εδώ χωρίς τ'α θέλησή της...

Ο Ράλφ τού έβριξε ένα άπειλητικό βλέμμα και βγήκε απ' τού δωμάτιο. Και βέβαια πώς

δεν ήθελε, και μάλιστα για πολλούς λόγους, να εμμευρωθή ένα σκάνδαλο.

Μόλις έφυγε ο Ράλφ, ο Ντέιλ κι' η Κάθλην κυττάχθηκαν στα μάτια.

— Σας ευχαριστώ πολύ, τού είπε, με εξυπηρετήσατε πολύ επίκαιρα. Σας είμαι ευγνώμων.

Ο Ντέιλ πριν απαντήσει πήρε μια βαθειά αναπνοή, κι' ύστερα είπε τονίζοντας μια-μία τις λέξεις:

— Ποτέ δεν θα περιμένα να σας βρώ σε μια τόσο δύσκολη θέση, μίς Κάθλην Μάντον.

Γιά λίγα δευτερόλεπτα έπεκράτησε μεταξύ τους σιγή. Ύστερα η Κάθλην, φανερά εξουθενωμένη, ρώτησε:

— Μ' αναγνωρίσατε λοιπόν; — Από την πρώτη στιγμή που σας είδα να φέριε τούς καφέδες. Κι' επιτρέψτε μου να σας πω πώς τού δούλεψε πολύ περίεργο, μα και έντελως ανεξήγητο να βρισκαίστε εδώ σαν καμαριέρα.

Η Κάθλην κάθισε μηχανικά στο κρεβάτι της και κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια να κρύψει την ταραχή της. Ύστερα τού είπε μ' ένα ψευτικό χαμόγελο:

— Και βέβαια πρέπει να σας φαίνεται παράξενο.

Κι' άσφαλως αυτός ο κ. Τζόνς, είπε ο Ντέιλ, θα είναι τόσο αληθινός καμαριέρος όσο είστε και σεις. Γιατί βρίσκατε εδώ οι δύο σας; Κι' αν επιτρέπεται, είσθε πραγματικά παντρεμένοι;

Τού πρόσωπο της Κάθλην με μιάς άνοιξε.

— Αν είμαστε παντρεμένοι ή όχι δεν είναι δική σας δουλειά.

— Ίσως όχι... Άσφαλως όμως αυτό θα ενδιαφέρει εξαιρετικά την κυρία μητέρα σας, που κατά σύμπτωση, βρίσκαται στο «Σαβόι Ότελ» τού Λονδίνου, μαζί με τόν πρώην μνηστήρα σας κόμητα ντε Σε-λιγύ!

Η Κάθλην δ' έμφορε να κούνη την ταραχή της, κι' έτσι ο Ντέιλ, που την παρακολουθούσε με προσοχή, κατάλαβε πώς η Κάθλην δεν ήξερε την παρουσία της μητέρας της στην Άγγλία, επίσης δε πώς ούτε η μητέρα της είχε ιδέα πώς η κόρη της βρισκόταν στο «Οκοφλδ-Πάρκ» σαν καμαριέρα. Άμεσως άντελήθηκε πώς τού παρουσιαζόταν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να εκμεταλλευθί όλη αυτή την υπόθεση. Πήρε ένα κυνικό ύφος και είπε στην Κάθλην:

— Άλλωστε, φαντάζομαι, πώς όχι μόνο η κ. μητέρα σας θα ξαφνιασθή όταν μάθει πώς εναγέσθε εδώ σαν καμαριέρα, αλλά και οι Χόρτον όταν μάθουν από μένα ότι η καμαριέρα τού η Κάθλην, δεν είναι άλλη από την πλούσια κληρονόμο μίς Μάντον. Έκτος αν τού πραγματικό σας όνομα είναι τώρα κ. Τζόνς πρόσθεσε μ' ένα ειρωνικό μειδισμό.

Η Κάθλην δεν είπε τίποτε. Ο Ντέιλ χαμογέλασε πονηρά. Τά πράγματα είναι πολύ πιο ενδιαφέροντα απ' ό,τι νομίζα, σκέφθηκε. Άναψε με άργες κι-ύψειρε ένα τσιγάρο και της είπε:

— Άγαπητή μου, ποτέ δεν φανταζόμουν πώς η επίσκεψή μου στο «Οκοφλδ-Πάρκ» θα γινόταν άφορη με μάθη τόσο ενδιαφέροντα πράγματα. Πάντως άποψε θα γελάσουμε πολύ.

Η καρδιά της Κάθλην πνί-

γαίνει να σπάσει. Καταλάβαινε πώς η αποκάλυψη που θάκανε ο Ντέιλ θα είχε όληθρια άποτελέσματα για τ'α σχέδια τού Κλήβ.

Δεν θα πήτε τίποτε, κ. Γκόμαν, δεν... δεν μπορείτε να τού κάνετε αυτό, τού είπε παρακλητική.

Δεν είμαι κακός άνθρωπος, μίς Κάθλην, της είπε. Μα τώρα τελευταία οι δουλειές μου δεν πάνε και τόσο καλά! Ένω πώς αναγκάστηκα να δημιουργήσω μερικά χρέη...

Αν η μίς Πετούνια δέ με προσκαλούσε εδώ, είναι ζήτημα αν θα είχα να ζήσω αυτές τις μέρες... Και πονηρά πρόσθεσε:

— Φυσικά όλ' αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με τού δικό σας ζήτημα...

Η Κάθλην για μια στιγμή δίστασε. Μα αυτό δεν βάσταζε πολύ. Ήξερε καλά τούς ανθρώπους τού τύπου τού Ντέιλ. Σηκώθηκε, άνοιξε τή βαλίτσα της κι' έβγαλε από μέσα ένα χρυσό βραχιόλι στυλισμένο με διαμάντια. Τόδωσε στο Γκόμαν και τού είπε:

— Σας παρακαλώ να τού πάρετε κ. Γκόμαν. Βεβαιωθείτε πώς σκοπός μου δεν είναι να εξαγοράσω τή σιωπή σας. Μα αν μ' αυτό μπορούτε ν' ανταποκριθήτε στις υποχρεώσεις σας...

Ο Ντέιλ δεν τού πήρε άμεσα. Φαινόταν σ'α να σκεπτόταν αν θα έπρεπε να τού πάρη ή όχι. Τού βραχιόλι αυτό στοιχίζε, βέβαια, δλοκλήρη περιουσία. Μα πόσα περισσότερα δέ θα μπορούσε να πάρη από την κ. Μάντον με τού μυστικό που ήξερε τώρα! Μα με μιάς τού πρόσωπό του φωτίστηκε. «Τί βλάκας που είμαι, συλλογίσθηκε. Και τού βραχιόλι κι' από την κ. Μάντον!»

Πολύ ευγενικό εκ μέρους σας, είπε στην Κάθλην, παίρνοντας τού βραχιόλι και χώνοντας τού στην τσέπη τού σακκάκιού του, με τόση αφέλεια και φυσικότητα σ'α να έπαιρνε ένα τσιγάρο. Ύστερα της πήρε τού χέρι και της φίλησε απαλά τ'α δαχτυλά.

Μπορείτε να είσθε ήσυχη πώς δέ θ' αναφέρω σε κανένα αυτά που έέρα!

Λέγοντας αυτά άνοιξε την πόρτα και βγήκε απ' τού δωμάτιο της Κάθλην.

Προς μεγάλη έκπληξη τού Ντέιλ, ο Ράλφ τού τόν συνάντησε στο δειπνο, φέθηκε σ'α να μην είχε συμβη τίποτε μεταξύ τους. Άλλο που δεν ήθελε κι' ο Ντέιλ!

Την άλλη μέρα τού πρωί ο Ντέιλ κατέβηκε στην τραπεζαρία για τού πρωινό, με πολύ κέφι, φρεσκοεπιρτισμένος και φορώντας ένα καινούριο κοστούμι. Ένω άισκόκονα μετά τού πρωινό στο γραφείο ξεφυλλίζοντας τις πρωινές εφημερίδες, ο Κλήβ πήγε στο δωμάτιό του για να πάρη να τού σιδερώση τού κοστούμι που φορούσε τήν προηγούμενη μέρα, όπως τού είχε παραγγείλει.

Καθώς ο Κλήβ ξεσκόνιζε τού σακκάκι, πρόσθεσε πώς στην έξω δεξιά τσέπη υπήρχε ένα σκληρό αντικείμενο πάνω στο οποίο σκάλανε η δούρτσα. Έχασε τού χέρι του για τού το βγάλλει και με άπορία του κατάλαβε πώς αυτό που έπιασε φαινόταν κάτι σαν βραχιόλι και δγάζοντας τού χέρι του είδε κατάπληκτος τού βραχιόλι της Κάθλην. Δεν είχε

καμιά άμφ βολία πώς ήταν δικό της, γιατί την είχε ιδεί πολλές φορές να τού φορή.

Ξαφνικά τού πρόσωπό του έγινε κατάχλωμο και τ'α χείλη του άνοιξαν να τρέμουν. Τού φάνηκε πώς όλα πιά ξεκαθάριζαν. Όλες οι υπόνοιές του για τις έννοχες σχέσεις ανάμεσα της Κάθλην και τού Γκόμαν μεταβλήθηκαν με μιάς σε δεδαϊότητα. Τόν είχε μισήσει από την πρώτη στιγμή που έμαθε πώς γνωριζόταν με την Κάθλην, προτού την γνωρίσει αυτός. Η Κάθλην, βέβαια, προσπάθησε να τόν πείσει πώς έπρόκειτο για μια απλή και μάλλον περαστική γνωριμία. Μα τώρα τού βραχιόλι της μέσα στην τσέπη του, άνετρεπε όριστικά κάθε δικαιολογία και προσποίησή της. Δεν ήταν τάχα αυτό μια συντριπτική απόδειξη πώς η Κάθλην όχι μόνο τόν ήξερε καλά αυτόν τόν Γκόμαν, μα πώς και είχε σχέσεις μαζί του; Για μια στιγμή σκέφθηκε να πάη να της τ'α πη άμεσα και να ξεκαθαρίσει μια και καλή τή θέσι του απέναντί της. Μα εκείνη την ώρα τόσο αυτός όσο κι' η Κάθλην είχαν ύπηρεσία και δέ θάταν δυνατόν να μπορέσει να της μιλήσει ιδιαιτέρως ή τουλάχιστον χωρίς να κληρωθί κανείς άλλος. Από τού μεσημερι ως άργα τού βράδυ οι Χόρτον είχαν κόσμο στον πυργο, κι' έτσι μόνο σαν άνεθηκαν να κοιμηθούν μπόρεσε να τ'α βρή μόνη της. Η Κάθλην είχε μπη πιά στο δωμάτιό της.

Ο Κλήβ ανεβαίνοντας ύστερα από λίγο, χτύπησε την πόρτα της διακριτικά, κι' ακούοντας τού «έμπρός» που είπε η Κάθλην μπήκε στο δωμάτιο.

Μπρά! Δεν περίμενα πώς θα εναρχόσουν εδώ, τού είπε με κάποια πίκια. Ή επίσκεψή σου με κολακείει εξαιρετικά, πρόσθεσε με ειρωνεία. Μπορείς να καθίσεις αν θέλεις.

Μα ο Κλήβ, χωρίς να καθίσει, της είπε απότομα:

Βρήκα ένα βραχιόλι σου στην τσέπη τού Γκόμαν καθώς ξεσκόνιζα τού σακκάκι του.

Μπρά! Λοιπόν; Με φωνή χαμηλή μα γεμάτη θυμό τή ρώτησε:

Μήπως έχεις να μου δώσης καμιά εδύγησι;

Νομίζεις πώς είμαι υποχρεωμένη να σου τή δώσω;

Ξέρεις καλά πώς δεν είσαι, είπε ύψωνοντας τή φωνή του.

Μα τότε δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έτοιμάζεσαι να μου κάνης σκηνή! Και σε πα-ρακαλώ, Κλήβ, μίλα σιγώτερα για να μην έχωμε πάλι καμιά επίσκεψη τού κ. Χόρτον, όπως τις προάλλες.

Τάλεγε αυτά με φωνή παγε-ρή.

Δεν έχω καμιά πρόθεσι να σου κάνω σκηνή, της είπε, ενώ ο τόνος της φωνής του και όλη η στάσις του φανέρωναν τού αντίθετο. Και συνέχισε:

Δεν ξέρω τί υπήρχε μετα-ξύ σου και τού Γκόμαν. Μα τώρα πιά δεν αμφιβάλλω για τή μεγάλη σας οικειότητα. Μπορεί και να σε δόησε κάποτε στις δουλειές σου...

Κι' αν είναι έτσι; τόν έκοψε ξερά η Κάθλην.

Δεν ενδιαφέρομαι και τόσο γι' αυτό, όσο να μάθω αν ήταν έρωμένος σου.

Τόν κύτταξε κατάματα, ενώ τού πρόσφερε τής άλλαξε χρώματα. Δεν είπε τίποτε. Μα τ'α νάχτηκε απ' τού κρεβάτι που καθόταν και πλησιάζοντας τον τόν χαστούκισε δυνατά. Ο Κλήβ χλώμιασε και χωρίς να κουνηθί διόλου της είπε:

Αυτό δεν είναι απάντησις.

Είναι η μόνη απάντησις που σου αξίζει.

Κατάλαβα, είπε ο Κλήβ κουνώντας τού κεφάλι του.

Κυττάζόντουσαν με μίσος. Νομίζω πώς πρέπει να φύγω, της είπε με στεγνό τού λαρύγγι.

Και βέβαια, τού απάντησε ξερά.

Άλλα γιατί τάχα και να μη μείνω; της είπε σχεδόν βαναυσα.

Δεν σε καταλαβαίνω.

Μου φαίνεται πώς με καταλαβαίνεις και πολύ καλά μάλιστα!... Δεν θα έξασαες βέβαια τί σου έλεγα τις προάλλες, όταν μάς διέκοψε ο Ράλφ.

Δεν σου είχα μιλήσει γι' άγάπη. Σου είχα όμως μιλήσει για πόθο. Και δεν βλέπω γιατί δεν θάδινες και σε μένα ό,τι έχεις δώσει ως τώρα σε τούς άλλους! Ο Γκόμαν...

Η Κάθλην φάνηκε σ'α να δέχθηκε ηλεκτρική κένωση. Πριν

τ'α φράσι τού Κλήβ σήκωσε ξανά τού χέρι της και τόν χτύπησε με μανία στο πρόσωπο. Ο Κλήβ έμεινε και πάλι άταραχος. Ύστερα μ' ένα ειρωνικό μειδισμό είπε:

Τά συχαρητήρια μου για τή συμπεριφορά σου!

Και γυρίζοντας τις πλάτες βγήκε με σταθερό βημα απ' τού δωμάτιο.

Η Κάθλην έμεινε για κάμποσο ακίνητη. Αισθανόταν τήν καρδιά της ματωμένη και μιά τετοια βαθειά απογοήτευσή που πνιγόταν. Τί θαπρεπε να κάνει; Δέν θαπρεπε να φύ-σκεφθηκε. Δέν θαπρεπε να φύγει αοιο πρωί απ' τόν πύργο; γι' αοιο πιά; Της χρεια-ζόταν πολύ θάρρος για να μεί-νη. Κι' όμως, ακόμη περισσότε-ρο για να φύγη! Έπειτα... Κα-ποτάδαινε τώρα πολύ καλά, πο-ταλάδαινε ήταν αυτό που είχε σο αληθινό ήταν αυτό που είχε κάποτε διαβάσει πώς στο με-γάλο υίος μιας γυναικας για ένα άνδρα κρύβεται μια άγαπη χωρίς ανταπόκρισι!....

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ' ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΞΑΝΔΟΥΝ

Ήταν μια ζεστή ανοιτιά-κι μέρα όταν η Κλαίρη ξεμύ-καρε στο Σάουθαμπτον. Ο Πή-τερ ήταν εκεί τού τού αυτοκινή-του για να την υποδεχθί. Ή τού για να την υποδεχθί. Ή τού αδελφί του ή Μάρτζορ του εί-πε προτείνει να τόν συνοδεύη-χε εκείνος μ' ένα καλοκάγαθο χαμόγελο και σ'α ένα έσπασμα ειλικρινούς της είχε είπη:

— Άκουσε αδελφούλα. Δεν σου είπα τόδες φορές, πώς δύο είναι άρκετοί και τρεις περισ-σεύουν;

—Μά Πήτερ τί είπ' αυτά που λές; Έχεις να ιδής τί. Κλαίρη από τότε που ήταν δεκατεσσά-ρων χρόνων!

—Ένας λόγος πιδ πολλός, αδελφούλα. Και χαμογέλασε πονηρά. «Αν από τότε που ήταν μικρή ήταν τόσο γλυκεία και χαριτωμένη, φαντάσου πώς θα είναι τώρα που μεγάλωσε. Έξέ-θαλλω, έξερεις πόσο άδολο είναι τού πίσω καθίσμα τού αμαξίου μου. Έσύ η ίδια προσπαθούσας διαρκώς πώς εκεί κάθεται σαν επάνω σε καρφιά!...

— Πολύ καλά, αδελφούλη μου, είχε απαντήσει γελώντας η Μάρτζορ. Πήγαινε να ευν-θής μόνος σου τού «καλώς ήρι-σες» στην παιδική σου αγάπη.

Όταν ο Πήτερ είδε την Κλαίρη να βγαίνει απ' τού βα-πορί έμεινε έκθαμβος απ' τή χαρά και τήν ομορφιά της. Τή φανταζόταν όμορφη, αλλά όσο την έβλεπε, ποτέ. Φορούσε ένα πράσινο φόρεμα με μιά άσπρη κάπα από πάνω. Κι' ένα κομμάτι κατελάκι επάνω στα πλούσια ξανθά μαλλιά της. Τά γαλανά μάτια της, πώς γελούσε, ήταν γεμάτα φως και τού προσώπό της είχε διατηρήσει όλη την παιδιαστική αφέλεια που θυ-μόταν ο Πήτερ από τότε που ήταν κι' οι δύο τούς μικροί.

— Αλφ Κλαίρη, της είπε εϋ-θυμια μόλις τόν πλησίασε. Δεν μπορείς να φαντασθής τή χαρά μου που σε ξαναβλέπω. Και παίρνοντας τ'α δύο χέρια της μέσα στα δικά του, πρόσθεσε: Δεν έχεις αλλάξει καθόλου.

— Άλφ: τού είπε με κο-κεταρία. Κι' όμως, πρέπει να-χω αλλάξει. Πέρασαν τόσα χρό-νια από τότε. Σχεδόν γέρασα.

Ο Πήτερ γέλασε και της

είπε:

— Θάσαι πάντα παιδί. Και

«ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΦΥΣΙΣ»

— Μη σου φαίνεται περίεργο. Τους έχει μείνει η συνήθεια από τού λεωφορείο!...

στά έννευηντα όκτώ σου χρόνια:
— "Ε, όχι δά. Άκόμα δεν
φθάσαμε κι' ως εκεί!...
Καί ξεκαρδίσθηκα κι' οί δύο
τους στά γέλια.
— "Έφερα την κουρσίτσα
μου, της είπε σε λίγο. Κάνει
κάπως περισσότερο θόρυβο και
κουνάει κι' άλλας. Μά φωνάζο-
μαι πως δεν θα σε πειράξει αυ-
τό.
— "Επειτα, θέλοντας να δι-
καιολογήσει την απουσία της
Μάρτζορι συνέχισε:
— "Η Μάρτζορι λυπήθηκε
πολύ που δε μπόρεσε να έλθω
μαζί μου να σε υποδεχθώ. Είχε
κάποιο έπείγουσ ραντεβού.
— "Εν τάξει, του απάντησε
γελώντας.
Καί μπήκαν στο αυτόκινητο.
Σ' όλο το διάστημα ως το Τη-
φορό ο Πήτεο δεν έπαυε να μι-
λάει στην Κλαίρη που καθόταν
δίπλα του και συγχρόνως να την
κυττάζει. Σχεδόν για πρώτη φο-
ρά κορίτσι του είχε κάνει τόσο
έντυπωσι από την πρώτη στιγμή
που το είχε γνωρίσει. Κατά το
τέλος της διαδρομής η Κλαίρη
φάνηκε σαν άφορημένη. Ξεχνού-
σε συχνά να του απαντήσει. Μό-
νο σαν ο Πήτεο έκανε λόγο για
τους γείτονές τους του "Οκο-
φλντ-Πάρκ, ή Κλαίρη έδειξε έν-
διαφέρον.

— "Έκείνο το κτήμα δίπλα
στο δικό μας είναι το "Οκο-
φλντ-Πάρκ, της είπε, και ανή-
κει στους Χόρτον. "Ο νεαρός
Χόρτον είναι ο κληρονόμος του
σερ Ρίτσαρντ Γκάρστον, που
ήταν ο τελευταίος πυροδοσπό-
της του "Οκοφλντ-Πάρκ.

— Χόρτον; είπε ή Κλαίρη,
προσπαθώντας να κρύψει τη
συγκίνησή της. Κάπου τό έχω
ακούσει αυτό το όνομα. Για πές
μου για τίς οικογένειες αυτές.
— "Ο Πήτεο περιέγραψε τους
Χόρτον όσο καλύτερα μπορού-
σε.

— "Αφού είναι τόσο πλού-
σιοι που μου λές, θάχουν και
πολύ προσωπικό στην υπηρεσία
τους, είπε ή Κλαίρη μ' ένα τρέ-
μουλο στη φωνή της.
— Καί βέβαια έχουν. Τώρα
τελευταία μάλιστα πήραν κι' έ-
να Αυστραλό καμαρόνερ, που
μοιάζει περισσότερο με θαλασ-
σόλυκο ή με παλαιστή, παρά με
υπηρέτη.

— Μά τότε θάβαν πολύ έν-
διαφέρον τύπος αυτός ο καμα-
ριέρης, είπε ή Κλαίρη με φωνή
που προσπαθούσε να την κάνει
σταθερή κι' άντικατοφρο.

— "Α, ναι, πολύ. Έν πάση
περιπτώσει, αύριο βοόδυ θα έ-
χης την ευκαιρία, να ίδης και
τους οικοδεσπότες και τους υ-
πηρέτες του "Οκοφλντ-Πάρκ,
γιατί οί Χόρτον μάς έχουν
προσκαλέσει: σε δείπνο και σαν
φιλοξενομένη μας θα έρθης μα-
ζί μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ' ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

Την ίδια μέρα του ή Κλαίρη
έβγαζε στον πύργο τών Ρόλτον,
ο Ντέιλ είπε στον Χόρτον πως
ήταν ανάγκη να πάν ό τώ Λουδι-
νο για κάποια επείγουσα δου-
λειά του. "Η Πετούνια τόν κύτ-
ταζε λαθά.

— Ξαθιά ή μελαχροινή είναι
ή δουλειά σου, άνασπότη μου;
τόν ρώτησε είρωνικά.
— "Έχει κόκκινα φωτεινά
μαλλιά και μένει στη ξέση,
της απάντησε ο Ντέιλ γελά-
τας. "Αλλά, παρ' όλην τή στο-
λότητα πηγαίνω για δουλειά.

— Μά εκπλήσσεις, του είπε
ψυχρά ή Πετούνια.
"Ο Ράφλ παρακολουθούσε τό
διάλογο με φανερά εύχαρίστη-
ση. "Η σκέψις πως θα ξεφορτω-
νόταν τό Γκόμαν, έστω και για
λίγες ώρες του ήταν πολύ εύ-
χάριστη. Μετά τό έπεισόδιο στό
δωμάτιο της Κάθλιν τόν έν-
αντιπαθούσε πολύ.
— Ξέρεις, Ντέιλ, τό βράδυ
έχομε στό δείπνο τους Ρόλτον,
του είπε ή Πετούνια. Πρόκει-
ται να γυρίσης έγκαιώς. "Ετσι;
— "Ασφαλώς, απάντησε ο
Ντέιλ, ενώ ο Ράφλ ξύνιζε τά
μούτρα του.
"Η Πετούνια προσφέρθηκε να
πάη τό Ντέιλ στό σταθμό με
τό αυτόκίνητο του Ράφλ. Μόλις
βρέθηκαν μόνοι τους στό αυ-
τάκι τόν ρώτησε:

— Τι σημαίνει αυτή ή δου-
λειά, Ντέιλ; Θά βγη τίποτε απ'
αυτήν; Βαρέθηκε πιά την έξο-
χη και τίς αξιότιμες γνωριμίες
της «ύψηλης» οικογενείας μου.
"Αν μπορέσουμε να έξοικονομή-
σουμε μερικά λεπτά, τό καλύ-
τερο που έχουμε να κάνουμε εί-
ναι ν' άγκαλίστουμε μαζί σε
κάνενα μεγάλο ξενοδοχείο στό
έξωτερικό.
— Δέ βρίσκω κι' άσχημη την
ιδέα σου, της είπε. Μά για πές
μου τώρα: "Αν παντρευόμαστε,
πόσα φαντάζεσαι πως θα ήταν
διατεθειμένος να σου δώση ο
Ράφλ για να σε ξεφορτώθω;

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙ- ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

GREEK — AMERICAN CULTURAL INSTITUTE

Α) ΣΧΟΛΑΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: 1) Βουκουρεστίου 1 Δ
(Μέγαρον Μετ. Ταμείου Στρατού). Τηλ. 26.138. 2) Ρούζβελτ (Α.Α.
καθημέρι) 54, Τηλ. 612.675 ΣΧΟΛΑΙΑ: Κατασκευησού 2 — Ρούζ-
βελτ (Ακαδημία) 54.

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙΑ ΠΡΟΧΕΙΡΑ

— "Από τό τρέχον σχολικό έτος θα γίνονται δεκτοί και νέοι σπου-
δασταί διά τας Σχολάς μας κατά ΣΕΙΡΑΝ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΕΩΣ.
— Τάξεις άρχαίων, προχωρημένων, LOWER, PROFICIENCY.
— Ειδικά Τμήματα ΟΡΟΛΟΓΙΑΣ δια "Ιστρούς, Τεχνικούς κ.λ.π.
— Ειδική Τμήματα συνομιλίας (CONVERSATION).
— Διά τους επιθυμούντας να εκμάθουν την Άγγλικήν γλώσσαν εις τό
ελάχιστον χρονικόν διάστημα θα λειτουργήσουν ΕΙΔΙΚΑ ΤΜΗΜΑ-
ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (INTENSIVE
COURSES).

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΠΡΟΣΙΤΑ

— "Υποτροφία — Χρηματικά έπαθλα και άλλα βραβεία εις τούς
διακρινόμενους σπουδαστάς.
— Εντεκατήρια διά τούς σπουδαστάς — Βιβλία, κ.λ.π. — Άναγνω-
στήριον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΩΝ. "Αμαρούσιον. Χαλκι-
δρι, Μεταξουργείον, Νέα "Ιω-
νία, Νέα Σμύρνη, Πατήσια
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ. "Πειραιεύς, Νι-
κασ, Ταμπουρία
ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ. Κορωπ
"Ελευσίς, Θήβαι, Μέγαρα.
ΚΡΗΤΗΣ. Χανιά, Ρέθυμνον
"Ηράκλειον, "Αγ. Νικόλαος
Σητεία, "Ιεράπετρα.
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ. Κόρινθος
Κιάτον, Ξυλόκαστρον, Ναύ-
πλιον, "Αργος, Πάτραι.

Β) ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ

(ΑΝΩΤΕΡΑ, ΑΓΓΛΟΦΩΝΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ)
1ον) ΣΧΟΛΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ
(MANAGERS).
2ον) ΣΧΟΛΗ ΑΓΓΛΟΜΑΘΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ—ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΩΝ—
ΔΙΕΡΜΗΝΕΩΝ.
3ον) ΣΧΟΛΗ ΛΟΓΙΣΤΩΝ—ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΩΝ — ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ, διδασκαλία κατά τόν νέον φορολογικόν
Κώδικα.
— Δεκτοί άπόφοιτοι Σχολών Μέσης "Εκπαίδευσως
— ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ Θεωρητική και Πρακτική εντός 2 — 5 εξαμήνων
ανάλογως της Σχολής με πασαάλληλον εκμάθησιν της Άγγλικής
γλώσσης.
Οί άποφοιτησάντες τών Σχολών μας, προσελήθησαν άμέσως υπό
"Ελληνικών και Ξένων "Οργανισμών, Τραπεζών κλπ.

— "Αστα αυτά, του είπε, ά-
ποφεύγοντας τό βλέμμα του.
Σού τόπα κι' άλλοτε: Τά ρο-
μάντζα δεν είναι για μάς.
— "Ισως νάναι κι' έτσι. Πάν-
τως έχει υπ' όψη σου πως εσύ
είσαι τό κορίτσι μου και δεν σ'
αφίνω να μυθ' ξεφύγης. Ξέρω
καλά πως κι' εσύ κατά βάθος
δε θέλεις να χωρίσουμε. Μά ί-
σως σε δυσκολεύει ή ιδέα να
παντρευτής ένα... νά, ένα ζιγκο-
λό. "Αλλά όταν με παντρευτής
θα με βλέπης διαφορετικά. Πε-
τούνια, ανήκεις σ' έμένα, μίν
πάς αντίθετα στη μοίρα σου.
"Η Πετούνια δεν απάντησε.
Κύτταζε κατ' ευθείαν εμπρός
της στό ueγάλο δρόμο που έ-
τρεχαν. Αυτά που άκούγε απ'
τό Ντέιλ δεν ήταν τό μέλλον
που ώνειρευόταν. Μά πως θα
μπορούσε να ξεφύγη; Ο τόνος
του Ντέιλ ήταν τόσο έπιτακτι-
κός, που της φαινόταν δύσκολο
ν' αντίδραση.
— Τά σχέδιά μας μπορεί να
πραγματοποιηθούν πολύ γρή-
γορα, της είπε ο Ντέιλ κατε-
βαινοντας απ' τό αυτόκίνητο,
μόλις έβασσαν στό σταθμό. Τό
πάν έξαστάται απ' αυτή τή
δουλειά που έχω σήμερα στό
Λονδίνο.

★

Λίγες ώρες άργότερα ο Γκό-
μαν έυπαινε στό κεντρικό χάλι
του "Σαδόι "Οτέλ. "Αναγγέ-
θηκε στην κ. Μάντον και περι-

μένοντας κάπνιζε συνεχώς με
ιευρικότητα. Σε λίγα λεπτά τόν
ειδοποίησαν πως ή κ. Μάντον
τόν περίεμε στο διαμερίσμα-
τά της.
— "Ο κ. Γκόμαν: είπε κυτ-
τώντας πότε τό Ντέιλ και πότε
την κάρτα που της είχε φέρει
ή καμμοιέρα. Με συγγνώμη,
αλλά δεν θυμάμαι ακριβώς...
Μά σε μία στιγμή φώναξε:
— "Α! Μάλιστα. Τώρα σάς
θυμήθηκα! Δεν έργαζόσαστε
στό "Φλερύς-"Οτέλ" σαν... σαν
χορευτής κυριών;

— "Έχετε θαυμασμό μνήμη,
κ. Μάντον, της είπε μ' ένα προ-
σποιητό χαμόγελο. Καλακεία-
μαι έξαιρετικά που με θυμήθη-
κατε άμέσως.
Γά μία στιγμή σώπασε, υή
ξέροντας πως να προχωρήσει.
"Η κ. Μάντον του είπε με πα-
γερή ευγένεια:
— Θά καθήσετε κ. Γκόμαν;
Φαντάζεμαι πως θα υπάρχει κά-
ποια έξαιρετική αϊτία που ήλ-
θατε εδώ. Μήπως προσελήφθηκε
στό "Σαδόι-"Οτέλ";
"Ο Ντέιλ κούνησε τό κεφάλι
του άρνητικά και απάντησε:
— "Όχι, κυρία. "Επί τού πα-
ρόντος μένω σέ κατ' φίλους μου
στον πύργο τους. "Εκεί έτυχε
να μάθω κάτι, που είμαι βέ-
βαιος πως θα σάς ενδιαφέρει.
— Μάθετε κάτι που μ' έν-
διαφέρει; είπε ή κ. Μάντον με
άγένοχο ύφος. Καί τί είν' αυτό
παρακαλώ;

— "Ο Γκόμαν δε διάσπηκε ν' α-
παντήσει. "Αφησε να περάσουν
μερικά δευτερόλεπτα και της
είπε μ' ένα παρασπαστικό μειδία-
μα:
— Κι' ό ως, επιτρέψτε μου
να έπαναλάβω πως αυτό που
έμαθα σάς ενδιαφέρει και πολύ
μάλιστα. Νομίζω όμως ότι πρό-
κει να σάς πώ, ότι ή πληροφο-
ρία που έχω να σάς δώσω μου
στείχισε όχι μόνο καρδιά αλλά
και μερικά έξοδα. Είμαι βέ-
βαιος πως δε θα φανητέ άγνώ-
μων άπέναντί μου. "Αλλά σέ
γνωρίζω καλά τή γενναϊότητα
σας!...
Καί λέγοντας, αυτά, χαμογέ-
λουσε με τό πρόστυχο ύφος τόν
άνθρωπον του φροναίστός του.
— Θά μπορούσατε ίσως κ.
Γκόμαν, να με πληροφορήσετε
που περίπου αναφέρεται ή πλη-
ροφόρία σας;
"Ο Ντέιλ δίστασε για λίγο.
Μά ύστερα, παίονοντας την ά-
πόφασή του, της είπε:
— Πρόκειται για τήν κόρη
σας, κ. Μάντον, για τήν μίς
Κάθλιν.

— "Η κ. Μάντον με μιάς χλώ-
μιασε. Μόλις συγκρατώντας τή
συγκίνησή της, ρώτησε με τρέ-
μανη φωνή.
— Ξέρετε τίποτε για τήν κό-
ρη μου; Μήπως ξέρετε που βρί-
σκεται; Σας παρακαλώ πείτε
μου άμέσως, ό,τι ξέρετε!... "Αν
ή πληροφορία σας θα με βοή-
θησιν να τή δω, σάς υπόσχο-
μαι ότι θα είμαι... θα είμαι τό-
σο γενναϊόδωρος όσα και στό
παραλθόν.

— Δεν αμφιβάλλω καθόλου,
κ. Μάντον αλλά επιτρέψτε μου
να σάς έκτυποπηρεσώ πως βάλ-
σκομαι σέ οικονομικά άδιέξοδο.
Μία μικρή προκαταβολή...
"Η κ. Μάντον δίστασε για λί-
γο. Κατόπιν σηκώθηκε, τράβηξε
προς τό κομψό γραφείο της
καθίζοντας υπένωσσε ένα ταξέ-
κ σκοπό της να μπη στό Παλάτι και
ό συγγενής της Μπινέ που ήταν θα-
λαμηπόλος του Λουδοβίκου και τού
"ερωμήμευ ώραιες κοπέλλες" τά

κατάφερε να την φέρη μία μέρα
στό Παλάτι. "Ο Λουδοβίκος μόλις
τήν είδε και κοιμήθηκε μαζί της,
έγινε ύποτακτικός της "Ιωάννας.
"Από τότε ή "Ιωάννα δεν έασκοι-
μήθηκε στό άρχοντικό της και ό
δυστυχισμένος σύζυγός της ξεωρί-
στηκε στό "Αδινιόν.
Οί φιλοδοξίες της πραγματο-
ποιήθηκαν, είχε γίνει όχι μόνο ή έ-
ρωμένη του Λουδοβίκου ΙΕ' αλ-
λά και ό συμβουλάτοράς του. Αύ-
τή κανόνισε τίς έσωτερικές και έ-
ξωτερικές υποθέσεις της Γαλλίας.
Τήν έτρεμαν οί αλλικοί και οί πάν-
τες κάνανε τό πάν για να έχουν τήν
εξουσία της. Τό "Υπουργικό Συμβού-
λιο συνεδρίαζε στό διαμερίσματά
της. Αυτή είχε τό βέτο σ' όλα τά
ζητήματα.

— "Ο πραγματικός κυβερνήτης της
Γαλλίας ήταν αυτή. Γι' αυτό και
οί ξένοι πρεσβευταί έπέδιδαν τή
φιλία της και τήν ευνοία της.
Οί ξένες Αύλεις τήν έτρεμαν για-
τί αν ήθελε ή "Ιωάννα — στό ά-
ναμεταξύ ο Λουδοβίκος της έδωκε
τόν τίτλο της Μαρκησίας
Μομπαντούρ — μπορούσε ή
Γαλλία να κηρύξη τόν πόλεμο.

— "Εισι ή αυτοκράτειρα της Αύ-
στρίας Μαρία Θηρεσία υποχρεώθη-
κε να γράψη έπιστολή στην Πομ-
παντούρ και της έστειλε και τήν
εικόνα της με άδωμαντοκόλλητη
κορνίζα που στοίχιζε 160 χιλιάδες
χρυσά φράγκα. Κι' ακόμα ή αυ-
τοκράτειρα Μαρία Θηρεσία στη-
τέπιστολή της άποκαλούσε τήν Πομ-
παντούρ, έξ αδέλφη.
Ταπει-
νωσι που όταν μαθεύτηκε έκανε πά-
ταγο στό άνακτοβούλια της Εύ-
ταγο. "Οστόσο ή Πομπαντούρ
κολακεύθηκε και χωρίς ίσως να τό
θέλη, πρόσδεσε τά συμφέροντα της
Γαλλίας. "Υπογράφηκε ή συνθη-
κη μεταξύ Γαλλίας και Αυστρίας
του Μπαμπιόλ (1755) που ήταν
καταστροφή για τή Γαλλία.

Μά ή όμορφιά της άρχισε να
μαραίνεται και ο Λουδοβίκος τήν
άντικατέστησε με τή Ρωμάν.
"Από τότε άρχισε ή παρακμή της.
Στό μεταξύ πέθανε και ή κόρη της
"Αλεξάνδρινη και ό θάνατός της
της κόστισε πολύ. "Επεσε στη με-
λαγχολία και σιγά-σιγά έχασε τό
κέφι της και σέ ηλικία 44 χρονών
έσθυσε.

— "Οστόσο αν και σπατάλησε τό
δημόσιο πλούτο της Γαλλίας, τό
πέρασμά της απ' τό Παλάτι ση-
μείωσε έποχή. "Υποστήριξε τούς
καλλιτέχνες και στόλισε τίς Βερ-
σαλλίες με καλλιτεχνήματα.
"Υποστήριξε ακόμα και τούς έγ-
κυκλοπαιδιστάς και συνεργάστηκε
με τό Βολταίρο για τήν έξουδετε-
ρωσι της έπιρροής του Κλήρου.
Οί "Ιησουίτες διώχθηκαν από τή
Γαλλία. Τό Παρίσι έξωραίστηκε.
"Η λογοκρισία δεν ήταν τόσο αυ-
στηρή όπως πρώτα.
"Η Γαλλία λοιπόν κατ' όλους
στήν Πομπαντούρ. "Αν σπατάλησε
τό δημόσιο πλούτο της, ένα μέρες
τούλάχιστο ξεδούθησε σέ έργο
τέχνης που σήμερα στολίζουν τό
Παρίσι και τίς Βερσαλλίες.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια.

Μαρκησία Πομπαντούρ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΧΩΡΙΣ ΣΤΕΜΜΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ 15ου ΚΑΙ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ. — Η ΠΕΡΙΠΕ-
ΤΕΙΩΔΗΣ ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΔΟΞΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ.

ΚΑΠΟΤΕ στά χρόνια του Λου-
δοβίκου ΙΕ' (1723 —
1774) τή Γαλλία κυβέρνησε μι-
α δυναμική γυναίκα — ή Μαρκησία
Πομπαντούρ. Γεννήθηκε στις Βερ-
σαλλίες τό 1721. Τό μικρό της ό-
νομα ήταν "Ιωάννα. "Ο πατέ-
ρας της Φραγκίσκος Πουασσόν ή-
ταν ένας κοινός άστος και υπάλ-
ληλος στην έπιμελητεία του στρα-
τού. "Η μητέρα της πάλι που ήταν
πολύ ώραιο και τετραπέρατη, εί-
χε έρωμένο τόν γενικό εκμισθωτή
τάς φόρων Τουργαχίμ, γι' αυτό
μόλις γεννήθηκε ή "Ιωάννα τήν πή-
ρε και τήν ανέθρεψε αυτός, γιατί
τήν αναγνώρισε για θυγατέρα του.
"Ετσι μορφώθηκε καλά και μόλις
έφτασε στό 18 χρόνια τήν περι-
στοίχησαν όλοι οί νέοι άριστοκρά-
τες που λαχταρούσαν να τήν πλη-
σιάσουν και να τήν κατακτήσουν.
"Ηταν πολύ όμορφη, τσαχπίνια, έ-
ξυπνη και μορφωμένη. Είχε πολλά
προσόντα και προπαντός τραβού-
σε και γοήτευε. Στά σαλόνια της
άριστοκρατίας όλοι αυτή χώριζαν
και κύτταζαν. Δεν τή χόρταιναν.
Τήν έτρωγαν με τά μάτια τους. "Η
"Ιωάννα ήξερε τά προσόντα της,
κρατούσε πόδα και έκανε τούς ά-
ριστοκράτες να ταπεινώνονται
μπροστά της. Οί φιλοδοξίες της ή-
ταν μεγάλες. Διψούσε για έρωτα,
μά δεν διάζονταν. "Ηθελε ν' άνέξη
ήμλα. Μά τά πολλά ό ευγενής
Νορμάν ντ' "Ετιόλ τήν κα-
τέκτησε. "Ηταν ένας νέος με πολ-
λές αρετές και ήθικές άρχες. Πρά-
γμα σπάνιο για τήν άριστοκρατι-
κή κοινωνία της Γαλλίας στό πα-
λιά εκείνα χρόνια. Γι' αυτό ώνει-
ρεύθηκε να δημιουργήση μία οικο-
γενειακή ζωή μακριά απ' τόν κ-
θικό βούρκο της ταξέως του. "Ηθε-
λε τήν "Ιωάννα δική του. Δεν χόρ-
ταινε να τή σφίγγη στην άγκαλιά
του. "Ο γάμος τους τόν πρώτο και-
ρό ήταν ήρεμος. Καί οί δύο τους
νέοι πάνω σ' άθισμένα νιάτα
τους, ροφούσαν άμέρισμο τό νέ-
κας τής ήδονής. "Εφεραν στον κό-
σμο καί ένα κοριτσάκι. Μά δεν πέ-
ρασε πολυς καιρός και άρχισαν οι
γκρίνιες. "Η "Ιωάννα ήθελε άνο-
χτή—κοσμική ζωή. Γλέντια, δε-
ξιώσεις, χορούς, περιπέτειες. Εί-
χε χόρτασε τά φιλήματα και τά χάδια
του άντρός της. "Αρχισε να πλήτ-
τη. "Εξ άλλου ή μητέρα της
διεφθαρμένη όπως ήταν, κάθε τό-
σο έδωζε σκάνδαλα στό άντρώγυνό
και τής καλλιεργούσε τήν ιδέα πως
πρέπει μία μέρα να γίνη έρωμένη
του Βασιλιά! "Ο άντρας της από
υπερβολική άγάπη υποχωρούσε
διαρκώς και άνοιγε τά σαλόνια του
στούς κοσμικούς κύκλους. Εύγε-
νείς, ζωγράφοι, ποιητές και λό-
γιοι μαζεύονταν στο σπίτι της
"Ιωάννας. Κι' ας ήταν, χαριτολο-
γούσαν, κουστοπόλευσαν... "Η
"Ιωάννα έμεινε φυσικά εύχαριστη-
μένη, αλλά τώρα έυπνούνταν μέσα
της οί φιλοδοξίες που της καλλιε-
ργούσε ή μητέρα της. Τόβαλε για
σκοπό της να μπη στό Παλάτι και
ό συγγενής της Μπινέ που ήταν θα-
λαμηπόλος του Λουδοβίκου και τού
"ερωμήμευ ώραιες κοπέλλες" τά

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ. — Στό έ-
φετεινό κινηματογραφικό φεστιβάλ της Βενετίας
συγκεντρώθηκαν και πάλι, όπως κάθε χρόνο, τά
πιο διάσημα και γνωστά άντέτρια του κινηματο-
γραφικού στερεώματος, για να παρακολουθήσουν
τις νέες ταινίες. "Η Τζίνα Λολομπριγκίτα, ή γνω-
στή "Ιταλίδα στάρ με τήν έντυπωσιακή όμορφη,
άπέτελε τό βράδυ τών εγκαινίων του Φεστιβάλ
τό κέντρο του γενικού ενδιαφέροντος (έπάνω). "Αλ-
λά και ό παλαίμαχος Γερμανός ήθοποιος "Εριχ φόν
Στρογκάιμ, που άποτελεί μόνιμο στέλεχος τού γαλ-
λικού κινηματογράφου, συνεκέντρωσε τό ενδιαφέρον
τών συναδελφών του και τού πλήθους. Στήν κάτω
εικόνα, ό "Εριχ φόν Στρογκάιμ ντυμένος, όπως
πάντα, «λίγο παραξένω», συνομιλεί με μία νεαρή
συμπatriώτισσά του, τή Γερμανίδα Τάνια Βερ-
μπερ, ηλικίας μόλις 18 ετών, που είναι μία από
τις καινούργιες «άποκαλύψεις» του κινηματογράφου.

Η ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ—ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ. — "Η "Ινδύ-
αυτή βρίσκεται στη Γερμανία, όπου σπουδάζει στό
Πανεπιστήμιο φιλολογία και ψυχολογία. Για να έ-
ξασφαλίση όμως τά οικονομικά μέσα για τή ζωή
έγινε τραγουδίστρια της γερμανικής ραδιοφωνίας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ

9ον

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΗΛΙΚΙΑ

Αυτό που ονομάζουν «έπικινδυνη ηλικία» ή «αλλαγή ζωής» ή κρίσιμη εποχή ή κλιμακτήριο ή «έμμηνοπαυση», δεν είναι, αυτό καθ' ύλην, άρρωστος. Είναι μία περίοδος περισσότερο ή λιγώτερο μακρά, που φέρνει συχνά οργανικές δυσφορίες και ψυχολογικές διαταραχές ακόμη σπουδαιότερες.

Κόψε γυναίκα πρέπει να γνωρίζεις τι κινδυνεύει να πάθει αυτή την εποχή και να προετοιμάζεται για να περάσει όσο πιο εύκολα μπορεί από αυτό το «έπικινδυνο άκρωτήριο». Γιατί οι άσυντονισμοί έκδηλωσης κάθε γυναίκας στην «έμμηνοπαυση» εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την ίδια της την προσωπικότητα και μπορούν να επηρεασθούν από αυτήν.

Η «έμμηνοπαυση» σημειώνεται άνωμαστα στα σαράντα και στα πενήντα χρόνια και χωρίζεται σε δύο φάσεις. Η πρώτη ονομάζεται «προεμμηνοπαυσιακή» φάση και χαρακτηρίζεται από φαινόμενα που προηγούνται του τέλους της γεννητικής δραστηριότητας: η «έμμηνο» ροή γίνεται ακανόνιστη, εμφανίζεται σε μικρότερη ή σε συντομότερα διαστήματα και η ποσότης του αίματος αυξάνεται ή ελαττώνεται.

Παρουσιάζονται κυκλοφοριακές διαταραχές, όπως οι τόσο χαρακτηριστικές «εξάψεις», ζαλάδες, ναυτίες, ιδρώτες, πονοκέφαλοι.

Οι «άδιαθεσιες» αυτές, που «έξηγούνται» με τις μεταβολές στο «ένδοκρικό σύστημα», σπανίως δεν συνοδεύονται και από ψυχολογικά συμπτώματα: «απνία», καταστάσεις άνησυχίας, «εύκολοι θυμοί» και διεγέρσεις, «καταθλίψεις». Τα συμπτώματα αυτά παρουσιάζονται «επειδή» ολόκληρο το «ένδοκρικό σύστημα» διαταράσσεται στη λειτουργία του και φέρνει «άνωμαλίες» στο νευρικό σύστημα.

Σιγά-σιγά, η «προεμμηνοπαυσιακή» μεταβάλλεται σε «έμμηνοπαυσιακή». Ο «βλεννογόνος» της μήτρας δεν «ανανεώνεται» πια κάθε φορά όπως πριν — φαινόμενο που προκαλεί τα «έμμηνα». Για κάμποσον καιρό, τα «ώρια» «εξακολουθούν» να σχηματίζονται αλλά δεν «ωριμάζουν». «Επειτα» από ένα διάστημα που ποικίλλει και που κρατάει γενικά πολλά χρόνια, κάθε «ίχνος» από «ώρια» και «λόκληρη» ή «ωοθηκή» παίρνει την «ψη» ενός συμπαγούς ιστού.

Η «ώορρηξη» τότε πια «έχει» σταματήσει και γι' αυτό η γυναίκα δεν είναι πια σε θέση να γεννήσει παιδιά.

Το δύσκολο πέρασμα

Από ψυχολογική άποψη, το «δύσκολο πέρασμα» είναι «αναντίρροτο» στο πρώτο στάδιο.

δραστηριότητας. Στην εποχή λοιπόν αυτή βλέπουμε στα «άνδρωνα» «ανταγωνισμούς» και «χωρισμούς» που δεν μπορούμε να «εξηγήσουμε».

Μία γυναίκα «σαρανταπέντε» χρονών δεν πρέπει να «αυταπατάται». Πρέπει να γνωρίζει τη «φυσιολογική» σημασία που «έχουν» όλα «αισθάνεται» μέσα της για μια «καινούργια νεότης», για μια «αύξηση» των «σεξουαλικών» της «επιθυμιών», για τις «προσωπικές» φιλοδοξίες. Γιατί αν «άσχη» από «εαυτό» της να «παρασυρθεί» από αυτές τις «παρορμήσεις», γρήγορα θα «δ» τον «ένθουσιασμό» της να «περιορίζεται» και «μάλιστα» κατά «δραματικό» τρόπο.

Φυσικά, μέσα στις «σημερινές» συνθήκες της ζωής μία γυναίκα 50 χρονών δεν είναι «γριά». Ο «καθρέφτης» της δεν της «λέει» «ψέματα» όταν της «δείχνει» μια «σιλουέτα» που είναι «ακόμη» «εύχρηστη» και «γοητευτική». Αλλά η «έξωτερική» αυτή «ψη», που «παρουσιάζεται» με την «περιποίηση» και την «εξαιρετική» «προσεκτική» «υγιεινή», δεν «εμποδίζει» τις «ορμονικές» «εξελίξεις».

Η «περίοδος» αυτή, που «ονομάζεται» «πριν» «κλείσουν» οι «πόλ» είναι πολύ «σύνη» και «τόσο» το «χειρότερο» για «όσες» «θέλουν» να «παίξουν», μ' αυτό το «εύθραστο» «χαρτί», μια «καινούργια» ζωή «ομοία» με την «παλιά».

Την εποχή αυτή να «δυσπιστείτε» προς «εαυτό» σας. Η ««προεμμηνοπαυσιακή»» γυναίκα είναι πια «εμπειροπρόση» από «κάθε» άλλη «περίοδο» της ζωής της. Η «κρίση» της είναι «λιγότερο» «σταθερή». Είναι «θύμα» μιας «μεγάλης» «νευρικής» «εθιμίας».

Δεν πρέπει λοιπόν, «επειδή» δεν «διαθέτει» σ' αυτήν την «ηλικία» την «απαιτούμενη» «λογική» και «σκέψη» η γυναίκα να «έκθεση» σε «κίνδυνο» τη «μελλοντική» της «εύτυχία» για «χάρι» μιας «φωτιάς» από «άχου».

Η δεύτερη ζωή

Πρέπει λοιπόν να «προβλέψετε» την «έμμηνοπαυση» και να

συμβουλευθείτε το «γιατρό» σας «πρωτο» «παρουσιάσει» «όποια» «ποτε» «διαταραχή». Η γυναίκα πρέπει να «άρχισ» να «περιοριστεί» τη «περισσότερο» τον «εαυτό» της «μόλις» «πατήση» στα «σαράντα», να «προσέχη» «περισσότερο» τους «κάνονες» της «υγιεινής», να «εξουσιάζει» «όταν» «έχη» «περίοδο», να «καταφύγει» στην «ανάγκη» σε «ομοιοθεραπεία».

Όταν «συμπληρωθεί» η «έμμηνοπαυση», η γυναίκα θα «έχη» πια «άσχολη» μ' ένα «καινούργιο» σώμα. Δεν είναι «σπάνιο», «όταν» «αποφασισθούν» τα «ατυχήματα», να «παρουσιάσει» τότε μια «άλλη» «βι» η «δεύτερη» «νεότης», «όχι» η «επικίνδυνη» «νεότης» του «δεύτερου» «καλοκαιριού». Πρόκειται για μια «νέα» «περίοδο» ζωής, που «έχει» «μυροστά» της η γυναίκα. Αλλά, «λαγμένη» από το «ζυγό» του «είδους» με το «νευρικό» της «σύστημα» πολύ «πιο» «σταθερό», «ωριμ» και «μεγαλωμένη» από την «πείρα», «λιγότερο» «απασχολημένη» με τη «θλητικότητα» της, η γυναίκα είναι «τότε» «έτοιμη» να «πάρει» ένα «σημαντικό» και «γεμάτο» «πάθος» «πνευματικό» και «κοινωνικό» «ρόλο».

Την εποχή αυτή, «όταν» η «υγεία» είναι «καλή», «παίει» πια «την» «άσχολη» κατά «κύριο» λόγο η «ηλικία». Οι «ρυτίδες» δεν είναι πια «γι'» αυτήν «αγωνιώδες» «πρόβλημα».

Όστόσο, η γυναίκα «σάν» γυναίκα δεν «παύει» να «υπόσχη» γι' αυτό το «λόγο». Οι «σεξολόγοι» «γνωρίζουν» ότι η «σεξουαλική» «διαθεσιμότητα» «έπιχ» πολύ «περισσότερα» από την «ικανότητα» της «αναπαραγωγής» και «πολλές» «γυναίκες», που οι «γονιμότητες» τους «θα» τις «έλεγαν» «ηλικιωμένες», «εξακολουθούν» να «διατηρούν» μια «αναντίρροπη» «γοητεία».

Είναι «γνωστή» η «έξυπνη» «άπάντη» που «έδωσε» η «πριγκίπισσα» του «Μέττερνιχ» στην «ερώτησι»: «Πότε» «παύει» η γυναίκα να «είναι» «ικανή» για «σεξουαλικό» «έρωτα»; «Ρώτησε» «και» «άλλους» «άλλους», «αποκρίθηκε» η «πριγκίπισσα». «Εγώ» «είμαι» «μόλις» «έξυπνη» «χρονών»! ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

ΜΑΘΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΣ ΔΕΝ ΕΝΟΙΩΣΑΝ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. — ΚΡΥΠΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΣΑΣ ΔΡΑΜΑ. — ΟΧΙ ΤΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ, ΤΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ.

Του συνεργάτου μας κ. ΜΙΛΤ. ΚΟΣΜΑ

Α'

Το «σημερινό» «Ελληνόπουλο» δεν «έχει» «καθόλου» τι «θα» πη «χαρά». Κυριαρχούμενο «ολόκληρο» από το «φοβερό» «συναίσθημα» της «μειονεκτικότητας», είναι «διαρκώς» «μελαγχολικό», «αγέλαστο», «καταστροφισμένο», «χωρίς» «έλπι», «χωρίς» «παιδική» «άνησυχία».

Κάτω από τον «ωραιότερο» «ουρανό» της «γης», «μέσα» στο «πλουσιώτερο» «φως» και με το «θαυμασιώτερο» «φυσικό» «περιβάλλον», το «Ελληνόπουλο» «βιάζεται» να «πιο» «χαρούμενο» «παιδί» του «κόσμου».

Το «περιδοίό» μας «αρχίζει» από «σήμερα» την «προσπάθεια» να «διαφορώσει» «όλους» «όσοι» «έχουν» «σέση» με το «παιδί» και «περισσότερο» από «όλους» τους «γονείς» και το «κράτος», «πάνω» στο «σοβαρώτατο» αυτό «ζήτημα» και να «τους» «δείξει» με «ποιο» «τρόπο» θα «μάθουν» τα «παιδιά» τους να «είναι» «χαρούμενα».

Από τη «στήλη» μας «αυτή» θα «μιλήσουν» «όλοι» οι «ειδικοί» «πάνω» στο «ζήτημα» με «στοιχεία», «άριθμους» και «αποδείξεις». «Όσοι» «νομίζουν» πως το «παιδί» είναι μια «παρουχίδα», πως «υπορεί» να «αναπτυχθεί» «χωρίς» την «απόλυτη» «στοργική» «φροντίδα» των «μεγάλων», «χωρίς» «καθοδήγησι», «χωρίς» «ξένοιασι» και «χωρίς» «χαρά», «ας» «προσέξουν» «περισσότερο» τα «τά» «σημειώματα».

Ο «πρώτος» «έπιστήμων» που «έπισκεφθήκαμε» είναι ο «νευρολόγος» και «ψυχίατρος» κ. Κ. Κατσαράς. «Έχει» «άσχολη» πολύ με το «παιδί» και «ειδικότερα» με το «ζήτημα» της «χαράς» του «παιδιού». «Επί» μια «δε» «τριάκοντα» «ετή» «μάχη» για τη «βελτίωση» των «δυν» της ζωής του. Στο «έρωτημα»:

— Πώς θα «μάθουμε» τα «παιδιά» μας να «είναι» «χαρούμενα»; «μς» «άπάντησε»:

— Θα «σας» «μιλήσω» «σάν» «έπιστήμονας» μς και «σάν» «πατέρα». Γιατί το «παιδί» με «άσχολη» σε και υπό τις «δύο» αυτές «ιδιότητες». Από την «ήμέρα» που «αρχισ» τη «σταδιοδρομία» μου «δέχτηκα» στο «ίατρό» μου «τεράστιον» «άριθμ» «ασθενών». Από την «πρώτη» «στιγμή» όμως «έκανα» μια «σοβαρή» «διαπίστωσι»: οι «περισσότεροι» από τους «ψυχοπαθείς» που «κατέφευγαν» για «θεραπεία» στην «κλινική» μου, δεν «γνώριζαν» στη «νεανική» τους «ηλικία» τη «χαρά» της ζωής. Είχαν «ζήσει» «βασανισμένα» τα «παιδικά» τους «χρόνια», δεν «είχαν» «παίξει», δεν «είχαν» «γελάσει». Δεν «είχαν» «δραστή» «βάσει» από την «πρώτη» τους «ηλικία» «παιδί» το «θεμέλιο» της ζωής του «ανθρώπου», το «λίθαρι» για την «απόκτησι» της «ψυχικής» τους «υγείας». Γιατί «ψυχική» υγεία «χωρίς» «χαρά» και «χωρίς» «γέλιο» δεν «έννοείται» για το «παιδί» αλλά και για τον «μεγάλο». Ένας «τρόπος» για να «δώ-

μ» «κρότερο» «άδερφάκι» του «ψυχαστικό» και «πεινασμένο», «μπάνει» σ' ένα «φούρνο» και «άρπάζει» ένα «καρβέλι» «ψωμί» για να το «προσφέρει» στους «δικούς» του.

Το «κυνήγι» ο «φούρναρης», το «συλλαμβάνει» και το «όδηγεί» στο «μήγα» με το «σώρα» του «έγκληματος». Το «παιδάκι» χάνει το «ηθικό» του και «αυλύεται» σε «λυγμούς». Τρέχει ο «πατέρας», που «τόμαθε» εν τω μεταξύ, και για να σώσει το «παιδί» του, λέει πως αυτός «τόβαλε» να «κλέψη», γιατί ήταν «τρείς» «μέρες» «ησυχαστικό». Ο «άστυνόμενος» είναι «ανθρωπος». Σκέπτεται τις «συνειδήσεις» που θα «είχε» το «κλείσιμο» του «παιδιού» στη «φυλακή», «βλέπει» τον «πατέρα» κι αυτό που «κλαίει», «συγκινείται» και «ζυγίζει» «καλά» τις «αποφάσεις» του. Καλεί «ιδιαιτέρως» τον «φούρναρη», «μιλεί» μαζί του, και το «αποτέλεσμα» ήταν να «προσφέρει» ο «φούρναρης» «πέντε» «καρβέλια» και να «στείλουν» «παιδί» και «πατέρα» στο «σπίτι» τους με «παρήγορα» «λόγια». Την «άλλη» μέρα «βρίσκουν» και «στούς» «δύο» «δουλεία». Έτσι «σώθηκε» μια «οικογένεια». Έτσι «σώθηκε» ένα «παιδί». Ποιος όμως «εβράδευσε» τον «υπέραρχο» αυτό «άστυνομο»;

Ένα «άλλο» ζήτημα είναι τα «ζωηρά» και «άτακτα» «παιδιά». Οι «μανδές» τα «μαλώνουν» και τα «καταβροχιάζουν». Η «ζωηράδα» τους όμως «αυτή», που «θέλουμε» να τη «λέμε» «άταξη», είναι «φυσικώτατη» «παιδική» «εκδήλωσι» «ψυχικής» «υγείας» και η «ψυχική» υγεία «κάνει» το «παιδί» «αυα» «μεγαλώσει», να «προκόψει» και να «διακρίθ

«Αυτά» μαζί με τη «δημιουργία» «κέντρων» «παιδικής» «χαράς» σ' «όλη» τη «χώρα», θα «συντελούσαν» «πολύ» στο να «αποκτήσουν» τα «παιδιά» μας τη «χαρά» και την «ψυχική» υγεία.

Οι «γονείς», «συνεχίζει» «τελειώνοντας» ο κ. Κατσαράς, «ένα» «πρόγραμμα» πρέπει να «προσέξουν» «ακόμη»: Να μη «λένε» «ποτέ» στα «παιδιά» τους που «απαγορεύεται» να «πάνε» και τι «απαγορεύεται» να «δούν», αλλά που «επιτρέπεται» να «πάνε» και τι «επιτρέπεται» να «δούν».

Το θέμα όμως δεν «τελειώνει» «έδω».

Γι' αυτό θα «συνεχίσουμε» στο «προσέχει» με τις «γνώμες» και «άλλων» «ειδικών».

ΜΙΛΤ. ΚΟΣΜΑΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ...

παρακολουθήσατε εις τόν

“ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΝ”

τό ιστόρημα πού κάμνει
κάθε γυναίκα υπερέφανη

ΣΑΠΦΩ

‘Η δεκάτη μούσα

— ‘Η ποιήτρια του έρωτα και του πάθους.
— Το μεγάλο δράμα που κατέληξε στην αυτοκτονία της ηρώιδος.
— Ένα από τα άριστουργήματα του πολιτισμού όλων των αιώνων.

‘Ιστορείται από τον μεγάλο λογοτέχνη και φιλόλογο Κ. ΒΑΡΝΑΛΗ, με πλουσιάν εικονογράφηση του Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Δώσε μας αυτό που άσπριζει
και θα σε λύσουμε

Κάμελ
ΠΟΛΤΟΣ ΛΕΥΚΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

στην κοινωνία. Χαρά και διατροφή είναι δυο παρόμοια «απαιτήσεις» για το παιδί. Η «μ» είναι η τροφή του σώματος και η «άλλη» της ψυχής. Η «ψυχολογία» είναι ανάγκη, δεν είναι πολυτέλεια.

Στην εποχή μας έγινε μια «σοβαρή» «πρόδοσι». Οι «παιδικές» «κατασκευές». Σ' αυτές το «παιδί», θα «μπορεί» «ελεύθερο» από «κάθε» «δεσμό», να «αναπτύσσεται», να «χαίρεται», να «γυμνάζεται», να «αποκτή» «χαρακτήρα» και να «μορφώνεται».

Και τώρα, «συνεχίζει» ο κ. Κατσαράς, «θα» «κάνω» μια «πρόβλεψη» που «αφορά» το «κράτος». «Η» «Εδδομάδα» της «χαράς» του «παιδιού» είναι «ένα» από τα «βασικά» «καθήκοντά» του. Αυτή θα «μπορούσε» να «περιλάβει»: 1) Προβολή στους «κινηματογράφους» έργων «παιδικής» «χαράς». 2) «παραστάσεις» «θεατρικών» έργων, «κουκλοθεάτρου» και «παιδικού» «θεάτρου». 3) «Επίδειξι» και «δραματισμ» «παιδιών» για τη «σωματική» τους «διάπλασι». 4) Παράλασι «άρματος» «παιδικής» «χαράς» με «μουσική» του «δήμου». 5) «Επίδειξι» «παιδικού» «αθλητισμού». 6) Διαφήμισι στον «τύπο» και το «ραδιόφωνο». 7) Διαγωνισμούς: α) Παιδικού «διηγήματος» γραμμένου από «παιδιά». β) «Ομοίου» γραμμένου από «λογοτέχνες». γ) Παιδικού «θεατρικού» έργου. δ) «Υμνου» «παιδικής» «χαράς». ε) Ζωγραφικής και «φωτογραφίας». στ) «Αγάλματος» «μυτέρας» και «παιδιού».

Αυτά μαζί με τη «δημιουργία» «κέντρων» «παιδικής» «χαράς» σ' «όλη» τη «χώρα», θα «συντελούσαν» «πολύ» στο να «αποκτήσουν» τα «παιδιά» μας τη «χαρά» και την «ψυχική» υγεία.

Οι «γονείς», «συνεχίζει» «τελειώνοντας» ο κ. Κατσαράς, «ένα» «πρόγραμμα» πρέπει να «προσέξουν» «ακόμη»: Να μη «λένε» «ποτέ» στα «παιδιά» τους που «απαγορεύεται» να «πάνε» και τι «απαγορεύεται» να «δούν», αλλά που «επιτρέπεται» να «πάνε» και τι «επιτρέπεται» να «δούν».

Το θέμα όμως δεν «τελειώνει» «έδω».

Γι' αυτό θα «συνεχίσουμε» στο «προσέχει» με τις «γνώμες» και «άλλων» «ειδικών».

ΜΙΛΤ. ΚΟΣΜΑΣ

Το χιούμορ του Παγκανίνι

Σε μια τελευταία «ραδιοφωνική» «έκπομπη» από το «σταθμό» του «Παρισιού» «ανεφέρθη» το «έξης» «απαιτούμενο» «απόδοτο» για τον «πενήντη» «μάγο» του «δοξαρίου», τον «ιστολό» «βιογράφο» Νικόλο Παγκανίνι:

Μια μέρα, στη Βιέννη, ο Παγκανίνι «μπάνει» σ' ένα «αμάξι». Όταν «φθάνει» στον «προορισμό» του, «ακούει» με «κατάπληξι» τον «άμαξά» να του «ζητά» «πέντε» «φιορίνια» για την «κούρσα» του.
— Πέντε φιορίνια; «ανάκράζει» «κατάπληκτος» ο Παγκανίνι. Μά αυτό είναι «τεράστιο» «ποσό»!

— Και όμως, «μαίτρο», αυτό το «ποσό» «ζητάτε» και «είσι» για μια «θέσι» στις «συναυλίες» σας...
— Ναι, αλλά «εγώ» δεν «παίζω» «παρά» σε μια «μόνο» «χορδή», «άπαντα» «γελώντας» ο Παγκανίνι. Δεν «νομίζω» το «αμάξι» σου να μ' «έφερε» «κυλώντας» «πάνω» σε μια «μόνο» «ρόδα»!

ΖΙΛΕ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. ή 145 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ ΜΕΛΑΝΖΕ χρώμ. υπέρ σκούρο. Βελόνες Νο 2½ και 5 κουμπιά, λίγο καστόρι του πύχους και φόδρα για τις τσέπες.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη.

Λάστιχο α' Αγγλαί: 1η ΒΕΛΟΝΑ: Βάλετε κλωστή στη βελόνα = (1 ζετέ) 1π απλεκτό ανάποδη και ούτω καθ' ἑξῆς. 2η ΒΕΛΟΝΑ: Πλέξετε τὸν απλεκτό πόντο μετὰ τὸ ζετέ μαζί καλή, 1π απλεκτό ανάποδη, 1π ζετέ. Συνεχίστε ὅπως ἀρχίσατε. Θὰ ἐπαναλαμβάνετε συνεχῶς τὴ δεύτερη βελόνα.

Ζέρσεϋ: 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

Δείγμα: 20π=6 ἑκατ. 20 βελόνες=5 ἑκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 70π. Πλέξετε 9 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε μετὰ τὸ Αγγλαί λάστιχο. Κανονίστε τὸν πόντο ἀπὸ τὴν καλὴ νὰ εἶναι καὶ στὸ Αγγλαί λάστιχο ὁ πόντος καλὴ. Στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τῆς βελόνας σας θὰ βάλετε ἓνα πόντο καὶ 4 ἑκατ. (5 φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 32 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὸν ντεκολτέ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴ δεξιὰ μεριὰ θὰ κλείνετε 1π καὶ 1½ ἑκατ. περίπου (18 φορές) (ντεκολτέ). Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 34 ἑκατ. γενικὸ μᾶκρος θὰ σχηματίσετε

κατ. καὶ βάλετε σὲ κάθε μεριὰ 1π καὶ 1½ ἑκατ. (2 φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 18 ἑκατ. τῆς μασχάλης κλείστε ἀπὸ κάθε μεριὰ 7π καὶ 2η δευτέρη βελόνα (6 φορές) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ μιὰ φορά γιὰ τὸ ντεκολτέ τῆς πλάτης.

ΜΑΝΙΚΙ

Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος. Βάλετε 15π. Πλέξετε ζέρσεϋ. Θὰ βάλετε σὲ κάθε μεριὰ καὶ 2η δευτέρη βελόνα 5π (3 φορές), 3π, 2π (3 φορές), 1π (18 φορές), 2π (2 φορές) καὶ 5π. Κατόπιν θὰ κλείνετε 1π σὲ κάθε μεριὰ καὶ 2 ἑκατ. (20 φορές). Σὲ 54 ἑκατ. μᾶκρος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ, πλέξετε 10 ἑκατ. λάστιχο καὶ κλείστε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε, δηλ. καλὴ μετὰ καλὴ, ἀνάποδη μετὰ ἀνάποδη.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὰ μανίκια καὶ τὸ κομμάτι τῆς πλάτης μετὰ τὸ πανί. Ράψτε τις πλαινές ραφές, ὡμοὺς καὶ τις ραφές τῶν μανικιών. Τοποθετήστε τὰ μανίκια στὴς μασχάλες. Στὰ δύο μπροστίνια καὶ στὸ ντεκολτέ θὰ βάλετε μιὰ φάσα ἀπὸ τὸ καστόρι τοῦ πύχους 8½ ἑκατ. φάρδος καὶ γυρίστε τὸ πρὸς τὸ πίσω μέρος στὸ ντεκολτέ τῆς πλάτης. Θὰ κόψετε ἀν φόδρα τὴ φάσα τοῦ ντεκολτέ τῆς πλάτης σὲ 3½ ἑκατ. πλάτος. Θὰ τὴν τοποθετήσετε στὴν ἀκρὴ, στὴν ἀνάποδη μεριὰ καὶ θὰ τὴν ράψετε μετὰ τὸ χέρι ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας. Βάλετε καὶ στὴς τσέπες δύο ἀνάλογες φάσες. Στὸ ἐσωτερικὸ κομμάτι τῆς τσέπης ράψτε τὴν φόδρα στὸ βάθος ποὺ θέλετε νὰ ἔχῃ ἡ τσέπη. Κόψτε 5 κουμπόπυλινθους στὴν ἀριστερὴ φάσα, κανονίζοντας τις ἀποστάσεις ἀπὸ τὴν πρώτη ἀκριβῶς στὴν ἀκρὴ τοῦ ντεκολτέ. Βάλετε τὰ κουμπιά.

T. K.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΥ

Ο γέρος "Αγγλος ἀντιναύαρχος Τζῶν Γουέστον πέθανε ἀπὸ τὰ κτυπήματα τριῶν ἰσογενῶν στὴ Νότιο Ἀφρική. Ἀφῆσε 150 ἑκατ. λίρες στὴ γυναίκα του καὶ στοὺς γιούς του, καὶ κληροδοτήματα σὲ πολλοὺς συγγενεῖς. Στὴν ἀνάγνωσι τῆς διαθήκης ἦσαν ὅλοι, φυσικά, παρόντες.

Στὸ τέλος ὁμῶς ἡ μονότονη φωνὴ τοῦ συμβολαιογράφου διαβάσε ἕναν ὄρο: Κάθε κληροδοτήματα εἶναι ἄκυρο ἀν ὁ κληρονόμος δὲν ἐκδηλώσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως. (Μεταρρυθμίσεις κληρονομίαι σὲ πολλὰ κράτη).

Ο συμβολαιογράφος ἐξακολούθησε: Οἱ κληρονόμοι χάνουν κάθε δικαίωμα πάνω στὴν κληρονομία ἀν δὲν ζήσουν σύμφωνα μετὰ τὴν ἀστυρότερη ἀρχή, χωρὶς νὰ καπνίζουν, νὰ πίνουν, νὰ φοροῦν κοσμήματα, καλλυντικά, ρούζ, πούδρα, μπιγλιαντίν, βαφὴ γιὰ τὰ μαλλιά. (Κι' ἄλλοι σὲ κληρονομίαι ἐγκατέλειψαν τὴν αἰθουσα).

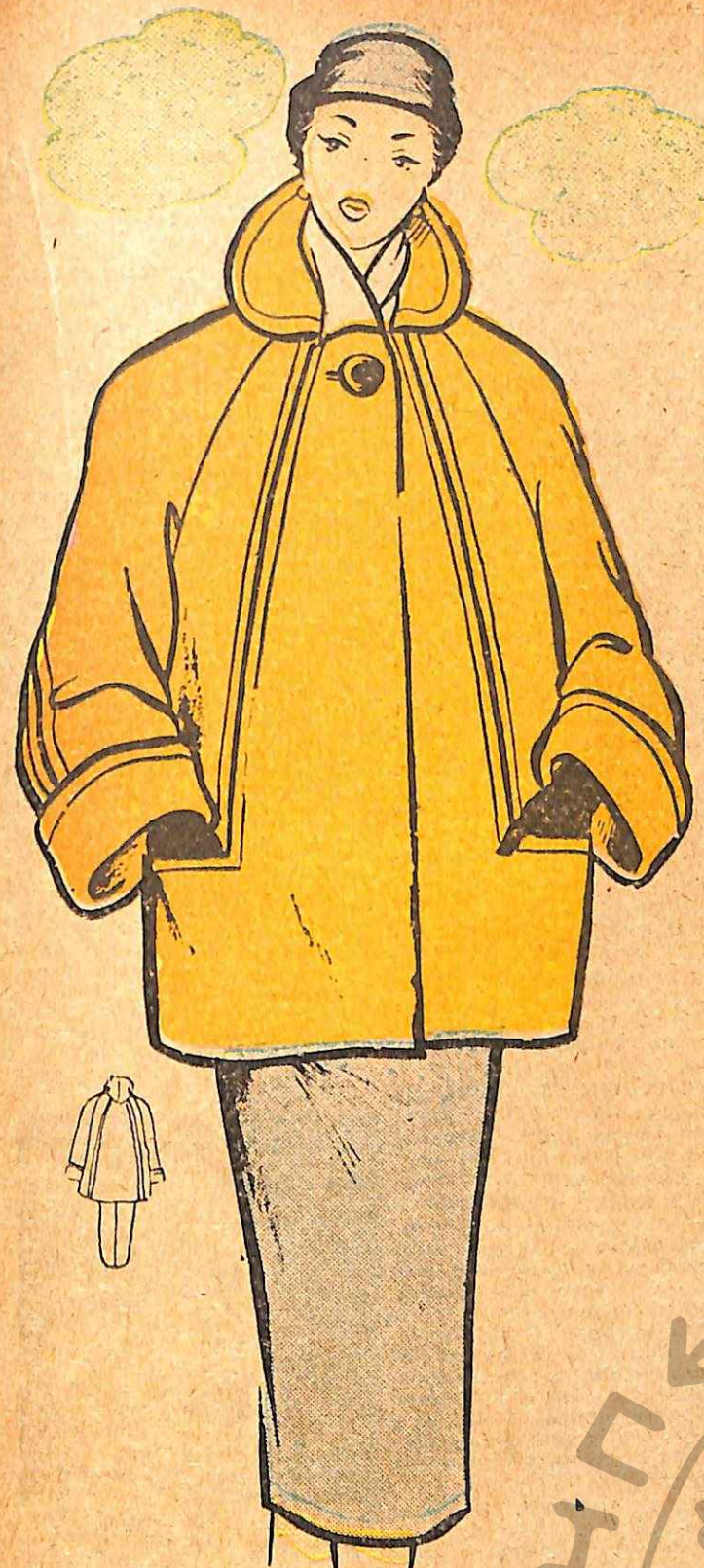
Ο συμβολαιογράφος ἐπιμένει νὰ διαβάσῃ: Δὲν θὰ πάρῃ οὔτε δεκάρα ὅποιος δρῇ ἀδυναμία γιὰ τις σεξουαλικὲς σχέσεις, ὅποιος ζητήσῃ νὰ σταδιοδρομήσῃ, ὅποιος ἐγκαταλειφθῇ σὲ ἐξτρεμισμούς...

Ὅταν ὁ συμβολαιογράφος τελείωσε τὴν ἀνάγνωσι, κανεὶς πιά δὲν ὑπῆρχε μετὰ τὴν αἰθουσα. Οὔτε καὶ ἡ χήρα. Πολὺ δύσκολα αὐτὰ τὰ 150 ἑκατομμύρια!

✱

Μιὰ μέλλουσα ὀλυμπιονίκης

Στὸ Ραπάλο τῆς Ἰταλίας ἔχει γίνῃ πασίγνωστη μιὰ χαριτωμένη μικρούλα 18 μηνῶν, ἡ Σιλβία Βιγκάνο, κόρη ἑνὸς ἐπαγγελματία ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Ἡ Σιλβία νὰ ὀχι μονάχα δὲν φοβάται τὸ νερὸ, ἀλλὰ καὶ πρὸς κολυμπᾷ μονάχα τῆς ἀρετὴν ἀπὸ τὴν ἀκτὴ. Εἶναι ἀλήθεια πὺς φορεῖ σωσίδια, ἀλλὰ τὸ δάξῃ πάντα μετὰ τὴν ἐπιμονὴ τῆς μητέρας τῆς. Ὡς νὰ τὴ χειροκροτῇ ὁ κόσμος ὀλυμπιονίκης στὰ 1972.

ΠΑΤΡΟΝ - ΖΑΚΕΤΑ

ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Θὰ χρειασθῇτε 2 μέτρα καὶ 40 ἑκατ. ὕφασμα μετὰ 1 μέτρο καὶ 20 ἑκατ. φάρδος.

Αὐτὴ ἡ ζακέτα εἶναι γιὰ σῶμα κανονικὸ (συνήθους μεγέθους 44).

Ἡ διαρροὴ ζακέτα ποὺ σὰς παρουσιάσαμε δίνει μιὰ ἐνδιαφέρουσα γραμμὴ μετὰ τὸν τρόπο ποὺ εἶναι τοποθετημέναι οἱ κουμπόπυλινθοι, ποὺ ράβονται μετὰ τὴν ἀκτὴν πλαινῶν καὶ τῶν πιέτες.

Θὰ βγάλετε τὸ πατρόν σὲ τσιγαρόχαρτο. Τὸ κομμάτι 2

(τοῦ μανικιοῦ) θὰ τὸ προεκτείνετε στὸ μᾶκρος τοῦ χεριοῦ σας, τὸ ἴδιο θὰ κάνετε στὸ 6 (μύστρα) στὸ κανονικὸ μᾶκρος τοῦ μπροστινοῦ. Κατόπιν τοποθετήστε τὰ κομμάτια τοῦ πατρόν στὸ ὕφασμα ὅπως σὰς ὑποδεικνύουμε καὶ κόψτε τὰ ἀφαιρώντας σὲ κάθε κομμάτι τις ραφές. Θὰ ἐνώσετε τὸ κομμάτι ἀντίστοιχα ὅπως δείχνουν τὰ ψηφία ποὺ εἶναι σημειωμένα στὸ πατρόν.

T. K.

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ΩΣ ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Κάποια ἀναγνώστρια πρὸ καιροῦ ἔκανε τὴν ἑξῆς ἐρώτησι: «Παντρεύτηκα πρὸ τεσσάρων ἐτῶν· τὸ πρῶτο ἔτος τοῦ γάμου μου ἐπέρασε σχεδὸν ὁμαλὰ ὡς πρὸς τις σεξουαλικὲς σχέσεις μου μετὰ τὸ σύζυγό μου. Ἀπὸ τὸ δεύτερο ὁμῶς ἔτος ὁ ἀνδρας μου ἀρχισε νὰ παρουσιάζῃ καταφανὴ σημεῖα ἀνικανότητος καὶ ἤδη ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ πλέον εἶναι τελείως ἀνικανός. Μπορῶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ νὰ ἐπιτύχω τὸ διαζύγιο;». Ἡ ἀπάντησις ἦταν ἀρνητικὴ. Ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ διαζύγιο παρὰ τὸ ὅτι ὁ σύζυγός τῆς εἶναι ἀνικανὸς πρὸς συνουσίαν. Γιατί ὁ μὴ συμβαίνει αὐτό;

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ἀνικανότης (μόνο ἡ ἀνικανότης, ὅχι ἡ στειρότης) εἴτε τοῦ ἀνδρὸς εἴτε τῆς γυναίκας ὁρίζεται ἀπὸ τὸ Νόμο ὡς εἷας ἀπὸ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται τὸ διαζύγιο. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πάντοτε δεῖται ὑπάρχει ἀνικανότης σὲ κάποιον ἀπὸ τοὺς συζύγους μπορεῖ ὁ ἄλλος σύζυγος νὰ ζητήσῃ γι' αὐτὸ τὸ λόγο διαζύγιο. Γιὰ νὰ δοθῇ διαζύγιο πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἀσφαλιτῆτες καὶ ὠρισμένες προϋποθέσεις σχετικὰ μετὰ τὴν ἀνικανότητα. Ἰδού τὸ κύριο περιεχόμενον μιᾶς ἀγωγῆς περὶ διαζυγίου ποὺ στηρίζεται στὴν ἀνικανότητα τοῦ συζύγου μετὰ τις προϋποθέσεις ποὺ θέλει ὁ νόμος: α...τὴν 27) - 1948 ἐτελέσθη ἐν Ἀθῆναις μετὰ τὸ ἐμὸ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ παρούσα ἀγωγή γάμου κατὰ τοὺς θελοὺς καὶ ἰεροὺς κανόνας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὅλος ἀπρόοπτος ὁμῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ γάμου μου διεπίστωσα ὅτι ὁ σύζυγός μου ἦτο ἀνικανός

πρὸς συνουσίαν. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐθεώρησα τὸ γεγονός τοῦτο ἀπολύτως σοβαρὸν, νομίζονσα ὅτι ὁ φεῖλετο εἰς παροδικὰ ψυχικὰ αἰτία - συγκίνησις ὑπερβολικὴν, αἰδῶ κλπ. - καὶ διετήρουν τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς συμβιώσεως συντόμως θὰ ἐδημιουργεῖτο μετὰ τὸ ἐμὸ καὶ τοῦ συζύγου μου ὁμαλὴ σεξουαλικὴ συζυγικὴ ζωὴ. Τὴν ἐλπίδα μου ταυτὴν ἐνίσχυσε καὶ ἡ ἐν γένει ὥφρις καὶ ἐμφανίσις τοῦ συζύγου μου ὅστις εἶναι ἀρτίας σωματικῆς διαπλάσεως, παρουσιάζει πλήρη ρώμην καὶ ἀκμὴν καὶ βλεῖ μάλιστα τὴν ἐντοπιῶν ἀθλητοῦ. Ἀτυχῶς αἱ ἐλπίδες μου διεψεύσθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων, διότι ἡ ἀνικανότης τοῦ ἐναγομένου ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἕως σήμερον. Κατὰ τὴν αἰὶ τῶν τριῶν ἐτῶν συζυγίου μου οὐδέποτε ἐπέτυχον μετὰ τὸ ἐμὸν, πρᾶξις συνουσίας. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐκτεθέντων προκύπτει ὅτι ὁ ἐναγομένος τυγχάνει ἀνικανὸς πρὸς συνουσίαν, ὅτι ἡ ἀνικανότης αὐτοῦ ὑφίσταται κατὰ τὴν τέλειαν τοῦ γάμου ἡμῶν ἥτο ἀγνώστος εἰς ἐμὲ καὶ διηκόησε ἐκτετατὴ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεγαλύτερον τῶν τριῶν ἐτῶν, ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ ὑφίσταται μέχρι σήμερον. Διὰ ταῦτα αἰτούμαι νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παρούσα, νὰ κηρυχθῇ ἀλυμμένος ὁ κατὰ τὴν 27) - 1948 τελεσθεὶς ἐν Ἀθῆναις γάμος μετὰ τὸ ἐμὸ καὶ τοῦ ἐναγομένου...». Εἶναι εὐκόλῳ νὰ καταλάβῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀγωγή αὐτὴ ὅτι ἡ ἀνικανότης γιὰ νὰ ἀποτελέσῃ λόγον διαζυγίου πρέπει:

α) Νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν ἀνικανὸν σύζυγο πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο του.

β) Νὰ εἶναι ἀγνώστη εἰς τὸν ἱκανὸν σύζυγο μετὰ τὴν στιγμήν ποὺ θὰ τελεσθῇ ὁ γάμος. Δηλ. ὁ γέρος σύζυγος νὰ διαπιστώσῃ τὴν ἀνικανότητα τοῦ ἄλλου μετὰ τὸ γάμο του.

γ) Νὰ διαρκέσῃ τουλάχιστον τρεῖς χρόνιο μετὰ τὸ γάμο.

δ) Νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τὸ χρόνο ποὺ ἐγείρεται ἡ ἀγωγή περὶ διαζυγίου (ἐν ἡ ἀγωγή ἡγεσθῇ 5 ἐτὴ μετὰ τὸ γάμο λ. χ. ἀλλὰ ἐν τῷ μετὰ στὰ 4 ἐτὴ μετὰ τὸ γάμο θεραπεύτηκε ὁ ἀνικανὸς δὲν δίδεται διαζύγιο).

Τὸ δικαστήριον δεῖται περὶ αὐτὴν ὑπάρχει ἀνικανότης ἀπὸ τις προϋποθέσεις ποὺ εἶδαμε, λυεῖ τὸ γάμο. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἡ ἀνικανότης εἶναι ἐκ τῶν ἀναιτίων λόγων διαζυγίου, σὴν ἀπόφασιν δὲν ἀναγράφεται ὁπαίτιος τοῦ διαζυγίου. Δηλ. τὸ διαζύγιο δὲν ἐγείναι εἰς ἄρσιν τοῦ ἀνικανοῦ συζύγου. Τοῦτο ἔχει σημασίαν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα διατροφῆς τοῦ ἄλλου συζύγου, ὁ ὅποιος δὲν θὰ δικαιούται νὰ ζητήσῃ διατροφή ἀπὸ μὴ ὁπαίτιος γιὰ τὴ λύσιν τοῦ γάμου (ἀπὸ νομικῆς σκοπίας φυσικά). Ἐτοί ἡ γυναίκα ποὺ ἤγειρε τὴν ἀγωγήν ποὺ ἀναφέραμε, ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὸ δικαστήριον ἡ ἀγωγή τῆς καὶ λυθῇ ὁ γάμος τῆς ἐξ αἰτίας τῆς ἀνικανότητος τοῦ συζύγου τῆς, δὲν θὰ ἔχῃ δικαίωμα ὡς διαζευγμένη πλέον νὰ ζητήσῃ διατροφή.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΥΡΤΩ

άπαντά

ΠΑΡΘΕΝΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ.— Καλά έκανες και μου έγραψες, φίλη μου. Γιατί βρίσκεσαι σ' ένα σταυροδρόμι που μπορεί να σε τραβήξει στη στράτα που δεν οδηγεί στην ευτυχία. Δεν κάνω ήθικολογία, ξέρω π. θ. Αφήσω κατά μέρος τις «αρχές» και τα παρόμοια για να μη νομίσω πως σου κάνω κηρύγμα. Μ' ενδιαφέρει η ευτυχία σου. Νομίζεις πως μπορείς να τη θρής έξω από το σπιτικό σου; Κάνεις λάθος. Πολλές γυναίκες, πάρα πολλές αισθάνονται έτσι όταν βρίσκονται στο ακαλοκαίρaki τ' «Αη Δημητρίου». Μη μετράς τα χρόνια σου. Έχουν να σου δώσουν πολλές χαρές. Νομίζω πως φταίς λιγάκι κι' εσύ που άδρας σου ξεγελήθηκες σε τόσο κλειστό τύπο. «Αν δεν ήσουν τόσο συνεσταλμένη, θα ξαίρινε και κείνος κάποιο θάρρος, γιατί πολλοί άνδρες νομίζουν πως δεν χρειάζονται στη γυναίκα τους π' αρωτόλογα. Νά προσπαθήσης να ξανακατακτήσης τον άνδρα σου, αφού μάλιστα σ' άγαπά. Νά τον κατακτήσεις σαν γυναίκα και όχι απλώς σαν σύζυγο. Δείξε του θερμή τρυφερότητα, δείξε πιο εμπρακτό ενδιαφέρον για τη ζωή του και την υγεία του. Και να φροντίσης περισσότερο την ομορφιά σου και το ντύσιμό σου. Νά μεταποιήσης τα φουστάνια σου όταν δεν μπορείς να φτιάχνεις καινούργια. Ν' αλλάξεις χτένισμα. Νά περιποιηθείς το δέρμα σου. Και να είσαι χαρούμενη, όσο πιο χαρούμενη μπορείς. Στο τελευταίο θα θρής σπουδαίους βοηθούς τα δύο σου παιδιά. Εύχομαι να επιτύχης.

ΓΑΡΔΕΝΙΑ.— Έξαρτάται από τη σωματική ατέλεια. «Αν πρόκειται για οποιαδήποτε αναπηρία ή δυσμορφία, η αγάπη γνωρίζει πως να την ανιχνήσει και να την εξωραΐσει. «Αν πρόκειται όμως για ανδρική ανικανότητα, σε συμβουλεύω να παραιτηθείς. Έκτος αν έχεις λίγη ύπομονη και τον πείσης να υποβληθεί σε θεραπεία. «Η ψυχολογική ανικανότητα, ή συνηθέστερη, θεραπεύεται. «Αν πρόκειται όμως για ανενανόρθωτη σωματική ατέλεια, ν' αναζητήσεις άλλον σύντροφο για τη ζωή. Και μη νομίζεις πως «θα χάσης τη ζωή σου», αν τον χάσης. «Ο χρόνος είναι μάγος γιατρούς και η αγάπη που αισθάνθηκες δεν θα σε πληγώσει, γιατί η διάλυση

θα οφείλεται σε ανώτερα βία. Κουράγιο λοιπόν!

Β. Η. Γ.—Κάνεις λάθος, χρυσή μου, να αφήνεις «να σε πείθω» πως όσα του λές δεν στέκουν. Νά επιμένεις. «Αν σ' αγαπά με ειλικρίνεια ή αν σε αγαπά πηθό βλέποντας πως σε χάνει θα δώσει μια σύντομη λύση. Διαφορετικά, κάνε την καρδιά σου πέτρα και διάκοψε τις σχέσεις. Θα σου κοστίζει αίγυρα πολύ αυτή η διακοπή έτσι που είναι τα πράγματα, αλλά όσο νωρίτερα, τόσο το καλύτερο.

Π. Γ. Κ.— Πολλά κορίτσια παρανοούν το πνεύμα της θρησκείας και αρνούνται τις απλές και άθώες χαρές της ζωής. «Χαίρετε και αγαλλιάσθε» είπε όμως ο Χριστός. «Οποιος έχει καθαρή και απλή καρδιά και καταλαβαίνει τι θα πη χρέος, δεν έχει ανάγκη από εξωτερικούς περιρισμούς για να είναι ενάρετος. Είναι τόσο φυσικό να βάλει ένα κορίτσι να χαρή. Νά πηγαίνης στα καλά κινηματογραφικά έργα, να χορεύεις στον οικογενειακό σου κύκλο, να πηγαίνης σε εκδρομές, αλλά να μη ξεχνάς ποτέ και να μη «γλεντάς» με την κακώς έννοια έννοια και να τραγουδάς σαν το ξένοιαστο πουλί.

ΣΒΥΣΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑ.— Μη φοβάσαι, φίλη μου. Με όσα γράφεις στο γράμμα σου δεν παθαίνουν τίποτα τα κορίτσια. Σου συνιστώ να πιάς σε γιατρό για να θεραπεύσης την ανειρήκεια που μου γράφεις. «Αν διατάξης, μπορείς ν' αποταθής και στον γυναικολόγο της «Γυναίκας», αν όχι για τίποτε άλλο, αλλά για ν' αλλάξεις από το φόβο. «Από δω και πέρα σου είσαι πιο προσεκτική, δεν είν' έτσι, μικρή μου; Ξέχασέ τον αυτόν. Δεν αξίζει να τον αγαπάς ακόμη.

ΜΑΛΒΙΝΑ.— Δεν πρέπει, καλή μου, να χάσης μια τόσο καλή τύχη. Μπορείς να ξεγληθής και απ' εθελείας με το νέο. Μπορείς όμως ν' αντιμετωπίσης και ριζικότερα την κατάσταση. Πάρε με στο τηλέφωνο της «Γυναίκας» (οποιο πρωί θέλεις 8½—12½).

ΜΙΚΡΗ ΜΑΜΑ.— Νά αποταθής στη Σχολή Μοριάνωδ για τα μαθήματα της κορούλας σας. **ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥ.**— Καλύτερα να μην αναφέρης στη φίλη σου τίποτα και να μη της γράφης ούτε λέξη για το γνωστό σου πρόσωπο. Μονάχα έτσι θα σου γράφω μόνη της αν αλλάξη γνώμη. Γεια σου.

ΚΑΙΤΗΝ Ι.— Το τελευταίο σου γράμμα ρίχνει περισσότερο φως στο ειδύλλιο σου, φίλη μου.

φαίνεται πως ατία είναι η ζήλεια του. Και αντικείμενό της ό τοιοτάμενος. «Ίσως αν προκαλέσης συζήτηση πάνω σ' αυτό, να φύγει από τη μέση αυτή η ένταση που τόσο σ' κάνει δυστυχής. Στον αδελφό σου να μιλήσης μόνον αν καταλαβαίνης πως μπορεί να σ' αραβωνιάσει. Το εύχομαι με την καρδιά μου.

ΜΕΞΙΚΑΝΑ.— Εύχαριστώ για την πρόσκληση. «Αλλά άπορώ με το γράμμα σου. Δεν σε ειδοποίησα ποτέ και με κανένα.

ΜΑΙΡΗ.— Έκανες άριστα. Νά επιμένεις στη διακοπή χωρίς όμως και ν' αρωσταίνης. Τα κορίτσια συναντούν σήμερα πολλές δυσκολίες και πέφτουν έξω στην αγάπη τους. «Ο φόβος σου είναι μάλλον άδικαιολόγητος. Πρόσεξε το δεύτερο ειδύλλιο σου. Γιατί να αφήνεις να σε φιλή ένας άνθρωπος που δεν σου είπε ποτέ πως σ' αγαπά; Καταλαβαίνεις πως θα είναι το τέλος; Περαισιτικά του πατέρα σου.

ΤΑΣΟΥΛΑΝ.— Μπορείς να του στείλεις μια κάρτα στη γιορτή του.

Χ. Σ. ΑΓΡ.— Αυτά που κάνει οφείλονται περισσότερο στην ηλικία του. «Αν δεν του κίνησ σκηνές και καυγάδες θα κερδίσης, φρόντισε πολύ-πολύ την εμφάνισή σου και κράτα το κέφι σου. Τόσο δα να ζηλεύει, βλέποντας σε ν' αβιζής, θα εγκαταλείψη τις άταξιές.

ΜΥΡΤΩ

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΝΤ. ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ, Τρίκαλα. Τα δείγματα ελήφθησαν αλλά δεν μας ικανοποίησαν καθόλου. Σ' ας τα επιστρέψαμε ταχυδρομικώς.

ΑΣΠΑΣΙΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ, Ένταθα: Νά συνεχίσετε. Έχετε φλέβα και θα γράψετε ασφαλώς καλά πράγματα. Διαβάστε όμως και προσπαθήστε να αγαλιάσετε θέματα ζωντανά και σύγχρονα.

ΑΡΗΝ, Ένταθα: Αυτή τη φορά ελήφθησαν. Είναι όμως πολύ μεγάλα και η δημοσίευσή τους θα κατελάμβανε πολύ χώρο. Στείλτε κάτι μικρότερο.

ΤΕΤΗ, Πάτρας: «Ο «Λυτρωμός» ελήφθη άργά. Θα σ' αραβωνιάσω με το προσεχές τεύχος.

ΝΕΑΡΗΝ ΚΥΡΙΑΝ.— Έχουμε γράψει παλαιότερα. Πάντως έπειδή το θέμα παρουσιάζει ενδιαφέρον, θα επανέλθωμε σε προσεχές τεύχος.

Σ. ΣΚΑΡΤΣΗΝ, Πάτρας.— Για τα καλά σας λόγια σ' ευχαριστούμε. Τα νέα σας ποιήματα μαρτυρούν τελειώσιν της τεχνικής του στίχου, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι είναι άφροντα. Δίνουν την εντύπωση ότι είναι οργάνωσις σκέψεως και όχι ασθήματος. Πάντως όλα δείχνουν ότι θα γράψετε καλά. Προσπαθήστε να είναι άδιστοι οι στίχοι σας.

ΜΑΙΡΗ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ Αίγιον.— Κρατάμε το «Ερωτικό».

ΤΕΤΗ.— Κατ' αρχήν «Ο Λυτρωμός» έχει πλείστες αρετές. Στρατω γράψιμο, παρατήρησι, λυρική πνοή. Είναι όμως το είδος αυτό (περισσότερο λυρική πρόζα παρά διήγημα) ξένο προς το «κασέ» του περιοδικού. Στείλτε μας κάτι που να έχει μύθο και αρχιτεκτονική διάδοξη: άρχη - μέση - τέλος. **ΑΙΛΗ ΟΙΚΟΓΟΜΙΔΗ.**— «Ο Κρυφός Πόνος» ως μόνον άρετήν έχει την απλότητα. «Υστερεί όμως ως ποιησις. Διαβάστε και ξανα-

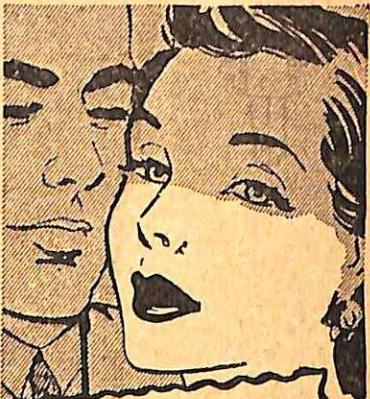
βελτέτε μας κάτι πιο ώοιο. **ΣΤΑΥΡ. ΚΑΤΣΙΛΟΥΜΥΤΗ.**— Στείλτε μας κάτι άλλο. Μια άναπόκρισι που να έχει γενικότερο ενδιαφέρον. «Όπως οι καμπάνες που γράφουμε για τις διαφορές πόλεις, με τη γυναικεία δραστηριότητα, κίνησι γυναικείων σωματείων και λίγη ιστορία του τόπου για να μην είναι ξερη ή άφήγησις. Περιμένουμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΑΙΔΑ ΡΙΤΣΑΝ.— Ανάβυσσον.— Οι εξηγήσεις για την πλεκτή ζακέτα του όπισθοφύλλου άριθ. 68 δεν μας έστάλησαν έγκαιρώς άπ' το έξωτερικό, μαζί με το χρωματιστό σχέδιο, για να τις δημοσιεύσουμε. Έπομένως ή μη δημοσίευσί των δεν οφείλεται σε άμελεία μας. Έπειδή δέ τις περιμένουμε μέρα με την ήμέρα, μπορείτε να είσθε βέβαιη ότι στο έρχόμενο τεύχος θα δημοσιευθούν οι πλήρεις εξηγήσεις της ώραιας αυτής ζακέτας που άρεσε τόσο πολύ στις άναγνώστριάς μας. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε πήραμε πλήθος από επιστολές και τηλεφωνήματα.

ΡΕΝΑ ΣΑΡΡΗ, Ήράκλειον, **ΑΝΝΑ ΚΟΜ.,** Ίωάννινα, **ΚΑΙΤΗ ΣΟΥΚΑΡΗ,** Πειραιά, **ΕΥΑ Μ.,** **ΕΛΕΝΗ ΚΑΖΗ,** Α.Π.Ρ., **ΠΟΠΗ ΤΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ,** Ένταθα, **ΤΑΣΙΑ ΤΖΙΜΟΥ,** Θεσ/νίκη και όσες άλλες έρωτήσατε γραπτώς ή τηλεφωνικώς, σ' αραπαπέμω στην άνωτέρω άπάντησι.

Μ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΥ, Ταμείον 427 Σ. Ν., Σ.Τ.Γ. 922: Το κέντημα που άπάρεχί στο νεοκλό και τα μανίκια της μπλούζας θα το έρθε έτοιμο στα κατστήματα. Πωλείται με τον πήχυ σε διάφορα σχέδια, θα το ζητήσετε με τη λέξη «κέντημα». Η ύπόλοιπη μπλούζα γίνεται από πικέ.

Χίλιες φορές πιο όμορφη
ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ
Zande
ΑΜΕΡΙΚΗΣ
• ΣΕ 7 ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΖΟΥΝ
• ΠΡΟΣΚΟΛΛΑΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕΝΕΙ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΓΙΑ ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ
ΚΡΑΓΙΟΝ 3 ΜΕΓΕΘΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ-PIMMEL (ΜΑΖΚΑΡΑ)-ΡΟΥΖ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ **Η. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ**
ΒΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 47-Α' ΔΡΟΦΟΣ • ΤΗΛ. 28-033

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ

Ένοιωθα να κοκκινίζω ως τις ρίζες των μαλλιών μου.

ΕΙΝΑΙ κάτι Κυριακές γεμάτες μοναξιά και μελαγχολία. Η πόλις φαίνεται νεκρή και οι ώρες περνούν ατελείωτα μονότονα. Ένα τέτοιο πρωινό συνάντησα τον Ούμπερτ σ' ένα δημόσιο πάρκο.

Καθόταν μόνος του σ' ένα πάγκο και τα γαλάζια μάτια του, τόσο αντίθετα με το σκούρο ήλιοψημένο του δέρμα, κύτταζαν το κενό. Κάθισα δίπλα του κι' εκείνος για ώρα πολλή δε φαινόταν να είχε αντιληφθεί την παρουσία μου. Γύρω μας πετούσε ένα σύννεφο από περιστέρια. Έβγαλα από την τσάντα μου λίγο ψωμί, το έτριψα σε ψιχουλά και διασκέδαζα ταΐζοντάς τα. Γύρισε και με κύτταξε.

—Πείνα, που την έχουν, έκανε. Τα ζηλεύω που τρώνε.
—Θέλετε; είπα. Δεν έχω σκοπό να πάω στο σπίτι το μεσημέρι και πήρα μαζί μου ένα σάντουιτς.
—Ευχαριστώ, μα γιατί δεν πάτε στο σπίτι σας το μεσημέρι;
—Γιατί πληττώ.
—Κι' εγώ το ίδιο. Από σήμερα μάλιστα δεν έχω σπίτι εγώ.
—Γκρεμίσε; τον ρώτησα γελώντας.
—Έφυγα. Δεν άντεχα πιά.

Δεν τον ρώτησα τίποτε άλλο. Τα μάτια του είχαν σκοτεινιάσει και σώπαινε για ώρα πολλή κυττάζοντας πάλι το κενό.

Το βράδυ φάγαμε μαζί σ' ένα μικρό έξεχικό εστιατόριο. Εκεί μου μίλησε για τον εαυτό του. Ήταν πιλότος σ' ένα άπ' αυτά τα μικρά αεροπλάνα που κάνουν βόλτες πάνω άπ' την πόλη κι' ένθουσιάζουν τους τουρίστες.

—Θέλετε να σας πάρω καμιά φορά; θεωρούνται λίγο επικίνδυνα, μα εγώ νοιώθω πιο σίγουρος εκεί, παρά μέσα στο σπίτι μου. Όταν είχα δηλαδή σπίτι,— συμπλήρωσε με φωνή κουρασμένη.

«Υστερα από πολλά ραντεβού, ο Ούμπερτος μου διηγήθηκε γιατί δεν είχε πιά σπίτι.

—Τρία χρόνια πριν, παντρεύτηκα μια γυναίκα που την αγαπούσα πιο πολύ κι' άπ' τη ζωή μου. Μ' αγαπούσε κι' αυτή. Την είχα γνωρίσει σ' ένα ταξίδι μου στην Αμερική. Ένα θαυμάσιο κορίτσι, γλυκό κι' έρωτευμένο. Ύπηρχε μονάχα ένα μικρό σύννεφο στη ζωή μας, ότι εκείνη ήταν ήθοποιος στο κινηματογράφο. Μά τι σημασία έχει αυτό, σκέφτηκα, αντίθετος σημαίνει πως είναι μια γυναίκα με τα-

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

λέντο και αξία. Μα έκανα λάθος. Αυτό είχε μια πολύ μεγάλη σημασία. Πέρασα τρία χρόνια μαρτυρικά. Δε γνώρισα ούτε μια στιγμή ησυχίας. Διαρκώς το σπίτι μας ήταν γεμάτο από ξένο κόσμο. Δημοσιογράφους, παραγωγούς ταινιών, συνναδέλφους. Το τηλέφωνο μας έτυπωνε τη νύκτα. Τις νύχτες δηλαδή που εκείνη ήτανε στο σπίτι, γιατί τις περισσότερες φορές έλειπε.

Η αγάπη άρχισε σιγά σιγά να σβύνει και ν' αφήνει στη θέση της τον έκευρισμό και την απογοήτευσή. Στο τελευταίο της ταξίδι δεν άντεξε περισσότερο και της έγραφα ότι μια κι' η ζωή μας είναι τόσο διαφορετική, ας χωρίσουμε. Δεν διαμαρτυρήθηκε, με δέχτηκε πρόθυμα, με ανακούφισι θάλαγε κανείς, την πρότασή μου.

Είχα όνειρευτή μια ζωή διαφορετική, μια άσημνη αγάπη μιν γυναικούλα, που θα με περίμενε να γυρίσω άπ' τη δουλειά, και τα βράδια θα καθόμουν μόνον στη μικρή βεράντα του σπιτιού μας και θ' απολαμβάνουμε τη γαλήνη της νύχτας. Μια γυναίκα τέτοια είχα όνειρευτή, όχι μια διάσημη άρτίστα.

—Πώς λεγόταν ή γυναίκα σας;
—Γκλόρια Χάνς.
—Γκλόρια Χάνς.

«Έμεινα με το στόμα άνοιχτό. Όποτε αυτή ή περίφημη καλλιτέχνις ήταν ή γυναίκα σου.

—Έσύ ετυχώς δεν είσαι διάσημη. Είσαι ή μικρή αγάπη μιν Ντόρα.
—Ένοιωσα να κοκκινίζω ως τις ρίζες των μαλλιών.
—Ναί, είπα, ή μικρή αγάπη μιν σου Ντόρα.

Είμαστε ετυχισμένοι. Δεν μπορούσα ποτέ να όνειρευτώ πως θα βρισκόμην στη ζωή μου τόσο αγάπη, τόσο στοργή, τόσο άφοσίωσι. Και τού τα άνταπέδισα κι' εγώ μ' όλη μου την καρδιά.

Μια μέρα με πήρε να πάμε μια βόλτα με το αεροπλάνο του. Από ώρες πριν με βασάνιζε ένα κακό προαίσθημα.
«Όταν φτάσαμε στο αεροδρόμιο, κάποιος υπάλληλος με πλησίασε.

—Θ' άνεβήτε στ' αεροπλάνο;
—Ναί, είπα, με τον πιλότο Χέρμπερτ. Μου έδωσε ένα χαρτί.

—Συμπληρώστε το σ' αρα παρακαλώ, έίπε. Είναι για την ασφάλεια. Τυπικήτες άλλα πρέπει να τηρούνται.

Πήρα με άμνηχανία το στυλό που μου έτεινε ο Ούμπερτ και με χέρι που έτρεμε ένωμισα το όνομά μου. Εκείνος δέν έίπε τίποτα, αλλά όταν βρεθήκαμε μόνονι μας μέσα στο μικρό αεροπλάνο, πρόσεξε πως το πρόσωπό του ήταν πολύ χλωμό και τα χείλη του σφιγμένα με πείσμα.

—Ούμπερτ.
—Σώπα, δεν έχουμε να πούμε τίποτα. Μόλις προσγειωθούμε θα φύγης. Δέ θέλω να σε ξανσώ ποτέ πιά. Πιστεύω να διασκέδασες άρκετά είς βάρος μου. Αλλά ας σταματήσουμε. Για μένα είσαι τώρα μια άγνωστη. Εγώ ήξερα τη Ντόρα, τη μικρή αγάπη μιν Ντόρα, όχι τη Μάρθα Βέλλι, την πασίγνωστη πρωταθλήτρια του πατινάζ. Ας μου λείπουν οι διασημότητες. Άρκετά ακριβά τις πλήρωσα ως τώρα.

—Μα εγώ σ' αγαπώ, Ούμπερτ. Δέ μπορώ να ζήσω χωρίς έσένα. Σου είπα ψέματα για να μη σε χάσω.

Εκείνος δέν άπαντούσε. Ήξερα όμως πως τίποτε δέν θα τον έκανε ν' αλλάξη γνώμη. Σε λίγα λεπτά θα τον έχανα για πάντα. Θεέ μου ήταν φοβερό. Έβλεπα τα χέρια του που με σπασμαδικές κινήσεις άδωγούσαν τ' αεροπλάνο, το πρόσωπό του χλωμό πάντα, τα μάτια του, που για ένα δευτερόλεπτο τα πέρασε μια λάμψις τρόμου κι' ύστερα τίποτα πιά.

Όταν συνήλθα από κείνο το δυστύχημα, βρισκόμουν σ' ένα κάτασπρο δωμάτιο νοσοκομείου.

—Ο πιλότος που άδωγούσε τ' αεροπλάνο; ρώτησα την άδελφή.

Ήταν έλαφρά τραυματισμένος, αλλά τώρα είναι έντελώς καλά.

Εγώ όμως δέν ήμουν καλά. Με το πόδι σπασμένο θα έπρεπε να μένω δύο μέρες, μήνες ίσως, πάνω σ' αυτό το κρεβάτι. Και τώρα τα είχα χάσει όλα. Και την καρδιά μου και την αγάπη του Ούμπερτ. Σκέφτηκα τις προτάσεις που μου είχαν γίνει να πάω στην Αμερική και να έμφανισθώ στον κινηματογράφο που εγώ τις είχα άπορρίψει για το χατήρι εκείνου. Τώρα θα μπορούσα να τις ξανσκεφθώ. Αλλά τί άνόητη που ήμουν, τώρα ήταν πιά άργά. Δεν θα πετούσα ξανά, άνάλαφο κι' ετυχισμένη πάνω στον πάγο. Ούτε θα ξανάκουγα τα θερμά χειροκροτήματα του πλήθους. «Ούμπερτ, έλεγα μέσα μου. Ούμπερτ, να ήξερες πόσο μόνι ήμια και πόσο δυστυχισμένη».

—Κάποιος επιμένει να σ' αρα δει, δεσποινίς. Τού είπα ότι δέν θέλετε να δεχτήτε κανένα, αλλά επιμένει πολύ. Είναι, λέει, ο πιλότος που σ' αρα συνώδευε, μου είπε ή άδελφή.

Αφσα μια κραυγή χαράς και σ' ένα λεπτό βρισκόμουν στη δυνατή άγκαλιά του Ούμπερτ.

—Είσαι καλά αγάπη μου; με ρώτησε.
—Εγώ είμαι καλά, άπάντησα, μόνο ή Μάρθα Βέλλι χάθηκε για πάντα. Η Ντόρα σου όμως ή μικρή αγάπη μιν σου Ντόρα, είναι και πάλι δική σου.

ΙΠΠΟΛΥΤΑ ΜΠΑΡΝΤΙ

★

ΤΟ ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΠΕΙΡΑΜΑ

Το πιο παράξενο πείραμα θεωρείται το πείραμα που έγινε για να βρεθεί ποιά σχέση υπάρχει άνάμεσα στον άνθρωπο και τον πίθηκο. Ένας Αμερικανός γιατρός μαζί με τη γυναίκα του άνέβρεσαν ένα πίθηκο σ' α να ήταν παιδί. Σε ηλικία τριών ετών ή μαϊμού συμπεριφέρεται όπως και κάθε άλλο παιδί, αλλά οι μόνες λέξεις που μπορεί να πη είναι «μαμά» και «μππαμπά». Ίσως ο κρίκος που λείπει και χωρίζει τον άνθρωπο από τον πίθηκο να βρσκεται στο μέρος του έγκεφάλου, όπου είναι το κέντρο του λόγου. Έτσι λένε τουλάχιστον οι έπιστήμονες.

Σύγχρονη Αφροδίτη

Ο σχεδιαστής του Χόλλυγουντ Μπίλ Τόμας παρουσίασε τη σύγχρονη Αφροδίτη της Μήλου στο πρότωπο της ήθοποιού του κινηματογράφου Ίουλιανς Άνταμς. Η Ίουλιανς έχει τις ίδιες σχεδόν αναλογίες του σώματος με το άρχαιο άγαλμα και το πλεονεκτήμα να είναι... ζωντανή

Έμπιστευόμενοι τα παιδιά σας είς το «ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ». Εμελιώνετε την μόρφωσιν των επί στερεών βάσεων.

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1903

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 14—ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ 2. ΤΗΛ. 27-147

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ — ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΑΓΓΛΙΚΑ — ΓΑΛΛΙΚΑ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ — ΜΟΥΣΙΚΗ
ΡΥΘΜΙΚΗ — ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Μεταφορά των μαθητών δι' αυτοκινήτου του Έκπαιδευτηρίου. Αι έγγραφαι συνεχίζονται. Πληροφορία: καθημερινώς 9—1.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Λέξεις μέσα σε εικόνες

Όταν βοηθε τις λέξεις που αντιστοιχούν για κάθε εικόνα, γράψετε παρατηλεύως μέσα σε κάθε τετραγωνάκι το γράμμα που σας ζητούμε. Δηλαδή από την πρώτη λέξη το 1 γράμμα, από τη δεύτερη το 4 γράμμα, από το τρίτο το 2 γράμμα, από το τέταρτο το 4 γράμμα, από το πέμπτο το 2 γράμμα.

ΧΡΩΜΑΤΙΖΕΤΕ!

Χρωματίστε με κραγιόνια ή μενιόχες τις εικόνες αυτές και δείξτε τη κατόπιν στη μαμά σας και στους δικούς σας.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Η θ' σκοπούλα και τ' αγριόκρινο

Μία φορά κ' ένα καιρό ήταν μια θ' σκοπούλα όμορφη και στωική, με δυο-τρία προβάτκια όλα-δλα, που τάβασκε μέσα στο δάσος και κάθε βράδυ γυρνούσε στην καλύβα της. Μία μέρα, που είχε πάει σ' ένα μέρος μακρινό, είδε μια μεγάλη σπηλιά μπροστά της. Κι' επειδή ήταν μεσημέρι κι' ο ήλιος έκαίγε, έμπασε μέσα τα προβάτριά της και έσπλωσε κι' αυτή να ξεκουραστή. Εκεί που ήταν έσπλωμένη, βλέπει άσφονα μακριά, στο βάθος της σπηλιάς, μια τούπη, που έβγαζε λίγο φως. Σηκώθηκε τότε περίεργη και πήγε να δει τι είναι. Κι' είδε πως η τούπη ήταν μεγάλη και η χαραύση. Πέρασε τότε μέσα και δρέθηκε σ' ένα μέρος φωτισμένο. Προχώρησε κάμποσο και τι να δει! Μπροστά της άνοιγαν μια μεγάλη σπηλιά ολόφωτη, που γύρω της άστραποδορούσαν πετρώδια χρωματιστά και χαίμα ήταν στρωμένη με πρασινάδα και λουλούδια, καμωμένα από άστροφτερές πέτρες, κόκκινες σαν τις παπαρούνες, άσπρες σαν τις μαργαρίτες, κίτρινες και τριανταφυλλίες και μπλε σαν 'άλλα ανοιχτούλινδα. Σ' η μέση μια γραμμή από φέσσο κρουσάλλινω νεράκι πεταγόταν ψηλά κι' έπεφτε γύρω σε μυριάδες σταλαγματίτσες, σά δροσούλα. Η θ' σκοπούλα κτύπαζε σαστισμένη. «Τι όμορφα που είναι!» συλλογίστηκε και πήγε κοντά στο νερό κι' έβλεπε τη χείρη να πιη γιατί διψούσε. Τότε όμως άκουσε μια βουή και στη στιγμή η σπηλιά γέμισε κάτι ανθρώπινια μικρά, μια πιθανή το ένα, ντυμένα με χρωματιστά ρούχα και με μια σκουφίτσα στο κεφάλι τους.

— Τί θέλεις εδώ; είπαν στο κορίτσι. Ποιά είσαι;

— Μια θ' σκοπούλα, είπε τρισμαμένη αυτή. Έβαλα τα προβάτριά μου έξω, στη σπηλιά, γιατί έκανε ζέστη, κι' είδα την τούπη και πέρασα. Θά φύγω πάλι.

— Πώς βρίσκεις τα λουλούδια μας; ρώτησε τότε ένα γεροντάκι που φαινόταν για άρχηγός τους. Πες μας. Έμεις τα φτιάχνουμε από πέτρες.

— Είναι τόσο όμορφα που ξεγελάστηκα πως ήταν αληθινά. Αν είχατε μάλιστα και αγριόκρινα, η σπηλιά σας ήταν ακόμα πιο ωραία.

— Αγριόκρινα; φώναξαν 'α ανθρώπινια. Τ' είν' αυτά;

— Τα πιο όμορφα αγριόλουλούδια.

— Δεν τα ξέρουμε! Έκανε λυπημένο το γεροντάκι.

— Έχει περάσει πια η εποχή τους, είπε το κορίτσι. Ωστόσο, καθώς έρχομουν, είδα ένα εδώ κοντά—το τελευταίο. Θέλετε να σας το φέρω;

— Θέλουμε! φώναξαν 'α.

άνθρωπινια ολόχαρα. Η θ' σκοπούλα βγήκε από τη σπηλιά και σε λίγο φαναγύρισε μ' ένα γαλάζιο αγριόκρινο, σά δελουδένιο. Καθώς το είδαν τ' ανθρώπινια, παλάδωσαν από τη χαρά τους. Το πήραν 'α, έβαλαν στο μέρος που είχαν το πετρώδια τους και τα σπέρνουν κι' άνοιξαν γρήγορα-γρήγορα να πελεκάνε.

—Τί ωραίο λουλούδι! Θα φτιάσουμε πολλά τέτοια κι' θα σπέρνουμε τη σπηλιά μας! Σ' ευχαριστούμε.

Η θ' σκοπούλα γύρισε στα προβάτριά της, τάβασκε από τη σπηλιά και τα δόσκει, ώσπου νύκτωρ και πήγαν στην καλύβα. Έφαν' τότε λίγο φωμί και πήγε να κοιμηθ, γιατί ήταν πολύ κουρασμένη. Σαν ξύπνησε όμως το άλλο πρωί, τι να δει! 'Αντί στην καλύβα της, δρισκόταν μέσα σ' ένα πανέμορφο σπιτάκι όμορφοσυνηρισμένο και πεντακάθαρο. Σ' η αρχή νόμισε πως κομύταν ακόμη κι' όνειρο, αλλά μα σιγά-σιγά 'σπινσε πως δ.τι έβλεπε ήταν αληθινά. Γύρισε τότε χαρούμενη στο σπίτι κι' ύστερα κατέβηκε κάτω. Και δέε! Ένας κήπος απλώνονταν μπροστά της γεμάτος γαλάζια αγριόκρινα! Ήταν τόσο πολλά και τόσο ωραία, που το κορίτσι τάχασε την πρώτη στιγμή. «Πώς βρέθηκαν εδώ» είπε μέσα της. «Άμέσως όμως συλλογίστηκε. «Ω, καλά μου ανθρώπινια! Σ' ευχαριστώ τα δώσατε! Εύχαριστώ!»

Τότε ίσα-ίσα πέρασε η ο συντροφιά από κουνήγους στο δρόμο. Κι' ένας απ' αυτούς σταμάτησε κι' είπε:

— Δεν ξέρω τί να θαυμάσω περισσότερο. Το σπιτάκι σου, που είναι τόσο ωραίο, τον κήπο σου που είναι τόσο ωραίος η την όμορφη και την καλωσύνη που φανίζουν στο πρόσωπό σου. Είμαι ο γιος του βασιλιά! Θέλεις να γίνης γυναίκα μου;

Η θ' σκοπούλα τάχασε και δεν ήξερε τί ν' αποκρίθ. Αύριο θα στείλω ανθρώπους του παλατιού να σε πάρουν, αν θελήσης νάρθης, και να σε πάνε στη μητέρα μου και στον πατέρα μου. Θα σ' αγαπήσουν άμέσως όταν σε δούν, γιατί είσαι η πιο καλή κι' η πιο όμορφη κοπέλα του κόσμου. Και σπινούνισε το αλόγο του κι' έφυγε μαζί με τη συντροφιά.

Πραγματικά το άλλο πρωί μια ωραία άμαξα στάθηκε μπροστά στο σπιτάκι του δασους. Κι' οι άνθρωποι που είδαν να κατεβαίνει απ' αυτό μια πανέμορφη κοπέλα ντυμένη φτωχικά κι' ένα απλό φορεματάκι και στολισμένη μ' ένα μπουκέτο γαλάζια αγριόκρινα που λαμπροκοπούσαν σά νάταν ήλιος και βελούδο και μετάξι μαζί.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οι φίλοι μας τα πουλιά

Ο Μυιγοχάφτης

Εύθυμο, καλούτσικο, τετραπέρατο, τέτοιος είμαι εγώ ο Μυιγοχάφτης. Και γιατί με λένε Μυιγοχάφτης; Απλούστατα γιατί τρώω μυίγες, κουνούπια, πεταλούδιτσες, με γρηγοράδα κι' καπτασούνη μοναδική, που με κάνει να λογαριάζωμαι απ' τα πιο ωφέλιμα πουλιά για τον άνθρωπο. Αχ' ο άνθρωπος, αυτό το τέρας! Κι' ύστερα λένε πως οι βλάκες χάφτουν μυίγες γιατί κρατούν το στόμα ανοιχτό απ' τη γαζούρα τους. Μα εγώ, παιδί μου χάρτα μυίγες αλλά δεν είμαι διόλου βλάκας. Πέπει να το προσέξετε αυτό!

Βασιλεύω πάνω σ' όλη τη γη μέσα στα πυκνά πράσινα δάση. Είμαι, ξέρετε, τόσο ευαίσθητος, τόσο αίσθηματικός... Ίσως με λιστα να μπορούσα να γράφω και στίχους, αφού τέτοια χαρίσματα πρέπει να έχει για να σε πούνε «ποιητή». Μα εγώ δε γράφω στίχους. Αυτή τη δουλειά την αφήνω στους ανθρώπους τους, για να καυγαδίζουν έπειτα μεταξύ τους ποιος θα φάη ο άλλος. Μου άρκει λοιπόν να μελαγχω, σάν ο καιρός είναι βροχερός, ν' αποτραβιέμαι στο κλαράκι μου, κι' εκεί ν' αναθυμιάμαι μέσες περασμένες και χαρούμενες. Μα σάν ο ήλιος ξεαναπροβάλλει μέσα απ' τα σύννεφα, ποιος με πιάνει! Με νύλα θεοτέλεια φτερουγίσματα κολυμπάω μέσα στον άπειρο γαλάζιο ούρανο και στο «ου-σφένιο φως. Τότε ακούγεται 'α, η γλυκεία μου φωνούλα με τις ευγενικές της τσιλές και το θαλάσσιο της. Αν με δέητε παιδί μου μια τέτοια μέρα στο δάσος, θα τα χάσετε απ' την ευθυμία μου! Μα δε σας είπα πως είμαι, για να μπορέσετε ν' με ξεχωρίσετε; Μαυριδερός, 'α, άσπρη κοιλίτσα κι' άσπρο μέτωπο. Κι' αν με πιάσατε για κλωβό, με γιά μου και χαρά μου! Χίλια σκέτσα θα σας κένω και χίλια γλυκά τραγουδά-

κια θα σας πώ. Και τώρα, αντί παιδάκια! ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Αίνιγμα

Ο κάθε ποταμός δεν τόχει κι' απ' όσους τόχουν πάλι σ' αυτόν μικρό σέ κείνον δυι Μικρό μ'α και μεγάλο τ' αλφάβητο πάντοτε τόχει.

Τα γνωρίζετε;

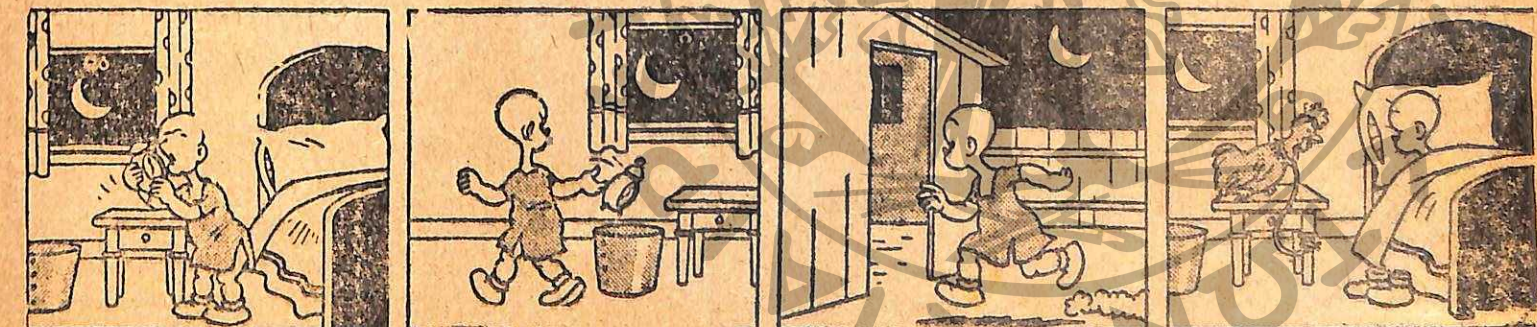

Η εικόνα μας σας παρουσιάζει έξη όργανα μουσικής. Θα μπορούσατε να πείτε τα ονόματά τους; Ίσως μερικά από αυτά να μη τα έχετε ιδη θα τα έχετε όμως ακουστά η το πιθανώτερο να τα είδατε στο σινεμά. Όπως κι' αν έχη το πράγμα, προσπαθήστε λίγο κι' αν δέητε ότι δεν τα καταφέρετε, νυσίστε τα φύλλα ως τη σελ. 65, όπου υπάρχουν οι λύσεις.

Οι μεγαλύτερες εκκλησίες

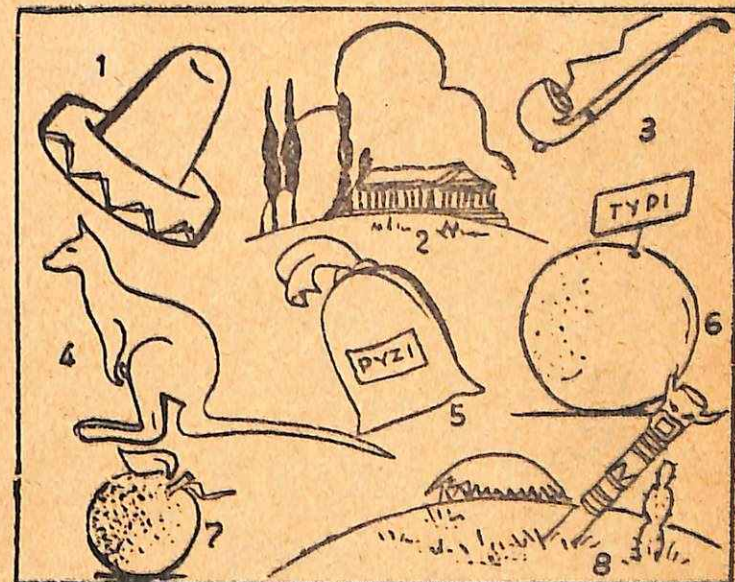
Ο ναός του Αγίου Πέτρου στη Ρώμη χωράει 54.000 άτομα. Η μητρόπολις των Μεδιολάνων 39.000. Η μητρόπολις της Κολωνίας 30.000. Ο Άγιος Παύλος του Λονδίνου 25.000. Η Άγία Σοφία της Κωνσταντινουπόλεως 23.000. Η Παναγία των Παρισίων 21.000 και ο Άγιος Μάρκος της Βενετίας 7.000.

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΛΑΣΜΕΝΟ ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ ΤΟΥ.

ΤΙ ΣΑΣ ΘΥΜΙΖΟΥΝ;

Κάθε ένα από τα σκίτσα που βλέπετε θα σας θυμίζει άσφαλώς και μια χώρα. Μπορείτε να μας πείτε τ' όνομα της χώρας; Εάν όχι, ρίξτε μια ματιά στη λύση.

1. Ένα σουμπέρο.—2. Ένας ναός.—3. Μια πίτα.—4. Ένα καγκουρού.—5. Ένας σάκος.—6. Ένα κεφάλι.—7. Πορτοκάλι.—8. Τοτέμ (σύμβολο θρησκείας).

Τώρα...

Τώρα που οι σπόροι κιτρινίζουν και τα λουλούδια δεν ανθίζουν, και η βροχούλα περιμένει, με συννεφάκια άγκαλιασμένη, τη γη σταγόνες να ραντίσει. Στέρνες, ποτάμια να γεμίσει.

Τώρα που ο ήλιος σκαλοπάτια Πηδά, της θαλάσσης παλάτια, που τ' άστρα λαμπρύνουν σαν λυχνάρια, κι' η νύχτα απλώνει χίλια άχνη, γύρω απ' τα δένδρα που χρυσάφια, σκόρπούν στ' άλωνια, σ'α χώ-ράφια.

Τώρα θ' άρχιση το σχολείο. Κι' άραδιασμένα στο θρανίο. Χαρές καινούργιες μας χαρίζουν. Τ' άσπρα τα φύλλα που πλυν-τίζουν, τη χειμωνιάτικη την ώρα. Που νάνη, φτάνει μόλις τώρα.

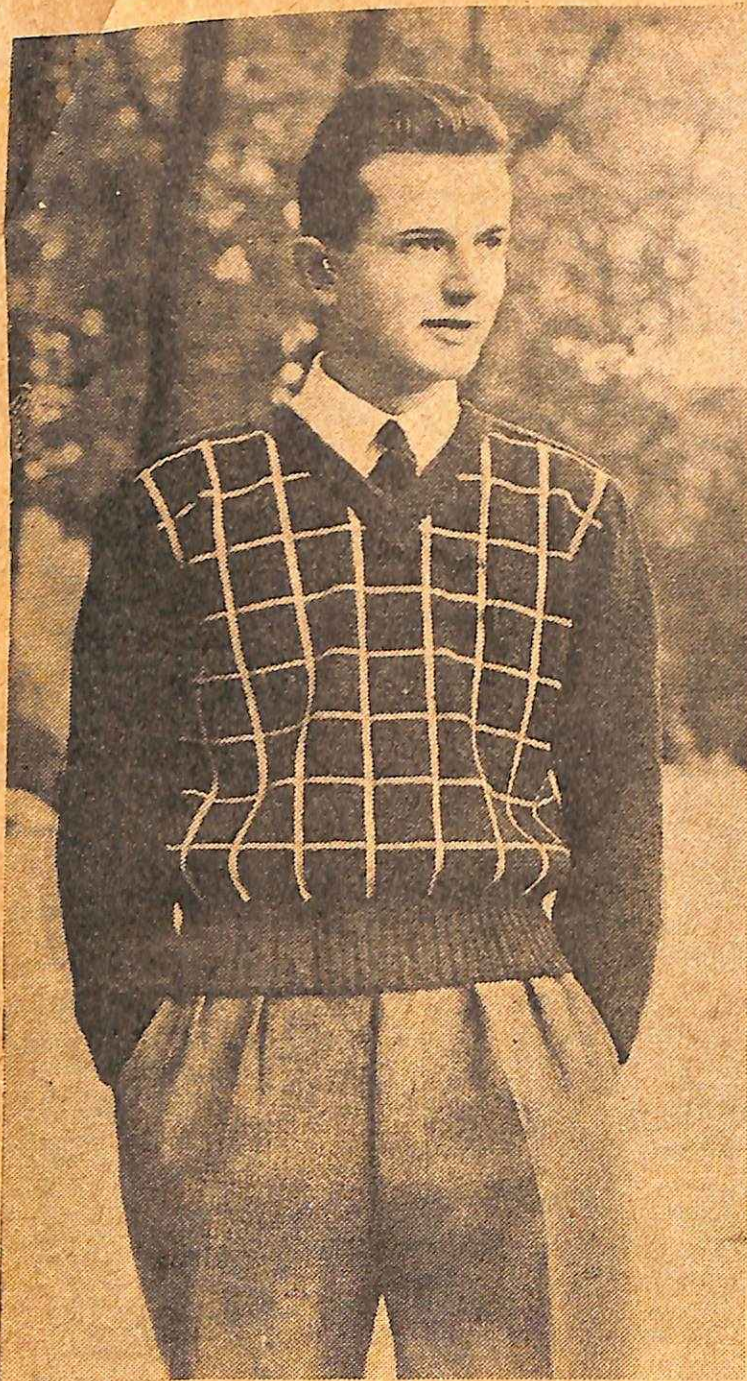
ΑΙΛΗ Χ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Παιδικό πνεύμα

—Μαμά, ο Ντιντής σκοτώει όλα τα μυρμήγκια στον κήπο. Είναι κακό παιδί.
—Ναί, πουλάκι μου.
—Πολύ κακός, μαμά, αφού δε μ' αφήνει να σκοτώσω κι' εγώ...

—Γιαννάκη, πήγαμε παιδί μου στο σταθμό και κύτταξε τότε φεύγει το τελευταίο τρένο.
—Μάλιστα, μπαμπά.
—Υστερα από δυο ώρες γυρίζει ο Γιαννάκης.
—Γιατί άργησες; Τί έκανες τόσες ώρες;
—Να, μπαμπά, έκανα ό,τι μουρτες. Περιμένα να δω πότε φεύγει το τελευταίο τρένο.

Μια ηλικιωμένη κυρία λείι με ευγενικό ύφος σ' ένα μικρό άνο-ράκι που έχει έξη αδελφία ά-κόμη:
—Ωστε, μικρούλη μου, έσυ είσαι ο μεγαλύτερος της οικο-γενείας;
—Όχι, κυρία. Ο μπαμπάς είναι ακόμη μεγαλύτερος και από μένα!

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. ή 145 δραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΑΛΠΑΙΝ. τετρακλώνο χρωμ. καφέ κοκκινωπό και 50 γραμ. ή 16 δραμ. σε χρωμ. κίτρινο της ίδιας ποιότητας. Βελόνες Νο 2 και Νο 3. 1 δελονάκι Νο 14.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π=2π. καλή, 2π. ανάποδη. Ζέρσευ=1 δελονά καλή, 1 δελονά ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π.=7 έκοτ: 20 βελόνες 5 έκοτ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάζετε με το καφέ μαλλί 164π στις βελόνες Νο 2. Πλέξετε 9 έκοτ. λάστιχο 2+2π. Κατόπιν θα συνεχίσετε με τις βελόνες Νο 3 κατά τον εξής τρόπο: Στην αρχή κάθε δελονά, τον πρώτο πόντο θα τον πλέκετε πάντοτε καλή για να δημιουργήσετε ούγιο. Όλο το πλεκτό θα πλεχτεί 16π καλή και 2π ανάποδη. Θα πλέκετε κατ' αυτόν τον τρόπο 22 δελονά.

λόνες και κατόπιν θα πλέξετε 2 βελόνες με το κίτρινο μαλλί. Ταυτοχρόνως και κάθε 18 δελονά θα βάζετε 1π σε κάθε μεριά (6 φορές). Σε γενικό μάκρος 40 έκοτ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες. Θα κλείνετε στην αρχή κάθε δελονά: 5π, 2π, και από 1π (9 φορές). Σε γενικό μάκρος 47 έκοτ. χωρίζετε το πλεκτό σας στη μέση. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Πέραστε τους πόντους της μιάς μεριάς σε μία παραμάνη και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε να κλείνετε στη μεριά που χωρίσατε τους πόντους κάθε δεύτερη δελονά 1π (19 φορές). Σε 22 έκοτ. ύψος της μασχάλης κλείσατε τους υπόλοιπους πόντους σε 5 φορές αρχίζοντας από την μασχάλη για να σχηματίσετε τον ώμο.

ΠΛΑΤΗ

Βάζετε με το καφέ μαλλί 152π στις βελόνες Νο 2. Πλέξετε 9 έκοτ. λάστιχο 2+2π.

Συνεχίστε με τις βελόνες Νο 3 με ζέρσευ όλο το καφέ μαλλί. Θα βάζετε τα ίδια ανοίγματα όπως και στο μπροστινό. Σε γενικό μάκρος 40 έκοτ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες. Θα κλείνετε στην αρχή κάθε δελονά: 3π, 2π, 1π (7 φορές). Σε 19 έκοτ. ύψος της μασχάλης θα κλείσατε σε κάθε δεύτερη δελονά 10π σε κάθε μεριά (5 φορές) για να σχηματίσετε τον ώμο. Τους υπόλοιπους πόντους κλείσατε τους σε μία φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάζετε με καφέ μαλλί 80π στις βελόνες Νο 2. Πλέξετε 10 έκοτ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε το πλέξιμο με τις βελόνες Νο 3 με ζέρσευ, βάζοντας 6 ανοίγματα στην πρώτη δελονά που 8' αρχίσατε το ζέρσευ κατά τον εξής τρόπο: Σε καινικές αποστάσεις θα πλέκετε τον ίδιο πόντο 2 φορές. Σε γενικό μάκρος 32 έκοτ. θα βάζετε 1π από κάθε μεριά κάθε 4 βελόνες (14 φορές). Σε γενικό μάκρος 52 έκοτ. θα κλείνετε στη δεξιά μεριά της δελονά σας κάθε δεύτερη δελονά: 4π, 2π, 1π (20 φορές), 3π (6 φορές). Ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά και κάθε δεύτερη δελονά θα κλείνετε: 2π, 1π (16 φορές), 2π (4 φορές), 3π (5 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους πλέξετε τους ίσια 12 έκοτ. για να σχηματίσετε το πάτ του ώμου. Κατόπιν συνεχίσατε κατά τον εξής τρόπο για να σχηματίσετε ταυτοχρόνως τη φάσα του ντεκολτέ: Στη δεξιά μεριά της δελονάς να βάζετε κάθε δεύτερη δελονά 2π (4 φορές), 3π (2 φορές), 4π (3 φορές), 6π (5 φορές). Μετά 14 δελονάς από την αρχή που αρχίσατε να προσθέτετε αφήσατε στην αριστερή μεριά 13π να περιμένουν. Κλείσατε εν συνεχεία 6π σε μία φορά και 5π (9 φορές). Μετά τη δεύτερη δελονά στη δεξιά μεριά, συνεχίσατε τ' ανοίγματα στην αριστερή μεριά. Αφού τελειώσατε τ' ανοίγματα στην αριστερή μεριά, στη δεύτερη δελονά 8' αφήσατε 8π στη δεξιά μεριά να περιμένουν. Κατόπιν θα συνεχίσατε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελονά 14π, 6π. Αυτές οι τελευταίες βελόνες σχηματίζουν την μύτη της φάσσας του ντεκολτέ. Πλέξετε και την άλλη μεριά της φάσσας αντίκριση. Όταν θα τελειώσουν τ' ανοίγματα της αριστερής μεριάς αφήσατε τους πόντους αυτούς να περιμένουν. Πλέξετε τους 13π που έχετε και περιμένουν της αριστερής μεριάς 14 έκοτ. Κατόπιν ενώσατε τους με τους πόντους της δεξιάς μεριάς. Γελιώσατε στη δεξιά μεριά όλα τα κλεισίματα. Κατόπιν πλέξετε 12 έκοτ. ίσια και αφήσατε τους πόντους να περιμένουν.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΑΝΙΚΙ

Θα πλεχθεί ακριβώς όπως και το δεξί μανίκι έως εκεί που αρχίσατε το πάτ του ώμου. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους πλέξετε έναν-έναν με τους πόντους που έχετε και περιμένουν με το πάτ των ώμων.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Στους 2π από την ανάποδη θα πλέξετε με το δελονάκι από την καλή μεριά με κίτρινο

μαλλί ένα γαϊτανάκι περιώντας το δελονάκι μέσα από κάθε κλωστή του πόντου του πλεκτού. Θα πλέξετε δύο ίδιες σειρές με το δελονάκι τη μία δίπλα στην άλλη. Ράψετε τις πλαινές ραφές, τις ραφές των ώμων και τις ραφές των μανικιών. Τοποθετήσατε τα μανίκια στις μασχάλες και ράψατέ τα. Κατόπιν ράψατε τα πάτ στους ώμους και τη φάσα στο ντεκολτέ με κρυφή δελονάκι. Τ. Κ.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ Βόλον: Μόνο ο Ιατρός σας, κατόπιν εξέτασής σας είναι εις θέσιν να διαγνώση την πάθεινάν σας και να καθορίση τα της θεραπείας της ανάλογα με τον οργανισμόν σας, την περίπτωσιν σας κλπ. "Αν πάντως ή διάγνωσις είναι αυτή που γράφετε θα πρέπει να αποφεύγετε τα μωλά, τα αυγά, τα χαχιάρια, τα έντοσθια, τα άλμυρά, τα παστά, τα τηγανητά, τα ραγού, τα σέσκουλα και τα συνάπια, τα είδη της κρέμης, τα χλωρά και ξερα όσπρια, δηλ και όσπρια, το οινόπνευμα.

ΧΑΛΚΙΔΕΑΝ ΚΥΡΙΑΝ: Το πάχος της κορούλας σας πρέπει να είναι ανάλογο με το ύψος της. Πάντως και αν είναι λίγο παχύτερο το κοριτσάκι, αυτό δεν πρέπει να σας ανησυχ. Μη του δίνετε να τραγή πολλά αμυλώδη (ψωμί, ζυμαρικά, ριζί κλπ.), γλυκίσματα και λιπαρά. Δινέτε του κρέας, ψάρι, άπαχο τυρί, χόρτα, φρούτα. Αφίνετέ το να κινήται.

"Όσον αφορά το άλλο που μας γράφετε, αυτό σημαίνει ότι είναι λίγο πρώιμο το κοριτσάκι σας. Αυτό δεν σημαίνει άδικιαν της φύσεως. Έχει ανάγκην επιμεμελημένης αγωγής, χωρίς περιορισμούς, που να το ποιηρεύουν και με διαρκή επίβλεψιν, που να μη γινεται αντίληπτη από το παιδί. Αφίνετέ το, όπο έντεχον επίβλεψιν, στην αφέλειά του την παιδική, με κοριτσάκια και αγοράκια, μη του κάνετε επιτηδεύσεις κοκεταρίας. Να μη κάνη παρέα παρά με παιδάκια μικρότερα απ' αυτό και μάλιστα για πολύ καιρό. Μη το αφήνετε να έχη παραδείγματα μεγάλων πρός μέμψιν. Καί μη ανησυχήτε.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Ια
Ακαδημίας και Μαυρομάλη 4
Τηλ. 25-457.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

σας άπαντά

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΜΙΡ.

Σ.:—Πρέπει να μάθετε πρώτα εάν ο παπύς σας άφησε διαθήκη. Εάν ύπαρχη, το μερίδιό του πατέρα σας θα προκύπτει από τη διαθήκη. Εάν δεν ύπαρχη διαθήκη, θα είναι τότε ο πατέρας σας κληρονόμος εξ άδιαθέτου του πατέρα του (παπού σας) και το μερίδιό του θα είναι ποσοστό επί της κληρονομικής περιουσίας. Πόσο θα είναι ακριβώς το ποσοστό αυτό δεν είναι δυνατό να το καθορίσω, διότι δεν γράφετε πόσα ήταν τα άδελφια του πατέρα σας όταν πέθανε ο παππούς σας. Πάντως, έφ' όσον ζη άκόμη ο πατέρας σας, έσείς δε μπορείτε να διεκδικήσετε τίποτα, διότι μόνον ' ίδιος ο κληρονόμος (ο πατέρας σας) σήμερα δικαιούται να λάθη τα μέτρα που ζητάτε. Γι' αυτό πρέπει να τον πείσατε να φροντίση διά την προστασία των συμφερόντων του. Αυτό επιβάλλεται και για το δικό σας το συμφέρον, διότι μετά τον θάνατο του πατέρα σας όποτε θα έχετε πλέον το δικαίωμα να ενεργήσετε μόνη, ίσως είναι πολύ άργυα.

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ».— Αι άποδοχαί των έξ μηνών τις όποιες λαμβάνετε δεν έχουν σχέσηιν με την συνταξιν ή το έφ' άπαξ. Μετά την άποδο των έξ μηνών από της άπομακρύνσεως του πατέρα σας έκ της υπηρεσίας του θα άρχιση ή καταβολή της συντάξεως, έπειδή όμως ο πατέρας σας έν τω μεταξύ άπεβίωσε δεν θα σας καταβληθ ή δόλκληρος ή συντάξις, ή όποια θα καταβάλλετο εις τον ίδιον, άλλα μέρος αυτής δηλ. τά 7/10 (διότι ή συντάξις χήρας και τέκνου καθορίζεται εις το ποσοστό αυτό) ήτοι 440.000 δρχ. περίπου. (Το ποσόν τούτο ύπολογίζεται μόνον με δάσεις: 28 έτών πραγματικήν υπηρεσίαν και άποδοχάς θαμνού έπισηγητοϋ). Πάντως διά την άναγνώρισιν του δικαιώματός σας, να λάβετε την συνταξιν αυτήν, πρέπει να υποβάλλετε σχετικήν αίτησιν πρός το άρμόδιον ύπουργείον (Δικαιοσύνης) την όποιαν θα ύπογράψη και ή μητέρα σας.

Κατά τον νέον Κώδικα περί Δημοσίων Υπαλλήλων, ο διορισμός εις δημοσίαν θέσιν γίνεται μόνον κατόπιν διαγωνισμού. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται διορισμός άνευ διαγωνισμού, άλλα αι περιπτώσεις των εξαίρέσεων δεν έχουν καθορισθ. Συνεπώς οι λόγοι που αναφέρετε δεν σας παρέχουν δικαίωμα να ζητήσετε τον διορισμόν σας εις την θέσιν του πατέρα σας, ή όποια μένι κενή τώρα (άλλωστε δεν είναι δυνατόν να διορισθτε με τον θαμνόν που έφερε ο πατέρας σας). Έννοείται ότι τίποτε δεν σας έμποδίζει να υποβάλλετε εις την άρμόδιαν υπηρεσίαν του Υπουργείου μίαν αίτησιν διά της όποιας να ζητήη να διορισθτε εις την υπηρεσίαν, που ύπηρετήσεν ο πατέρας σας.

Καν. ΚΑΙΤΗ.— Έφ' όσαι ο άνδρας σας ζη, ή περιουσία από όποιάδήποτε περιουσιακά στοιχεία και αν αποτελείται, άνηκει στον ίδιο. Το ότι έχει αφήσει έσας να διαχειρίζεσθ την περιουσίαν του κατά το διάστημα της άπουσίας του από την

Έλλάδα, αυτό δεν σας δίνει το δικαίωμα και να πουλάτε τα άκίνητα ή τα κινητά του (διότι για να πουλήση κανείς κάτι πρώτα-πρώτα πρέπει να είναι δικό του αυτό το κάτι, έκτος εάν έχη έντολή από τον ιδιοκτήτη να το πουλήση), σας δίνει μόνο το δικαίωμα να διαχειρίζεσθ την περιουσία του π.χ. να εισπράττετε τα εισοδήματά της, να ένοικιάζετε τα άκίνητα, να φροντίζετε με άλλα λόγια, ώστε να διατηρηται ή περιουσία, όχι να εξαφανίζεται. Μόνον όταν πεθάνη ο σύζυγός σας και τον κληρονομήσετε, τότε μόνο θα έχετε δικαίωμα να πουλήσετε την πε-

ριουσία κατά το ποσοστό που θα γινετε κληρονόμος του.

Η διαθήκη αυτή για να είναι έγκυρη, πρέπει να όριξη μερίδιο του παιδιού, τουλάχιστο τά 3/8 της περιουσίας και μερίδιο δικό σας τουλάχιστο το 1/8. Πάντως ή διαθήκη που αναφέρετε δεν έχει καμμία σημασία άκόμη, διότι ο σύζυγός σας ζη και είναι ένδεχόμενο να συντάξη άλλη με διαφορετικό περιεχόμενο.

Ε. Μ.— α) Μπορείτε να του έγείρετε άγωγή έξώσεως διά την καθεστέρησιν τώσων μηνών μισθωμάτων.

ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ

Η ΝΕΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΠΡΩ·Ι·ΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

"Αγρυπνος φρουρός των
κοινοβουλευτικών δεσμών
και του Συντάγματος

Ίδιοκτησία-Διεύθυνσις:
Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

β) Εάν το οικόπεδο που έκτισε το κατάστημα, το έχη αγοράσει από 1.1.1946 και μετ'είτα και ή αξία του όλου ακινήτου (δηλ. και του κτιρίου μαζί) είναι μεγαλύτερη από την αξία που θα είχε σήμερα το σπίτι σας εάν ήταν έλευθερο μισθώσεως (δηλ. εάν δεν υπαγόταν στο ένοικιοστάσιο), ύπαρχει πιθανότης να επιτύχετε την έξωσί του και γι' αυτό το λόγο.

γ) Εάν δεν έπιτευχθ έξωσι, το ένοικιο που πρέπει να λάβετε είναι το προπολεμικό ένοικιο επί 100. (Εάν είναι μισθοσυντήρητος 60 φορές ή 80 φορές το προπολεμικό, ανάλογως της κατηγορίας που υπάγεται ο μισθωτής σας κατά την σχετική διάκρισι που κάνει το ένοικιοστάσιο).

«ΕΡΡΑΙΟΝ».— Κατά σχετικήν διάταξιν του ένοικιοστασίου ως έτροποποιηθ τούτο τελευταίως (δηλ. από 1.9.1952) ή μισθωτριά σας εάν κατά την 1.9.1952 κατοικούσε στο σπίτι, έχει δικαίωμα μέχρι 30 Νοεμβρίου 1952 να υποβάλη εις τον Ειρηνοδίκηον αίτησιν διά της όποιας να ζητη παράτασιν της μισθώσεως. Ο Ειρηνοδίκης θα εκτιμήση την οικονομική κατάστασιν της, τον βαθμό της χρησιμότητος της οικίας διά σας, καθώς και διάφορα άλλα ζητήματα. Θα άποφασίση κατά κρίσιν άνασθού άνδρός και ή θα παρατείνη την μίσθωσιν μέχρι 30.9.1954 ή θα άπορρίψη την αίτησιν. Εάν άπορριφθ ή αίτησις, ή μισθωτριά θα διαταχθ να εγκαταλείψη το σπίτι σας. Εάν ή αίτησις γίνη δεκτή, ο Ειρηνοδίκης θα όριση καταβλητέο μίσθωμα πολλαπλάσιο του προπολεμικού. Το πολλαπλάσιο θα καθορισθ κατά την κρίσιν του δικαστού. Άπαραιτήτως πρέπει κατά την άπόκρουσιν της αίτησεως να προβλθ και να άποδειχθ έκ μέρους σας το γεγονός ότι ή μίσθωσις έγινε μόνον διά την χειμερινήν περίοδον, διότι από όρισμένες προϋποθέσεις είναι άρκετό να ματαιωσθ την άναγκαστική παράτασι της μισθώσεως.

"Όσο για το εάν έχετε δικαίωμα να κλειδώσετε την κουζίνα κλπ., έχω τη γνώμη ότι καλύτερο είναι να μην κάνετε τέτοια ένέργεια, διότι μπορεί να θεωρηθ άυτόδικα.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

★ Τί την ένδιαφέρει;

Μία νέα γυναίκα παρουσιάζεται σε μία γνωστή χειροάντιδα. Έκείνη εξέταξε με προσοχή τίς γραμμές του χεριού της νέας, διατάζει για λίγο και ύστερα της λέει:

— Θα σας πω κάτι που είναι πολύ σοβαρό, μικρή μου κυρία... Πρέπει να δείξετε θάρρος... Σε λίγον καιρό θα γίνετε γήρα... Ο άνδρας σας θα πεθάνη με δίαιο θάνατο!

Η νεαρή γυναίκα τινάζεται για μία στιγμή και τραβά το χέρι της. Ύστερα όμως, το ξαναδίνει στη χειρομάντιδα και ρωτά:

— Μπορείτε να μου πητε αν... θα με άθώωση το δικαστήριο;...

ΜΕΡΙΚΕΣ ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Τελευταία νέα απ' τὸ Παρίσι

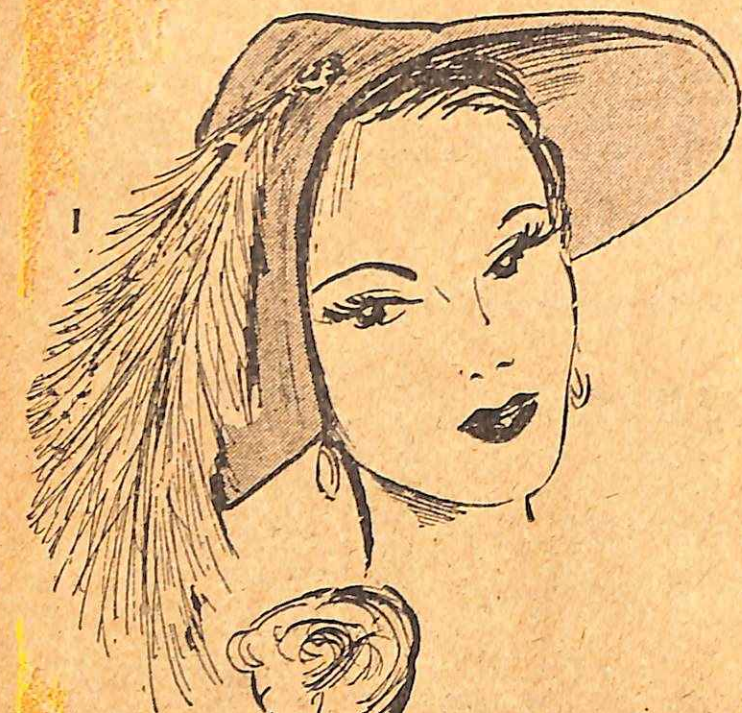
Τί νέα; Ἡ σιλουέτα εἶναι εὐκαμπτή, «ρευστή», πολὺ γυναικεία. Ὅλο τὸ σίκ τὸ ἔχουν οἱ λεπτομέρειες: Μικρὰ καπελάκια, πολλὲς ἐσάρτες, ἴσια πανωφόρια καί... παντοῦ γούνα. Νὰ τὰ πρὶν χαρακτηριστικὰ μοντέλα τοῦ 1953:

1. — Χαριτωμένο καπελάκι, πολὺ ἀμπιγιέ, ἀπὸ ἄσπρο δελουδο, γαρνιρισμένο μὲ αἰγκρέτες διάστικτες μὲ πετράδια. (Μοντέλο τοῦ Ζάν Μπαρτέ).

2. — Τὸ σάλι εἶναι πολὺ στὴ μόδα. Τὸ μοντέλο μας εἶναι ἀπὸ ζέρσεϋ, πλαισιωμένο μὲ μάλλινη φράντζα καὶ κέντημα στολισμένο μὲ μοτίφ.

3. — Φόρεμα ἀπὸ τὸ μοντέρνο ὕφασμα ποὺ μοιάζει μὲ γούνα, ἐνῶ εἶναι μεταξωτὸ ἐμπριμὲ μὲ γούνα καὶ καστόρ. Γιακάς πτυχωτός, μανίκια μπουφάν καὶ φούστα φαρδεῖα, μὲ ἀτσάκιστες κουφόπιετες (Μοντέλο τοῦ Ζιδανσύ).

4. — Κλοσάκι ἀπὸ φέτρ γκρι-πέρλ, φορεμένο στὸ πλάι καὶ στολισμένο μ' ἓνα μαῦρο φτερό. (Μοντέλο τοῦ Μπαρτέ).

5. — Ἰσιο πανωφόρι ἀπὸ ντρά σὲ χρῶμα σάμπλ, ποὺ κλείνει μὲ σταυρωτὸ διπλὸ κουμπωμά. Τὰ κιμονὸ μανίκια ἔχουν ἰδιότροπο κόψιμο. (Μοντέλο τοῦ Ζάκ Φάθ).

6. — Ἐφαρμοστὸ φόρεμα ἀπὸ μαῦρο λαϊνάξ. Τὸ μεγάλο ντεκολτέ πλαισιώνεται μὲ γκρι δελουδο. (Ζιδανσύ).

7. — Πολὺ μοντέρνο ταγιέρ στολισμένο μὲ γιὰκὰ ἐσάρτα πλαισιωμένη μὲ ἀστράκην, ποὺ περνᾷ μέσα ἀπὸ δύο κουμπωτὲς πᾶτ. Τὸ καπέλο, τὸ μανσὸν καὶ ἡ μπορντούρα τῆς μανσέτας εἶναι ἀπὸ ἀστράκην. (Μοντέλο τοῦ Ζάκ Φάθ).

8. — Οἱ ἐσάρτες ἀπὸ γούνα ἢ ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα σημειώνουν ἐφέτος μεγάλη ἐπιτυχία. Τὸ μοντέλο μας εἶναι μιὰ μεγάλη ἐσάρτα ἀπὸ γούνα μπράτσιν, πλαισιωμένη μὲ ἄσπρο δίξον, ποὺ δένεται καὶ ρίχνεται πίσω. (Ζιδανσύ).

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

21ον (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Η ζωή είναι ωραία όταν έχει γνωρίσει κανείς μια κοπέλλα σαν τη Νανά. Φυλάχτηκε λοιπόν χαμογέλασε και δεν πυροβόλησε. Μονάχα σαν μοιζήταρε για δεύτερη φορά ο σωφέρ άπάνω του σήκωσε το πιστόλι του και κρατώντας το από το μέρος της κάννης το κατέβασε με δύναμη στο κεφάλι του. Η λαβή αναπήδησε καθώς συνάντησε το κρανίο και ο άνθρωπος άφησε ένα μούγκρισμα βοδιού. Ύστερα διπλώθηκε στα γόνατα και σωριάστηκε στο χώμα. Ένα μικρό ρυάκι αίμα κατέβηκε προς το μέρος της μύτης του.

—Στό είπα ότι δεν έχουν πέρασι σε μένα οι εξυπνάδες! είπε εύθυμα ο Σάρτας. Δεν φταίω εγώ!

Έσκυψε του πέρασε για κάθε ένδοξαμένο ένα ζευγάρι χειροπέδες και τον έρριξε σαν άδαιο σακκί στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου. Ύστερα κάθισε ο ίδιος στο βολάν και άδήςγησησε το άμαξι στο άπέναντι μέρος του δρόμου. Τόκρυσε πίσω από μερικές ψηλές πικροδάφνες. Κλείδωσε τη μηχανή, έρριξε το κλειδί στην τσέπη του και κατηφόρισε προς το μέρος που είχε σταθεί το ταξί που τον έφερε. Ο σωφέρ τον περίμενε.

—Άκουσα φασαρία και άνησυχισα, του είπε.

Δεν ήταν τίποτα! αποκρίθηκε αυτός.

Κάτω από το φως των φαναριών του αυτοκινήτου έγραψε ένα σημείωμα. Του το έδωσε.

—Πήγαινε αυτό το χαρτί όσο γίνεται πιο γρήγορα στη Γενική Ασφάλεια του είπε. Πές τους πως τους περιμένω εδώ...

Το ταξί έφυγε. Ο Σάρτας ξάπλωσε κάτω από ένα δέντρο κι άναψε τσιγάρο. Κατά τα σημερινά έφτασαν τα άστυνομικά καμινία. Ήταν δύο. Οί άστυφύλακες με αυτό, ματα οί περισσότεροι, πήδηξαν από τα αυτοκίνητα άδρόμια και σκόρπισαν στα πλάγια του δρόμου. Ο ύπαστυνός μίλησε με δυό άρχιφύλακες και κατάρτισε το σχέδιο.

—Πρόκειται για μια σωστή σφικροφωλιά! είπε. Δεν πρέπει να μάς ξεφύγει κανείς. Θα κυκλώσουμε το σπίτι από παντού. Μοιράστε τους άντρες!... Πέντε θα με ακολουθήσουν από την κυρία είσοδο.

Κύτταξε το ρολόι του χεριού του. Ήταν περασμένες τρεις.

—Θά τους πιάσουμε πάνω στον ύπνο, κατέληξε χαμογελώντας. Θά λυπηθώ πολύ που θά τους χαλάσω ίσως μερικά όμορφα όνειρα! Μά δεν γίνεται διαφερετικά θά τους ζήτήσουμε ύστερα από το γλάν-

τι συγγνώμη και θάμαστε πάλι εν τάξει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

Η «έπιχειρήσι» άρχισε στις τέσσερις το πρωί ακριβώς με έναν πυροβολισμό. Κάποιος πυροβόλησε από το μεγάλο παράθυρο που έδλεπε προς την αυλή. Εί δε τις σκιές των άστυνομικών να γλυστρουν μέσα στο σκοτάδι και πυροβόλησε. Μιά σφαίρα πέρασε σφυρίζοντας πλάι από το δεξί αυτί του Σάρτα και πήγε και σφηνώθηκε στον τοίχο. Οί άστυφύλακες έδωκαν άμέσως την άπάντησι με μια όμορφη τία που θρυμμάτισε τα τζάμια του παράθυρου όπου είχε φανή ή πρώτη γλώσσα φωτιάς. Ύστερα το γλέντι γενικεύθηκε. Έκείνοι που βρίσκονταν στο σπίτι παρ' όλο που αλφινδιόστηκαν κρατούσαν καλά και χτυπούσαν με λύσσα χωρίς να λογαριάζουν το ύλικό. Μά κι' οί άντρες του Σάρτα δεν πήγαιναν πίσω. Σωστή μάχη άναψε που κράτησε πιο πολύ από δυό ώρες. Στο τέλος ο ύπαστυνός έκανε μία άποφασιστική έφοδο. Άνακάλυψε ή μικρή πόρτα που είχε άφήσει μισάνοιχτη στη γεμάτη άγώνια φυγή της πριν λίγες ώρες ή Καίτη Άλμπα και τρύπησε στο σπίτι. Μπροστά αυτός, πίσω οί άντρες της ομάδας του, άνέβηκαν στην παλιά πέτρινη σκάλα και βγήκαν στο διάδρομο χωρίς να τους μυριστούν οί άλλοι. Πρώτος τους είδε ο Κορνάτσος. Ήταν κρυμένος πίσω από τη χοντρή κορνίζα του παράθυρου και πυροβόλησε στην αυλή. Άκουσε βήματα και γύρισε ξαφνιασμένος.

—Πέτα το πιστόλι! μούγκρισε ο Σάρτας. Πέτα το πιστόλι Κορνάτσο και ψηλά τα χέρια!...

—Αυτό δε γίνεται! βρυχήθηκε.

Μιά σφαίρα γρατζούνισε τον ύπαστυνός. Ο Σάρτας σάλταρε πλάγια και πίεςε τη σκανδάλη του αυτόματο που κρατούσε. Η μία πίσω από την άλλη έφτα σφαίρες έφυναν και πήγαν και γάδωσαν τον κορμί του Κορνάτσου άπέναντι. Ξέφυγε το πιστόλι από το χέρι του κι' έπεσε με τή μουτρα στο πάτωμα.

—Τώρα είσαι πολύ εντάξει φίλε! έκανε ο Σάρτας και δρασκέλισε το πτώμα του. Ήταν καιρός να ταξιδεύης για την κόλασι!...

Το ξερό βήξιμο του αυτόματο μεσα στο διάδρομο ξάφνιασε τους άλλους. Σε μία κώχη του τοίχου φάνηκε ο σκοτεινό στόμα ενός πιστολιού. Κάποιος σημάδευε.

—Άπάνω τα χέρια, διέταξε ο άστυνομικός και σχεδόν άμέσως πυροβόλησε. Το πιστόλι έπεσε στο πάτωμα και κάποιος φάνηκε κρατώντας το πληγωμένο χέρι άπ' τον άγκώνα. Ο Λαντάς.

—Γειά σου Λαντά! έκανε ο Σάρτας. Στο είχα πη πως ή-

ταν να συναντηθούμε σύντομα! Γύρισε σ' έναν άρχιφύλακα που ήταν δίπλα του.

—Πέρασε του τή βραχίλια Παπαδόπουλε! είπε.

Ο Λαντάς άναστέναξε. Πρωχώρησε προς το μέρος τους και δεν έφερε καμιά αντίσταση.

—Πές μου που είναι ή κοπέλλα! ρώτησε ο ύπαστυνός.

—Η κοπέλλα τσόκασε! άποκρίθηκε αυτός. Τσόκασε άποψε...

—Άφησε τ' άστεία! άγρίεψε ο Σάρτας. Που είναι ή Άλμπα;

—Σου λέω την αλήθεια! έπέμεινε. Ίσως βρίσκεται αυτή τη στιγμή στην Άθήνα.

—Αυτό θά το δούμε! γρύλλισε ο άστυνομικός και σταμάτησε την κουβέντα γιατί μία γλώσσα φωτιάς άστραψε στο διάδρομο και μία σφαίρα πέρασε πάνω άπ' το κεφάλι του.

Ο άρχιφύλακας που στεκόταν δίπλα του πυροβόλησε.

Άκούστηκε μία γυναικεία κραυγή και κάποιος σωριάστηκε στο πάτωμα. Ο Σάρτας έτρεξε προς τή εκεί. Έσκυψε και κύτταξε από κοντά το πρόσωπο της χτυπημένης γυναίκας. Φορούσε γυαλιά και δογκούσε.

—Θάρρει κανείς πως όλα τα κατακάθια του ύπόκοσμου της Άθήνας είχαν ραντεβού σ' αυτό το βρωμόσπιτο! είπε μέσα άπ' τα δόντια του. Τούτη είναι ή Κατίνα Σακίδη. Καλό κομμάσι! Η φωτογραφία της στολίζει τη σημασι κι' έχει φάσκα σ' όλες τις άστυνομίες του κόσμου...

Ο τελευταίος πυροβολισμός έπεσε μία ώρα άργότερα. Οί άνθρωποι του Κορνάτσου κάνανε μία τελευταία προσπάθεια να ξεφύγουν κατά το μέρος του δάσους μά δεν τή κατέφεραν. Τους ύποδεχτηκαν με τή αυτόματα οί άστυφύλακες. Πέταξαν τα πιστόλια τους και παραδόθηκαν. Τους δέσανε και τους φορτώσανε στα δυό καμινία που τους περίμεναν. Τή αυτοκίνητα ξεκίνησαν για την Ασφάλεια. Τρία πτώματα πήγαν στο νεκροτομείο. Του Κορνάτσου, της γυναίκας κι' ενός γέρον άρχιφύλακα.

—Χτές το πρωί λογάριζε πόσες δδομάδες του μένουν για να συμπληρώση τη σύνταξί του είπε ο Σάρτας μελαγχολικά καθώς τον φορτώναν σ' άμάξι. Σήμερα δεν έχει άνάγκη να λογαριάζη τέτοια πράγματα!

Αυτός με τρεις άντρες της ομάδας του έμειναν στο σπίτι. Έκαναν μία συστηματική έρευνα από κάμαρη σε κάμαρη. Έψαξαν και το μεγάλο σκοτεινό ύπόγειο. Κανένα ίχνος της κοπέλλας δεν πέτυχαν να βρουν.

—Θαρρώ πως άδικα ψάχνουμε! γκρίνιαζε το μεσημέρι ένας άστυφύλακας. Την έμπερδεύανε. Έκτός αν είπα αλήθεια ο Λαντάς.

Ο Σάρτας δεν μίλησε. Δέν το πίστευε πως μέσα από τούτη τη λυκοφωλιά ήταν δυνατό να δραπέτευση μία κοπέλλα που δε μπορούσε να στηριχτή στα πόδια της άπ' την έξαλλησι.

—Μάλλον τή σκοτώσανε! είπε πάλι ύστερα από λίγο ο άστυφύλακας. Μάλλον τή σκοτώσανε.

—Τό πιο σίγουρο είναι αυτό! συμφώνησε ο Σάρτας...

Συνέχιζαν ακόμα τις έρευνες όταν έφτασαν ο Καρλίδης κι' ή Νανά. Κι' οί δυό τους ήταν εξαιρετικά άνησυχοι. Έχαν μάθει από την Άστυνομία κι' από τις έφημερίδες τή περιστάσις και διαδροματιστηκαν εδώ την περασμένη νύχτα και άγωνιούσαν να μάθουν νέα για την Καίτη.

—Δυστυχώς τίποτα δεν είμαι σε θέσι να σάς πώ! άποκρίθηκε ο Σάρτας. Πολύ φοβάμαι πως κάτι άσχημο συνέβη της κοπέλλας...

Ο Καρλίδης έγινε χλωμός. Η Νανά έβγαλε μία μικρή κραυγή κι' αναλύθηκε σε δάκρυα.

—Εγινε σιωπή. Κανείς δε μίλούσε. Κανείς δεν τολμούσε να προφέρη τη λέξι θάνατος. Ο ύπαστυνός είδε το δικηγόρο να στηρίζεται στον τοίχο να μη σωριαστή. Τό πηγούνι του έτρεμε κι' ήταν έτοιμος να κλάψη. Οί άστυφύλακες συγκινήθηκαν. Ο Σάρτας άναψε τσιγάρο.

Δέν χάθηκε ως τόσο κάθε έλπίδα! είπε άποφεύγοντας να κυττάξη στα μάτια τή Νανά γιατί δεν πίστευε σ' αυτό που έλεγε. —Αν ο Λαντάς μάς είπε την αλήθεια ή κοπέλλα πρέπει να βρίσκεται τώρα στην Άθήνα...

—Πουθενά δε φάνηκε! είπε ο Καρλίδης και ή φωνή του έτρεμε. Πήγα και στο σπίτι του πατέρα της του γέρον—Άλμπα ακόμα. Την άναζήτησα. Μά δεν είχε φανή.

—Την αγαπούσατε πολύ έκανε μελαγχολικά ο άστυνομικός. —Άξιζε πραγματικά να την αγαπάτε. Είχε ύποφέρει πολύ στη ζωή της... Ήταν μία τίμια κοπέλλα που άτύχησε...

Ο Σάρτας σταμάτησε άποτομα να μιλά. Άπό μακριά άκούστηκε ένα γαύγισμα σκύλου. Ύστερα το γαύγισμα άκούστηκε πιο κοντά. Έσκυψε άπ' το παράθυρο. Στην αυλή είδε τον Νικόλα Πυλαρινό με το λυκόσκυλο τή Ντίκ. Τόν είδε κι' αυτός.

—Ηρθαμε, του φώναξε, ο Ντίκ κι' εγώ να σου κάνουμε μία έπίσκεψι. Ο Ντίκ κι' εγώ είμαστε ένθουσιασμένοι που τή κατάρφετε τόσο καλά.

Ο Σάρτας δε μπόρεσε να μη χαμογέλαση.

—Έλα άπάνω με τή Ντίκ! του είπε.

Ο Ντίκ τή λυκόσκυλο άνέβηκε πρώτος. Πίσω του φάνηκε ο Πυλαρινός. Ο άστυνομικός τόν σύστησε στη Νανά και

στον Καρλίδη. Έκείνος πάλι τούς σύστησε στον Ντίκ.

—Άπό εδώ ο Ντίκ. Χαίρετήσε τους κυρίους Ντίκ!...

Τό λυκόσκυλο κούνησε χαρούμενα τή ουρά του. Ύστερα άρχισε να πηγαίνειόρχειται στο διάδρομο πατώντας στα σπασμένα τζάμια και στους γκρεμισμένους από τις σφαίρες σοβάδες που είχαν γεμίσει το πάτωμα. Ξαφνικά όμως σταμάτησε τή άνήσυχο πήγαινε ελα και στηλώθηκε στα πόδια του. Άνασκήκωσε τή μουσούδι του σά να τή χτύπησε κάποιος γνώριμη μυρουδιά τή ρουθούνια και ύστερα από μία στιγμή δισταγμού έτρεξε και στάθηκε έξω από ένα κλειστό δωμάτιο.

—Νά κάτι που έπρεπε να είχα σκεφτή ναρίτερα! είπε ο ύπαστυνός. Ο Ντίκ είχε γνωρίσει με την Άλμπα.

—Ο Ντίκ αγαπούσε την κοπέλλα! συμπλήρωσε ο Πυλαρινός.

—Στάθηκε έξω από την κάμαρη, συνέχισε ο άστυνομικός, γιατί εκεί μέσα είχαν φυλακισμένο αυτές τις μέρες τή κορίτσι. Προσέχτε τον.

Τό λυκόσκυλο άρχισε να γρατζουνά με τή νύχτα του την πόρτα και να γρυλλίζη. Δέν ήσυχασε παρά μονάχα όταν τή άνοιξαν. Μούνταρε μέσα στο δωμάτιο σά να ζητούσε κάτι.

Έκανε μία βόλτα και σάλταρε στο κρεβάτι. Μύρισε τή σκεπασμένη. Κατέθηκε και τράβηξε πάλι προς την πόρτα.

Ο Ντίκ θά ξαναβρή την κοπέλλα! είπε ο Πυλαρινός. —Αντε Ντίκ! Κουράγιο Ντίκ! Τό σκυλί κατάλαβε. Κούνησε τή ουρά του ευχαριστήμενο για τήν έμπιστοσύνη που είχαν στην εξυπνάδα του πήρε τή διάδρομο και τή σκάλα και βγήκε στην αυλή. Δίτασε μία στιγμή σά να σκεφτότν ποιά δρόμο έπρεπε να πάση κι' ύστερα προχώρησε προς τή μισογκρεμισμένο μανδρότοχο. Σάλταρε έξω κι' άρχισε ν' άνηφορίζη προς τή δάσος.

Ο Σάρτας κι' άλλοι άκολουθούσαν γεμάτοι άγωνία. Κανείς δε μίλούσε. Ολοι είχαν καρφωμένα τή μάτια τους στο έξυπνο τετράποδο και άκολουθούσαν. Ο Ντίκ έτρεχε και κάθε τόσο σταματούσε και λυρίζε τή χώνια και τους περίμενε.

Τούτη ή πορεία άνάμειπα στα πικνά δέντρα κράτησε περισσότερο από μία ώρα όταν ξαφνικά τή λυκόσκυλο ο Ντίκ έβγαλε ένα χαρούμενο ουλισχτό και στάθηκε στην όχθη ενός χαντακιού.

—Θαρρώ πως φτάσαμε! είπε ο Σάρτας.

—Έτρεξε. Άκολουθήσαν ο Πυλαρινός κι' ο Καρλίδης. Η Νανά κοινοστάθηκε. Αίστάνθηκε ένα δυνατό χτυποκάρι. —Αχ θεέ μου! Άν τήν είχαν σκοτώσει και τήν είχαν πετάξει εκεί! Θά ήταν τρομερό! Όχι δεν είχε τή κουράγιο να πλησιάση.

Ομως τούτη ή άγωνία δεν κράτησε πολύ. Είσε τους άλλους που πηδούσαν σά χαντάκι κι' άκουσε χαρούμενες κραυγές. Έτρεξε προς τή μέρος τους. Είσε τήν Καίτη όρθή άνάμειπα τους άγκαλιασμένη με τόν Καρλίδη. Όρμησε με λαγύρα.

—Καίτη μου! φώναξε

—Άκριδή μου φίλη, έκανε αυτή και τήν άγκάλιασε.

Έκλαιγε άπό χαρά. Έκλαιγαν όλοι. Κι' ο Σάρτας ξερόδη ξε και δάκρυσε.

—Νά πάρη ο διάολος! γκρίνιαξε. Δέν κάνω εγώ για συγκινήσεις...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

Ύστερα από ένα μήνα έγιναν οί γάμοι του Καρλίδη και της Καίτης. Στο τραπέζι που άκολουθήσε, τή λυκόσκυλο ο Ντίκ είχε μία τιμητική θέσι.

—Του χρωστάω δυό φορές τή ζωή μου είπε ή κοπέλλα. Μιά όταν με γλύτωσε από τή γκρεμό στο Λουτράκι και μία όταν σάς βοήθησε να με βρήτε στο δάσος. Φεύγοντας έκείνη τή φοβερή νύχτα από τή νύχτα της σπείρας του Κορνάτσου άνηφορίσα προς τή δάσος και βάδιζα μηχανικά χωρίς να ξέρω που μπορούσα να φτάσω. Τό πρωί δοκίμασα να ξαναγυρίσω προς τή κάτω να βρώ τή δημόσιο δρόμο, να γυρίσω στην Άθήνα. Μά στάθηκε άδύνατο. Περιπλανήθηκα. Έχασα κάποιο μονοπάτι που είχα σημάδεψει και στριφογύριζα άπελπισμένη άνάμειπα στα δέντρα προσπαθώντας να βρώ μία διέξοδο. Είχα τσακίσει άπο τήν κούρσι. Διψούσα. Γά πόδια μου δεν κρατούσαν πιά. Έχασα τή ήθικό μου. Όσο ζύγωνε ή νύχτα ένας δυνατός φόβος άρχισε να με κυριεύη.

Κατάλαβα πως ήμουν χαμένη. Τότε άκουσα τις κουβέντες σας και πάγωσα. Τό μαυλό μου πήγε στους ανθρώπους του Κορνάτσου που λογάριζα πως είχαν βνή να μ' άναζήτησουν για να με ξαναπάρει σ' αυτή τήν άπαίσια κάμαρη που με κρατούσαν φυλακισμένη. Κρύφτηκα στο χαντάκι. Εύτυχώς ήσαστε σεις. Ο Ντίκ σάς είχε φέρει κοντά μου. Χωρίς τόν Ντίκ ήμουν χαμένη.

—Στίν ύγειά του Ντίκ λοιπόν τήν έσωσε δυό φορές ή ζωή της αγαπημένης μου κόρης! είπε ο Σπύρος Άλμπας ύψώνοντας τή ποτήρι του και κυττάζοντας με στοργή τήν Καίτη. Είμαι ένας πεισματάρης και ξεροκέφαλος γέρος αλλά πρέπει να τή παραδεχτώ πως αν συνέβαινε τίποτα κακό στο παιδί μου δεν θά μπορούσα να ζήσω ούτε λεφτό!.

—Πατέρα! έκανε ή Καίτη συγκινημένη. Πόσο σ' είχα πικράνει.

—Στίν ύγειά λοιπόν της γυναίκας μου και τού Ντίκ! είπε ο Καρλίδης.

Ολοι σήκωσαν τή ποτήρια τους και τή λυκόσκυλο που κατάλαβε δέβαια ότι γι' αυτό ήταν ή πρόποσι σήκωσε τ' αυτί του και κούνησε τήν ουρά του ευχαριστώντας τους χαμούς. Στο τραπέζι ήταν κι' ή Μαρίνα Καρντέλη. Είχε γίνει με τις φροντίδες των γιγτρών έντελως καλά. Πλάι της

καθόταν ο Νικόλας Πυλαρινός. Άστραψε τή προσώπ του άπο εύτυχία.

—Δέν τή πιστεύω πως σ' έχω πλώ μου, τής είπε.

Χαμογέλασε. Ήταν ένα χαμόγελο γεμάτο μελαγχολία.

—Δέν τή αξίζω να μ' άγαπάς, άποκρίθηκε.

—Δεν μπορώ να μ' άγαπάω! είπε άπλά εκείνος.

—Φοβάμαι πως δε θά μπόρεσω να σε κάνω εύτυχισμένο! άναστέναξε. Έχω κάτι μέσα μου που με βασανίζει. Αυτό τή άδύναμο πλάσματάκι τού έχασε τή ζωή του μέσα στο χέρια μου εκείνη τή νύχτα στο ξενοδοχείο είναι πάντα μπροστά μου.

—Ξεχάσε τα πιά τή περασμένα! τήν έκοψε ο Πυλαρινός. —Ολοι σε συχώρεσαν γι' αυτό που έγινε...

—Εγώ όμως, είπε κι' ή φωνή της ήταν γεμάτη πίκρα, δεν θά μπόρεσω να συχωρέσω ποτέ τόν έαυτό μου...

Ο ύπαστυνός Σάρτας φορούσε ένα σκούρο κοστούμι κι' είχε ένα άσπρο λουλούδι στο πέτο. Ήταν πολύ κομψά ντυμένος κι' όλο έσκυβε και μίλουσε τής Νανάς που καθόταν δίπλα του. Έκείνη χαμογελούσε.

—Έδωκε πολύ εύτυχισμένη. Όλοι τή ήξεραν πως σε λίγο θά γίνει ένας καινούργιος γάμος. Έκείνο όμως δεν είχαν πη ο ένας στον άλλο πως άγαπιόντουσαν. Ήταν άτσαρης στον έρωτα ο Σάρτας κι' όλο ζητούσε να βρή έναν τρόπο να τή μιλήσει μά δε τή κατάφερνε. Τήν τελευταία στιγμή μπερδεύε τα λόγια του, κοκκινίζει κι' έλεγε ένα σωρό άνόητα πράγματα. Άπόψε όμως καθώς ήταν ζαλισμένος άπ' τή κρασι πήρε τήν άπόφασι. Έσκυψε κοντά της και τής ψυθίρισε σ' τή.

—Τι θάλεγες Νανά, τής είπε, για ένα χαμύλιο ταξίδι στο νησί μου; Έχει όμορφα άκρογιάλια κι' ή θάλασσα του μοιάζει πολύ με τή μάτια σου.

Η κοπέλλα έκανε τάχα τήν έκπληκτη.

—Ερωτική ντεκλαρασιόν; —Ναι! Ερωτική ντεκλαρασιόν! άποκρίθηκε άισιατικά αυτός γιατί φοβόταν πως θά έχανε τή θάρρος του. Ερωτική ντεκλαρασιόν!...

Η κοπέλλα τίαζε προς τή πίσω τή χροσάφι των μαλλιών της και χαμογέλασε. Τό βλέμμα της ήταν λατρεία. —Αχ! και πολύ τής άρεσε τούτος ο όμορφος νέος με τή μελαχροινό πρόσωπο και τή σκούρα μάτια. Έσκυψε και τόν άγκάλιασε.

—Πές τή επί τέλους! άναστέναξε. Μ' έσκασες όσα να τή πής! Δείλε άντρα!.

Ο Σάρτας αίστάθηκε ξαφνικά σά να τή χάρισαν τόν κόσμο όλακερο. Έσκυψε και τή φίλησε.

Κανείς δεν παραξενεύτηκε. Ο Ντίκ τή λυκόσκυλο μάλιστα σήκωσε τ' αυτί του και γαύγισε χαρούμενα. Μονάχα ο γέρον Άλμπας ξερόδηξε και έρριξε τή μάτια στο πιάτο του και βάλθηκε τάχα να κομμάτιαση ένα ύπόλοιπο από στήθος κρύας γαλοπούλας. Γι' ατί δέβαια στον καιρό τού δεν φιλιόντουσαν ποτέ δυό άρραδωνισμένοι σ' ένα τραπέζι και μάλιστα μπροστά σε τούς καλεσμένους...

ΤΕΛΟΣ

DOP
Crème

Όραία, γερά, πλούσια μαλλιά σαν μετάξι με τη μοναδική Γαλλική κρέμα σαμπουάν DOP.

Η μαγική κρέμα που δίνει ζωή στα πιο άστροφικά και άναμικά μαλλιά. Με τή δαυμάσια ύλική που περιέχει (μεταξύ των οποίων και τή συστατικά τού φρέσκου αυγού) στερεώνει τή μαλλιά και προλαμβάνει τήν πτώση τους.

Η κρέμα DOP έξαφαναίγει τήν πιτυρίδα στο πρώτο λούσιμο.

Ζητήσατε τήν κρέμα DOP από τή Φαρμακεία, Μυροπωλεία και Κομμωτήρια.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ L'OREAL
ΠΡΑΞΙΕΥΣΕΙΣ 42

ΑΛΜΑ

ΠΟΥ ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΑΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Η ΚΗΦΙΣΙΑ, Η ΑΙΓΙΝΑ ΚΑΙ Η ΥΔΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ. — ΟΙ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΥΝ ΚΟΣΜΟ. — ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΣΤΟ... ΣΠΙΤΙ!

Ο ΠΩΣ σέ όλα, έτσι και στο ζήτημα του παραθερισμού έγινε σωστή επανάσταση. Η γενεά μας χαιρείται την έσοχή. Από τη μία μεριά υπάρχει συγκοινωνία και απ' την άλλη πολλά κέντρα, έξω απ' την Αθήνα. Έπειτα αλλάξαν τα παλιά ήθη και έθιμα. Τον παλιό καιρό, δεν ήταν εύκολο στους Αθηναίους να πάρουν τον αέρα τους ούτε το Σαββατοκύριακο. Βέβαια οι πλούσιοι μπορούσαν να πάν και να παραθερίζουν στην Κηφισιά, στην Αίγινα, στην Υδρα και μακρύτερα ακόμα. Μα ο πολύς κόσμος καθόταν στα σπίτια του. Το πολύ-πολύ κάνανε κανένα περίπατο ως τα Πατήσια και τους Αμπελοκήπους. Αυτά τα μέρη ήταν οι «έξοχοι» του παλιού καλού καιρού, όταν η Αθήνα δεν είχε παραπάνω από 20—30 χιλιάδες κατοίκους. Τότε ούτε κέντρα έξοχικά υπήρχαν, ούτε συγκοινωνία. Υπήρχαν μόνο χάνια για τους καροτσιέρηδες και τους αγωγιάτες.

Δεν θέλει ρώτημα πώς και στα παλιά εκείνα χρόνια υπήρχαν οι ρωμντικοί που ήθελαν να αναπνεύσουν καθαρόν αέρα και να ξεπλυνθούν στο γυασιδί και να απολαύσουν τη μυρωδιά του θυμαριού. Ξεκινούσαν λοιπόν από πολύ πρωί ποδοδρόμο και γυρίζαν το βράδυ κατασκονισμένοι και αγνώριστοι. Όσοι τους έδλεπαν να γυρίζουν το βράδυ καραδοτακισμένοι τους έλεεινολογούσαν και τους κυτσσομπόλευαν: «Μωρέ χρωστάνε της Μιχαλούς» — «θα τους έστριψε για να πάρουν τα βουνά».

Εξοχές υπήρχαν και παραυπήρχαν. Η δλίστησι μάλιστα ήταν πιο πυκνή από σήμερα. Τα πύμα πιο πυκνά και καταπράσινα, τ' αμτέλιχ ευρωμένα τον καρπό τους και οι έλιες με το άσημένο φύλλωμά τους κυριαρχούσαν στα Μεσόγεια. Μα πώς να πάη κανείς εκεί και πώς να γυρίση; Δέ λέω, υπήρχαν τα κάρα και τα ναϊδουράκια. Μα ήταν τέτοιοι οι δρόμοι που έδγαυινε ή ψυχή ανάποδα του καθενός. Κι' ακόμα ή μοναξιά και ή έρημιά έπληττε. Εύρισκες μόνο κανένα τσομπάνη άρβανίτη, που δεν καταδέχονταν να σου πη από πού πάει το μονοπάτι. Και το χειρότερο μπορούσες να συναντήσης την άρειμάνια σιλουέτα κανενός ληστή αρματωμένου σαν άστακό με πιστόλες, γιγαγάνια και καραμπίνα. Έκείνο τον καιρό οι ληστές είχαν τα λημέρια τους στην Καισαριανή, στον Ποδούφι και ακόμη και στη Μονή Πετράκη.

Μα και κάτι άλλο έκανε βασανιστικούς τους περιπάτους και τις εξοχές εκείνο τον καιρό. Η έλλειψι του νερού. Υπήρχαν βέβαια πηγάδες υπάσταυροδρόμια που περνούσαν τα κάρα και τα ζωντανά, μα το νερό δεν ήταν πάντα καθαρό.

Όλα λοιπόν συντελούσαν να μη βγαίνουν οι Αθηναίοι από τα σπίτια τους τα Σαββατοκύριακα. Πολλοί ανταλλάσαν έπισκέψεις στα συγγενικά κ' φιλικά τους σπίτια. Περίπατοι

ΩΡΑΙΟ ΚΑΙ ΑΠΛΟ

Αμερικανικό μοντέλο σε ώραία και άπλη φόρμα. Όλη του ή πρωτοτυπία και χάρη βρίσκεται στο κουμπωμα της χαριτωμένης ίσιας φούστας και του κιμονό κορσάζ του.

«έν στενωτάτω κύκλω». Οι άνδρες πάλι τήγαιναν στα καφενεία όπου ή πολιτολογία έπαιρνε και έδινε. Οι γυναίκες πάλι και τα κορίτσια στις φτωχογειτονίες προτιμούσαν τις αύλες τους. Ήταν το μόνο μέρος όπου υπήρχε καθαρός αέρας και όπου ή πρασινάδα των κληματαριών και των λουλουδιών έδινε κάποιο τόνο χαρούμενο, μαζί με τα τραγούδια των κοριτσιών.

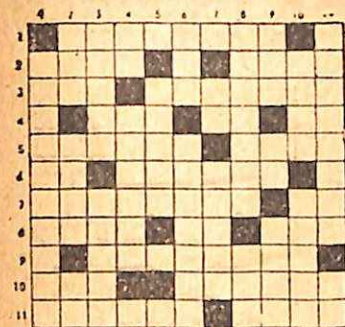
Σήμερα άλλαξαν οι καιροί. Άλλα ήθη και άλλα έθιμα. Το άττικό τοπίο είναι προσιτό σ' όλους. Οι άκρογιά-

λιές της Άττικής επίσης. Τα βουνά της δέχονται τα Σαββατοκύριακα περαστικούς έπισκέπτες κ' έχουν με το σύστημα των κατασκηνώσεων τακτικούς παραθεριστές.

Χρόνο με το χρόνο μάλιστα καλύτερεύουν οι συνθήκες και οι έξοχοι με την οργανωτική προσπάθεια και την πρωτοβουλία των έκδρομικών σωματείων γίνονται όλο και πιο πολύπρωιτες στον πολύ κόσμο. Έτσι οι Αθηναίοι απολαμβάνουν το άττικό τοπίο και χαίρονται τη θάλασσα.

Φ. ΠΑΛΑΙΟΣ

Το σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Η ποιητική άναμνη.
- 2) Πρόθεσις — Του σταφυλιού τρώγεται.
- 3) Βιολικόν πρόσωπον — Ένας οργανισμός του ΟΗΕ.
- 4) Άραβιστί άκρωτήριο — Μυθολογικόν πρόσωπον — Γαλλικό περιοδικό.
- 5) Άρχηγός κράτους — Μιά εποχή ήταν πολύ της μόδας.
- 6) Δίφθογγος — Κάποτε ήταν πρωτεύουσα της Κίνας.
- 7) Έτσι έλεγετο ο Σούμαν — Μόριον.
- 8) Σχηματίζουν μύς — Κάθε υπόθεσις το χρειάζεται — Δεν είναι πάντα ξερακιανή.
- 9) Ο θάνατος για πολλούς ανθρώπους.
- 10) Έπαναλαμβανόμενον σημαίνει μικράν ποσότητα — Δεν είναι πια πρόεδρος Δημοκρατίας.
- 11) Ιαπωνική πόλις επί της νήσου Κιουσίου — Κινεζική πόλις.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) Κουραστικός δρόμος.
- 2) Τοπικόν έπίρρημα — Άκρωτήριο — Μουσική νότα.
- 3) Έχουν και τ' αυτοκίνητα — Μικρός άστερισμός του Β. ημισφαιρίου.
- 4) Άρθρον (πληθ.) — Πρωτεύουσα της Άνω Σαβοΐας.
- 5) Όνομα δύο βασιλέων της Σκανδιναβίας.
- 6) Γράμμα — Καναδική έπαρχία.
- 7) Κι' άλλο γράμμα — Άθηνάιος στρατηγός του Πελοποννησιακού πολέμου.
- 8) Άπαραίτητη στα λογιστικά διβλία — Μ' αυτό τέλειωναν πολλοί τα γράμματά τους άλλοτε.
- 9) Άρχαία θεά — Μόριον — Λέγεται και έτσι ή νάρκη.
- 10) Οι Τούρκοι το λένε, ενώ οι μπάλες... το κάνουν — Άν το τούσης στη λήγουσα δεν είναι... άσθημα.
- 11) Όουκτόν χρησιμοποιούμενον στην κατασκευή ειδών πορσελάνης (γεν.) — Δίφθογγος.

★

Η κληρονομιά

Ένας άνθρωπος, πεθαίνοντας, κληροδοτεί στους συγγενείς του 1.990 λίρες. Οι κληρονόμοι είναι τρεις μακρινοί συγγενείς και οι γυναίκες των, γιγτι και οι τρεις είναι παντρεμένοι.

Η διαθήκη καθορίζει ότι οι τρεις γυναίκες θα πρέπει να μοιρασθούν 792 λίρες, αλλά ότι ή Ισαβέλλα πρέπει να πάση 20 λίρες περισσότερες από την Ελένη και ότι ή Λουκία πρέπει να πάση 20 λίρες περισσότερες από την Ισαβέλλα.

Ο Γιάννης Παπαδόπουλος

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Μαθαίνετε διασκεδάζοντας

1. Ποιές ήταν οι πρώτες φεμίνιστριες της παγκόσμιας ιστορίας;
2. Ποιός ήταν ο νεώτερος από τους δώδεκα γιους του Ιακώβ;
3. Ο ήλιος είναι α) πλανήτης, β) άστρο, γ) γαλαξίας, δ) μετέωρο;
4. Πόσα σελλίνια έχει μία λίρα στερλίνα και πόσες πέννες έχει το σελλίνι;
5. Το 1519 ένας περίφημος Ιταλός ζωγράφος πέθανε και ένας περίφημος έξερευνητής ξεκίνησε για να κάμη το γύρο του κόσμου. Ποιοι ήταν;
6. Πού βρίσκεται το Κολοσσαίον;
7. Ποιά είναι ή διαφορά μεταξύ ενός μονοπλάνου και ενός διπλάνου;
8. Ποιά είναι ή μεγαλύτερη θαλάσσια έκτασις που υπάρχει στον κόσμο;
9. Μήπως ξέρετε τί ρυθμό είναι ή έκκλησία του Αγίου Μάρκου, στη Βενετία;
10. Πού βρίσκεται το νησί της Μπαλί;

★

Μαγικό τετράγωνο

17	24	1	8	15
23	5	7	14	16
4	6	13	20	22
10	12	19	21	3
11	18	25	2	9

Όπως μπορείτε να εξακριβώσετε κάνοντας τις προσθέσεις, το τετράγωνο αυτό είναι μαγικό τετράγωνο. Δηλαδή, το άθροισμα των αριθμών κάθε οριζόντιας, κάθε κατακόρυφης και κάθε διαγωνίου γραμμής είναι το ίδιο, 65.

Στην περίπτωση του τετραγώνου αυτού, στο κεντρικό τετράγωνο βρίσκεται ο αριθμός 13. Ένα άλλο μαγικό τετράγωνο μπορεί να κατασκευασθί με τους αριθμούς 1 έως 25, με τον αριθμό 1 στο κεντρικό τετράγωνο. Πόση ώρα θα σας χρειασθί για να το κατασκευάσετε;

Μη ξεχνάτε πως, όταν είναι έτοιμο το τετράγωνο, το άθροισμα των αριθμών πρέπει να είναι το ίδιο, δηλαδή 65.

Κληρονομεί το ίδιο ποσόν με τη γυναίκα του. Ο Αντώνης Νικολαΐδης κληρονομεί μισή φορά περισσότερα από τη γυναίκα του και ο Γιώργος Ιωαννίδης κληρονομεί τα διπλά από τη γυναίκα του.

Ποιά ήταν, αντίστοιχως, τα μικρά δώματα των κυριών Παπαδοπούλου, Νικολαΐδη και Ιωαννίδης;

Ποτέ δύο χωρίς τρίτο !

Το μυστικό του παιχνιδιού που σας προσφέρουμε έδω; Νάτο, με τρεις λέξεις — όπως θα έλεγε και ο Φίγκαρο: Όταν μπορέσετε να βρήτε το ένα από τα τρία όνόματα που ζητούνται σε κάθε ερώτησι, θα σας έρθουν άμέσως στο μυαλό και τα υπόλοιπα δύο, που το πρώτο τα κάνει αυτόματα να έρθουν στο μυαλό... Θα τα καταφέρετε όμως μέσα σε τρία λεπτά;

1. Βέβαια, είσθε και σεις μιά... αλλά ποιά είναι τα όνόματα των 3 Χαρίτων;
2. Ποιά είναι τα 3 βασικά χρώματα, από τα όποια δημιουργούνται όλα τα άλλα;
3. Ποιοι ήταν οι 3 γιοι του Νώε;
4. Ποιοι ήταν οι 3 Σωματοφύλακες;
5. Ποιές ήταν οι 3 Μοίρες;
6. ... και ποιοι οι 3 κριταί του Άδου;
7. Πώς λέγονται οι 3 περίφημοι κωμικοί του κινηματογράφου άδελφοί Μάρξ;
8. Ποιοι είναι, στην ελληνική αρχιτεκτονική, οι 3 ρυθμοί;
9. Ποιοι άποκαλούνται «3 Μεγάλοι» στη διεθνή πολιτική;
10. Ποιές είναι οι 3 Άγγλιδες άδελφές συγγραφείς, ή μία από τις όποιες έγραψε ένα άληθινό άριστούργημα της παγκοσμίου φιλολογίας;
11. Ποιά είναι τα 3 στέμματα του βασιλέως της Σουηδίας;
12. Ποιές είναι οι 3 περίφημες λέξεις που έπρόφερε ο Ιούλιος Καίσορ — και που θα μπορήτε να τις επαναλάβετε και σεις, άν άπαντήσετε ίκανοποιητικά στις 12 αυτές ερωτήσεις;

Πού βρίσκονται;

Σας δίνουμε έδω μία σειρά από ιστορικές πόλεις της αρχαιότητας, που έχουν αφήσει τα σημάδια τους στην ιστορία του κόσμου: Κασσίδων, Πομπηία, Έλευσις, Βαβυλών, Θήβαι (Αιγύπτου), Νινευί, Τιμυαδ, Σιζένη. Ποιά είναι, μεταξύ αυτών που ακολουθούν, ή σύγχρονη πόλις που είναι κτισμένη κοντά στα ερείπια της καθεμιάς από τις πρώτες;

- 1) Κάρνακ ... 2) Αθήνα ...
- 3) Μοσσούλη ... 4) Βαγδάτη ...
- 5) Άσσουάν ... 6) Κωνσταντινή ... 7) Τύνις ... 8) Νεάπολις...

★

Θά το βρήτε!

Κάποιος ήθελε να σχεδιάση το χάρτη μιας θαλασσίας έκτασεως. Πριν όμως αρχίση καλά-καλά να σχεδιάση, κατάφερε να άναποδογυρίση το μελανοδοχείο με τη σιγική και το άποτέλεσμα το έβλεπε πιο πάνω. Έτοιμαζόταν να βγάλη το χαρτί και να πάη καινούργιο, όταν

παρετήρησε μ' έκπληξι πώς όχι μόνο δεν είχε γίνει ζημιά, αλλά άπεναντίας ή κηλίδα του μελανιού τον είχε άπαλλάξει από τον κόπο να σχεδιάση εκείνο που ήθελε.

Ποιά ήταν ή θαλασσία έκτασις που σχημάτισε ή κηλίδα; (Μπορείτε να γυρίσετε το φύλλο προς όποια πλευρά θέλετε, γιατί ή κηλίδα έχει πείσει... λίγο στραβά).

ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 65

Εξασφαλίστε το μέλλον των κληρονόμων σας με τον μοναδικό ΟΙΚΟΝ έμπιστοσύνης

ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΚΩΠΤΙΚΗ ΔΑΠΤΙΚΗ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΕΣ 48-48*

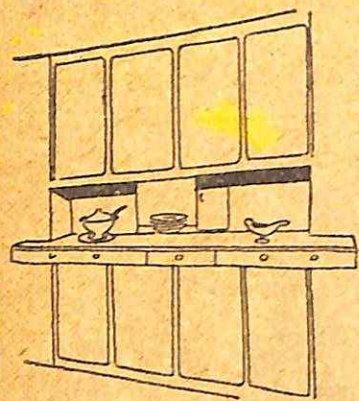
(Πλησιόν Ομονοίας)

ΤΗΛΕΦ. 56.603

Για θέματα παύσεων, άρρώγων, πληρωμένων κ. ά. άποκρίνητε άποκρίτως.

Στη πλέον διδασκαλία ή ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΔΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΞΕΤΗΡΙΚΕΣ

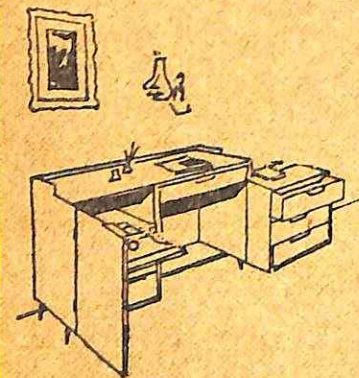
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΝΑΘ' ΕΚΑΤΗΜΕΝΑ

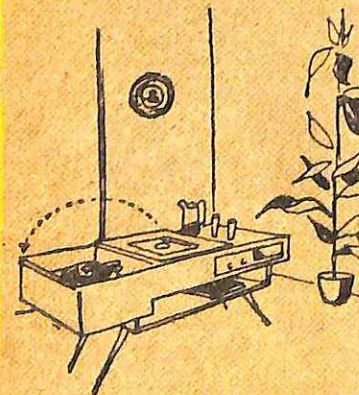
Κινητό όφικ, με ντουλάπια και συρτάρια, ανάμεσα στο χώρο σμα τραπεζαρίας και κουζίνας.

Το άπλο έπιπλο μετατρέπεται εύκολα σε τραπεζι εργασίας, χάρη σε δύο μικρές σανίδες.

Το άπλο έπιπλο μετατρέπεται σε γραφείο με γραφομηχανή και χρήσιμα συρτάρια.

Τραπεζάκι πόρτ-ραντλ που μετατρέπεται σε άπλο τραπεζι.

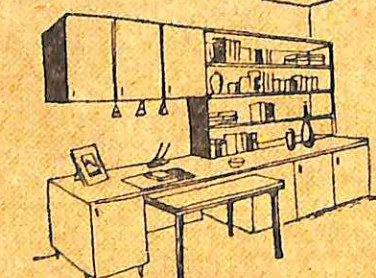
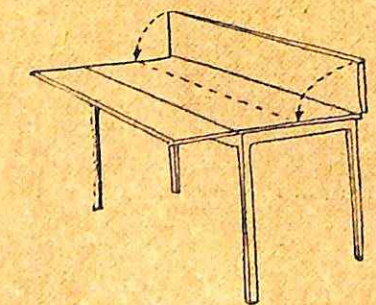
Σε μερικά σπίτια υπάρχουν στους τοίχους έσοχές, με 30 έως 40 εκ. βάθος και 2 έως 3 μέτρα μήκος, που μένουν άχρησιμοποίητες και δεν είναι διόλου ωραίες. Τέτοιες έσοχές υπάρχουν κυρίως στον τοίχο που χωρίζει την τραπεζαρία από την κουζίνα. Γιατί να μη χρησιμοποιήσετε τη λεπτομέρεια αυτή για να φτιάξετε ένα όφικ, που τόσο θα σας διευκολύνει;

Τοποθετήστε στη θέση αυτή ένα έπιπλο, με ντουλάπια και άπλω και κάτω. Στη μέση έχει μία τάβλα με συρτάρια για ν' άκουμπουν τα φαγητά, που περνούν από την κουζίνα στην τραπεζαρία μέσα από το σχετικό άνοιγμα.

ΣΤΟ ΛΙΒΙΓΚ ΡΟΥΜ, έχετε ένα έπιπλο, ψηλό 70 έως 80 εκ. που μπορείτε να το μετατρέψετε σε συμπαθητικό γραφείο. Το έπιπλο χάνετε με ένα πλατύ Γ, ανάλογο με τις διαστάσεις του έπιπλου, φτιαγμένο από όμοιο με αυτό εύλο και στο ίδιο χρώμα.

Το Γ τοποθετείται έτσι, ώστε όταν το ένα (το μικρότερο) σκέλος του στηθεί όρθιο, παράλληλα με τη θέση του έπιπλου και το άλλο σκέλος στηριχθεί επάνω στο έπιπλο, να σχηματίζεται όρθη γωνία. Μετά το τέλος της εργασίας το Γ μπορεί να φύγει από το δωμάτιο ή να γυρίσει και να τοποθετηθεί επάνω στο έπιπλο, σαν πρόσθετη επιφάνεια του.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ να μετατρέψετε επίσης ένα μικρό χαμηλό έπιπλο σε γραφείο. Στερεώνετε άπλούστατα στο έσω τοίχο του φύλλου του ενός ντουλαπιού τη γραφομηχανή σας και στο άλλο φύλλο τα συρτάρια με τα χαρτιά και τους φακέλλους σας. Όταν τελειώσετε τη δουλειά, κλείνετε το ντουλάπι και το δωμάτιο ξαναπαίρνει τη συνηθισμένη του όψη.

Βιβλιοθήκη, γραφείο, τραπεζι φαγητού, διαρρυθμισμένο με πολύ σαφές και χρήσιμο τρόπο.

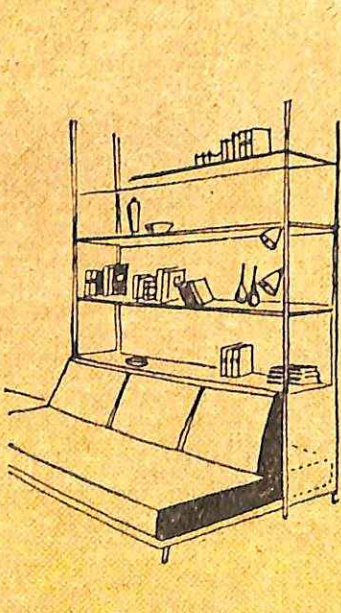
ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ του σαλονιού διατίθεται πάντα για το ραδιόφωνο και το γραμμόφωνο. Το έπιπλάκι που σας υποδεικνύουμε είναι πολύ χαριτωμένο. "Αν κλείσετε το καπάκι μετατρέπεται σε τραπεζάκι.

ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΟ χώρο της σημερινής κατοικίας είναι πολύ δύσκολο να έχη κανείς ιδιαίτερο γραφείο και ιδιαίτερη τραπεζαρία. Το έπιπλο που σας προτείνουμε λύνει το ζήτημα. Το διπλωτό τραπεζι τοποθετείται κάτω από το γραφείο.

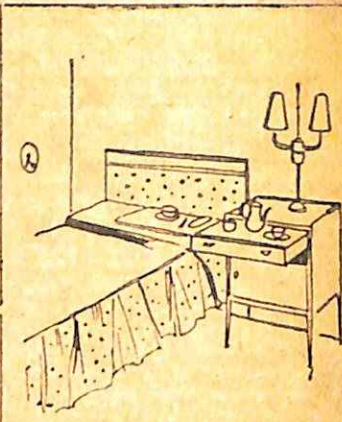
Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ της κρεβατοκάμαρας είναι ιδιαίτερα δύσκολη όταν το κρεβάτι είναι στη μέση του τοίχου. Η δυσκολία τακτοποιείται με μία κινητή βιβλιοθήκη που μπαίνει κατά μήκος, πίσω από το κρεβάτι. Το τελευταίο παίρνει έτσι όλη ντιβανιού. Με τον τρόπο αυτόν η κρεβατοκάμαρα μετατρέπεται την ημέρα σε σαλόνι ή σε στούντιο.

ΤΟ ΣΥΡΤΑΡΙ του κομοδίνου εύκολα μετατρέπεται σε τραπεζάκι που σας διευκολύνει να πάρετε το πρωινό σας στο κρεβάτι ή να διαβάσετε. ΠΛΑΙΙ- ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ μπορείτε να τοποθετήσετε ένα τραπεζι πλάι, που όταν τελειώσει η εργασία διπλώνεται πάνω στη βιβλιοθήκη όπου είναι στερεωμένο.

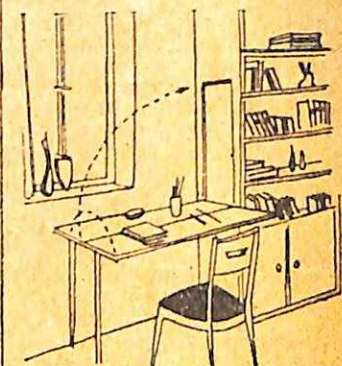
ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ γίνεται συχνά ακατάστατο από έλλειψη χώρου ποσωρισμένου για να βάζουν τα παιδιά τα παιχνίδια τους. Το κακό διορθώνεται με μάν-ταζέρα στη γωνία του δωματίου. Στη βάση της ύπνοχει ένα φαρδύ ντουλάπι με συρτάρια. Όταν αυτά θγαίνουν τα παιδιά κάθονται χρησιμοποιώντας την επιφάνεια του ντουλαπιού για τραπεζι. Όταν τελειώσουν τα παιχνίδια τους φυλάν τα πράματά τους. Και στο ντιβάνι τους μπορούμε να βάλουμε συρτάρια.

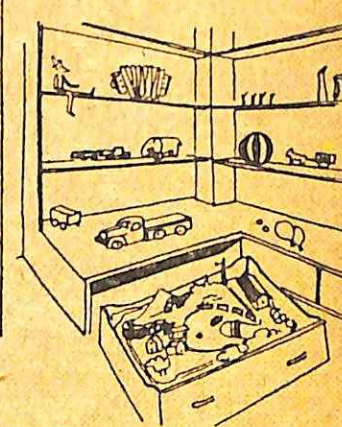
Το συνηθισμένο κρεβάτι μετατρέπεται έτσι σε ντιβάνι με μία πρωτότυπη βιβλιοθήκη.

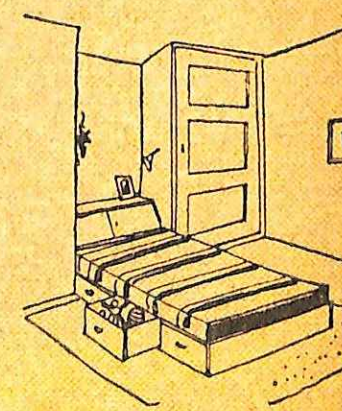
Το συρτάρι του κομοδίνου γίνεται τραπεζάκι για το κολατσό και για το διάβασμα.

Τραπεζι μελέτης που στερεώνεται και διπλώνεται πάνω στη βιβλιοθήκη.

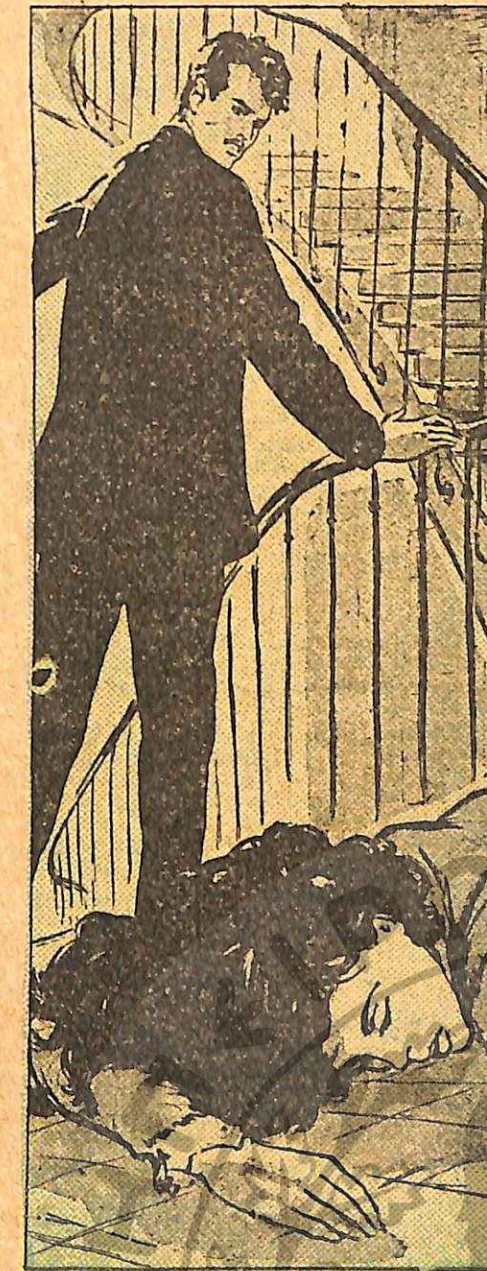
Τα παιχνίδια φυλάγονται στα συρτάρια που βρίσκονται κάτω από την έταζέρα.

Τα παιχνίδια μπορούν να φυλαχτούν και μέσα στα συρτάρια του ντιβανιού του παιδιού.

ΜΙΑ ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σουζάν, ήμισυμη, χωρίς ζωή, ήταν ξαπλωμένη στο χαλί.

ΗΤΑΝ ήδη μελαγχολικό, λίγο καταθλιπτικό και κάπως μυστηριώδες άκουσμα αυτό το μεγάλο σπίτι το κωμένο μέσα στην πρασινάδα, που ήταν άλλοτε ένα πάρκο. Σε πολλά σημεία η βλάστηση ήταν τόσο πυκνή που δεν τολμούσα να τα ξερευνήσω όλα όταν έπαιζα κρυφτό.

Ήταν πολύ διαφορετικό από το μικρό, αλλά κομψό διαμέρισμά που το θυμάμαι ακόμη και όπου είχα ζήσει τα πρώτα μου χρόνια, πριν πεθάνει η μανούλα μου. Ο μπαμπάς ύστερα δεν είχε πια κανένα λόγο να μένει στην πόλη, όπως έλεγε, ενώ η "Ετραί" ήταν πολύ κοντά στους μύλους του. Ο γιατρός συνιστούσε τον καθαρό αέρα της έξοχης για μένα, επειδή ήμουν τότε λεπτοκαμωμένο κοριτσάκι και ο πατέρας μου ήταν εύτυχης που μπορούσε να ξεκάνει τη λύπη του ανάμεσα στους εργάτες του, που οι περισσότεροι ήταν και φίλοι του.

Τα παιδιά τους τα προσκαλούσαμε στην "Ετραί" και έμένα θα μου άρεσε να έρχονται πολλά και συχνά. Όμως, είτε από ντροπή, είτε γιατί προτιμούσαν να τρέχουν ελεύθερα στους δρόμους, κορίτσια και αγόρια, σπάνια έρχονταν για δεύτερη φορά, παρ' όλη την επιμονή με την οποία τα παρακαλούσα.

Θα είχα τρομερά πλήξει και θα γνώριζα την πιο άφορητη μοναξιά αν ένα κοριτσάκι μόλις ένα χρόνο πιο μεγάλο από μένα, δεν είχε πεισθή να έρχεται συχνά και δεν είχε γίνει σε λίγο φίλη μου, προτού αρχίσω να την μεταχειρίζομστε σχεδόν σαν αδελφή μου.

Η κοπελίτσα αυτή ήταν η Σουζάν Ζουρνταν, κόρη ενός γέροντος επιστάτου, που είχε παντρευτεί μεγάλο και που είχε όλη την εμπιστοσύνη του πατέρα μου. Δε μιλούσαμε ποτέ για τη μητέρα της, που άσφαλώς θα είχε παντρευτεί τον πατέρα της πολύ νωρίς. Δε μπορούσε να υποφέρει τη μονοτονία, φτωχική και σοβαρή ζωή κοντά σ' ένα γέρο σύζυγο. Η Σουζάν, άλλωστε δεν έδειχνε να νοιάζεται και πολύ και η μητέρα της την είχε εγκαταλείψει και αυτό άσφαλώς υπήρχε ένας δεσμός περισσότερος μεταξύ μας, αφού ήμασταν δυο κορίτσια χωρίς μαμά.

Η Σουζάν ήταν ένα όμορφο κορίτσι. Είχε ένα δέρμα λευκό και μαλλιά κακάμαυρα, μάτια γαλανά σκούρα με μακρινές βλεφαρίδες, που έπαιρναν ώρες-ώρες μια ξεχωριστή λάμψη. Ήταν εκ φύσεως φιλόρεσκη, της άρεσαν τα λούσα και σ' αυτό το σημείο η επιπορόη της υπήρξε επιτυχής σε μένα, γιατί στα παιδικά μου χρόνια, τουλάχιστον, άδιαφορούσα εντελώς για την εξωτερική μου εμφάνιση. Μπορούσα να φορέσω π. χ. ένα καφέ σόρτς και μία μπλε δρώμικη μπλούζα και να θεωρήσω τις ξανθές μου μπούκλες χωρίς να κυττάξω πρώτα να τις ξεμπερδέψω, όταν η "Ελίζ", η υπηρέτρια, δεν ήταν προστά για να προσέξω την τουαλέτα μου.

Η Σουζάν δεν μούκανε παρατηρήσεις, δεν με κορόιδευε. Άλλα ένα βλέμμα της λίγο έκπληκτο μπροστά σ' ένα λεκέ ή μία έκφραση αποδοκιμασίας όταν μ' έβλεπε να φορά κάτι χωρίς γούστο, μ' έκαναν γρήγορα ν' αρχίσω να κοκκινίζω και να ντρέπωμαι. Ποτέ βέβαια δεν υπήρξε του "κουτιού" όπως ήταν πάντοτε εκείνη, αυτό υπερέβαινε τις ικανότητές μου, αλλά κατάφερα τουλάχιστον να είμαι σχεδόν ευφάνισμη σε κάθε ώρα της ημέρας.

Ο μπαμπάς συμπάθησε γρήγορα τη μικρή μου σύντροφό. Κι' εγώ έθουσιάστηκα όταν ζήτησε από τον πατέρα της να την τρελνή από το σχολείο και να παρακολουθή τα μαθήματά που μου έδινε ο καθηγητής του λυκείου της γειτονικής πόλεως. "Ετσι ήταν φυσικό να τρώω και μαζί μας. Ο υπάλληλος Ζουρνταν, όμως, δε θέλησε να έχω το δωμάτιο της πλάι στο δικό μου και απήτησε να γυρίσει κάθε βράδυ στο σπίτι τους.

Το βλέμμα της Σουζάν είχε σχεδόν σκοτεινιάσει όταν μου μετέδωσε αυτή την άποψη.

— "Όταν θα μεγαλώσω, ποδοθεσε πολύ ήρεμα, αλλά με μία αποφασιστικότητα άσυνήθιστη για την ηλικία της, θα κάνω ό,τι μου άρεσει και θα μένω πάντα μαζί σου. Είσαι τυχερή που έχεις ένα μπαμπά σαν το δικό σου, πρόσθεσε με φωνή ανεπαίσθητα αλλαγμένη. Είναι νέος, είναι χαριτωμένος, ευγενικός και πάντα καλοντυμένος. "Όταν θα μεγαλώσω θα πάω άνδρος σαν αυτόν. Ο πατέρας ο δικός μου είναι άσχημος, είναι....

— Σουζάν! Σουζάν! είπε ο μπαμπάς γελώντας. Αυτό που είπες είναι πολύ κολακευτικό για μένα, αλλά ο πατέρας σου είναι ο καλύτερος άνθρωπος του κόσμου και πρέπει να τον αγαπάς μ' όλη σου την καρδιά.

— "Ω, κύριε, είπε ντροπαλά η μικρή μου φίλη, δεν σας άκουσα όταν ήλθατε... Για πρώτη φορά, σχημάτισα τη φευγάλα έντύπωσή ότι η Σουζάν έλεγε ψέματα. Ήταν άκουμπισμένη στο μεγάλο παρσόβιο του οποίου το τζάμι ήταν σαν καθρέφτης και μπορούσε να είχε δη το μπαμπά να μάς πλησιάσει. "Εδώξα αυτό το πράγμα από το μυαλό μου σε μία κακή σκέψη: άπειρα από του να είμαι μία τέλεια κοπέλλα, ήμουν λίγο τεμπέλα, συχνά ανυπότακτη, επιπόλαιη, αλλά μου προσενούσε φρίκη το ψέμα και για να μπορώ να διατηρήσω τη φιλία της Σουζάν, έπρεπε να είμαι πεπεισμένη για την ειλικρίνεια της... *

Ακριδώς το χρόνο εκείνο πήραμε την πρώτη μας μετάληψη. Ο εφημέριος θέλησε να επιτρέψει στη Σουζάν ν' αναστήσει για ένα χρόνο τη δική της για να μπορέσουμε να την πάρουμε μαζί. Ο μπαμπάς μάς άγορασε δύο ίδια φορέματα, μεντάγιες ίδιες, ευχολόγια ίδια και αν πιστώσω στις αναμνήσεις μου, όπως πιστεύω και στις φωτογραφίες, η Σουζάν ήταν υπέροχη με το λευκό πέπλο της, με το μακρύ φορεμά της από μουσελίνα, ενώ εγώ φαινόμουν σαν παραγεμισμένη και αδέξια στις κινήσεις μου. "Όλοι θαύμαζαν την όμορφιά και την ευλάβεια της Σουζάν κι' εγώ, χωρίς να ζηλεύω καθόλου, έκανα το ίδιο.

Είχα πολύ περισσότερες ικανότητες απ' αυτήν στα μαθήματα. "Ωστόσο, με περνούσε επειδή έδειχνε μεγάλη επιμέλεια και επιμονή που δεν ταίριαζαν με τη φύση μου και έτσι πήρε το πτυχίο του γυμνασίου χωρίς δυσκολία, ενώ εγώ απέτυχα οκτρά. Παρηγορήθηκα εύκολα απ' αυτή την άποτυχία μου, γιατί εκείνο το καλοκαίρι ο μπαμπάς μάς υποσχέθηκε να περάσουμε τις διακοπές μας στη θάλασσα και απέφασε ναρθ κι' αυτός μαζί μας. Η άποτυχία μου, στην οποία, όπως κι' εγώ δεν έδινε ιδιαίτερη σημασία, δεν τών έκαμε ν' αλλάξω γνώμη.

Η Σουζάν, στα δέκα οκτώ της χρόνια, είχε γίνει μία γοητευτική και ώλοκληρωμένη κοπέλλα, ενώ τα δέκα έπτά μου χρόνια δισταχώς μεταξυ του χθεσινού κοριτσιού και της αύριανής κοπέλλας. Στην πλάξ έσημείωνε μία επιτυχία που έδειχνε να την άφηνε άδιάφορη. "Εγώ ριχνόμουν με μανία στις διασκεδάσεις που ήταν καινούργιες για μένα: στο κολύμπι, στο κιάο, στο θαλάσσιο σκι, στο δολέμπωλ... Τις περισσότερες φορές η φίλη μου ισχυριζόταν ότι τα βαρυσταν αυτά, ότι την κούραζε ή μεγάλη ζέστη για να μείνη στη βίλα, και προτιμούσε ένα καλό βιβλίο παρά ναρθ στο ψάρεμα.

Ένα μόνο πράγμα στο καζίνο και σε συνοδεία το μπαμπά στο καζίνο και σε να ήταν καμιά μεγάλη γυνάικα, να ποντάρη στη ρουλέτα... Ο πατέρας μου είχε ξαναρχίσει ν' αγαπάει το χορό και έμεναν έως αργά στο ντάνσινγκ, ενώ εγώ έπαιζα επί ώρες τότε με κορίτσια και αγόρια της ηλικίας μου...

Ο μπαμπάς μου είχε αγοράσει ωστόσο μία συλλογή από τουαλέτες που δεν ήξερα τί να τις κάνω, αλλά τη στιγμή που ήμουν έτοιμη να τις άνοηθω σκέοθηκα πόσο αγαπούσε η Σουζάν τα λούσα και ότι θα της ήταν δύσκολο να δεχθή τη μία ή την άλλη τουαλέτα αν έλεγα ότι δεν τις χρειαζόμμαι.

Ο πατερούλης γινόταν κι' αυτός όλο και πιο φιλάρεσκος και τον πείραζε καμιά φορά. Είχε φτιάξει μεταξύ των άλλων ένα κοστουμί κουκουλάικο-μπλέ... που θα πήγαμε καλύτερα σ' ένα νεαρό δανδή παρ' σ' ένα οίκογενειάρχη. Άλλα όταν έπεχειρήσα να πω τη γνώμη μου, η Σουζάν με σταμάτησε:

— "Ο κύριος Μπερτράν έχει μία φυσική κομψότητα κι' ένα άερα νεανικό που του επιτρέπουν κάθε ιδιοτροπία. Στάθηκα με το στόμα άνοιχτό μπροστά στην κολακεία αυτή, που μου φαίνόταν να πλησιάζει τη γελοιοτήτα, αλλά ο μπαμπάς είχε ένα ύφος τόσο ευχαριστημένο που θα ήταν κρίμα να του διαλύσω μία φιλοδοξία τόσο άθια.

Ο μεγάλος χορός της σαιζόν θα δινό-

ταν λίγες μέρες προ της αναχώρησής μας. Προς μεγάλη μου κατάπληξη ή σουζάν, άρχισε να δάζει το μπαμπά στα αίμα-
τα για να φτιαξη φράκο.

— Μά νομίζω ότι δεν είναι επιβεβλη-
μένο το επίσημο ένδυμα, τόλμησα να πώ.
Τι θα το κάμης το φράκο;... Μήπως πη-
γαίνουμε πουνενά;...

— Γιατί να μη πάμε να μείνουμε λίγο
στο Παρίσι, έφ'ότος το χειμώνα; Είναι και-
ρός να γνωρίσεις και άλλα πράγματα εκ-
τός από την «Ετραί». Κι' έπειτα, δε βλέ-
πω για ποιο λόγο να στερηθώ αυτή την
ευχαρίστηση...

Φυσικά, είχε δίκιο! Όμως αυτό ται-
ριαζε τόσο λίγο στον πατέρα που ήξερα
πάντα, στον άνθρωπο που δε σκεπτόταν
παρά τους μύλους του και απεχθάνονταν
τις δεξιότητες και την κομική ζωή, που
βρήκα αυτή την ιδέα εξωφρενική. Δεν κα-
ταλάβαινα επίσης γιατί μου χρειαζόταν
μια τουαλέτα από μουσελίνα τη στιγμή
που είχα ένα φόρεμα από ταφτά που ούτε
τό είχα καν φορέσει... Δεν καταλάβαινα
άκομη γιατί μία κοπέλλα δέκα όκτώ ετών
σάν τη Σουζάν, έπρεπε να φορέσει τουα-
λέτα σατέν, που θα ταιρίαζε σε πολύ με-
γαλύτερη... και πολύ λιγότερο γιατί με
κυριεύει ένα παράξενο συναίσθημα, καμιά
φορά, όταν βρισκόμουν ανάμεσα στον πα-
τέρα μου και στη φίλη μου, σ'α να ήμουν
καμιά παρείστακη, καμιά ξένη.

Και είδα μ' εύχαριστη να έρχεται
το τέλος των διακοπών αυτών, που δε μου
φάνηκαν τόσο ωραίες όσο τις περίμενα.
Όμως θα δυσκολευόμουν πολύ να βρώ
το λόγο, αν με ρωτούσαν...

Αυτός ο τελευταίος χορδός υπήρξε ωστό-
σο μία μαγεία. Η Σουζάν άσכולήθηκε με
μένα πρώτου άσכולηθή με τόν έαυτό της
και ώφειλε σ' αυτήν το άμωγο κτένισμά
μου, την πολύ έφορμωστή τουαλέτα μου,
το έλαφρό μακιγιάρισμα που μ' έκανε να
δυσκολευτώ ν' αναγνωρίσω τόν έαυτό μου
όταν κυττάχτηκα στον καθρέφτη...

Η Σουζάν, όταν κατέβηκε στο χάλ, πα-
ρουσίαζε μία μεταβολή άκομη πιο ριζική.
Είχε κτένισε τα μαλλιά της κότσο. Φορού-
σε μία τουαλέτα λευκή προς το κρέμ, που
άφινε να διαγραφώνται καμπυλωτές πολύ
προκλητικές. Το μακιγιάζ της ήταν τολ-
μηρό και υπεργαμμίζε τα ωραία χαρακτη-
ριστικά της. Άλλα φαίνονταν τέσσερα-πέντε
χρόνια μεγαλύτερη από την ηλικία της και
ένοιωσα μία συστολή παράξενη μπροστά
σ' αυτήν που θεωρούσα ως εκείνη την ή-
μερα σάν θετή άδελφή μου.

Χαιρογέλασε έλαφρά βλέποντας την έκ-
φραση θαυμασμού και κατάπληξως που
είχα πάρει, μά δεν είπα τίποτε.

— Ο μπαμπάς μάς περιμένει, είπα για
να διαλύσω τη σιωπή, άλλα σταμάτησα.
Ο πατέρας μου προχωρούσε προς το
μέρος μας. Το φράκο του πήγαινε θαυμά-
σια. Η Σουζάν είχε δίκιο, ο μπαμπάς ή-
ταν άωργος με το επίσημο ένδυμα και φαι-
νόταν δέκα χρόνια νεώτερος. Η εμφάνι-
σή μας στην αίθουσα του χορού προένη-
σε αίσθηση.

Από την πρώτη στιγμή με περιτριγύρι-
σαν θαυμαστές. Διασκέδαζα πολύ, όμως
στιγμές-στιγμές, είχα τύψεις: μου φαινό-
ταν ότι η Σουζάν δεν είχε την ίδια επιτυ-
χία με μένα. Η αλήθεια είναι πως ο μπα-
μπάς, άκούρατος, τη χόρευε συνέχεια.
Εκείνη φαίνονταν ευτυχισμένη. Σε λίγο έ-
παψα ν' άσכולόμυ μαζί της για να θέσω
μία τάξη προτιμήσεως μεταξύ των άπεί-
ρων καθολιών μου.

Άκριβώς το χειμώνα που άκολούθησε
τις διακοπές που περάσαμε στη λουτρό-
πολη, ήρθε και έγκαταστάθηκε σ' ένα πε-
ριπτερο κοντά στους μύλους, ο Πώλ Ντε-
λδρμ, γιός ενός παιδικού φίλου του μπα-
μπά, για να ειδικευθή στο εμπόριο των
άλευρων και των σπόρων. Ο μπαμπάς,
που άπότομα τόν είχε κυριεύσει μία ύ-
περβολική δραστηριότητα, ήθελε ν' αναπτύ-
ξη τις έργασίες του, και είχε σκοπό, αν
ο νέος τού έκανε, να τόν προσλάβει ως
διευθυντή.

Ο Πώλ ήταν ψηλός, μελαχροινός, ωραίο
παιδί και κυρίως έφθασε περιβεβλημένος
με την αίγλη που έχουν οι «παριζιάνοι»
μπροστά στους έπαρχιώτες. Ήταν καλός

μουσικός, έξάιρετος χορευτής, έπαιζε θαυ-
μάσιο τένις... Μετά από όκτώ μέρες ή-
μουν έρωτευμένη μαζί του. Λίγες βδομά-
δες άργότερα είχα νοιώσει ότι τόν αγα-
πούσα με πάθος.

Μου φαίνονταν καμιά φορά ότ. δεν τού
ήμουν άδιάφορη, άλλα τις περισσότερες
φορές αναγκάζόμουν να παραδεχθώ ότι ή-
ταν πολύ επιφυλακτικός όταν μέναμε μό-
νοι.

Μία μέρα άνοιξα την καρδιά μου στη
Σουζάν.

Εκείνη με κύτταζε έκπληκτη και συγ-
χνόνας με άμχανία:

— Είσαι άκομη πολύ παιδί. Έλέν. Ό-
στόσο, αν έκανες τόν κόπο να σκεφθής...
Τό παραδέχομαι, ο Πώλ είναι πολύ γοη-
τευτικός και είναι ο μόνος νέος της προ-
κοπής που βλέπουμε συχνά...

— Δεν τόν αγαπώ για τους λόγους αυ-
τούς!...

Υψωσε τους ώμους της έλαφρά:

— Μη μιλάς λοιπόν για πράγματα που
δεν ξέρεις! Φαντάζεσαι ότι θα μάς έδινε
προσοχή αν μάς συναντούσε άλλου;

— Θά μάς έδινε;...

— Μά βέβαια... Με τριγυρίζει διαρ-
κώς. Με μένα ζητεί την περιπέτεια. Ά-
σφαλώς αυτό δεν τόν έμποδίζει να εκτιμή
την προίκα σου...

Κύτταζε τη Σουζάν με φρίκη. «Όχι, δεν
μπορούσα να την πιστώσω! Άυτόσο φαί-
νεται τόσο βέβαιη γι' αυτό που λέγει!
Γιατί ήταν τόσο ομιλητική και ευγενική
μαζί του... κυρίως όταν έλεπε ο μπαμπάς;
Μιλούσε με ύπνοουμένα, τόν καλάνευε,
δεν μ' άφινε να μιλήσω. Άγαπούσε άσφα-
λώς τόν Πώλ και είχε βρή από τόν τρόπο
για να τόν άπουακρύνει από μένα.

Άρχισε να με βασανίζει μία λύπη πολύ
βαρεία για μένα: Δεν ήταν μικρό πράγμα
να χάσω την αγάπη, τη φιλενάδα μου, την
έμπιστοσύνη που είχα στη ζωή. «Όχι, ή-
ταν φρικτό!

Επί πολλές μέρες, έπεδίωκα τη μονα-
ξιά μέσα στο πάρκο που έξακολουθούσε
να είναι άγριο, άλλα δεν εύρισκα τόν κα-
τευνασμό.

Επίσης κουβέντα με τόν Φρανσουά,
τόν βοηθό τού κηπουρού, ένα παιδί της
ηλικίας μου με το όποιο παίζαμε άλλοτε
κουφτό. Από λίγο καιρό είχε άρχισει να
έχη μία άψι περιλυσή που δεν ταιρίαζε
με τα δλοστρογγύλια μάγουλά του, τα ξαν-
θά του μαλλιά, τα φώτεινα μάτια του:

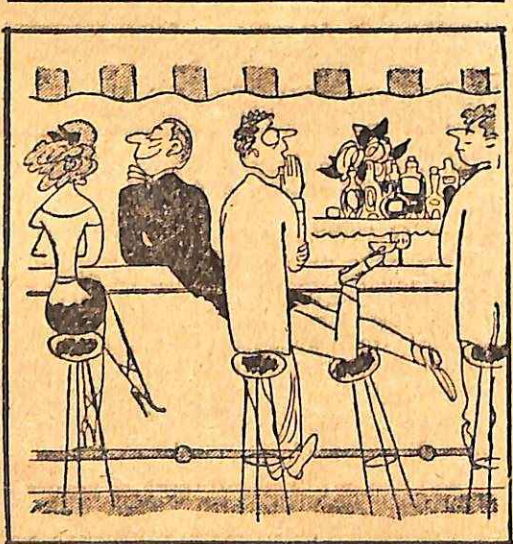
— Έλα, για πέσ μου Φρανσουά, τού
είπα για να τόν πειράξω, μία μέρα που
είχα καταφέρει να ξεχάσω τα δικά μου
βάσανα, μήπως ποσάει ή καρδούλα σου;...

Κοκκίνισε σάν παπαρούνα και ύστερα
μουρμούρισε:

— Μη έχετε έμπιστοσύνη, δεσποινίς...
Οι γυναίκες είναι όλες... Συγγνώμη!...

Τέλος πάντων ξέρω τί λέω...

— Κι' εγώ δεν καταλαβαίνω τίποτα...
Αναρωτιέμαι τώρα πως μπόρεσα να

ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΗΟ ΤΗΣ

— Καταλαβαίνεις τώρα γιατί δε θέλω να
βγαίνω σ'α κέντρα μαζί του;...

είμαι τόσοσ καιρό τυφλή και να μη βλέ-
πω αυτό που συνέβαιαν γύρω μου, γιατί
όταν είδα, ύστερα από δύο μέρες, τη Σου-
ζάν να βγαίνει από τη σέρα, αναμάλια-
σμένη, με χαλασμένο το μακιγιάζ της, δεν
κοτάλαβα περισσότερα. Και σκέφθηκα ότι
ο χαλασμός τού μπαμπά είχε γίνει πολ-
λυ κακός, όσον την έπομένη βδομάδα έκα-
μα μία τρομερή σκηνή στη Σουζάν, γιατί
είχε πάει με το Φρανσουά στην αγορά και
γυρίσε άργά το βράδυ:

— Δεν μου άρέσει να έμφανίζεσθε στον
κόμο με καθολιέρο ένα ύπνρπτό.

«Ω, ο μπαμπάς δεν μιλάει πιά στον
ένικό στη δεύτερη κόρη του!» είπα μέσα
μου όταν τόν άκουσα.

— Με το Φρανσουά; είπε ειρωνικά η
Σουζάν. Όχι δά, δεν πιστεύω να φαντά-
ζεσθε ότι τόν βλέπω σάν άνδρα;...

— Πάντως εκείνος δεν παύει να σας
βλέπει σ'α γυναικά! Άλλωστε, δεν είναι
και μακρινός σας εξάδελφος;...

— Μπαμπά! φώναξα εγώ, βλέποντας
τη Σουζάν να γίνεται κατακίτρινη.

Ήξερα και καταδικάζα, καμιά φορά
την άουαμία της να τρέπεται για την
καταγωγή της, άλλα εύρισκα το μπαμπά
πολύ λίγο γενναίωυχο να της την υπεν-
θυμίζη.

— Έσύ μη άνακατεύεσαι σ' αυτό το
ζήτημα! μου είπε ο πατέρας μου με τρό-
πο τόσο άπότομο που δεν τόν είχε ξανα-
μεταχειρισθί άπέναντί μου. Θά έκανες κα-
λύτερα να πάς να παίξεις τένις με τόν
Πώλ, που θα πλήττη μέχρι θανάτου...

— Και με τόν Πώλ μου άπαγορεύετε
να κάνω παρέα, δεν είν' έτσι; είπε η Σου-
ζάν με μισή φωνή. Ο έιος είναι πάρα
πολύ «καθώς πρέπει», ο άλλος όχι άρ-
κετά!...

— Φταίω εγώ άν...

Δεν άκούσα πιά τίποτε και πήγα μη-
χανικά να βρώ τόν Πώλ, όπως με είχε δια-
τάξει ο μπαμπάς.

Τόν βρήκα να διαβάξη κάτω από το
κισόκι.

Όσο προκατειλημμένη, όσο πεπεισμένη
και αν ήμουν ότι τού ήμουν άδιάφορη, δεν
μπόρεσα ωστόσο να παραγνωρίσω τη
σπουδή που έδειξε για να σκεφθώ να
με υποδεχθώ, τη χαρά που ζωγραφίστηκε
στο πρόσωπό του:

— Θέλετε όπωσδήποτε να παίξω με τέ-
νις;... Δεν θα προτιμούσατε να κουβεντιά-
σωμε λίγο;...

Τού έριξα ένα βλέμμα εύγνωμοσύνης.
Τίποτε δεν μπορούσε να μ' εύχαριστη-
ση περισσότερο.

Χωρίς άμφιβολία, θα σας έγκατα-
λειψω σ'α λίγο καιρό, μου άνεκοίνωσε, χω-
ρίς να προσέξη το πρόσωπό μου που σκα-
τείνιασε στο άκουσμα αυτής της είδησεως.

«Όχι γιά πολύ... Ο πατέρας σας μου είπε
ότι είναι εύχαριστήμένος από την έργα-
σία μου. Νομίζω ότι θέλει ν' αναθέσει σέ
μένα ένα μεγάλο μέρος των έργασιών που
άποτελούν μπελά γι' αυτόν. Πιστεύετε ότι
είμαι ικανός να φανώ άντάξιος της έμπι-
στοσύνης του;

— Είμαι... Είμαι πεπεισμένη γι' αυ-
τό... Άλλά δεν ήξερα ότι ο πατέρας...

— Δεν μου έμπιστεύθηκε τίποτε από
τα σχέδιά του, άλλα τα μαντεύω. Ίσως
να είναι καλύτερα να μη τού μιλήσετε γι'
αυτό το ζήτημα... Ο πατέρας σας είναι
άκομη νέος. Είναι φυσικό να θέλη λίγη έ-
λευθέρια, να μπόρη να ταξιδεύη, να ζή λι-
γο και γιά τόν έαυτό του...

— Σαράντα τριών ετών, μουρμούρισα
μηχανικά. Να ταξιδεύωμε, να, θα μου ά-
ρεσε πολύ αυτό. Η «Ετραί» είναι τόσο
μεγαυχολική! Κι' όμως νομίζω ότι δεν θα
μπορούσα να ζήσω άλλου.

— Θα ήταν εύκολο να την κάμετε πρόσ-
χαρη: να περιποιηθήτε το πάρκο, ν' άνοι-
ξετε μία άλέα που να συνδέη το σπίτι με
τους μύλους. Στο έσωτερικό να καταργη-
σετε τα ύπoγεια, τα περιττά γραφεία. Έ-
γώ φαντάζομαι ότι μπόρει να γίνη ένα
σπίτι γελαστό, με μεγάλα φωτεινά δωμά-
τια. Με μία καλή μεταρρύθμιση θα μπο-
ρούσε να γίνη ένας παράδεισος.

Σώπαζε γιά λίγο και ύστερα πρόσθεσε:

— Βλέπω άκομη και τ' άγγελούδια να
τρέχουν και να παίζουν χαρούμενα μέσα
σ' αυτόν τόν παράδεισο...

Ο λαίμος μου σφίχτηκε. Η Σουζάν είν-
αι δίκιο, την αγαπούσε και σέ μένα δεν

έβλεπε τίποτε άλλο παρά το μέσον που
θα τού εξασφάλιζε το μέλλον...

Σηκώθηκα άπότομα, τη σκέψη αυτή δεν
μπορούσα να την υποφέρω. Ήταν κάτι
άνωτερο από τις δυνάμεις μου.

Γύρισα στο σπίτι με άργό βήμα... Τη
Σουζάν!... Πώς να θυμώσω μαζί της; Τι
έφταιγε αυτή αν την είχε αγαπήσει;

Άκριβώς εκείνη τη στιγμή έχοταν να
με προυπαντήση, τα μάτια της έλαμπαν.
Χαιρογέλουσε. Άσφαλώς στο όνειρό της,
σ'α ένα όνειρο που ήταν εύκολο να το μαν-
τεύσω.

Πέρασα άπαλά το χέρι μου στο μπρά-
τσο της.

Τινάχτηκε, γιατί θυμισμένη στίς σκέ-
ψεις της, δεν μ' άκουσε που πλησίαζα:

— Με τρώμαξες, Έλέν!

— Φαίνεται πολύ εύχαριστημένη!

— Γιατί να μην είμαι;...

Την ήμερα εκείνη οι έκμυστηρεύσεις μας
δεν προχώρησαν περισσότερο. Τη βδομάδα
που άκολούθησε ο καιρός ήταν θαυμάσιος
και δε βρήκα τη δύναμη ν' άποφύγω τόν
Πώλ, ο όποιος έδειχνε να επιδιώκη τη συ-
τροφία μου. Άλλά περνούσαμε σχεδόν ό-
λο τόν καιρό μας παίζοντας τένις.

Ένα βραδύκι, άργήσαμε τόσο πολύ
που είχε σχεδόν νυχτώσει όταν γυρίζαμε
στο σπίτι.

Ο Πώλ, ύστερα από μερικά λεπτά σιω-
πής, με ρώτησε με φωνή αλλαγμένη:

— Έλέν, θα με ξεχάσετε όταν θα
λείψω;

Η ερώτησις με άσφες έκπληκτη και έ-
καμα μία κίνησι άμνησας.

Μπόρει να συμβούν τόσα πράγματα
κάτα τους έξ αυτούς μήνες, συνέχισε ο
Πώλ... Δεν θα ήθελα να σας πώ τίποτε
πρωτό να είμαι βέβαιος ότι δεν διέψευσα
τις έλπίδες που έσπέρριξε σέ μένα ο πα-
τέρας σας άλλα θα ήθελα να ξεράτε ότι...
ότι κι αν συμβή ύπάρχει κάποιος που σας
σκέπτεται και που... σας αγαπά, Έλέν...

Άκούοντας αυτά τα λόγια που θα με
γείκισαν χαρά αν μπορούσα να τα πιστέψω,
ένοιωσα να με κυριεύει ένας κοφός φόθος.
Η καρδιά μου πίστευε τόν Πώλ ειλικρινή,
άλλά όπως μου το είχε πη η Σουζάν, είχα
τόσο λίγο πείρα.

Όμως, όχι, ήταν άδύνατον! Άν ο Πώλ
μου μιλούσε για αγάπη, ήταν γιάτί σκε-
πτόταν το γάμο και δεν είχε την ψυχρή άρ-
κετά μαύρη για να βέλη να με παντρευτή
τη στιγμή που άγοπούσε τη Σουζάν.

Παρεξήγησα άσφαλώς τη σιωπή μου,
την άχρηστιά μου, το διαταγάμό μου:

— Συγχωρήστε με, Έλέν, ήξερα ότι
ήταν καλύτερο να μη σας πώ τίποτε, άλ-
λά άνυσχό τόσο που θα σας άφήσω...
Ξεχάστε αυτά που σας είπα, άλλα ύπο-
σχεθήτε μου ότι θα με θεωρήτε σάν φίλο
σας, αν μία μέρα χρειασθήτε βοήθεια...

— Σας το υπόσχομαι... τραυλίζα, με
ξέροντας πιά τί να σκεφθώ... Μά τί θέ-
λετε να μου συμβή;

— Έ, λοιπόν! Δεν έρχόσαστε... το
τροπέκι είναι έτοιμο! φώναξε έννευσιμένη
η Σουζάν.

Το βράδυ εκείνο ήρθε και με βρήκε στο
δωμάτιό μου. Ήταν πολύ όμορφη η Σου-
ζάν, με το άρκετά τολμηρό ντεαμπιγιέ
που φορούσε. Ήταν μία γυναίκα συναρ-
παστική, ενώ εγώ ήμουν μία κοπελίτσα
άπλη, ίσως άρκετά όμορφη, άλλα καταλά-
βαινα ότι μεταξύ τών δύο μας ένας άν-
δρας δεν θα δίσταζε να διαλέξη εκείνην.

Ετοιμαζόμουν να της το πώ όταν έσκυ-
ψε κοντά μου:

— Περιττό να προσπαθή να μου πά-
ρης τόν Πώλ, μικρή μου, είπε.

— Σουζάν! φώναξα πληγωμένη με την
αυθάδεια της.

— Σουζάν, ναί... η Σουζάν που βαρέ-
θηκε πιά να είναι η δεύτερη. Η κωμωδία
άρκετά κράτησε. Ο Πώλ μ' αγαπά, θέλει
να φύγω μαζί του... Ζηλεύει φοβερά γιά μ'
αφήσει εδώ... Και αν κάθεται και σου λέη
καθεντούλες δεν το κάνει παρά γιά να
ρίχνη σ'ακτή στα μάτια, γιά ν' άπομακρύ-
νη τις ύποψεις...

— Τις ύποψεις τίνος;... Κανείς δεν σκέ-
πεται να σ' έμποδισή να παντρευθής τόν
Πώλ και δεν βλέπω ποιόν μπόρει να ζη-
λεύη.

Η Σουζάν μου σήκωσε το πηγούνι με

Ενώ η κ. Κάρνες γράφει στη μηχανή, η Φίπη-
Τιν, η μικρή της κίσα της κάνει συντροφία. «Ε-
νας γάτος την κυνήγησε και από τότε δεν βε-
λει πιά να πετάξη. Η Φίπη-Τιν συνοδεύει τον
πτηνολόγο σ'α άεροπορικά της ταξίδια.

ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑΡΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ ΒΡΗΚΑΝΕ ΜΗΤΕΡΑ!...

Μία Άμερικανίδα πτηνολόγος, η κ.
Κάρνες, έχει τέτοια αγάπη γιά τα φτε-
ρωτά πλάσματα, που τούς άνοιξε το σπι-
τί της και τόν κήπο της και ίδρυσε το
«Άσυλο πουλιών».

Μέσα σέ έξη μονάχα χρόνια, η πτηνο-
λόγος αυτή φιλοξένησε πάνω από 8.000
ταξιδιάρικα πουλιά που άνήκουν σέ 2.214
κατηγορίες. Τα πουλιά γυρίζουν πάντα
στον κήπο της όπου έχουν εξασφαλισμέ-
νη περιποίηση και φροντίδα.

Η κ. Κάρνες έχει δημιουργήσει μία
άληθινή κλινική γιά τα άρρωστα ή τα
πληγωμένα πουλιά. Στην κλινική της
φθάνουν πελάτες από όλα τα μέρη της
Άμερικής. Κάθε μέρα, τα παιδάκια από
τά περιχώρα του Νέαφλν πηγαίνουν στην
κ. Κάρνες στρουθιά και σπίνους που πέ-
φτουν από τη φωλιά ή τα πληγωσάν οι
γάτοι.

Η κ. Κάρνες όμως ξέρει περιφη-
μα πως να τα γιάτρευη και έχει στη ci-
αθεσί της όλα τα χειρουργικά εργαλεία
και τα φάρμακα που μπόρουν να τούς
χαρίσουν την υγεία τους. Άν π.χ. μία
μικρή κίσα πέση από τη φωλιά της και
χάση την όρεξή της, μία κουτάλιτσα από
κρέμα είναι ικανή να της κεντρίση πάλι
τη διάθεσι γιά φαγητό.

Μία κίνησι περιφρονητική γιά να διαβάση
καλύτερα το δάμμα μου και ύστερα δη-
κε πετώντας μου τόνο μία λέξι:
— Ήλιθία!

Δεν έπρόκειτο να την ξαναδώ... «Η κω-
μωδία είχε άρκετά κρατήσει...», άκολου-
θούσε τώρα η τραγωδία!

Είχε ξημερώσει, άλλα ήταν άκομη πολύ
ένωρις, όταν έμπησα τρομαγμένη. Δεν
κατάλαβα παρά μερικά δευτερόλεπτα άρ-
γότερα ότι εκείνο που με έϋπνυσε ήταν
ο κρότος ενός πυροβολισμού... Με δυνα-
τό καρδιαχτύπι φόρεσα γρήγορα μία ρο-
μπα και βγήκα στο διάδρομο.

Κατέβηκα τρέχοντας τα σκαλιά. Τού
μπαμπά το δωμάτιο ήταν στο ίσογειο. Το
δωμάτιο αυτό επικοινωνούσε με το γρα-
φείο του. Οι μεγάλες μπαλκονόπορτες τού
τελευταίου έδωσαν σέ μία βεράντα και
οι γρίλιες τούς έμεναν πάντα άνοιχτές...
Η μεγάλη πόρτα τού γραφείου ήταν όρ-
θάνοικτη.

Η ψηλή σιλουέτα τού Πώλ, που ήταν
ήδη ντυμένος και έυρισμένος, μου έφρασε
την είσοδο... Πήγα και στάθηκα πλάι του
και ύστερα έβγαλα μία κραυγή φρίκης.
Η Σουζάν, ημίγυμη, χωρίς ζωή, ήταν έα-
πλωμένη στο χαλί. Ο μπαμπάς, με πυ-
τζάμες, σωριασμένος σέ μία πολυθρόνα,
είχε ένα βλέμμα χαμένο.

Θέλησα να όρμησω, άλλα ο Πώλ μ' έ-
πιασε από το μπράτσο.

— Περιττό, δεν μπόρει να γίνη πιά τί-
ποτε... Δεν πρέπει ν' άγγίξωμε τίποτε...

— Γιατί... γιατί να την σκοτώσετε;
είπα άνάμεσα από τούς λυγμούς μου.
Δεν... δεν έφταιγε;...

Οι δύο άνδρες με κύτταζαν με κατά-
πληξη.

Τη στιγμή εκείνη μπήκε η Κατερίν, η
ύπνρπρία:

— Τηλεφώνησα... Η άστυνομία φθά-
νει... Τί κρίμα! Όμως ήταν έπόμενο να
καταλήξη εκεί!

Άγανακτήσα. Και καθώς οι δύο άνδρες
δεν είπαν τίποτε, εγώ φώναξα:

— Πώς μπόρει και μιλάς έτσι, Κατε-
ρίν;... Η Σουζάν δεν έκαμε κανένα κα-
κό;...

Η Κατερίν άσφαλώς θα έπιχειρούσε να
υποστηρίξη τη γνώμη της, άλλα ο μπα-
μπάς της έκαμε νύημα να σωπάση. Άλλω-
στε τη στιγμή εκείνη, το άυτόκινητο τού
γιατρού σταματούσε κιάλας μπροστά
στην πόρτα.

Δε μπόρεσε να κάμη τίποτε άλλο παρά
να διαπιστώση το θάνατο. Η Σουζάν είχε
δεχθή μία σφαίρα από γκολφ στην πλάτη.
Δεν είχα ούτε προς στιγμήν άμφιβάλει
ότι ένοχος τού φόνου ήταν ο Πώλ, όμως
τώρα μόλις άρχιζα ν' αντίλαμβάνωμυ τις
συνέπειες.

— Μπαμπά! μπαμπά! φώναξα πανι-
κόβλητη, ο Πώλ πρέπει να φύγη πρωτό
έρθη η άστυνομία... Πρέπει!...

Ο Πώλ έγινε πελιδνός:

— Έλέν, δεν πιστεύετε ότι...

— Φίλε μου, είπε ο γιατρός. Η Έλέν
«πιστεύει» σωστά και φοβόμυ πολύ ότι
και πολλοί άλλοι θα σχηματίσουν αυτή
τη γνώμη. Θά χρειασθώ να υπερσπίσετε
τόν έαυτό σας και γι' αυτό πρέπει να προ-
ετοιμασθήτε γι' αυτό. Θά είναι δύσκολο
να κρυφτεί την αλήθεια σ' αυτό το παιδί,
δπως θα είναι επίσης δύσκολο να εύρεθί
ο ένοχος... *

Όταν ήρθε η σειρά ή δική μου ν' ανα-
κριθώ, ο άστυνομός μου είπε να καθήσω.

— Ξεράσε να έχει κανένα έρωτικό δεσμό
ή φίλη σας; με ρώτησε.

— Όχι... είπα κοκκινίζοντας.

— Δεν ύπνησαν ίδιότητες σχέσεις με-
ταξύ εκείνης και τού Πώλ Ντελδρμ;

Εσκίψα το κεφάλι. Ήξερα τόσο λίγο
να λέω ψέματα που ήταν καλύτερα να σω-
πάσω.

— Άσφαλώς ο κύριος Ντελδρμ όταν την
συνέλαβε να βγαίνει τα ξημερώματα από
το δωμάτιο τού πατέρα σας, δε μπόρεσε
να κατακινήση τη ζήλια του;...

Τόν κύτταζε σάν κομμένη. Στο δωμάτιο
τού μπαμπά;... Άστε λοιπόν αυτόν ζήλευε
ο Πώλ;... Η άποκάληψις με συνετρίβε.

— Άγνωστε τις σχέσεις τους;...

Ο πατέρας σας ίσχυρθητί, ωστόσο, ότι άρ-
ραδωσιασμένος από χρόνια με τη φίλη
σας ή όποια ήθελε να κρατή μυητικούς
αυτούς τούς άρρωδώνες, δεν υπέκυψε παρά
τις τελευταίες αυτές μέρες στις προκλη-
τικές τελευταίες του Ντελδρμ.

Λέει επίσης ότι δεν έδειξε ποτέ το έλαχι-
στο ενδιαφέρον στην κοπέλλα αυτή, που
δεν έπαυε να τόν κυνηγά... Είχαν και ο
ένας και ο άλλος λόγους να τη σκοτώ-
σουν αν παραδεχθούμε ότι ο κύριος Ντε-
λδρμ μετέβαινε και αγαπούσε το θύμα.

— Την αγαπούσε! φώναξα. Μου το
είπε εκείνη... Μου έκαμε μία σκηνή έξ αί-
ματός του, χθές το βράδυ... Μά... *

Ξεσπασα σέ λυγμούς. Με ότι κι αν
έλεγα θα έναγοποιούσε τόν Πώλ ή το
μπαμπά... Άν κύτταζε να βγάλω άδω
τόν ένα θα έπεδάρινα τόν άλλο. Κι' εγώ
ή ίδια δεν ήξερα πιά ποιός ήταν ο ένο-
χος.

Τα νεύρα μου είχαν τσιτώσει τόσο πολύ
που έπεσα άναίσθητη. *

Η Κατερίν μου έβρεχε το μέτωπο με
ξύδι όταν άνέκτησα τις αίσθήσεις μου και
τά είχε βάλει με τόν ά

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΨΑΡΙΑ;

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ, ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ, ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΑΔΑΙ...

Κείμενο και σχέδια
ΠΑΡΙ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥΜΑΡΙΔΑ-ΓΟΠΑ
ΜΕΝΟΥΛΑ-ΤΣΕΡΟΥΛΑ

Ήταν... 'Αλλά όχι δεν την σκότωσε αυτός αν και έπρεπε να το έχη κάμει από καιρό!... 'Οχι, όσο κι' αν είσαστε άστυνομος δεν μπορείτε να μου κλείσετε το στόμα... 'Εγώ θα μιλήσω... Και ούτε και αυτό το καλό παιδί την σκότωσε!... Κι' όμως πόσες φορές πήγαινε και του φορτώνονταν στο περίπτερό του!... 'Αλλ' αυτός πέβαινε από αγάπη για τη δεσποινίδα 'Ελέν και ή άλλη έσκαζε από τη λύσσα της... Και βέβαια το ξέρω!... 'Εβλεπα από πολύ καιρό τα καμώματά της... 'Ο κύριος Πώλ είναι άθως! Την περιορο-νούσε... Ποιος τή σκότωσε;... Δεν είναι δύσκολο να το μάθετε... Τον κακομοίρη, α' τον βρήτε ζωντανό να μου τρυπήσετε τη μύτη έμένα...

— 'Ο Φρανσουά! φώναζε εκπληκτική.
— Τι είπατε; Ποιος είναι αυτός; ρώ-
τησε ό άστυνομος.

— 'Ο κηπουρός, απάντησε ή Κατερίν...
'Ενα καλό παιδί κι' αυτό, που ήταν τρελ-
λό μαζί της. Ίσως, μάλιστα, να ήταν και
ό μόνος που αγαπούσε... Μόνο... Ένας κη-
πουρός για τη δεσποινίδα Σουζάν, έ;...
Δεν τή καταδέχονταν, βλέπετε...

Η Κατερίν είχε κάμει όσους συλλογι-
σμούς.

Τό πτώμα του Φρανσουά δρεθήκε κοντά
στους μύλους. Τό γκόλτε το είχε φυλάξει
από τότε που είχε υπηρητήσει στην 'Αν-
τιστάσι όταν ήταν ακόμη ένας έφηβος...

Ο Φρανσουά, τα ξημερώματα της ή-
μέρας εκείνης, έκοβε καλάμια. Είχε δη ή
είχ' ακούσει τη Σουζάν στο δωμάτιο του
πάτερα μου, πήγε και πήρε τότε τό όπλο
του και τρελλός από τη ζήλεια του, σκό-
τωσε εκείνην που αγαπούσε και που τον
είχε προσβάλει, ενώ εξακολουθούσε να
διατηρή σχέσεις μαζί του, ασφαλώς, γιατί
της γέμιζε την καρδιά και ικανοποιούσε
τις αισθήσεις της.

Η Σουζάν ήταν ένας δαίμονας.
Η μπαμπάς είχε παρσασυρθή από τα
νιάτα της και από την καμωδιά που του
έπαιζε με τόσο επίδειξη.

Γιατί είχε έπιχειρήσει ν' απομακρύν-
τον Πώλ από μένα; Τό μυστικό αυτό τό
πήρε μαζί της... 'Αλλά δεν υπάρχει καμ-
μιά αμφιβολία ότι αυτό τό έκανε γιατί δεν
μπορούσε να υποφέρει να βλέπει ένα άνδρα
να εησάφέρεται για μία άλλη και όχι γι'
αυτήν.

★

Μετά την καταστροφή ό Πώλ ματαίω-
σε τό ταξίδι του για τον Καναδά. 'Ο μπα-
μπάς έγινε απότομα ένας γέρος άνθρο-
πος. Δέχτηκε χωρίς μεγάλο κόπο να παν-
τρευτούμε με τον Πώλ. 'Ο γάμος έγινε
σε πολύ στενό κύκλο και από τότε τον πε-
ρισβάλλουμε με τη στοργή μας, προσπα-
θούμε να τον κάμουμε να ξεχάσει αυτό που
υπήρξε πάντως ό τελευταίος του έρωτας.

Ελπίζω ότι τό χαμόγελο θα ξαναβίση
στό χείλη του όταν ύστερα από λίγους
μήνες θα κρατήσει στην αγκαλιά του τό
πρώτο του έγγονο, για τό όποιο ό Πώλ
φρόντισε να μεταρρυθμισθί τό σπίτι και
να γίνη από «καταραμένο σπίτι», ή φω-
τεινή και πρόσκληση κατοικία των όντων
του, αυτών των όντων του που είχα πα-
ρεξηγήσει.

ΠΙΕΡ ΜΠΡΕΝΤΑΝ

★

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

★ Μοντέρνα μητέρα είναι εκείνη που ά-
νησχεί όταν βλέπει την κόρη της να γυρι-
ζει πολύ νωρίς τό βράδυ...

Ντάν Μπένιερ

★ 'Ο άνθρωπος που δεν ξέρει που ξο-
δεύονται τα λεπτά του, ασφαλώς δεν είναι
παντρεμένος.

Ντέιβ Κράουν

★ Οί 'Αμερικανίδες γυναίκες έχουν από
τους άνδρες τους τόσες απαιτήσεις, όσες
έχουν οί 'Αγγλίδες μόνον από τον υπηρέ-
τη τους.

Σόμερσετ Μάμ

★ Τίποτε δεν είναι περισσότερο κοιλα-
κευτικό για ένα πρόσωπο, από τό δεύτερο
βλέμμα.

Μπλάιρ Ρίτς

Η μαρίδα, ή γόπα, ή τσερούλα και ή
μένουλα είναι αφορώσα που ζουνε κατά
μεγάλα καλάμια. Ψαρεύονται με την τρά-
τα αλλά πιάνονται και από τα δικτυάρια
όπως και με άλλα μέσα. Η μαρίδα και ή
γόπα πιάνονται επίσης και από τα γρι-
γρι. Τα ψάρια αυτά ζουν και τρέφονται
και στα φύκια και στην τραγάνα.

Προπολεμικά ήτανε πολύ γραφικό να
βλέπει κανείς τό ψάρι αυτός από τις
τράτες της έποχής εκείνης με τα πολλά
κουτιά και τους πολλούς συντρόφους που
τραγουδώντας τραβούσαν κόκκο άργα και
ρυθμικά σε κάθε άκρογιάλιά της ελληνικής
γής. Σήμερα τα πράγματα άλλαξαν. Δεν
τραβούν πιά κόκκο στις άκρογιάλιές. Τα
μηχανοκίνητα μέσα έξορίζουν σε πεζότητα
τό ψάρι αυτό. Φάνουν σήμερα τρεις
άνθρωποι για να ανασύρουν τό δίχτυ. Έ-
τσι έχουν τα πράγματα. 'Αλλά άς προχω-
ρουμε.

Πιστεύω να μην ύπάρχει 'Ελληνας που
να μη ξέρη τη μαρίδα. Ποιος δεν άκουσε
τον ψάρα της γειτονιάς με τό παιέρι στο
κεφάλι να φωνάζη από τα άγρια χαρά-
ματα:

— Μαρίδα, μαύρη φρέσκια μαρίδα έ-
χωωω!

Η μαρίδα δέ μεγαλώνει περισσότερο
από 12—15 πόντους κι' αυτό σπανίως.
Τή μαγειρεύετε όπως και αν θέλετε τη
μαρίδα. Και σούπα γίνεται και πλακί και
ψινέτα, πλην του ότι τηγανίζεται όπως
ξέρουμε όλοι.

Αυγώνει τη Σαρακοστή του Πάσχα, τα
δέ αυγά της τα γεννάει σχεδόν έν κινή-
σει. Ψαράδες που την είδανε να γεννάει
μου είπαν ότι άφίνει πίσω της μία υγρή
κλωστή, ή όποια σε πολύ μικρά διαστή-
ματα έχει μικρά κομμάκια, δηλαδή τα
αυγά, και τα όποια άφίνει στην τύχη
τους.

Την έποχή του ζευγαρώματος ή άρσεν-
ική μαρίδα άφίνει ένα λευκό υγρό πίσω
της. Αυτό τό ακολουθεί ή θηλυκιά, τό τρώει
και έτσι αυγώνει. Υπάρχουν όμως και
μαρίδες που δεν αυγώνουν.

Αυτή λοιπόν είναι ή μαρίδα που άσφα-
λώς δεν ύπάρχει ταβόνα που να μην πέ-
ρασε από τό τηγάρι της και φτεχόσπιτο
που να μην έχη υπή. Ποιος παλιός 'Αθη-
ναίος, αλλά και καινούργιος, δεν «πήρε
τα σκονάκια του» με μεζέ μαρίδα;

Μαζί με τη μαρίδα ζή και ή γόπα, ή
όποια όταν είναι μικρή λέγεται γυαλίτης
ή σκαντζόγοπι και πολλές φορές οί ψα-
ράδες τη σερβίζουν για μαρίδα. Πουλιέ-
ται όσο και ή μαρίδα, αλλά είναι πολύ
κατώτερη στη γεύση. Έξέ άλλου τό κεφά-
λι της πικρίζει. Προσάξι λοιπόν όταν ά-
γοράζετε μαρίδα. Όα πρέπει να είναι
σκορότο τό άσμί της χρώμα και να έχη
αυήρη βούλα στο κάθε πλευρό της. 'Υ-
πάρχει και ή άσπρη μαρίδα, αλλά ή βούλα
δεν της λείπει.

Ο γυαλίτης είναι μόν άσημένιος, αλλά
δεν έχει τη βούλα. Αυτό τό ψάρι όταν
μεγαλώσει είναι ή περίφημη γόπα, που
ψάναί σε βάρος και μία όκα πολλές φο-
ρές. Τή γόπα θα μπορούσε να την ονομά-
ση κανείς κουνέλι της θάλασσας. Είναι
ίσως τό μόνο αφοώσα που γεννάει και
3 φορές τό χρόνο.

Ένα άλλο ψάρι που κάνει παρέα της
μαρίδας είναι και ή μένουλα. Είναι ψάρι
κοντόκορπο και σκουρότερο της μαρίδας.
Έχει μία άπόχρωσι γκριζομέλανη με όμοι
μτλε, είναι γλυκύτατο. Ίδίως όταν είναι
αυγώνον.

Τηγανιστή ή μένουλα είναι περίφημη,
αλλά και πλακί δεν πάει πίσω. Έκείνο
όμως που άξίζει πραγματικά είναι τό αυ-
γό της. Τώρα νάχη τό ρουσικό χαδίσρι.

Τέλος, είναι ή τσερούλα. Αυτό τό ψάρι
μοιάζει πολύ με την άρσενική μαρίδα, με
τή διαφορά πως είναι πλατύτερη, τό χρώ-
μα της είναι έλαφρώς μπλε και στο κομμά-
τι της παρατηρούμε όριζόντιες ραβδώσεις σε
χρώμα μάλλον άνοιχτό πρασινογάλλο.
Είναι νόστιμο ψάρι, με τη διαφορά ότι
είναι λίγο σκληρά τα κοκκαλάκια του. Γι
αυτό χρειάζεται προσοχή στο φάγωμα.

Π. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

★

Χρήσιμες συμβουλές

★ Τα χρυσά ή άσημένια κολιέ άφίστε
από 12 ώρες μέσα σε άλκοολ και ύστερα
σκουπίστε τα με πριονίδα.

★ Οί βίδες και τα καρφιά καρφώνονται
εύκολότερα στο σκληρό ξύλο, αν τα άλεί-
ψετε με λίγο κερί ή παραφίνη.

★ Θα διατηρήσετε για μερικές ήμέρες
τον κόκκο ενός σπασμένου αυγού αν τον
χωρίσετε από τό άσπράκι και τον βάλετε
σ' ένα ποτήρι με άλατισμένο νερό.

★ Τους λεκέδες από λάστιπ που μένουν
πάνω στ' αδιόδροχα ή στα ρούχα, βουρ-
τίστε τους καλά πριν από τό πλύσιμο.

★ Τις θερμοφόρες, λαστιχένιες ή μετάλ-
λινες, που χρησιμοποιείτε για να ζεστα-
νετε τό κρεβάτι, γεμίζετε τις με άλατι-
σμένο νερό, για να διατηρήσουν επί πολ-
λή ώρα τη θερμότητά τους.

★ Για να ξαναδώσετε έλαστικότητα στα
άντικείμενα από λάστιχο, βουτήξτε τα σε
βράχιο νερό, στο όποιο θα έχετε ρίξει
προηγούμενης λίγη άμμωνία (30 γραμ.
άμμωνία σε κάθε λίτρα νερού).

★ Οί λεκιασμένες τσαγιένες και καφε-
τιέρες καθαρίζονται μ' ένα μίγμα από ά-
λάτι και ξύδι.

★ Καθαρίζετε τους κιτρινωπούς λεκέ-
δες που δημιουργούνται πάνω στους νι-
πτήρες, τρίβοντάς τους με άμμωνία και
σκόνη κιμωλίας (χρησιμοποιήτε σκληρή
βούρτσά).

★ Μία καλή σειρά για να φτιάχνετε τη
σαλάτα σας είναι ή εξής: Βάζετε πρώτα
τό άλάτι, ύστερα τό πιπέρι, μετά τό ξύδι
ή τό λεμόνι και τέλος, αφού την άνακατέ-
ψετε καλά, ρίχνετε τό λάδι.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ:
Για την ήλκία σας 16 ετών, τό
άσπασμά σας 1.66, χωρίς τακού-
νι φυσικά, είναι ένα αξιοζήλευτο
άσπασμα για 'Ελληνίδα. Είθε
ήδη άκρετά ψηλή και δίνετε ότι
σε ψηλώσετε ακόμη περισσότερο.
Έκτελλετε τις σχετικές άσκήσεις
για τό ύψος που περιγράφω άλ-
λως. Τό θάρος σας σε κιλά για
τό ύψος σας και την ήλκία σας
πρέπει να είναι 60 περίπου κιλά.

Μ. Α. Α.: Όπως περιγράφετε
την περίπτωση της παχυσαρκίας
σας, για να σας δοθί μία ύπευθυ-
νη συμβουλή πρέπει να εξετασθή-
τε.
Μ. Α. Α.: Όπως περιγράφετε
την περίπτωση της παχυσαρκίας
σας, για να σας δοθί μία ύπευθυ-
νη συμβουλή πρέπει να εξετασθή-
τε.

ΜΑΙΡΗΝ Κ., ΕΛΣΑΝ Γ. Γ.:
Νά στείλετε διευθύνσεις σας ύπερ-
θυμίζοντας και τα ψευδώνυμά σας
για να σας άπαντήσω έλατίστες.

Α. Τ. Κ. Μ., Κ. Γ., ΛΙΑΝΗ Κ.:
Νά περάσετε να εξετασθήτε τελεί-
ως φιλικά.

Κ. ΓΙΑΣΕΜΙ: Για τα χέρια
σας μία καλή κρέμα: Γκλουσερέ
ν' άμιντον 100 γρ.— 'Οξύν ιτέ
ζενκ έμπαλάμπλ 3 γρ.— Βάμμα
βενζόνης 3 γρ.— Άντεζολίν ή άντε-
ζιτ 5 κ. έκ.— Για να μαυρίζουν ό
έλαφρώδεις σας θα μεταχειρίζε-
στε όταν θέλετε ρίμελς στον τόνο
που σας πάει.

ΘΕΜΙΝ: Για τα μαλλιά σας
πού πέφτουν: Σταματήστε τό νε-
ρό. Θα τα θράχετε με οινόπνευμα
λευκό 80 βαθμών. Κάθε δεύτερο
βράδυ θα κάνετε μασάζ με τό οι-
νόπνευμα έντονο στις ρίζες, ώστε
να άναγκάζετε τό τριχωτό δέρμα
να μετατοπίζεται έπάνω στο κρα-
νίο εύκολα. Μετά 3μηνο ξαναγρά-
ψτε μου. Μη σας νοιάζει για τις
τρίχες που θα πέφτουν κατά τό
δίσπασμα της ως άνω θεραπείας.

ΚΑΙΤΗΝ, Κάιρον: Για τό ύ-
ψος σας 1.62, τό κανονικό έάρος
είναι αυτό άκριβώς που έχετε, δη-
λαδή 58 κιλά.— Η περιφέρεια
της μέσης σύμφωνα με γαλλικά
μέτρα πρέπει να είναι 66. ('Εχε-
τε 69). Σύμφωνα όμως με τα ά-
μερικανικά μέτρα ή μέση πρέπει
να είναι γύρω στα 58 εκ. μόνον.
Η περιφέρεια του στήθους, εις τό
έτος όμως του θώρακος όπου τό
στήθος θα θρίσκειται στην ίδανική
τοποθέτηση, κυμαίνεται από 84 έ-
ως 90 εκ. (Σεις γο υφάφετε ότι
έχετε μόνον 80 αλλά μπορεί να
μή μετρήσατε καλά. Έάν τό στή-
θος σας είναι πειμένο θα τό άνα-
σκηώσετε με σουτιέν και θα τό
μετρήσετε πάνω στις θηλές). Μου
γράφετε ότι έχετε περιφέρειαν γο-
φών 99. Τα μετρήματα στην λεκάνη
είναι δύο. Ένα στην περιφέρεια
των ισχίων και άλλο στην περιφε-
ρεια την πλέον προέχουσα των
γλουτών. Για τό ύψος σας ή περι-
φέρεια των ισχίων πρέπει να είναι
τό πολύ έως 85 εκ. Στους γλου-
τούς έως 92. Σύμφωνα λοιπόν με
τα άνωτέρω πρέπει να διευρύνετε
τό στήθος σας με γυμναστική και
άναπνευστικές κινήσεις. Νά λεπτό-
πνηξε, τρίβοντάς τους με άμμωνία και
σκόνη κιμωλίας (χρησιμοποιήτε σκληρή
βούρτσά).

★ Οί λεκιασμένες τσαγιένες και καφε-
τιέρες καθαρίζονται μ' ένα μίγμα από ά-
λάτι και ξύδι.

★ Καθαρίζετε τους κιτρινωπούς λεκέ-
δες που δημιουργούνται πάνω στους νι-
πτήρες, τρίβοντάς τους με άμμωνία και
σκόνη κιμωλίας (χρησιμοποιήτε σκληρή
βούρτσά).

★ Μία καλή σειρά για να φτιάχνετε τη
σαλάτα σας είναι ή εξής: Βάζετε πρώτα
τό άλάτι, ύστερα τό πιπέρι, μετά τό ξύδι
ή τό λεμόνι και τέλος, αφού την άνακατέ-
ψετε καλά, ρίχνετε τό λάδι.

θα μετράτε παρακολουθώντας τη
νέα περιφέρεια— που έπιτύχατε.
Όταν με τον καιρό θα άνοίγη
τό ύψασμα χαλαρώνοντας έτσι για
τό σφίξιμο που θέλουμε να έπιτύ-
χουμε, θα κάνετε δύο πλάγιες πιέ-
σεις στη ζώνη. Με τη μέθοδο αυτή
θα τροποποιηθί ακόμα και ό σκε-
λετός του σώματος σας ώστε μαζί
με την ελάττωσι της κοιλιάς και
τό λίκπος να έπιτευχθί μία μόνι-
μη διαπλασι λεπτότερης μέσης.
Για τη λεκάνη σας, εάν ό ύπερ τά
μέτρα όγκος της όφειλεται και σε
λίπος, τότε με συνεή μασάζ θα
μπορούσατε πιθανώς να μικρύνετε
τις ως άνω περιφέρειες.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ Π. Α. 112: Οί
κρατολίες εξαλείφονται με δια-
σπορημένη, οί μη εξαλείφονται
δεν είναι πάντοτε δυνατόν να εξα-
λειφθούν. Για την περίπτωση σας
πρέπει να εξετασθήτε.

ΓΑΛΑΖΙΟ ΟΝΕΙΡΟ: Συνταγή
πολύ καλή για τη διατήρησι του
δερμάτος των χειρών έχετε άνωτέ-
ρω. Τό χυμό λεμονιού, σκετόν ή
λουμένο με νερό, θα τον άφίνετε
ή θα τον σκουπίζετε μετά πόσοντον
καρού, ένάλογα προς την άντοχή
και αντίδρασι του δερμάτος του
προσώπου σας.

ΤΡΙΟ ΚΥΤΑΡΑ: Για τα μπι-
μπικια του δερμάτος του προσώ-
που σας που έρεθίζονται κλπ.:
Κατ' άρχήν δεν θα τό ένυετε κα-
θόλου. Έάν εξακολουθήσετε να τό
έρεθίζετε με τα δάκτυλα σας κάθε
συμβουλή μου και προσπάθεια θε-

ραπείας είναι περιττή. Θα μετα-
χειρίζεσθε μ' α καλή λουσιόν. 'Ο-
ταν τα μπιμπικια γίνονται πολλά
τότε θα πλένετε πρώτα τό πρόσω-
πό σας με καθαρό οινόπνευμα. Θα
έάζετε σ' όλο τό πρόσωπο μια ζε-
στή κομπρέσα με νερό και λίγο
ξύδι επί 5'. Με δύο θαμβάκια
εσπρηγμένα σε καθαρό οινόπνευμα
θα πιέζετε εκείνα τα μπιμπικια
που βγαίνουν εύκολα. Δεν θα έπι-
μένετε στα άλλα. Πάλι ζεστή κομ-
πρέσα επί 15'. Πάλι καθάρισμα
με οινόπνευμα. Και όταν στεγνώ-
ση τό δέρμα θα μεταχειρίζεσθε
τις ως άνω περιφέρειες.
ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ Π. Α. 112: Οί
κρατολίες εξαλείφονται με δια-
σπορημένη, οί μη εξαλείφονται
δεν είναι πάντοτε δυνατόν να εξα-
λειφθούν. Για την περίπτωση σας
πρέπει να εξετασθήτε.

ΓΑΛΑΖΙΟ ΟΝΕΙΡΟ: Συνταγή
πολύ καλή για τη διατήρησι του
δερμάτος των χειρών έχετε άνωτέ-
ρω. Τό χυμό λεμονιού, σκετόν ή
λουμένο με νερό, θα τον άφίνετε
ή θα τον σκουπίζετε μετά πόσοντον
καρού, ένάλογα προς την άντοχή
και αντίδρασι του δερμάτος του
προσώπου σας.

ΤΡΙΟ ΚΥΤΑΡΑ: Για τα μπι-
μπικια του δερμάτος του προσώ-
που σας που έρεθίζονται κλπ.:
Κατ' άρχήν δεν θα τό ένυετε κα-
θόλου. Έάν εξακολουθήσετε να τό
έρεθίζετε με τα δάκτυλα σας κάθε
συμβουλή μου και προσπάθεια θε-

ΟΡΤΑΝ ΣΙΑΝ: Για τό πειμένο
στήθος σας δεν μπορεί να γίνη ά-
πολύτως τίποτα άλλο εκτός από
την έγχείρησιν. Η τελείως άνω-

δυνη αυτή έγχείρησις δεν πρέπει
να σας φοβίζει καθόλου.

Ε. Κ. ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΣ ΣΑ: Η
πρώσις του δερμάτος των άνω
ελαφρών σας εξαλείφεται δ-
παντός με άνώδυνη τελείως αίσθη-
τικήν επέμβασιν έλαχίστης διαφ-
κείας.

ΝΟΝΑ — ΛΙΖΑ: Η ήλκία σας
των 28 χρόνων είναι πολύ πρόσφο-
ρη για να υποβληθίτε στη θερα-
πεία για την άντίπτει του άτροφικ-
κού στήθους σας. Για τό μεγάλω-
μα των θλαφριδών σας ζητήσετε
από τον ιατρόν σας να σας κινή
καθημερινά επ' όψεις του έλκυσ-
του χείλους των ελαφρών άνω
οί ριζες των ελαφρώδων, με διά-
'ουσι 4% νιτρικού άργύρου. Χρειά-
ζεται προσοχή κατά τον χειρισμόν
ώστε να αποφεύγεται να ηγηάγη
φάρμακον μέσα στα μάτια, διότι
δεν πογούν λίγο τα μάτια. Επίσης
κάθε βράδυ άλείφετε στις ριζες
των ελαφρώδων άλοιφήν κιτρίνου
όξειδίου του ύδραργύρου 2% μάρ-
κας Κούζι.

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ: Για τό ύψος σας
1.56 πρέπει να ζυγίζετε 53 έως
54 τό πολύ κιλά. 'Εφ' όσον δεν
ύπάρχει ιατρική άντένδειξις μπο-
ρείτε να χάσετε δύο κιλά άφοδα
μέσα σε 2—3 μήνες. Ελαττώνοντας
τά ζυμαρικά, ψωμιά, γλυκά και
νερά. Θα κανονίσετε την τροφή
σας με λευκάματα, σαλάτες,
φρούτα. Τα εισαγόμενα έν γίνε-
ι όνά δεν πρέπει να ύπερβαίνουν
τά 2½—3 ποτήρια νερού τό 24ω-
ρο. 'Εφ' όσον είσθε ακόμη 19 έ-
τών έχετε έλλιπες να ψηλώσετε.
'Επίδεσθε καθημερινά σε άσκή-
σεις στήθους και σώματος από
μονόγυρο επί 15' περίπου, με μι-
κρές διακοπές άναπαύσεως, και
άπογυγών και έκτινάξεων των πω-
διών. Την κρέμα «Κολνίνα» ως
καθαρή τσούφη, μπορείτε να την
μεταχειρίζεσθε για τόνωσι του
δερμάτος από όποιασδήποτε ήλκία.
Σύμφωνα με τό άνοιχτό κασταπό
χρώμα των μαλλιών σας και τό
σταρλί της επιδερμίδος σας, τό
χρώμα του ρούχ' για τα χείλη πρέ-
πει να είναι Βίκτωρ Ρέντ της
"Λορεν". Μπορείτε ήδη να μακι-
γιαρσθε έλαφρά για τις περιπτώ-
σεις χροών και δεξιώσεων, άρκεί
τό βράδυ να φροντίσετε να ντεμα-
κγιαρσθήτε και ίδίως να χραισι-
μοποιήσετε άκόλουθος λίγη τονω-
τική κρέμα.

ΜΠΕΡΛΙΝΑΝ 3: 'Αγαπητή μου
μικρή άναγνώστριά των 14 χρό-
νων, εύχαριστήθηκα έξαιρετικά
διαβάζοντας στο γράμμα σας ότι
μαζί με τις πρώτες φροντίδες σας
για την αισθητική της εμφάνισέας
σας συγχρονίζονται σπουδές αξιό-
λογες γραμμάτων και μουσικής.
Θα μπορούσα μάλιστα, αντίστρε-
φοντας τό θέμα να σας συγχαρώ
γιατί μαζί με τις σπουδές σας
αντιλαμβάνεσθε εύκαιρά ότι πρέ-
πει μ' α γυναικία να φροντίζει από
την ήλκία σας άκριβώς και για
τη μελλοντική διαπλασι του κορ-
μού της. Και οι σπουδές και τό
ωραίο σώμα έχουν την ίδια ευγε-
νική άπουσιότητα και για τό άτομο
και για τή ράτσα. Για τό κάτω
μέρος του σώματος σας που άρχι-
σε να παχαίνη θα μπορούσα να σας
πρω άποψη τελείως φιλικά δ-
ταν έλθετε να εξετασθήτε. Θα σας
υποδείξω επίσης έπάνω στο σώμα
σας τό είδος της ζώνης που θα
φωρσέτε εάν χρειασθί. Οί φωτο-
γραφίες παραμένουν στη διάθεσί
σας.

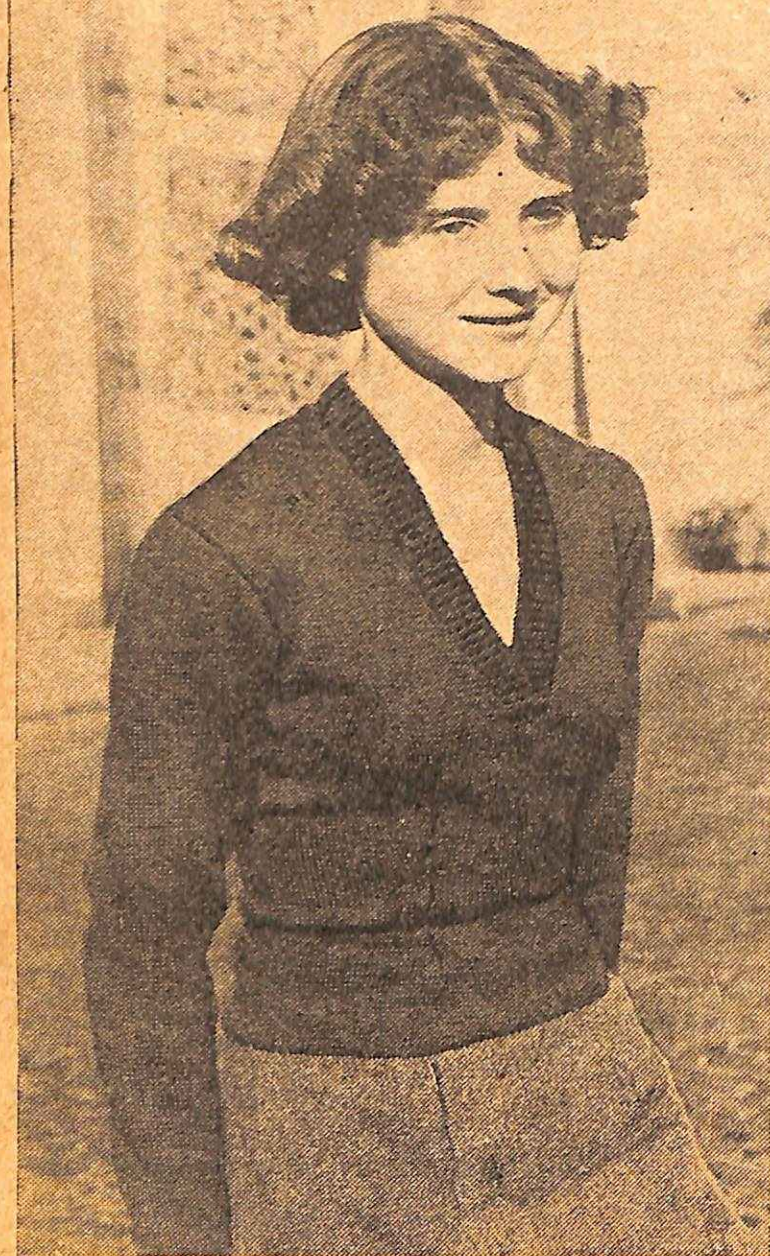
ΜΠΕΡΛΙΝΑΝ 3: 'Αγαπητή μου
μικρή άναγνώστριά των 14 χρό-
νων, εύχαριστήθηκα έξαιρετικά
διαβάζοντας στο γράμμα σας ότι
μαζί με τις πρώτες φροντίδες σας
για την αισθητική της εμφάνισέας
σας συγχρονίζονται σπουδές αξιό-
λογες γραμμάτων και μουσικής.
Θα μπορούσα μάλιστα, αντίστρε-
φοντας τό θέμα να σας συγχαρώ
γιατί μαζί με τις σπουδές σας
αντιλαμβάνεσθε εύκαιρά ότι πρέ-
πει μ' α γυναικία να φροντίζει από
την ήλκία σας άκριβώς και για
τη μελλοντική διαπλασι του κορ-
μού της. Και οι σπουδές και τό
ωραίο σώμα έχουν την ίδια ευγε-
νική άπουσιότητα και για τό άτομο
και για τή ράτσα. Για τό κάτω
μέρος του σώματος σας που άρχι-
σε να παχαίνη θα μπορούσα να σας
πρω άποψη τελείως φιλικά δ-
ταν έλθετε να εξετασθήτε. Θα σας
υποδείξω επίσης έπάνω στο σώμα
σας τό είδος της ζώνης που θα
φωρσέτε εάν χρειασθί. Οί φωτο-
γραφίες παραμένουν στη διάθεσί
σας.

ΜΠΕΡΛΙΝΑΝ 3: 'Αγαπητή μου
μικρή άναγνώστριά των 14 χρό-
νων, εύχαριστήθηκα έξαιρετικά
διαβάζοντας στο γράμμα σας ότι
μαζί με τις πρώτες φροντίδες σας
για την αισθητική της εμφάνισέας
σας συγχρονίζονται σπουδές αξιό-
λογες γραμμάτων και μουσικής.
Θα μπορούσα μάλιστα, αντίστρε-
φοντας τό θέμα να σας συγχαρώ
γιατί μαζί με τις σπουδές σας
αντιλαμβάνεσθε εύκαιρά ότι πρέ-
πει μ' α γυναικία να φροντίζει από
την ήλκία σας άκριβώς και για
τη μελλοντική διαπλασι του κορ-
μού της. Και οι σπουδές και τό
ωραίο σώμα έχουν την ίδια ευγε-
νική άπουσιότητα και για τό άτομο
και για τή ράτσα. Για τό κάτω
μέρος του σώματος σας που άρχι-
σε να παχαίνη θα μπορούσα να σας
πρω άποψη τελείως φιλικά δ-
ταν έλθετε να εξετασθήτε. Θα σας
υποδείξω επίσης έπάνω στο σώμα
σας τό είδος της ζώνης που θα
φωρσέτε εάν χρειασθί. Οί φωτο-
γραφίες παραμένουν στη διάθεσί
σας.

ΜΠΕΡΛΙΝΑΝ 3: 'Αγαπητή μου
μικρή άναγνώστριά των 14 χρό-
νων, εύχαριστήθηκα έξαιρετικά
διαβάζοντας στο γράμμα σας ότι
μαζί με τις πρώτες φροντίδες σας
για την αισθητική της εμφάνισέας
σας συγχρονίζονται σπουδές αξιό-
λογες γραμμάτων και μουσικής.
Θα μπορούσα μάλιστα, αντίστρε-
φοντας τό θέμα να σας συγχαρώ
γιατί μαζί με τις σπουδές σας
αντιλαμβάνεσθε εύκαιρά ότι πρέ-
πει μ' α γυναικία να φροντίζει από
την ήλκία σας άκριβώς και για
τη μελλοντική διαπλασι του κορ-
μού της. Και οι σπουδές και τό
ωραίο σώμα έχουν την ίδια ευγε-
νική άπουσιότητα και για τό άτομο
και για τή ράτσα. Για τό κάτω
μέρος του σώματος σας που άρχι-
σε να παχαίνη θα μπορούσα να σας
πρω άποψη τελείως φιλικά δ-
ταν έλθετε να εξετασθήτε. Θα σας
υποδείξω επίσης έπάνω στο σώμα
σας τό είδος της ζώνης που θα
φωρσέτε εάν χρειασθί. Οί φωτο-
γραφίες παραμένουν στη διάθεσί
σας.

ΜΠΕΡΛΙΝΑΝ 3: 'Αγαπητή μου
μικρή άναγνώστριά των 14 χρό-
νων, εύχαριστήθηκα έξαιρετικά
διαβάζοντας στο γράμμα σας ότι
μαζί με τις πρώτες φροντίδες σας
για την αισθητική της εμφάνισέας
σας συγχρονίζονται σπουδές αξιό-
λογες γραμμάτων και μουσικής.
Θα μπορούσα μάλιστα, αντίστρε-
φοντας τό θέμα να σας συγχαρώ
γιατί μαζί με τις σπουδές σας
αντιλαμβάνεσθε εύκαιρά ότι πρέ-
πει μ' α γυναικία να φροντίζει από
την ήλκία σας άκριβώς και για
τη μελλοντική διαπλασι του κορ-
μού της. Και οι σπουδές και τό
ωραίο σώμα έχουν την ίδια ευγε-
νική άπουσιότητα και για τό άτομο
και για τή ράτσα. Για τό κάτω
μέρος του σώματος σας που άρχι-
σε να παχαίνη θα μπορούσα να σας
πρω άποψη τελείως φιλικά δ-
ταν έλθετε να εξετασθήτε. Θα σας
υποδείξω επίσης έπάνω στο σώμα
σας τό είδος της ζώνης που θα
φωρσέτε εάν χρειασθί. Οί φωτο-
γραφίες παραμένουν στη διάθεσί
σας.

ΜΠΕΡΛΙΝΑΝ 3: 'Αγαπητή μου
μικρή άναγνώστριά των 14 χρό-
νων, εύχαριστήθηκα έξαιρετικά
διαβάζοντας στο γράμμα σας ότι
μαζί με τις πρώτες φροντίδες σας
για την αισθητική της εμφάνισέας
σας συγχρονίζονται σπουδές αξιό-
λογες γραμμάτων και μουσικής.
Θα μπορούσα μάλιστα, αντίστρε-
φοντας τό θέμα να σας συγχαρώ
γιατί μαζί με τις σπουδές σας
αντιλαμβάνεσθε εύκαιρά ότι πρέ-
πει μ' α γυναικία να φροντίζει από
την ήλκία σας άκριβώς και για
τη μελλοντική διαπλασι του κορ-
μού της. Και οι σπουδές και τό
ωραίο σώμα έχουν την ίδια ευγε-
νική άπουσιότητα και για τό άτομο
και για τή ράτσα. Για τό κάτω
μέρος του σώματος σας που άρχι-
σε να παχαίνη θα μπορούσα να σας
πρω άποψη τελείως φιλικά δ-
ταν έλθετε να εξετασθήτε. Θα σας
υποδείξω επίσης έπάνω στο σώμα
σας τό είδος της ζώνης που θα
φωρσέτε εάν χρειασθί. Οί φωτο-
γραφίες παραμένουν στη διάθεσί
σας.

ΠΟΛΥ ΑΠΛΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΣΙΚ

ΥΛΙΚΑ : 400 γραμ. ή 130 δραμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΝΑΓΓΕΡ χρωμ. μπλέ-ρουά ή μινόα : Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ - ΛΑΣΤΙΧΟ : 1η βελόνα=καλή, 2η βελόνα=ανάποδη, 3η βελόνα=ανάποδη, 4η βελόνα=καλή. Συνεχίστε από την πρώτη βελόνα κατά τον ίδιο τρόπο.

ΔΕΙΓΜΑ : 20π.=6½ έκ.ατ. 20 βελόνες 4½ έκ.ατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 138π. Πλέξετε 8 βελόνες ζέρσευ και μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας (δίπλωμα στριφώματος). Συνεχίστε το πλέξιμο με κανονικό ζέρσευ. Μετά 7 έκ.ατ. από την βελόνα που πλέξατε ανάποδη, θα κλείνετε 1π. σε κάθε μεριά κάθε έκαστο (4 φορές). Έν συνεχεία

και κάθε έκαστο θα βάχετε 1π. σε κάθε μεριά (4 φορές). Σε 27 έκ.ατ. μάκρος από την βελόνα που πλέξατε ανάποδη, θα πλέξετε 6 βελόνες τους 10 μεσαίους πόντους και θα τους κλείσετε (ντεκολτέ). Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Συνεχίστε το πλέξιμο με τους πόντους της μιάς μεριάς προσθέτοντας 6π. στην μεριά του ντεκολτέ. Κατόπιν θα κλείνετε 1π στην ίδια μεριά κάθε 4 βελόνες (8 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 20 έκ.ατ. ύψος της μασχάλης από εκεί που την σχηματίσατε, κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε 6 φορές για τον ώμο. Πλέξετε και

την άλλη μεριά κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστα

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 126π. Θα πλεχθεί κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο υποστήνω έως την ισοστάλη, παραλείποντας το ντεκολτέ. Τις μασχάλες θα τις σχηματίσετε κατά τον εξής τρόπο : Κλείστε 5π. σε κάθε μεριά. Κατόπιν θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π. (3 φορές). Συνεχίστε ίσια έως 5-του έχετε 18 έκ.ατ. ύψος της μασχάλης. Κλείστε σε 6 φορές 42π. από κάθε μεριά για τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης. Θα το αρχίσετε από το επάνω μέρος κατά τον εξής τρόπο : Βάλετε 24π. Στη δεξιά μεριά θα προσθέσετε κάθε δεύτερη βελόνα : 8π, 2π (7 φορές), 1π (7 φορές) κάθε 4 βελόνες 1π. (3 φορές) 2π. Κάθε δεύτερη του και πάλι από 2 πόντους (3 φορές) και 5 πόντους σε μία φορά. Ταυτοχρόνως στην άριστερή μεριά θα προσθέσετε κάθε δεύτερη βελόνα : 8π, 2π. (10 φορές), 1π. (3 φορές), κάθε 4 βελόνες 1π. (5 φορές) και κάθε 2 έκ.ατ. 1π (9 φορές). Κατόπιν στη δεξιά μεριά θα προσθέσετε 1π. κάθε 1 έκ.ατ. και κάτι (20 φορές) και στην άριστερή μεριά ταυτοχρόνως θα προσθέσετε 1π. κάθε 2 έκ.ατ. (12 φορές). Σε γενικό μάκρος 58 έκ.ατ. πλέξετε 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας. Πλέξετε 7 βελόνες κανονικό ζέρσευ και κλείστε τους πόντους. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι αντίκρουστα.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε 13π. και πλέξετε 65 έκ.ατ. μάκρος με το οριζόντιο λαστίχο. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε το πλεκτό σας με υπόπινό. Ράψτε τις πλάγιες ραφές, ώμους και ραφές μανικιών. Γυρίστε το στρίφωμα στο κάτω μέρος της μπλούζας και στα μανίκια. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Γυρίστε στο ντεκολτέ ένα στρίφωματάκι 1 έκ.ατ. φάρδος κατά δύο πλάγια και στο ντεκολτέ της πλάτης καθώς και στους 10π. που έχετε πλέξει στο μέσον. Κατόπιν τοποθετήστε την φάσα με το οριζόντιο λαστίχο στο ντεκολτέ. Η δεξιά άκρη θα σταυρώνη την σριστερή στο μπρος μέρος του ντεκολτέ.

Σχηματίστε δύο πέντες στο μπρος και 2 στην πλάτη για να έρθει εφαρμοστή ή μπλούζα στην μέση σας.

Τ. Κ.

★

Ένας μικρός μπαίνει τρέχοντας στο φαρμακείο του χωριού, που πουλά και διάφορα άλλα είδη.

— Ένας άγριος ταύρος κυνηγά το μπαμπά, αναγγέλλει.

— Και τί μπορώ να κάνω έχω; ρωτά ο καταστηματάρχης.

— Να μου περάσετε γρήγορα ένα καινούργιο φίλο στη φωτογραφική μου μηχανή!...

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

Μ. Ζ. Ένταθα : Στην περίπτωση σας δεν είναι μόνον οι άπνιες, που πρέπει να προσέξετε. Αυτές είναι ένα από τα πολλά συμπτώματά σας. Οι πονοκέφαλοι, τα σφιγίματα, το κτύπημα στα μηνίγγια, οι πόνοι στο κρανίον και στον σάχη, μαζί με τις άπνιες, δείχνουν την αντίδραση του οργανισμού στην ένταση του νευρικού συστήματος από τις στενοχωρίες και τα πολλά και διάφορα κτυπήματα της ζωής. Σας είναι απαραίτητη ειδική νευρολογική θεραπεία. Χωρίς καθυστέρηση και πριν χειροτερεύση ή κατάστασι, επισκεφθήτε το νευρολόγο της εμπιστοσύνης σας.

Α. Ι. Κ., Φιλίππους : Μία και έχει νοσηλευθεί ο άνδρας σας στο Δημόσιον Ψυχιατρείον τρία χρόνια συνέχεια, σας παρακαλώ να μου γράψετε το όνομά του για να ερευνησω το φάκελό του και σας κατατοπίσω. Επίσης να μου γράψετε λεπτομερώς για την τωρινή κατάστασι του αρρώστου. Τι λέγει, τι κάνει, πώς συμπεριφέρεται, με κάθε δυνατή λεπτομέρεια.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΝΕΑ Ν. Σ., Πάτρας : Σας συνιστώ να υποβληθείτε σε θεραπεία από νευρολόγο και να μη τρέχετε άπ' εδώ και άπ' εκεί. Επίσης να ξέρετε ότι ένα φάρμακο, που ωφέλησε κάποιον φίλο σας, δεν είναι απαραίτητο και αναγκαίο να ωφέληση και σας, έστω και αν έχετε την ίδια αρρώστεια. Με τη μετέγγισι αίματος δεν παίρνετε και τις ψυχικές ή πνευματικές ιδιότητες του αλμοδότη. Παίρνετε μόνον αίμα και ίσως καμμία αρρώστεια, αν ο αιμοδότης δεν είναι γερός. Και τώρα για την αδελφή σας : Ο τοπικός οπασμός στη μύτη, στα θλέφαρα και ένιστε σ' όλο το πρόσωπο, άσφαλώς όφειλεται σε νευρολογική αρρώστεια. Μόνον ύστερα από λεπτομερή εξέτασι μπορεί ο νευρολόγος να καθορίση τη φύση του και να προβή σε ανάλογη θεραπεία. Η θεραπεία που σας έχει συστήσει ο κ. Κωνσταντίνου είναι σωστή και πρέπει να την συνεχίσετε.

ΕΛΠΙ Σ., Ένταθα : Οι άκατανίκητοι φόβοι, η δειλία, η άδουλια που σας παρακολουθούν από τα παιδικά χρόνια σας και σας ρίχνουν πάντα στο περιθώριο της ζωής, είναι αποτέλεσμα του τρόπου ζωής σας και της οικογενειακής ανατροφής. Βρίσκατε πάντα την υποσυνείδητη αντίδρασι, σε κάθε προσπάθεια να σπάσετε τον κλοιόν που εδημιούργησαν οι ήθικες αρχές και οι αυστηρές αντιλήψεις της οικογενείας σας. Όλες αυτές οι άνωθήσεις και αναστολές από τη μία μεριά κάνουν δειλία και μειονεκτικότητα, και από την άλλη πόθο και λαχτάρα, για κείνο που στερείσθε. Η αγάπη, το χάδι, η στοργή και η ζεστασιά, που τόσο λαχταρούσατε, δεν ήλθαν με το γάμο. Αντί γ' αυτά η άδιαφορία και ο παγος στην άρχή από την πλευρά του συζύγου σας, διέμευσαν τις ελπίδες. Σαν επιστέγασμα έχομαι η πλήρης άνικανότης του συζύγου. Όλα αυτά είναι αρκετά να κλονίσουν ένα εθισμένο νευρικό σύστημα. Πολύ θα σας βοηθήση ο νευρολόγος σας να θυήτε από την κατάστασι αυτή. Εμπιστευθήτε σ' αυτόν.

ΙΩ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΑΓΝΗ Φ.Γ.Π.Χ. Δεν έχει καθόλου δικαίο και μόνο ως πρόσχημα μπορεί να το μεταχειρισθ. Φαίνεται ότι δεν έχει καλὰ διαθέσεις. Το ζήτημα είναι τόσο απλό, άρκει να πάτε μαζί στο γινάτρ, διότι υπάρχουν ύμενες έλαστικοί, άλλοι όλίγον άτροφικοί και χίλιες άλλες μορφές. Η διάγνωση δεν γίνεται με το μέσον αυτό που μεταχειρισθήκατε, διότι όταν παντρευθήτε μπορεί να αποδειχθ. ότι είναι απολύτως έν τάξει.

Π.Δ.Δ.Ε.— Είναι ζήτημα χρόνου και γενικά διαστολής του κολεού. Δεν πρέπει να άνησυχήτε σας άπαντώ και ιδιαιτέρως εις την σύστασιν που μου γράφετε. ΔΙΔΑ ΧΡΥΣΑ.— Υπάρχει έδω σε ένέσεις όπως είναι η προζυμίν, όσο κι αν κ.τ.λ. καθέτι και σε χάπια, άλοιφή δεν υπάρχει.

ΠΟΛΥΒΑΣΑΝΙ ΣΜΕΝΗ.— Μπάνια μπορούσατε να κάνετε άλλα να θυάτε άμέσως το μαγιό σας όταν θγανίτε από τη θαλάσσα, όσο για τις έκκρίσεις πρέπει άπαραιτήτως να επισκεφθήτε γινάτρ. Έως ότου κατορθώσετε να πάτε, να κάνετε κολπικές πλύσεις με ντεττόλ μία κουτάλια του γλυκού σε μισή όκα νερού, επίσης να πάρετε και ταμπλέτες όνοινάλ δύο την ημέρα επί 10 ήμερες μετά την περίοδο.

ΝΙΝΟΝ, Κάκρον.— Είναι ζήτημα πείρας. Ο χρόνος θα τα διορθώση όλα, δεν πρέπει να άνησυχήτε.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ 2+3.— Άσφαλώς θα σας ωφέληση και πρέπει να γίνη το ταχύτερον. Επίσης η καλή τροφή και η ψυχική ήρεμία θα σας επαναφέρουν στην άρχική σας κατάστασι.

ΧΙΛΙΟΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΑ Ι. Σ., Πάτρας.— Δεν μπορεί να διαπιστωθ. εύκολα αυτό. Στο χειρουργό που σας έκανε την έγχειρση πρέπει να άποταθήτε για εις τα άρχεία της κλινικής, για να πληροφορηθήτε εάν έχη άφαιρεθ. η ωθήκη ή όχι. Όσο για τα ένοχλήματα μπορείτε κατά διαστήματα να επαναλαμβάνετε την όρμουνόθεραπειά. Επίσης για να είσθε θεαία για την διασάττητα των σαλπίγγων, μπορείτε να κάτετε μία σαλπιγγογραφία, η όποια θα σας λύση και την άπορία που έχετε και θα σας δείξη τη λειτουργία ή όχι της δεξιάς σαλπίγγος, γιατί εάν έχη άφαιρεθ. η ωθήκη δεν θα είναι διασάτ.

ΣΟΝΙΑ Π.Α.Π.— Πρώτον πρέ-

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζοντίως :

1) ΑΠΑΝΤΟΧΗ. 2) ΑΝΤΙ — ΡΩΓΑ. 3) ΝΩΕ — ΟΥΝΕΣΚΟ. 4) ΡΑΣ — ΙΩ — ΕΛ. 5) ΦΡΑΝΚΟ — ΣΑΛΙ. 6) ΟΙ — ΝΑΝΚΙΝ. 7) ΟΛΟ — ΙΝΟΝΟΥ. 11) ΣΑΣΕΧΟ — ΣΑΣΙ.

Καθέτως :

1) ΑΝΗΦΟΡΙΚΟΣ. 2) ΑΝΩ — ΡΙΟΝ — ΛΑ. 3) ΠΤΕΡΑ — ΒΕΛΟΣ. 4) ΑΙ — ΑΝΝΕΣΥ. 5) Ο.

πει να γίνη μικροβιολογική εξέτασις του έκκρίματος, δεύτερον εξαρτάται από τον τρόπο της θεραπείας και από την έπαιση ή υγιεινείαν όταν δεν άρχη η κατάλληλος προφύλαξι. Πάντως συνεχίστε τη θεραπεία σας μόνη σας με ντεσεγκάν τοπικά ή με ζυνοπλίζ, έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας έπιτρέπουν, επί ένα τρίμηνο και κατόπιν κάτετε και μία δεύτερη μικροβιολογική εξέτασι.

ΑΝΗΣΥΧΟ ΘΑΛΑΣ ΣΟΠΟΥΛΙ.— Δεν είναι το καλώς ή αίτια του σταματήματος, αλλά η άνεπάρκεια των ώρθων. Γ' α' το πρό έκάστης περιόδου 5 ήμερες, να κάτετε ένέσεις έστρο-πρόλ μία την ήμερα και για τους πόνους. Έφ' όσον θα εξακολουθούν να άπάρχουν θα τους καταπολεμήσετε με καλμόλ μία και το έχετε δοκιμάσει και σας έδωσε καλὰ άποτέλεσματα. Τη θεραπεία αυτή θα την κάτετε επί 3 μήνες συνεχεία.

ΡΟΖΑ.— Μόνη σας δεν είναι δυνατόν να διαπιστώσετε τη στενότητα της πύλου, πρέπει άπαραιτήτως να επισκεφθήτε ένα γυναικόλογον να μετρήση με το ειδικό πυελόμετρο την πύλο και τότε θα θεοαιωθήτε εάν άπάρχη στένωσι ή όχι. Εάν άπάρχη στένωσι για να άνοίξουν τα όστα, δεν άπάρχει καμμία ειδική θεραπεία στην ήλικία σας.

ΚΛΙΝΙΚΗ
Μαιευτική — Γυναικολογική
ιατρού
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Σόλωνος 116
Τηλ. 20.538—30.430—26.889

ΜΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ VELOX

ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΡΟΣΟΧΗ

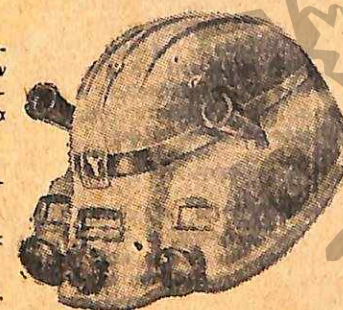
Λόγω της εξαιρετικά μεγάλης καταναλώσεως εις όλόκληρον τον κόσμον, το εργοστάσιον VELOX άνακινού ότι ήδυνήθη να έχη τώρα

ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ — ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ : Θ. Μπισσάπουλος, όδός Νίκης 46.

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Έμμ. Δουκίδης, Διάδοχος, όδός Καρίππη 27

ΣΚΑΡ. 6) ΤΑΥ — ΟΝΤΑΡΙΟ. 7) ΝΙ — ΚΟΝΩΝ. 8) ΧΡΕΩΣΙΣ — ΣΟΣ. 9) ΗΩΣ — ΑΝ — ΜΙΝΑ. 10) ΓΚΕΛ — ΜΙΣΟΣ. 11) ΚΑΟΛΙΝΗΣ — ΥΙ.

ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

Έπάνω γραμμή : 9, 11, 18, 5, 22. Δεύτερη γραμμή : 3, 25, 7, 14, 16. Τρίτη γραμμή : 12, 19, 1, 23, 10. Τετάρτη γραμμή : 21, 8, 15, 17, 4. Τελουταία γραμμή : 20, 2, 24, 6, 13.

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ;

1) Θήβαι. 2) Έλευσίς. 3) Νι-νευί. 4) Βοδύλων. 5) Σύννη. 6) Τιμυλάδ. 7) Κορχηδόν. 8) Πομπηία.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Ίσαδέλλα Παπαδοπούλου, Έλένη Νικολαΐδου και Λουκία Ίωαννίνη.

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

1) Οι άρχαίς Άμαζόνες, άσφαλώς! 2) Ο Βενιαμίν. 3) Άστρο. 4) Η λίρα έχει 20 σελλινία και το κάθε σελλίνι έχει 12 πέννες. 5) Ο Λεονάρντο Ντά Βίντσι και ο Μαγγελάνος. 6) Στη Ρώμη. 7) Το μονοπλάνο έχει ένα μόνο κύριο φτερό, ενώ το διπλάνο έχει δύο, το ένα επάνω από το άλλο. Στην εποχή μας σπανιώτατα πιά χρησιμοποιούνται άεροπλάνα με δύο φτερά! 8) Ο Ειρηνικός όκεανός. 9) Βυζαντινού ρυθμού. 10) Κοντά στην Ίαδα, προς βορράν της Αυστραλίας.

ΠΟΤΕ ΔΥΟ ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΤΟ!...

1) Άγλαΐα, Θάλεια και Εύφροσύνη. 2) Μπλέ, κίτρινο και κόκκινο. 3) Σήμ, Χάμ και Ίάφεθ. 4) Άβας, Πόρθος και Άραμς. 5) Κλωθώ, Λάχσις και Άτρωπος. 6) Μίνως, Ραδάμανθς και Αΐακός. 7) Γερκού, Χάρπο και Τάικο. 8) Δωρικός, Ίωνικός και Κορινθιακός. 9) Οι Ήνωμένες Πολιτείες, η Ρωσία και η Μεγάλη Βρετανία. 10) Οι άδελφές Μποντέ : η Σαρλόττα, η Έμιλν και η Άννα. 11) Το στέμμα των Γότθων, των Σουηδών και των Βάνδων. 12) α' Ηλθεν, είδον, ένίκησα.

ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ;

Η Κασπία Θάλασσα.

★

Λύσεις παιδικών

ΤΙ ΣΑΣ ΘΥΜΙΖΟΥΝ : 1. Βραζιλία.— 2. Ελλάδα.— 3. Αυστρία.— 4. Αυστραλία.— 5. Κίνα.— 6. Ολλανδία.— 7. Ισπανία.— 8. Κεντρώα Άφρική.

ΤΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ

1. Μπατίτζο.— 2. Λαγούτο.— 3. Άσπα.— 4. Σαξόφωνο.— 5. Κλαρινέτο.— 6. Πίπερο.

Η ΖΥΓΑΡΙΑ

Όριζοντίως : 5. Όόν.— Όπή. 7. Όρφανός. Καθέτως : 1. Όλο.— 5. Πουλιά.— 8. Πώς.

ΔΙΠΛΟ ΚΕΦΑΛΙ

ΑΓΓΛΙΑ. (Α—γίος.— Γ—λνκος.— Γ—μνός.— Α—αύριον.— Ι—άπων.— Α—κακία.

ΔΥΣΚΟΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

9+10+11+12+13+14+15+16=100

ΑΙΝΙΓΜΑ

Το Δέλτα.

Μία κολώνα πάγου στοιχίζει

4.000 — 6.000 δραχμές

Ένώ ή λειτουργία του ήλεκτρικού ψυγείου της ΙΖΟΛΑ στοιχίζει κάθε ήμερα

με Τ3— 500 δραχμές
με Τ1—1200 δραχμές

ΙΖΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Αυτό που ζητούσατε χρόνια!

Το μαγικό Άμερικανικό υγρό

LIP-STAE (ΛΙΠ-ΣΤΑΕ)

που κάνει το κραγιόν σας, όποιοδήποτε κραγιόν και αν μεταχειρίζεσθε,

• ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΙΝΗ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

• ΝΑ ΜΗ ΒΓΑΙΝΗ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

• Τό άπλώνετε επάνω από όποιοδήποτε κραγιόν με το πινελλάκι. Είναι το μεγάλο μυστικό των άστέρων του Χόλλυγουντ.

• Διατηρεί τα χείλη φρέσκα, όρσοερά, έλκυστικά.

• Είναι τελείως ΑΒΛΑΒΕΣ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στα Μικροπώλες Φαρμακεία

ΑΝΤΙΠ. ΛΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΙΩΣΙ—ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ

ΑΕΤΙΟΣ

ΑΕΤΙΟΣ

ΑΕΤΙΟΣ

ΑΕΤΙΟΣ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 25 Σεπτεμβρίου έως 8 Οκτωβρίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21-30 Μαρτίου): Μία ζωηρή φαντασία θα σας επιτρέψει να ξεφύγετε από την καθημερινή μονοτονία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Μαρτίου - 9 Απριλίου): Πονοκέφαλοι, Συναστροφές, έκδρομες, περιπάτοι. Η καρδιά όμως μένει στο βάθος θλιμμένη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10-19 Απριλίου): Νευρικές αδιαθεσίες, Ξεκούρασμα από τις καθημερινές ασχολίες. Φορτίστε γκρι και καστανοκόκκινα.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20-30 Απριλίου): Καλή υγεία: Ένώ ανειρενέστε την ιδεατή ευτυχία, παραμελείτε εκείνη που σας προσφέρεται με τόσην απλότητα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Μαΐου): Μη στενοχωρήστε τόσο για ένα πρόσωπο που δεν αξίζει τον κόπο. Οικονομικές επιτυχίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-20 Μαΐου):

Μαΐου): Λίγη επίδειξη απέναντι των φίλων σας δεν είναι ποτέ κακή. Έχετε τόση γενναιοψυχία. Γιατί να την καταπιείτε;

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21-31 Μαΐου): Θα πάρετε μία πολύ μεγάλη χαρά από πρόσωπο που αγαπάτε. Κατάσταση στάσιμη. Οικονομικές στενοχώριες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Ιουνίου): Διαταραχές στα κυκλοφορικά σας σύστημα. Μην αμελήτε να πάτε στο γιατρό. Φορήστε λευκά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-22 Ιουνίου): Απροσδόκητες καλές ειδήσεις θα δώσουν χρώμα στη ζωή σας. Θα δυσχεραστήσετε κάποιον χωρίς να το θέλετε.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Ιουνίου-1 Ιουλίου): Θα σας κάνουν μία πολύ ενδιαφέρουσα οικονομική πρόταση. Μη την απορρίψετε.

Γιατί να τσακωνέστε όμως με την παλιά σας φίλη;

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-11 Ιουλίου): Γενική κόπωση και τάση προς την απομόνωση. Εύκαιρία για να κερδίσετε χρήματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-22 Ιουλίου): Οι πλατείες κοινωνικές σας σχέσεις παρουσιάζονται σαν αντίρροπο στην πικραμένη καρδιά σας.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23-31 Ιουλίου): Υγεία καλή. Πολλές κι ενδιαφέρουσες διασκεδάσεις. Μεγάλη οικονομική στενοχώρια προς το τέλος του δεκαπενήμερου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Αυγούστου): Μη αφήσετε να σας διαφύγει η λαμπρή ευκαιρία να λύσετε μία εκκρεμότητα που κοιτεύει να γίνει πληγή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-22 Αυγούστου): Αν μετριάσετε λίγο τη μεγάλη σας δραστηριότητα θα σώσετε την υγεία σας. Κάποια περίσκεψη επιβάλλεται πάντοτε σε όλα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Αυγούστου-1 Σεπτεμβρίου): Οικονομικές διενέξεις και συγκρούσεις. Συγκρατήστε την ψυχραιμία σας και φανήτε λογική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-12 Σεπτεμβρίου): Η τύχη σας ευνοεί. Ιδίως στον οικονομικό τομέα. Στόν αισθηματικό οόρανό αϊθρία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13-22 Σεπτεμβρίου): Ζωή μονότονη και ελάχιστη ενδιαφέρουσα. Μη προσπαθήσετε να ξεφύγετε απ' αυτήν με τρόπο που θα σας φέρη άργότερα βάσινα.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23-30 Σεπτεμβρίου): Μη ασχολήστε με τους υπαινιγμούς των καλοθελητών. Ο σταθερός σας χαρακτήρας θα σας επιβάλει όριστικά στο περιβάλλον σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Οκτωβρίου): Υγεία εύπαθης. Αλλά οι αδιαθεσίες θα υπερνικήσουν χάρη στο υψηλό ήθικό που σας έμπνεί μια αληθινή αγάπη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-23 Οκτωβρίου): Συγκεντρώστε την προσοχή σας σε ένα συγκεκριμένο σκοπό και μην κυνηγάτε πολλούς λαγούς, γιατί δεν θα πιάσετε κανένα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 24 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου): Αισθηματικές περιπέτειες που δεν θα σας ωφελήσουν. Δεν θ' αργήσετε έξ' αλλού να τις θαρεθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-12 Νοεμβρίου): Έλαφρά κούραση. Μη απογοητεύεστε εύκολα γιατί έχετε μέσα σας όλες τις δυνατότητες να υπερνικήσετε και την κούραση και τις αναποδιές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13-22 Νοεμβρίου): Γιατί να εγκαταλείψετε στον πονοκέφαλο, αποφεύγοντας την εύχαιστη συντροφιά που σκορπίζει το κέφι;

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Νοεμβρίου - 2 Δεκεμβρίου): Καλή ισορροπία σωματικών και ψυχικών δυνάμεων. "Αν δώσετε προσοχή σ' όσα σας εκμυστηρεύεται το αγαπημένο σας πρόσωπο θα γνωρίσετε μία ετυχία χωρίς όρια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 3-11

Δεκεμβρίου): Η υγεία σας είναι μάλλον ευδραστη. Φροντίστε να ξεφύγετε από τις καθημερινές έγνοιες και να ικανοποιηθείτε με το διαδωμά της πνευματικής σας ζωής.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-22 Δεκεμβρίου): Γιατί να τραβάτε από το ένα άκρο στο άλλο; Χάθηκε ο ίδιος δρόμος της γκαμήλας; Φορήτε μπλέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Η πολλή σας δραστηριότητα αρχίζει να αποδίδει καρπούς γιατί οι πόροι σας αυξάνουν. Καλό είναι όμως να μη διεγείρετε τη ζήλεια ωρισμένων φίλικών σας κύκλων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-11 Ιανουαρίου): Έχετε να κερδίσετε πολλά πράγματα αν πάρετε ψυχραιμία μία απόφαση και βάλετε τέλος στην εκκρεμότητα που διαιωνίζεται από τη δειλία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-21 Ιανουαρίου): Κοίμα στη μεγάλη σας χαρά. Μία αδυσωπητή μοίρα θα σας δημιουργήσει εμπόδια που μόνον αν δείξετε αδόμαστο θάρρος και έπιμονή θα υπερνικήσετε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 22-30 Ιανουαρίου): Μη εξαφιάζεστε για τα εμπόδια που συναντάτε στην αισθηματική σας ζωή. Έτσι γίνεστε πλουσιώτερη σε πείρα και σε νιώματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Θα προκαλέσετε ένα μεγάλο έρωτα κι' ένα μεγάλο μίσος. Ποιά θα νικήση; Φορήτε γκρι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10-19 Φεβρουαρίου): Υγεία σταθερή. Αδιατάρακτη οικογενειακή εύτυχία. Θα σας κάνουν ένα δώρο.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20-29 Φεβρουαρίου): Ισχυρή ενεργητικότητα. Μεγάλες αποφάσεις για συναρπαστικούς σκοπούς. Δεν θα το μετανιώσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Μαρτίου): Υγεία βελτιωμένη. Επισκέψεις συγγενών και φίλων. Χαρές. Οικονομικά μάλλον αυταθή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-20 Μαρτίου): Θα αισθανθείτε τη χαρά να πραγματοποιήσετε τα διενρά σας μέσα σε έντελώς άπρουπτες περιστάσεις.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Π. ΚΑΝΕΛΛΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Επιστρέφας εκ του εις Παρισίους επιστημονικού ταξιδίου του, δέχεται εις το επί της οδού Σίνα αριθ. 10, έναντι Ακαδημίας νέων Ιατρείου του κατά τας ώρας 5-8 μ. μ. Τηλ.: 43-475.

Ο Νευρολόγος - Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

δέχεται
Πανεπιστημίου 46
(γωνία Χαριλ. Τρικούπη)
Τηλ. 23.435

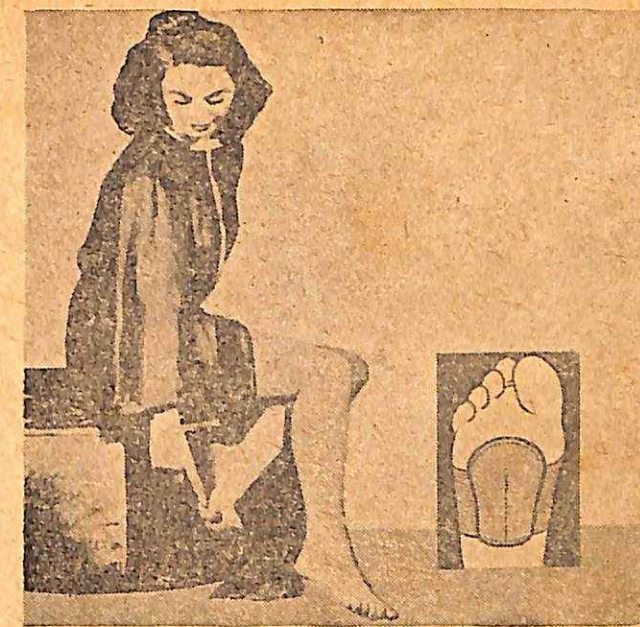
φορέματα, ράμπες, ντυτικά, μπλούζες

1 Ζεργεύ. ΠΙΝΕ Κ.Ρ.Π.

Ωραιότατα
νέα σχέδια

ΔΙΛΚΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44 Β' Τηλ. 27697

DR SCHOL'S:
"Ο,τι αφορά την υγεία και
αίσθητική των ποδιών
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - Τηλ. 52.673, 52.674
«ΑΘΗΝΑ»

ΑΛΛΕ

10 Στις 10

ΔΕΚΑ ΔΟΚΙΜΕΣ
ΔΕΚΑ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΓΙΑΤΙ;

Γιατί το ΒΙΤΑΠΟΥΑΝΤ
είναι ένα προϊόν μοναδικό,
ασύγκριτο, καταπληκτικό:

- * Περιποιείται τα μαλλιά
- * Τα μαλακώνει
- * Δεν λαδώνει
- * Βοηθεί στο κτένισμα
- * Είναι απαραίτητο για
μία όντυλασιόν
- * Συγκρατεί την μίζ αν πλι
- * Εξαφανίζει την ψαλλίδα
- * Δίνει στα μαλλιά τη
φυσική τους γυαλάδα

Vitapointe

Μεταχειριριόητε λοιπόν
για το κτένισμά σας
ΒΙΤΑΠΟΥΑΝΤ. Θα δια-
πιστώσετε μέσα σε λίγα
λεπτά τη ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ακολουθήστε ακριβώς την οδηγία χρήσεως
ΤΟ ΒΙΤΑΠΟΥΑΝΤ πωλείται στα Κομμωτήρια,
Μυροπωλεία και Φαρμακεία.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΟΣΜΕΤ."
Μικ. Βόδα 212 • Τηλ. 80-813 • Αθήνα

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ

Κομμωτήριο "ΛΟΥΞ,"
ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

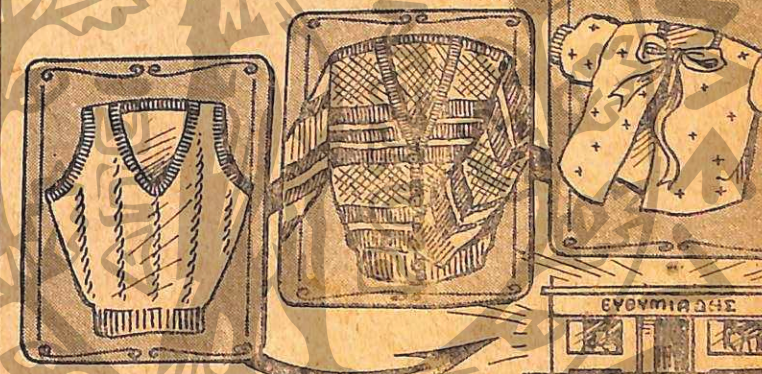
Διά την εκτέλεσιν της Βαφής Ιδιαίτερα διαμερίσματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Οδός Έλ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59α
Τηλέφωνον : 23.776 «ΑΘΗΝΑ»

Μαθιά-Πτεκτά
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ-ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

Ποιότης Ανωτέρα ★
Τιμαί Χαμηλοί ★
★ Οι ωραιότεροι Χρωματισμοί
★ Στα καλύτερα σχέδια

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - 30 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 30

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΠΤΙ

